

Handwritten or stamped text, likely a title or author's name, located at the bottom center of the cover. The text is faint and difficult to read due to the wear and texture of the leather.

4
En Libris D. Martini de Gomez

an. 5 m. j.

an. 5 m. j.

En libris Josephi à Sarriena

Es propiedad de

M. GELIGUETA
(Aibar)

Marques

Marques
Marques
Marques
Marques
Marques

R=21131

R.21.131 UNED

K.000015 333 06

F.A. 060

V.1

Handwritten scribble with numbers 2 and 10

Handwritten scribble with numbers 2 and 10

Faint, illegible handwritten text

M. GERRITZ

(India)

Digestum Vetus.

SEV PANDECTARVM IVRIS CIVILIS TOMVS PRIMVS.

EX PANDECTIS FLORENTINIS NVPER
in lucem emissis, quoad eius fieri potuit, representatus:

COMMENTARIIS ACCVRSII, ET SCHOLIIS
*Contij, & paratitlis Cuiacij, necnon multorum aliorum do-
ctorum virorum obseruationibus illustratus.*

PARISIIS,

Apud Sebastianum Niuellium, sub Ciconiis,
via Iacobæa.

M. D. LXXVI.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

S. de Gomeza
S. de Sarraga

PRIVILEGII SVMMA.

CAROLVS IX. Francorum Rex, suo diplomate sanxit, ne quis Pandectas, & ceteros Iuris Ciuilis to-
mos ab Antonio Contio recognitos, & scholiis illustratos, ante decennium, à primâ editione numerandum,
præter Sebastianum Niuellium bibliopolam, ad eius castigationis exemplum imprimat, néve alibi impressa diuendat
in Gallis. Secus qui faxit, multa fisco applicanda, aliisque pœnis indictis damnabitur, ut latius patet in literis Pri-
uilegij, indultis Lutetia. 16. Martij. 1571.

MELIORIS IVDICII LECTORIBVS ET STUDIO SIS ANT. CONT. I. C.

*N*ihil hac noua commonitione opus fuisset, Viri optimi, sed eam quæ puſillo iuris corpori Lugdunensi præſcripſeram, iterum proponere ſufficeret, ſi eiſdem corporis recentibus trãſformatoribus, & cum Ruſſardino (deſinant enim Duareno falſò attribuere) contaminatoribus, noſtrum conſilium noſtræque ſententia ſatis fuisset cognita. Vellem equidẽ illis ſatis perſpectum fuisset diuinum hoc oraculum: NON ARABIS IN BOVE ET ASINO. Mihi ſi quidem vnus hic erat ſcopus, Florentinam lectionem (quæ ſine controuerſia multis retro abhinc ſeculis ſuprà omnes omnino ſcripturæ varietates palmam meruit) puram putam ac ſinceram præciſè retinere, neque ab ea vel latum quidem unguem vel minimum iota aut apicẽ aberrare, quod & præſtitum à Guillelmo Rouillio certè eſt, viro reſtituendis optimis libris nato, ceterorum pace dixerim: cuius laborum fructum ſemper ab aliis præripi ſolent eius amici conqueri. At Ruſſardo quis fuit ſcopus? Exercebat hic in ludo literario pueros. Eorum opera aliquot iuris exẽplaria manuſcripta, quæ ab amicis corraſerat, in vnum exemplar contulit, additis & notatis ad marginem varietatibus omnibus, iſq; etiam additis Noricis & Florentinis diuerſitatibus, adeò ſine vllò delectu, vt qualibet diuerſitas etiã vnus ineptiſſimæ voculæ quæ modò in aliquo exemplari lecta eſſet, illic ſuum teneret locum: nec ſolùm marginem editionis ſuæ hac ſquallẽti ſylua oppleuit, ſed & textum ipſum Florentinum inſertis ſuperuacuis aut ineptis aut falſis glosſematibus aut verbis corruptis. Ex qua editione quid aliud vſuuenit Lectori quàm vt aqua, vt dicitur, hereat? & inter Haloãdrinam, vulgatam, Florentinam, variorum item librorum variam ſcripturam iactatus & natans, omnia pro incertis habere incipiat, qui ab initio certam literam cui iure auctoritatis crederet, deſideraret? Si in tanta varietate iudicium ſuum qualecumque interpoſuiſſet (cui tamẽ minime fidere voluiſſem) ferendus vtique iſ fuisset: ſed ipſe anceps & incertus & ambiguus veræ lectionis, omnia penitus reliquit in incerto. Totum igitur hoc editionis incertum, relinquẽdum eſſe huiusmodi ſoliuagis hominibus, & in illa noſtra Lugdunensi: & in hac Pariſienſi noua editione & repetita prælectione exiſtimauimus, & ſolam auctoritatem Florentinã proponendam repletis eius lacunis, & locis difficilibus in margine explicatis. In Codice verò & aliis extra Pandectas libris omnia diligentius fuẽre recognita diurna nocturnaque annua, bima, trima die, noſtra manu omnia denuo verſante, vbi & Græca quæ in priore editione deerant, diligentius cum ex Iacobi Cuiacij eminentiſſimi viri & nobis nuper rediti collegæ obſeruantiffimi obſervationibus, tum ex locupletiffima Græca Baſilicorum ſynopſi ſeu egloga ſeu indice quem hoc anno ante paucos meſes dedit inclita Baſilea, fuẽre reſoſita, ſupra omnem omnium editionum cautelam, vt diligenti & curioſo lectori ex inſpectione & lectione liquere malumus, quàm ſimplici pollicitatione. Quod ad glosſas attinet, præterquàm quòd ex manuſcriptarum glosſarum collatione, eas emendare paſſim non ſumus dedignati, eæ additiones quoque noſtræ ad eas acceſſerunt, quæ viuæ vocis & docentis officium plerique repræſentare poſſint & implacabiles doctorum in ſchola rixas ſedare. Si verò miniata nigræq; ſcripturæ mixtam iucunditatem: quæ & oculos & memoriam paſcit & iuuat, ſi chartæ minime bibulæ bonitatem, candorem, ac nitorem, ſi characterum multiplicium elegantiam, ſi emendationis denique limam ſummamque fidem ſpectetis, fatebimini nunquàm huic corpori ſimile eiſdemq; bonitatis editum fuiffe, & mecum deſperabitis ſimile vnquam editum iterum iri. Valete & fruimini, & Iuſtiniani vitam à nobis compoſitam, & iuris hoſ mirabiles theſauros explicantem, in ipſo lectionis limine diligenter cognoscite.

Vita Iustiniiani.

FL. IUSTINIANI IMPERATORIS Augusti vita:

Per Antonium Contium Iurifconsultum.

MIRATUS sapenunero cur in tanta feracitate ingeniorum, & professorum iuris non inertium, pauci admodum vitam optimi Imperatoris & legislatoris Iustiniiani in literas mittere adgressi sint, & si qui sunt, vnus & ite alter, qui id tentarint, aut mendose, aut mendaciter pleraque scripserint: ceppi apud me postea conuicere nulla alia ex re id proficisci, quam ex seculi nostri deprauatis moribus, vt verum sit quod a quodam olim scriptum est, iisdem temporibus optimè æstimari & recenseri virtutes, quibus facillimè gignuntur. His verò moribus, quibus omnia disensionibus dilabuntur, assidua maledicta in libellos (vt cunque apologiæ titulo tegatur) conferuntur, pronioresque sumus ad maledicendum quam veras clarorum hominum virtutes, syncerè recitandas: ad quas prædicadas adolescente sensim desidia, pigri omnes profecto sumus. Mihi tamen tantæ rei non satis idoneo scriptori si rem à melioribus desertam, pro viribus exequi studuero, veniam concedi postulo. Sane libellum hunc honori Iustiniiani, vsui verò Iustiniianeorum nouorum destinatum, vel professio iuris, quæ me impulit, excusabit, si minus votis respondero, vel conatus apud candidos & pios Iustiniiani alumnos commendabit, si melius quam mihi promitto rem exposuero.

FLAUIVS Iustinianus, Imperator, Cæsar, Augustus, cognomento Callinicus, à Iulio Cæsare Romanorum quinquagesimus, aut vt alij diuersè numerant, sexagesimus octauus Imperator, patriam nactus est obscuram minisque celebrem, indeque natione magis quam ratione videri potest aut barbarus, aut exterus, non tamen eius felicitati obstitit illud Euripidis, *χρη τῶ θύδαίμωνι πρώτον υπέρχει τὴν πόλιν θύδαίμων*. quod Ammianus Marcellinus lib. 14. tribuit Simonidi Lyrico. Beatè perfecta ratione victuro, ante alia (inquit) patriam esse conuenit gloriosam. Patrem quoque eius, naturalem, nemo, ac ne ipse quidem prodidit vsquam, vt meritò veterem paræmiam vsurpare potuerit, *τίς πατέρα αἰνῆσθαι, εἰ μὴ κακοδαίμονες υἱοί;* Sed meminisse debemus nobis à natura non magis patriam dari quam domum, agros, æris aut medicinæ officinam (vt Aristot. dicebat) sed hominem ex earum genere esse stirpium quæ cælo non solo coalescunt, vt ait Plato, demonstrante id discrimen, capite seu radice cælum sursum vergente. Quare principum & eorum quorum opes in excelso sunt, patriam dicere oportet, hunc vastum, spatiosum immensum Aethera qui terram suis vdis circumplectitur brachiis. Denique si Empedocli credimus, & nos animo non corpore censerī maluimus, non modò nobis non erit Hercules aut Argiuius aut Thebanus, aut denique Græciensis ciuis, at ne ipse quidem Socrates Mundiensis, sed omnes aduenæ & peregrini censebimur, anima vt delictet, diuinis iussis & Scitis in hoc corpus à Deo relegata, & velut in insula multo vndique æstu circumfulta, & (vt ait Plato) ostrei instar alligata corpori, ob cuius crassitudinem propria originis non reminiscatur, à quibus philosophorum placitis non longe aberrat, seu potius ipsi ea in re philosophi & vates non longe aberrant à vetustissimo Hebræorum propheta & rege aduenam se & incolam non ciuem, huius mundi esse testante. Etenim vt ex veteribus rectè transcripsit Marcus Tullius, commorandi in his terris natura diuersorium nobis, non habitandi, dedit.

Verum maior inde laus Iustiniiano adcrevit, quod non à patria aut patre nobilitatus, ipse potius patriam propria sua nobilitate antea ignotam, nobilitauit, veteris memor prouerbij, **PARTAM** nactus es, ipsam nobilita.

PATRIA.

Procopius & Nicephorus.

NATUS est Iustinianus in vrbe Achrido, regione Tauresta dicta, apud Dardanos, Europæos & Illyricos. Quam regiunculam ipse postea muro in quadrum muniens, & in singulis angulis muri turrim ædificans Terrapyrgiam appellari iussit. Eam (vt dixi) prius vel nomine incognitam urbem, nouis muris, templis, portibus, fontibus, balneis ornatam & auctam, de suo nomine **PRIMAM IUSTINIANAM** vocauit, non vt quidam perperam putant, Iustiniianeam nouam. Primam autem ad differentiam patriæ coniugis suæ quam similiter in Cypro insula instauratam, Secundam Iustiniianam de suo nomine appellauit, coruscant enim radiis virorum coniuges: nec satis esse ratus si muris & ædificiis suam patriam fundaret, præcipuis eam priuilegiis dotandam, multo ma-

gis esse censuit: itaque Nouella numero vndecima, Latina lingua primitus scripta (quam ego primus typis apud Niuelliu licet inemendatiorem edi procuravi) summa archiepiscopatus dignitate eam ornauit, in ecclesiasticis, summa item Præfectura Prætorij Illyrici in ciuilibus rebus, cuius Nouellæ principium huiusmodi est **IMP. IUSTINIANVS. A.** Carelliano viro beatissimo Archiepiscopo primæ Iustiniianæ. Multis & variis modis nostram patriam augere cupientes, in qua primò Deus præstitit nobis ad hunc mundum quem ipse condidit venire: & circa sacerdotalem censuram, eam volumus maximis incrementis amplificare, vt Primæ Iustiniianæ patriæ nostræ, pro tempore sacrosanctus antistes, non solum Metropolitanus, sed etiam archiepiscopus fiat, & cæteræ prouinciæ sint sub eius auctoritate &c. quæ ex Nouellarum libro à nobis sub vtraque lingua edito studiosi repetent. Ex qua Nouella id quoque comprobatur quod peritis ecclesiasticæ antiquitatis vtique notum est, Archiepiscopi gradum ante latum fuisse omnibus metropolitanis, & patriarchatum in se fuisse completum, quo loquendi more idem noster Imperator Ioannem Papam salutatur archiepiscopum vrbis Romæ. I. Inter claras. C. de summa Trinitate. Nouum hoc Primæ Iustiniianæ nomen, tamen aliquo tempore mansit, vt indicant plurimæ Gregorij Papæ ad eius archiepiscopos scriptæ epistolæ, tamen sequentibus temporibus tota ea regione à Bulgaris occupata, Bulgaria, velut totius prouinciæ mater, appellata est auctore Theodoro Balsamone in Nomocanone: cuius episcopatum cum ita nominaretur, gessit Theophylactus non incelebris noui testamenti scholiastes. Videant nunc qui Iustiniianum Thracem, aut ex Salona Dalmatiæ vrbe natum, aut ex Bedirina fingunt, vnde fidem sibi faciant.

PARENTES.

PATER eius (vt prædixi) naturalis ignoratur: mater verò ab historicis asseritur Iustini Imperatoris, ac decessoris eius soror, Boriades & Iustus fratris eius filij Procopio lib. 1. Persicorum, scripsit Nouellam 121. ad Arsilium, seu Basilium præsidem Tarsi quem vocat fratrem iucundissimum, sed hoc nomine præfides suos solebat dignari. Pater sanè adoptiuus ipsius D. Iustinus simpliciter ab eo pater vocatur in Institutionibus & Codice. Qui verò patre Opilione vel bubulco aut subulco natus perhibent, hoc solo nixi, quod de Iustino id tradatur, tamen id Iustiniiani famam non lædit, tamen nimis probrosè & ingrati à vilissimis auctoribus & mendacissimis scribitur.

NOMEN, ET COGNOMEN.

IUSTINIANI nomen à Iustitia accepisse Pontianus quidam episcopus scribit in secundo Conciliorum tomo: quod tamen elegantius quam certius excogitatum est, æquius tamen consulendum, quam quod tradiderunt alij, adoptionis lege assumptum patris adrogatoris nomen, ex Iustino mutasse Iustiniianum, vt Scipio ab Aemilio adoptatus dictus est adoptionis ritu Aemilianus. nam si hoc ita est, cur fastis eius consulatus adscriptus nomen præfert Iustiniiani, nondum tunc vlla adoptione aut eius mentione secuta? Quidam ei Anicij addunt seu nomen, seu cognomen, quod apud nullum idoneum historicum reperi. Callinicum sanè in bello à militibus crebro appellatum Procopius non vno in loco prodit, à summa victoriarum felicitate, vnde forte & à posteris Anicius, quasi Anicetus *ἀνικητος*, inuictus, vt eius posteris se inscribunt.

PRIMA MILITIA, ET MILITIA GRADUS.

SUMMIS & animi & corporis dotibus, magnanimitate, prudentia, robore, ac fortitudine præditus, & mediam hominum staturam excedens, facie rubicundus, truci ac versarili vultu, capite aliquantulum glabro: prima militiæ & castrorum rudimenta Anastasio, Iustino, & summis belli ducibus adprobauit. ac per singulos militiæ gradus promotus, Vitaliano septimo Consulatus sui mense cæso, (ipsius & Iustini vt quidam volunt iussu) creatus est magister militum Præsentalis, Græce *στράτηγος*, μόχque omnium rerum administrationem velut cæteris omnibus idoneior accepit. Iamque tum omnium oculi in eum coniecti sunt, omnisque imperij successio conuersa, vt Procli dissuasio petitiæ à Cabade Persa adoptionis, ostendit apud Procopium. Sequenti mox anno additur ei consulatus quem primum cum Valerio, maiore, quam cæteri omnes, fama gessit, sparsis aut distributis in populum & spectacula 288. solidorum millibus, leonibus 20. & paridis, aliisque numerosis in amphitheatro exhibitis feris, equis item & aurigis seu agitatoribus in circo datis, sola insanienti populo

Marcellia. Cronica. Zonaras. Hoc verbū perperam vulgus interpretum Iuris Ignarum vertit duces militum apud Cedrenum vbi de Zeta agit stratiellita. i. magister militum per Armenias vt liquet ex l. 5. C. de off. mag. militum. mapps

Ecclesiasti.
47.

mappa denegata [mappa quid sit ex Nouella 105. De consulibus & meis ad eam notis intelligi potest.] Verum eadem nouella quæ sibi præsumpserat, aliis adimit tantæ munificentæ profusionem: quasi soli principi liceat aurum effundendo contemnere, quæ fœlicitas data fuit olim Salomoni, vt colligeret quasi aurichalcum aurum, & compleret vt plumbum, argentum. Ferunt, cum circa id tempus à Iustino peterent proceres, vt sibi imperij collegam adscisceret Iustinianum, manu purpuræ admota, Iustinum respondisse: Vobis optandum est ne iunior aliquis hanc induat. Verum paruo post tempore à proceribus designatus est **NOBILISSIMVS**, quo verbo quædam spes imperij ostentatur: quorum designationi tum Iustinus exoratus præstitit assensum. Idem paulo post cum ob vulneratum crus decubuisset, salutis dubius & senio confectus, ac reip. vsibus consulés, vocato Epiphano ac proceribus palam eum imperij successorem declarat, & ritu solenni in eâ spem adoptat, solenni die Paschæ decimaquinta die Aprilis (qui Græcis est Xanthicus) Mauortio Consule indictione quinta. anno mundi 6035. Christi 527. eique annum ætatis tum XLV. agenti Iustinus diadema regium ac imperiale suis manibus imposuit, caputque eius coronauit. Illinc incontinenti in Hippodromum, vbi maxima frequentia populus conuenerat, procedens Iustinianus, ibique faustis adclationibus populi exceptus, in regiam reuertitur. Theodora quoque Iustiniiani coniux aliquot inde diebus Augusta salutata est. Erat origine Cypria, cuius in Cypro originariam ciuitatem denuo ædificatam, postquam solus imperio potitus vir est, Iustinianam secundam ad patriæ suæ & Iustiniianæ primæ differentiam appellauit. Eius sororem Comito Zetæ magistro militum per Armenias vxorem dedit Imperator, vt scribit Cedrenus. Vide. l. 5. C. de Off. mag. milit.

IMPERIVM SOLIVS IUSTINIANI.

Quatuor mensibus Aprili Maio Iunio Iulioque cum patre adoptiuo in imperij consortio confectis, & Kalendis Augusti mortuo Iustino, Solus Iustinianus imperium administrare cœpit: coniuge tamen Theodora Augusta supra quam sexus ratio patitur, rebus se communibus, & fouendis hæreticorum partibus immiscente. Is mox auspicio imperij Consul creatus dedit hypariam, seu consulare munus, quantum nemo imperatorum ante ipsum. Regium vestibulum præcūmque in eo solium ex quo spectare circum & ludos solitus est Imperator, eminentius clariūque quam fuerat, item Senatorum spectantium porticum solita magnanimitate redintegrauit.

GESTÆ PER EVM IN IMPERIO, circa religionis causam.

Primam curam orthodoxæ fidei tanto impensius adhibuit, quanto res humanas diuinæ præcedunt, & pij Theodosij exemplo, de religione quam ipse coleret, quæque vera & sola colenda esset, subditos admonendos arbitratus, & piis Iustini vestigiis insistens, cuius prouidentia Synodus Chalcedonensis in omnibus fere ecclesiis tenebatur, mox in ipsis Imperij primordiis, tum sequenti altero atque aliis annis, fidei orthodoxæ professionem, & quatuor cœciliorum generalium confirmationem edictis proposuit omnibus populis ciuibūque Constantinopolitanis: quæ postea in suum Codicem referri iussit, & (quia Græca erant) hæctenus desiderata, suis nuper locis reposuimus. l. 5. & 6. C. de summa Trinitate. Edidit & typum De ordinandis ad episcopatum agynæis & atecnis, id est cœlibibus & orbis, & vt de his duntaxat bonis quæ ante ordinationem habuissent testari possint. l. 41. Græca. C. de episcopis & cleris. & ne episcopi fiant aulici aut ad comitatum principis accedant. l. 42. ibidem. & vt sacri canones non minus valeant quam leges quod & Nouella 137. auxit, & vt presbyterorum filij sint & habeantur pro incestuosus, & alia plurima ad religionis statum pertinentia. Postea quoque tertio suo consulatu cum rumor esset fecius eum de religione sentire, quam 4. cœciliis generalibus esset definitum, accuratiorem fidei suæ professionem ad Epiphanium Constantinopoleos patriarcham emisit Græcè, & eodem fere exemplo ad Ioannem vrbis Romæ archiepiscopum & papam Latinè. l. 7. & 8. Inter claras. Cod. de summa Trinitate. Theodoram sane Augustam infamant literæ, vt hæreticam & sectatricem damnatæ opinionis de vnica Christi natura, nec defuerunt qui ambigerent, idne ex composito facerent, vt ita diuersas in religionis negotio partes tuerentur (quod ab astutis & vaftris etiam nostris temporibus factitatum apparet) an verò, quod reuera diuersè sentirent, & vxor opinione marito non cæderet, siue studio contradicendi, siue stulta ac muliebri persuasione circumuenta, siue, quod vsuuenire solet, vt pater à filio, vxor à marito, quod ad regnum Dei attinet, dissentiant. A viro sanè obtinuit vt Seuerus Eutyichis hæreseos successor Constantinopolim euocaretur, & partim coram, partim literis, rectam ab initio Anthimi pa-

triarchæ sententiā, ad Eutyichianum & suum dogma deprauaret. Cum autem Iustinianum reconciliaturus à Theodato rege Gottho Constantinopolim venisset papa Agapitus quasi legatus, de fide cum Iustiniiano & Anthemio facta collatione, reperit ambos in Eutyichetis dogma esse prolapsos, aut Iustiniianū saltē, qui coniugis suasu Anthemium ad illum thronum prouexerat, acta sua rescindere renuētē: cum duabus de causis deponi eum posceret Agapitus, & quod vitiosa esset eius è Trapezunte translatio, & quod cum Eutyichete damnato sentiret. Cumque dixisset Augustus: Aut consenti nobis, aut tē in exilium deportari decernam. Agapitus respōdit: Ego ad Iustiniianum Imperatorem Christianissimum venire desiderauī, sed nunc Diocletianum inueni, qui tamen minas tuas non pertimesco. Tandem igitur sacerdotis constantia punctus princeps, mutato proposito, rem examinari permisit, atque ad fidei Catholicæ confessionem pariter cum multis reuersus, Pontificem adorauit, & Anthemium publicè ab Agapito conuictum, & depositum in exilium ire cœgit: nec multo post idem papa Agapitus Constantinopoli diem supremum clausit, ordinato prius in Anthemij locū Mena Xenodocho Sampsonum, cui & ipse Agapitus (Agathonem nominat Nicephorus lib. 17. c. 9. & 25.) manus imposuit, quod antea nunquam factum esse ait idem Nicephorus. Is Menas cum Agapito concilium particulare in vrbe Constantini conuocans, Seuerum Petrum, Anthemium & Zoaram, anathemate ferit, Cuius cœcilij sententiā & ipse Iustiniianus cōfirmavit, & Seueri scripta cremari iussit. Ea est Nouella eius quadragesimasecūda, quam ex veteribus actis conciliorum Latine versam superioribus annis restitui. Verum non quemadmodum ad piam frugem rediit Iustiniianus, ita & Theodora, sed venenum quo semel erat imbuta retinens, fœmineam crudelitatem ob depositum Anthimum exercuit in Siluerium Agapiti successorem papam Romanum. Nam eius literis Belisarius obsequens non sine Vigilij diaconi prodicione cum Romæ esset, eum à falsis testibus conuictum, in exilium egit ad Pontiam insulam, hanc solam ob causam quod Anthemium in pristinum thronum nollet restituere. Extat Silueri rescriptum ad Amatorem episcopum: quo tamen apertè solam Antoninam Patritiam Belisarij coniugem & maritum eius accusare videtur, seque cum ad ipsam venire iussus esset, retentum esse ab ipsa ad primum & secundum velum omnem clerum & populum qui papam sequebatur, & se solum cum Vigilio diacono introire permissum: ibique multis criminationibus obiectis, se eadem in exilium esse missum in quo sustentaretur pane tribulationis & aqua angustia. Ex ea insula sententiā depositionis Vigilio successorī veluti inuasi, & per prodicionem paricidalem intruso, mittit à se & 4. episcopis subscriptam. extat illa inter eius decreta in 2. volumine conciliorum. Sed & diuina procurante vindicta postea accidit, vt quod fecerat, ipse pateretur, & prodicionis pœnas longe acerbiores daret. Is enim fidem dederat Theodoræ se damnationem Anthimi renocaturum, si quando in Siluerij locum succedere per eam liceret: ergo promissa ab eo repositens mulier, cum mutasse eum sententiā nec promissis stare velle intellexisset, Anthimum Scribonem Romanum misit, hoc ei dato verbo. Excepto in Basilica S. Petri, parce. Nam si in Lateranis aut in palatio, aut in qualibet Ecclesia inueneris Vigilium, mox impositum nauī perduc ad nos, & minas nī mandata impleret, addidit. Hic igitur Scribon inuentum Vigilium in Ecclesia S. Ceciliae (erat enim dies natalis eius) & ibi munera ad populum erogantem, prehensum abduxit in nauem, populo ei malè precate ob summa eius in Siluerium & alios scelera. Ei Constantinopolim delato, perlectoque ei proprio Chirographo de restituendo Anthemio, digna factis repensā sunt. nam ex basilica sanctæ Eufemiæ tractus denegato asylio, per ciuitatem fune ei collo alligato, & in carcerem missus, digna factis recipere se Christianè confessus est. Sed pio miserationis intuitu post multos annos inde reuocatus, & Romanis à Pio Imperatore donatus est. Verum prius quam ista contingerent toto biennio libere degebat Vigilus Constantinopoli, ac in summo apud Imperatorem honore. Quo tempore etiam celebrata est quinta œcumenica Synodus: cui tamen interesse, quamuis ab Imperatore synodoque multotiens inuitatus, & vt dicebāt, vltro ipse pollicitus, Vigilus ipse noluit: sed sententiā suam de his quæ ibi tractabantur, specialiter se Imperatori scripto editurum respondit. quod nec præstitit. forte nolens exemplum præbere quo aliquando præiudicatum esse putaretur, papam concilio subiacere: & quamuis anxie ab eo id impetrare studuerint patres, spe tamē frustrati nihil de ipso fecius aut interlocuti sunt aut decreuerunt, aut eius communionē abstinerunt. In ea synodo damnatus post mortem est Origenes cum suis deliramentis Platonicis, & anathematizatus, idque fieri posse præiudicatum fuit, similiter & de Euagrio Didymo & eius sequacibus decretum, idque prima & secunda actione eius concilij tractatum. Vnde liquet primam quæ hodie edita est in 2. tom. con-

Cedren' & Marcellin. com.

Ex Marcelino.

Nicephor. lib. 17.

ciliorum, non primam sed tertiam actionem esse, ibique totas duas sessiones desiderari quas propediem edituros nos speramus. Nam à tertia usque ad ultimam sessionem tota cognitio fuit & pronuntiatio de tribus capitulis, id est, Theodori Mopsuestiensis & scriptis eius, & Theodoretis contra Cyrilli 12. capita, & epistolae Ibae ad Marin Periam condemnatione, & post mortem quoque anathematismo. qua de re quatuordecim capitula seu anathematismi in conclusione totius concilij facti sunt: quae capitula & antea passim extabant, actis concilij interceptis. Multa in eo concilio recodita, notatu digna: multae Vigilij & pontificum Romanorum epistolae, atque Iustitiani & aliorum constitutiones habentur, quae nunquam antea typis sunt editae. quae omnia permagni Ecclesiae Catholicae interest esse salua. Vtinam in his pretiosissimis ecclesiae reliquijs, & vasis curiosiores essent aulici episcopi, quam in censibus augendis, quamquam vtrunque oportet curare, sed illud magis. Edidimus ante biennium acta tertij concilij generalis nunquam antea editi, sed quoruscumque non dicam presbyterorum, sed vel doctiorum vel episcoporum ea sibi comparare studuit? Prostant adhuc omnia fere exemplaria. Quis hanc ignauiam, quis hoc veterum & contemptum rerum sacrarum posteris mandabit? Si malus liber, si haereticus, si scommaticus, famosus, si lingua vulgari, si inuectiuus prodit, mox è tabernis librarium quoquo pretio exportatur. Libri optimi, piissimi, necessarij ad salutem vel politiam spectantes, in situ & puluere cum blattis & tineis volutatur. Sed ad rem. Non multo post illud quintum concilium tempore, Catholicam fidem quies habuit, quando illinc Anthimum &c. inde Origenem & eius sequaces, hinc verò Theodorum Theodoritum & Nestorij reliquias teler anathematis synodi percusserant. Inuenit vetus zizaniorum fator, ecclesiam quieti inuidens, quemadmodum eam occultiore via adgrederetur. Seueri illius à synodo Constantinopolitana speciali & Nouella Imperatoris 42. damnati velut hydre & haeresiarum Acephalorum amputati, quaedam capita repullularunt Iulianus Halicarnassus & Gainus, qui & Seueritas & Caianiani & Aphthartodocitae dicti sunt, ex eo quod aphtharton, id est, sine phthora & corruptione, & incorruptibile fuisse dicunt corpus Domini nostri IESU Christi ante passionem. Atque id quidem pulcherrimo pietatis praetextu dicere sibi visi sunt: quorum haec sunt sententiae, & earum refutationes à Nicephoro relatae.

Vide Ioan. Damascen. in catalogo haeresion.

Aphthartodocitae dicunt. Nos necessitate naturae, affectiones naturales & passiones famem, sitim, fatigationem, angorem, lachrymas, & similia subimus, sed Christus ea omnia sponte non necessitate pertulit. Catholici respondent: Quamuis spontanea eius passio fuerit, aequalis tamen nostrae fuit, nec potest dici incorruptibile id quod more nostro patitur: & Ioan. Damasc. lib. 4. c. 21. orthodox. fid. naturales nostrae passiones (inquit) secundum naturam, & supra naturam fuerunt in Christo. Secundum naturam enim mouebantur apud ipsum, quando permittebat carni pati quae propria. Supra naturam autem, quia non praecedebant in domino, voluntatem, naturalia. Nihil enim coactum in ipso consideratur, sed omnia voluntaria. Volens enim esuriit, volens sitiit, volens timuit, volens mortuus est. Aphthartod. dicunt. Quomodo vos incorruptibile post resurrectionem dicitis eius corpus fuisse, eodem modo nos ante resurrectionem fuisse dicimus, & nihilominus nobis *ὁμοίωτον*. Catholici contra. Quamuis dicamus incorruptibile fuisse post resurrectionem, tamen id per gratiam non natura incorruptibile fuisse dicimus, non autem ante resurrectionem ne per gratiam quidem, quia ante eam dicitur passus famem, sitim, atque alia, itaque non potest id dici incorruptibile quod talia patitur: sed post resurrectionem nihil tale passum dicitur aut legitur. quod nanque cibum post resurrectionem cepisse scribitur, non id famis explendae gratia, sed κατ' οἰκονομίαν & dispensationem factum est, ut manifeste doceret se ex mortuis resurrexisse. Quomodo & clauorum fixuras ostendit, ne spectrum esse putaretur. Unde non dicit scriptura quod esuriens comederit, aut sitiens biberit, sed quod simpliciter edidit & biberit: quia tunc incorruptibilis fuerit. Inde quidam putant cibum quem sumpsit, fuisse quasi ab igne diuinitatis consumptum. *φθορῆς* quoque, seu corruptionis verbum duo significare. Primum, naturalis & irreprehensibilis carnis passiones, sitim, famem, mortem, & sui animae à corpore separationem & similia: ad quem modum corruptibile fuisse corpus dicimus, ut pote *ὁμοίωτον* consubstantiale nobis. Eas enim passiones sponte & sua voluntate omnes suscepit Deus Verbum, propterea quod homo proprie & verè factus sit. Dicere autem hoc modo incorruptibile fuisse haereticum est & impium. Aliud significatum est τῆς φθορῆς. nempe carnis in elementa resolutio & destructio, secundum quam significationem & nos Catholici corpus Domini incorruptibile fuisse dicimus, quod nullum inquinamentum inuadere & pertingere potuerit, iuxta illud I. sal. 15. Non dabis sanctum tuum videre corruptionem. *ἀσφραγῆς*, seu destructionem. haec enim phthoras species magis à multis dicitur & ap-

pellatur diaphthora, inquit Damascenus lib. 4. orthodox. fid. cap. 28. vbi locum hunc tractat eodem fere modo quo Nicephor. lib. 17. c. 29. ex quo haec sumpsimus. Eadem sentit & Cassiodorus in explicatione Psalmi 15. Secundum primum significatum dicimus corpus eius post resurrectionem fuisse incorruptibile, sicuti & nonstra erunt corpora (Deo dante) post resurrectionem: ante resurrectionem verò secus. Haec haeresis passim tum mundum impleuit, nec idiotas solum sed & magistratus & hierarchas, & ipsum adeo orbis Imperatorem Iustitianum. Haec pluribus exequi volui, quia qui defunctorie vitam eius descriperunt, in haeresim Eutychetis eum delapsum esse scripserunt: homines ignaui & veritatis incuriosi, mentiendi vetera ebrij. Non defuerunt tamen qui utcumque piissimum Imperatorem excusatum à crimine impietatis voluerunt. Primum quod ita praenimio Christi amore senserit, seque ita magnificētius de Christo aestimaturum arbitratus fuerit. Nemo enim, trimegisto Constantino excepto, tanto ardore pietatis flagrauit ut omnes historici testantur, idque templi illius S. Sophiae structura, quod hodie vnum ex Christo erectis trophaeis miraculum pyramidibus anteponendum Memphiticis extat: quod assidue meditatus est de religione, canonibus, rebus diuinis, ecclesiam, & clerum amauit, fouit, opibus auxit, & donariis: quod zelo fidei multa dura constituit, aduersus Hebraeos haereticos, Samaritas. quod infinita templa aut construxerit noua, aut repararit collapsa. Sanè cum ecclesiam in suam hanc deuiam viam adducere modis omnibus tentaret, spe frustratus est, eam nanque Deus septo firmiore communiit, quam ut vel ab orbis Imperatore & domino destrui possit: concuti potest & affligi, euerti & corrumpi non potest. Magnum profecto principibus posteris edidit ille documentum minimum eos in euertenda vera religione posse. Vigilius etiam tum Romae adhuc degens, cum ei adsentiri ea in re nollet, redire Romam iussus in Sicilia calculi morbo perit, eique Pelagius successit. Denique edictum publice proposuit Imperator ciuibus Constantinopolitanis in quo omnes penè superius relatas aphthartodocitarum rationes inseruit, ut facilius persuaderet & peritos, & cum persuadere se nihil videret, minis & vi agere cepit & Eutychem sibi resistētem patriarcham Constantinopolitanum in exilium misit. Tandem cum & Anastasio Antiocheno patriarcha & alijs sacerdotibus exilij libellum diceret, inuisibili ictus plaga ex hac vita discessit. Sanè moriturus testamentum madasse dicitur restitutionem Eutychie suo successoris, ut olim Constantius Athanasij, sed eum respuisse pie potius credendum est, quam malignè de piissimo alioquin tota vita principe iudicium ferendum, praesertim cum scholae omnes Christianorum Iuriconsultorum diem ei festum agant singulis feriis quintis septimanae, & Ioannes Faber eius nomen in catalogo Sanctorum legi testatur. & sexta synodus in Trullo eum felices quietis & recordationis nominet, & quotannis multo post eius mortem tempore memoria eius in templo S. Sophiae, in publica collecta celebrata sit, atque etiam in templo S. Ioan. Evangelistae Ephesi, & quod ob alia eius egregia in religionem merita, & templi excellentissimi aedificationem, si qua fuerunt eius delicta, ea infinita Dei misericordia fuerint contexta.

BELLA PER EVM GESTA.

Constituta religione, rectè atque ordine mentem, curamque, & labores corporis omnes ad primam omnium rerum sustentationem retulit: militaria scilicet agmina seu legiones emendans, veteribus in melius reformatis, nouis verò adscitis, absque tamen publicis expensis. I. I. C. de Iustitiano Cod. confirmando, ut ipse de se praedicat: tamen non desunt scriptores, qui eum diffament, subiectos populos infinitis expensis praegravasse, dum nimios exercitus, insanam & nouam totius fere orbis aedificandi aut instaurandi insaniam, & vix optandas victorias, animo concipit. Nam quod in legibus componendis sumptus fecit, id nulli vnquam auctorum in querelam venit. adeo tenui sumptu musae suae hilariores, siue ciuiles virtutes contentae sunt: atque vtinam praceptoribus Grammatices & primarum literarum sueta non ademisset has ob causas solatia, ut Zonaras solus quaestus est: quae tamen ab eo restituta fuisse, ex Nouella quadam pragmatica quam extra numerum ex manuscriptis libris restituimus, intelligi potest.

BELLVM PARTHICVM SEV PER- scum gestum per Belisarium.

Primum igitur Belisarium suum quodam equitem, antequam imperaret, fidissimum, ad Daras & Nisibi proxima loca destinatum, deinde illi Hermogenem sociat ad hoc bellum exequendum. Inferebatur autem hoc bellum à Cabade Persarum rege sub praetextu non impetrata à Iustino adoptionis, quam de Cosroe filio suo per legatos petierat. Sed Proclus Iustitiani parens & quaestor obnixè dissuaserat. Primam victoriam obtinuit Belisarius in Mesopotamia ad Daras & Nisibim, aliam postea in Armenia: cum & Tzanos Romanae ditioni subiecit, & Narses Persarum cum fratre

Vide magistrū Sérent. lib. 3. ca. 15. Vide itē Euphianiū li. 3. contra haeres. Dime-ritarum: vbi honestas passiones & non sordidas eum susceperit docet & Israelitas quoque totis 40. annis in deserto sordidorum passio- nū exortes fuisse narrat ex traditionibus Iudaeorum & alijs argumētis.

In editione Nouellarū & edictorū. in fine.

fratre in partes Romanas transit. Sed quinto mox imperij Iustiniiani anno per Alamundarum Saracenorum principem, virum in bello fortissimum (qui iam tertio supra anno in Syriam & locum qui Litargum dicitur, irruerat) itemque per Azaretham ducem totius Persarum exercitus pridie Sancti & magni Paschatis cum omni ieiuno exercitu (ea tum erat Christianorum sanctitas vt bido ante Pascha ieiuni vsque ad summam noctem Paschatis absque vilo cibo perdurarent) fusus & victus est, hoc facientibus (vt credunt) peccatis, & quia exercitus aduersus Belisarij consiliu prelium adpetierat. Verum biennio post. i. imperij Iustiniiani anno septimo, tertioque eius consulatu post multos belli sudores aduersus Medos, Persas & Parthos efferatissimas gentes (cum iam ad Vandalicum bellum inchoandum reuocatus esset Belisarius) pax illa aeterna in libris nostris decantatissima, & quae aperanta Graece ἀπείρονοσ ἐρήνῃ dicta est, de pacta fuit intercessu Legatorum Rufini Patritij atq; Hermogenis magistri officiorum. ἀπείρονοσ autem idcirco dicta fuit, quod paulo antea, aliam pepigerat Persarum rex in centum decem annos. Sed perfidus Cosroes 13. anno imp. Iustiniiani, ea pace rupta, bellum rursus excitauit, quod cum Romanis periculosissimum cerneret Belisarius (iam enim in mediam Romanorum ditionem perreperat Cosroes, summa & mirabili prudentia barbaro regi persuasit vt domum rediret & pacem à Romanis peteret, quo stratagemate non minorem quam ex capto Gelimere gloriam meruit si Cedreno credimus. Hic Persicorum bellorum finis fuit.

L. 2. C. de
vet. iur. enu
clead. in pr.
& circa fin.
Procop. li.
2. Persico-
rum.

BELLVM VANDALICVM ET Africanum.

Septimo Imperij anno Africam tertiam orbis partem, Romanæ ditioni adiunxit, iam per xv. annos à Vandalis possessam, & crudelissimè habitam. Christianos enim cogebant in Arii dogma transgredi & rebaptizari: illi verò patientia fortes, Christum & pœnas suas elingues eloquebatur palam: auctoribus Procopio & Iustiniiano. l. i. C. de off. Præf. Præt. Africæ. ordo hic belli fuit. Post pacem aeternam & aperantem cum Persis factâ, reuersus in urbem, ex Persica expeditione Belisarius, circa veris initium: aut, (vt Nicephorus ait) circa solstitium æstiuum, postquâ classi benedixisset, benèq; precatus esset Epiphanius Pontifex, Belisarius ipse cum Antonina coniuge & Procopio historico, classèque tota prætoriam nauem sequente soluit à portu: ac primum Heracleam abydam, Sigeum, Maleam, Tenarum, Methonem, Zacynthum, & inde Siciliam appulit, atque ex Sicilia ad litus Africanum, eamque partem quæ dicitur Caputuada in Bizacena prouincia classem sistit: distat is locus à Carthagine quinque dierum iter, atque ita tertio postquam Constantinopoli egressi erant mense, in terram descendunt. ibi primum futuræ victoriæ omen sumptum, ex loco, alioqui sicco, paululum defosso aquas exercitui reddente, in cuius rei memoriam ciuitas ibi à Iustiniiano postea condita. Sequenti die urbem Syllectum nullo labore per speciem plaustrorum ingredientium capit Belisarius. Inde per vrbes, Lectum, Adrumentum & Græssum, rectâ petens Carthaginem venit, ad Decimum, scilicet Carthaginis suburbanum, ibique Ammatam Gilimeris regis Vandalorum fratrem fudit & occidit, & per lxx. stadia magnam Vandalorum stragem edens: duorum nempe millium, postridie commissa pugna victoriam obtinet in Vandalos, qui mox in Bulæ campum confugiunt. Itaque postero die Carthaginem ingreditur Belisarius, portas vltro aperientibus ciuibus, ac eodem die in Gilimeris cõsedit throno, & in Delfico est epulatus. Agnoscitur tum vetus prouerbiu. Gamma Betam, ac rursus, Beta Gammam persequetur, id est Genfericus Bonifacium Romanum ducem contra illum missum: & rursus, Belisarius Gelimerum. Finem quoque tum reperit beati Cypriani per visum oraculum fore, vt Basilicæ suæ martyrij à Vandalis polluti & occupati, aliquando vindex esset. Tunc etiam verum esse compertum est Vandalorum prouerbiu, Nullam possessionem perpetuam esse, cuius occasionem altius repetit Procopius. Belisarius Carthagine & tota ea diœcesi infinitam Gazam, & vasa Hierosolymitani fani à Tito Romam asportata & Roma à Genferico rursus Carthaginem, ac immensam insuper pecuniam, longæua pace à Vandalis collectâ, cœpit, ac Constantinopolim retulit, cum trimestri spatio post captam Carthaginem, captum Gilimerem, vnâ Constantinopolim in spem triumphi vinctum catenis aureis adduxisset. Egit hunc triumphum Belisarius quarto Iustiniiani consulatu, ac sequente mox anno Consulatus eidem Belisario est delatus. Renouatus vetus mos triumphandi post sexcentos annos intermissus in totum, præterquam in Tito, Vespasiano, Traiano quoque & quibusdam priuatis: tantum hic triumphus à veteribus distabat, quod non equestri, vt olim, sed tantum pedestri pompa processit triumphans Belisarius, à domo sua vsq; in Hippodromum, locum scilicet habendi Senatus: vbi omnem regiam Gazam, vasa & thesauros exposuit, & reip. reddidit, ad summam multorum millium talento-

rum, quæ omnia in reparando postea Sophiæ templo Imperator impendit. Vasa autem Iudaica, Hierosolymæ ecclesiæ transcripsit. In eo triumpho fertur rex Gelimer lingua sua exclamasse cum Sardonio risu, Salomonicum illud: Vanitas vanitatum & omnia vanitas. Nam & Iustiniianum solito more supplex catenis vinctus aureis adorare iussus est, ipso præeunte Belisario, ad prostituta regiæ dignitatis solatium: multum hæc historia illustratur ex l. 2. C. de off. PP. Afr. scripta ad eundem Belisarium magistrum militum per Orientem, Iustiniiano A. IIII. & Paulino consulibus. sed aliquot annis mox in Africa, bella quæ videbatur sopita instaurari cœpta, & bellum aduersus Maucufios duce primum eodè Belisario mox Narsete diu gestum & tandem confectum, quod latius exequuntur Procopius & Agatias. Perpetua dignum istud memoria est, Maurufios originem traxisse ex prisca illis gentibus in Pentateucho Mosis recitatis, Gergesais (inquam) Iebusais & aliis quas Iesus Naue à Phœnicia Sidonia Ægyptum vsque fugauit: qui nec ab Ægyptiis recepti, ad Libyam transgressi, sedes illic habuere, & duos lapideos titulos cum hac insculpta sententia supra fontem statuere: Nos sumus qui fugimus à facie Iesulatronis filij Naue.

BELLVM GOTHICVM AD Romam & Italiam.

Belisarius tot trophæis nobilitatus, quo anno consulatum gerebat, maiora iam sperans, in Italiam mittitur, sub specie quidè compescendæ Theodati aduersus Amalafuentam tyrannidis, reuera autem spe & fiducia è manibus barbarorum euincendæ vrbis Romæ senioris & totius Italiae. Ac primum in Siciliam traiecit, eamque in Romanam ditionem recipit, inde in Campaniam veniens Neapolim vi expugnat, nulli neque sexui neque religioni parcens, quæ res haud ei postea prospicere cessit. Interea in locum Theodati mortui electo Vitige rege Gotthorum, Belisarius Romam petit, eamque vacuam, populo & pontifice vltro portas pendentibus & prodentibus sine labore, sine cæde & sanguine ingreditur porta Asinaria, quæ Cælimontana, cum iam Gotthica multitudo noctu per portam Flaminiam egrederetur, & Rauennam fuga peteret. Belisarius clauis ciuitatis imperatori mittit anno imperij eius xi. & postquam à Gotthis occupata fuerat lxxi. mense Decembri. Sed totum sequentem annum à Vitige obsidetur idem dux, vbi duo extrema mala passus est vim hostilem, & inuisam famem, ac mox tertium & necessariò consequens, pestem, nempe post λιμὸν, λοιμὸν. Verum desperatam tandem obsidionem Gotthi soluentes, re infecta abeunt: quos sequente anno persequens Belisarius, prælio commisso deuicit, & in eo captum eorum regem Vitigem Constantinopolim rediens, publicè, ceu vile mancipium exponit: ac inde iterum in Africam contra Vintharith mittitur, quo victo Romam rectâ redit, & auream crucem 100. librarum sancto Petro per manus Vigilij papæ obtulit. Insequutum est posthæc bellum Gothicum secundum aduersus Totilam nem qui & urbem Romam post diuinam vsque ad natorum carnes redactam famem accepit, ac sine controuersia aliquandiu habuit, sed opera potissimum Narsetis Eunuchi, qui Longobardorum ad id auxilia adsciuerat, è Pannoniis non minore felicitate gestum & confectum est, quam superiora Belisarij. Nam Totilam interfecit, & vestimenta eius regia cum corona aurea gemis ornata ad pedes Iustiniiani iussit offerri præsentem Senatui: aliud quoque contra Teiam regem gessit, ac tandem quintum Romam recepit. Illius victoriæ epinicia, seu nuntiationes, Constantinopolim venere anno imperij Iustiniiani xxiiii. mense Augusto, vt narrat Cedrenus. De hoc verò Narsete superest Romæ vetus inscriptio rerum ab ipso gestarum testis: Imperante DN. Piusimo, ac triumphatore semper Augusto Iustiniiano. Ann. xxxviiij. Narsetes gloriosiss. ex preposito sacri palatii exconsul atque Patritius, Post victoriam Parthicam ipsis eorum regibus celeritate mirabili, consilio publico superatis atque prostratis, libertate vrbis Romæ ac totius Italiae restituta, pontem via Salariæ vsque ad aquam, à nefandissimo Totila tyranno destructum, purgato fluminis alueo, in meliorem statum quam quondam fuerat, renouauit. Sunt autem qui putant pro Parthicam legendum esse, Gothicâ, & reges Gotthos intelligi. Vitigem, Totilam & Teiam. Ita igitur tria maxima bella, Persicum, Africanum, Italicum ope duorum ducum Belisarij & Narsetis felicissimè confecit Imperator noster, eaque laus ipsius propria est: quamquam enim nulli ipse bello interfuit vnquam, tamen consilio & prouidentia in his maxima perhibetur vsus. Quis autem felicior fuerit Belisarius an Narsetes haud dictu facile est: vterque sane suo principi fidelis fuit adeò vt Gotthos regium diadema sibi offerentes sæpe procul auerterit Belisarius, & iurandum principi præstiterit, nunquam se illo viuo altiozem, quam ducis dignitatem admitturum. Iustinianus verò quanti illi faceret, demonstrauit eo numismate, ex cuius altera parte nomen suum, ex altera istud: Belisarius Romanorum gloria. De Narsete verò ferunt tantæ eum religionis & pietatis fuisse cultorem, vt omnia sua ad Dei numen referret, & ita Dei genitricem veneraretur vt il-

Suidas in Iustini.

la illi semper in ipsis committendi prælij articulis manifestè appareret, nec prius prælium committeret, quàm illa annuisset. Sed ipsi cum Belisario haud per omnia in bello Gotthico ad Mediolanum conuenisse narrant, vt affolet inter æquales & insignes belli duces rara esse concordia, tacita verò & frequens æmulatio. Itaque ambobus vni bello incumbentibus alterutrum reuocare cogebatur Imperator. Gessit is & alia bella aduersus diuersas gentes, vt Tzanos, Alanos, Illyrios, Hunnos, Bulgaros, sed præcipua indicasse fat est.

LEGES ET CONSTITUTIONES AB eo retractata, aut noua edita.

Post assertum armis imperium, omnem curam conuertit ad pacis tempus rectis legibus gubernandum. Priorem Codicem secundo imperij anno inchoat, tertio perficit. Quarto Digesta ex omni vetere iure enucleato colligere & digerere incipit, septimo tandem imperij anno complet, & eodem fere tempore geminum Legum volumen edit Digesta & Institutiones, primam iuris Italogam continentes breui & simplici via, & generatim iura enarrantes, ac tandem octauo imperij anno priorem suum Codicem ex tribus veteribus confectum retractat, & numero factarum à se interea temporis 50. decisionum & aliarum constitutionum auctum promulgat sub nomine Repetitæ prælectionis, seu secundæ editionis. Hæc omnia cuius cognoscere promptum est ex constitutionibus singulis iuris voluminibus præpositis. Tandem verò his tribus voluminibus editis, id est, Institutionibus, Digestis, & retractato Codice, ne sic finem aut modum legibus imposuit: sed sequentibus subinde annis varias edidit Nouellas, & edicta, & formas, quæ tandem in vnum volumen collectæ Codici fere se æquarunt: nec defuerunt, qui (quod Tribonianus ab avaritia male audiit, & leges pretio fixisse & refixisse in suspicionem venit) crederent Nouellarum numerum hanc potissimum ob causam excreuisse, sed hi paulò iniquiores sunt, in Iustinianum quoque ipsum censores. Nec ferendi, imò scuticis, aut omnibus laqueis coercendi, qui cum se Iurisconsultos profiteantur, blasphemias in legislatorem & eius consiliarios consistorianos, & qui illi in legitimo opere perficiendo ministrarunt & militarunt, exerunt: homines importuni, nihil præter fædâ oris colluuiem præ se ferentes, heri Grammatistæ & puerorum castigatores, & si diis placet orationum Ciceronis interpretes, hodie Iurisconsulti, heri togati, hodie riscæ & sagati, & catapulati, heri in dilucidis interuallis, hodie planè furentes, qui hæc omnia in optimum principem & eius ministros Tribonianum Dorotheum, Theophilum Thalelæum, & cæteros conuicia sceleratè euomunt, & sceleratiore consilio comminiscuntur, vt inducto legum sanctissimarum primum contemptu, deinde odio, suas soli Hermagoreas constitutiones venditèr, & Gallias cæterasque prouincias quibus se excidisse dolent, ad Montanensium vicinorum anarchiam & anomiam redigant, quibus stolidi quidam nihil pretiosi præter sericum gestantes, tacitè subscribunt: melius nobiscum actum iri dicentes, si quorundam Heluetiorum more, leges omnes abiiceremus, & in singulis ciuitatibus vno magistratu seu iudice vteremur, qui ex media plebe addictus, controuersias omnes ciuium & peregrinorum, vno die, seu bene seu male terminaret, rescissis omnibus dilationibus nemini concessio procuratore aut patrono, nullo adhibito adfessore, nulla legum Romanarum prudentia, quas litium vocant fomites, sed solo communi & proprio sensu adhibito. O insensati & ἀνόητοι Galatæ, libet cum diuino Apostolo exclamare. Quis vos fascinauit? Sed hæc isti apud suos Alpinos aut Heluetios aut admiratores declamitent: nobis nequicquam hæc insufurrantur. Frustra tenditur rete ante oculos auium præpetum & pennatarum. Atqui (inquiunt) quàm insignis audaciæ fuit Tribonianus, qui quod Cicero, quod Iulius Cæsar, quod Pompeius (Isidoro teste, bono quidem certe, vt istis illa rumpatur) quod multi retro principes Constantinus & Theodosius, & hi quorum tempore Gregorianus Hermogenianusque codices editi sunt, ad effectum ducere ausi non sunt, imperitia potius quæ audaciam parit, quàm doctrina, quæ diffidentiam aggressus est? quod illis ætate illa ingeniorum feracissima, in tanta legum paucitate & elegancia arduum videbatur, huic seculo iam labente, & infelice, in tanta librorum multitudine, facile visum est per insuetum iter & mediū profundum ire? Quid aliud, inquit, ex illa legum Digestione confectum est quàm vt duodecim tabulæ, aliæque leges innumerabiles & edicta prætorum tot præclaris Iurisconsultorum commentariis enucleata, cum infinitis Iurisprudensium responsis intercederint, ac penitus interierint, nullo quippe illis vsu relicto, omnique illis detracta iuris auctoritate? Quis eos postea libros descripsisset, ad nudam verustatis & historiæ memoriam? At non tanti quis emat antiquas (vt ipse Iustinianus appellat) fabulas. Hæc ferè sunt istorum hominum querelæ, qui se quorundam doctorum hominum, qui nostra ætate in pretio fuerunt exemplo, auctoritatè

que tegunt. Budæi, Politiani, Erasmi, Alciati, Baronis, Duareni, Egidij quoque Perrini, & aliorum, quos fatemur in hac re parum cautos & oculos fuisse, & facile se inclinasse in Budæi sententiam, ob summam hominis auctoritatem: qui tamen non satis iuris prudentia instructus, & ad solam linguam Græcam in Galliis illustrandam natus, tam præceps iudicium, immiscus de musicis, facere non debuit. Multa enim præclara ingenia scio his querelis permota, aut ad theologiæ, aut medicinæ, aut philosophiæ inertis & languentis studia, à studij iuris limine esse auersa: quæ tamè sola est vera, & in affectata philosophia. Verum aduersus hæc audiât isti queruli barbatuli, ne digni quidem qui Græculi (eodem quo Tribonianum contemnunt, nomine) laudentur, audiant (inquam) non mea, sed Tertulliani verba, ex castigatione libro eruta:

NONNE (inquit) & ipsius Lycurgi leges à Lacedæmoniis emendatæ, tantum auctori suo doloris incusserunt, vt in secessu inedia de semetipso indicaret? Nonne & vos quotidie, experimentis illuminantibus tenebras antiquitatis, totam illam veterem & squalentem sylum legum, nouis principalium rescriptorum & edictorum securibus, truncatis & cæditis? (Senatum enim alloquitur.) Nonne vanissimas Papias leges, quæ ante liberos suscipi cogunt, quàm Iulie matrimonium contrahi, post tantæ auctoritatis senectutem, heri Seuerus Constantissimus principum exclusit? Sed & iudicatos in partes secari à creditoribus, leges erant: consensu tamen publico crudelitas postea erasa est, in pudoris notam capitis pœna conuersa est, bonorum adhibita proscriptio. Suffundere maluit thominis sanguinem, quàm effundere. Quot adhuc vos repurgandæ leges latent? quas, neque annorum numerus, neque conditorum dignitas commendat, sed æquitas sola? Et idèdè cum iniquæ recognoscuntur, meritò damnantur, (licet damnent) cum modò iniquas dicimus: imò, si nomen puniunt: etiam stultas. Nò adèdè igitur mirandum est, si nouis experimentis illustrata Iustiniani ætas, totam illam squalentem & densissimam & inuiam veteris iuris sylum infinitis responsis, legibus & constitutionibus inutilibus velut infelicibus & putridis arboribus refecatis, patefecit & omnibus fecit peruiam, & si in locum demortuarum aut aridarum nouellas leges quasi nouellas plantationes, nouaque vitulina substituit. Sed amabo te, bone vir, quid garris de duodecim tabulis, legibus innumerabilibus, edictis & iurisconsultorum commentariis? Anne tum putas in omnium manibus fuisse? Falleris (vt video) vehementer, & tamen cum Budæo forte, aut aliis, falleris. Perierant hæc iam leges & hi libri, in Galliis & Hispaniis ab incursionibus Fræcorum & Gotthorum, qui iam tum suas fundare cœperant, & pro Theodosianis, iam recitabantur in iudiciis Theodoricianæ, iam (inquam) Leonis & Anthemij tempore, quo vixit Sidonius harum rerum idoneus & oculatus testis: quæ restabant in Galliis iuris Romani reliquæ? Codex nempe Alaricianus (quæ breuiarium Alarici studiosi nunc vocant) in quo pauca & infelicitè truncata membra extant trium Codicum, Gregoriani, Hermogeniani, Theodosij, cum aliquot Pauli sententiis, & nimium angusta Institutionum Caij & semibarbara recitatione, tum aliquot Vlpiani fragmentis & Papias responsis, quibus lex Salica Francorum, mox lex Ripuariorum & Alemannorum, atque Clotarij & Chilperici aliquot edicta subiiciebantur: cuiusmodi libri manuscripti nunc passim habentur. In duabus summum aut tribus bibliothecis latebat integer Theodosianus Codex. In seniore verò Romana vrbe quid supererat, non à Genferico vastatum aut incensum, aut Karthaginem, vbi sedem imperij Hannibalis inceptis inhærens transferre cogitabat transportatum? Pauci scilicet libri extabant qui in scholis ab antecessoribus legebantur, quos recitat Iustinianus in præmio Digestorum. Imò nec tum Vlpiani ad edictum libri, aut Pauli, aut Caij per se aut separatim inueniebantur, sed inter se ad eum fere modum quo in Digestis leguntur, interpolati quod & ex titulo finium regundorum, qui in libro de limitibus agrorum extat conuicio: quem non ex Digestis Iustiniani sumptum esse probabile est (cum idem titulus ex Codice Theodosiano nò ex Iustiniano illic recitatur) sed ex farragine eiusmodi librorum qui tū in scholis habebantur. Quid verò improbe summum Triboniani iudicium & ingenium omni scientia iuris exundans, laceras? quid ex audacia imperitiæ arguis? Confer illa fragmenta veterum iurisconsultorum quæ superioribus annis edidit doctissimus Pytheus cui hoc nomine maximas debemus gratias, & deprehendes cum summa religione & subtilitate, auctoribus suam orationem & dicendi stilum conseruasse, & superflua duntaxat, aut alio loco dicta, aut abrogata truncasse aut mutasse, atq; ad æquitatem quæ suo tempore obtinebat, omnia summa ingenij dexteritate adcommoasse. Tibi profecto pollices citius abscinderentur, quàm vt tota ætate tua simile quid posses præstare. Neque verò ad Triboniani laudem vel longis spatiis accedit Anianus siue quis alius breuiarij Alariciani collector: qui cum Triboniano cõparatus, nullius prope iudicij, summæ verò negligentiæ, scio,

† Scilicet cõsensus publicus.

scio, damnabitur. Equidem postquam eiusmodi, atque alia quædam fragmenta vetustatis cum Iustiniano iuris corpore conferre cœpi, ardentiore quàm antehac studio corpus illud, amare, colere, exofculari, institui, velut infinitæ æstimationis thesaurum, non iuris modo, sed religionis, sed historiæ, sed antiquæ disciplinæ, totiusque moris maiorum, & super hæc, velut locupletissimam Latini sermonis penum & supellectilem: tandemque reperisse me gauisus sum quod Budæo & cæteris opponerem, querentibus immensam legum multitudinem velut ab inclementibus medicis ad viuum refecatam, & accisas nobis Pandectas verius quàm compendiosas fuisse datas, & in his componendis dormitasse magis auctorem, quàm sub compendio digessisse. Id ergo Budæo & aliis oppono quod ipsemet Imperator, verissimè prædicat in. l. Tanta. §. mirabile. C. de vet. iur. enucleado. Tribonianum tantam librorum copiam, nulli nec labori nec sumptui parcentem præbuisse, in quibus etiam permulti essent ipsis eruditissimis hominibus iam à ducentis annis incogniti, vt meritò antiqua multitudo egena videri posset præ opulentia Iustinianæ breuitatis. Ac ne quis Iustinianum mentiri dicat (nulla enim isti reuerentiâ nec præteritis nec præsentibus principibus deferunt) legat constitutionem Theodosij in Cod. Theodosiano, De responsis prudentium, ac ex ea agnoscat quoniam tum libri veterum prudentum in iudiciis & hominum manibus haberentur. Papiniani (inquit) Pauli, Caij Vlpiani atque Modestini scripta vniuersa firmamus. Et post pauca. Eorum quoque scientiam quorum tractatus atque sententias prædicti omnes suis operibus miscuerunt, ratam esse censemus, vt Scæuolæ, Sabini, Iuliani, atque Marcelli omniumque quos illi celebrarunt, si tamen eorum libri propter antiquitatis incertum, codicum collatione firmentur. Viden paruam antiquitatis illo tempore opulentiam: nedum Iustiniani temporibus, quibus iam imperio Galliæ & Hispaniæ ipsæ, ac ipsa Roma, hoc est imperio iam imperium perierat. Attamen quinque duntaxat iuris auctorum integra volumina extitisse significat Theodosius, cætera aut perisse: aut in latenti, ac thesauris incognitis latuisse, & nisi quod eorum sententiæ præcipuorum quinque præfatorum libris essent immixtæ. Atqui præter hos Tribonianus ex tenebris & thesauris eruit, Iuliani, Scæuolæ, Alfeni, Proculi, Labeonis, Neratij, Iauoleni, Celsi, Pompeij, Valentis, Mæciani, Mauriciani, Clementis, Africani, Marcelli, Florentini, Venuleij, Tertulliani, Trifonini, Callistrati, Marciani, Hermogenis, & aliorum integram scripturam, & eam pene totam in Digesta transfudit. Non infitias imus è re posteritatis fuisse, iuris abrogati codices & ipsas duodecim tabulas, & totum prætoris edictum, integrosque & continuos ad id commentarios saluos & superstites, etiam post Digestorum editionem extitisse: & hanc veterem in limo ranæ cecinere querelam. At nulla Iustiniani culpa perierunt, sed temporum, seu, vt verius loquar, hominum auaritia ac inertia, qui posterioribus vixere temporibus. Nam pridem exhibitum est hominum horum mendacium, qui iussu imperatoris nostri crematos esse hos omnes veteres libros tradiderunt. Quæ (stulte) amentia est, in piissimum principem conferre, quod iusto Dei iudicio adscribendum est: vt propter posteritatis ingratitude barbaros immiserit, qui nobis totius virtutis & ciuilibus philosophiæ vetera monumenta eriperent, & eorum natura deleterent, vt quondam priores tabulas coram ingratissimis populis confregit Moses: Quid enim nobis vobiscum est, libri venerabiles, sacri codices, bonæ leges, optimi canones: si loquimur Christiani, viuimus Turci: si periurio & sacrilegio ambimus magistratus, adfessuras, iudicarias sellas, episcopales cathedras, dignitates ciuiles, ecclesiasticas? Quid verò nobis & vobis si cum vestri similes nec sanctitate nec auctoritate inferiores habemus, hos nec legimus nec habemus, aut si forte coemimus, id dicis & ostentationis causa facimus, & clausos & deauratos in scriniis & vinculis detinemus, neque legentes ipsi (quia aliud agimus, aliud simulamus) nec petentibus vtendos dantes, ne nouitatis & elegantiam nitorem amittant, aut fidem commodato petentium sequi metuentes, ne quid vanalitate subitaneam cum volumus vendere, remoretur? Quid si maior pars eorum qui populo moribus, vita, religione, sanctitate, doctrina præ sunt, instructissima habent stabula, plena equis Hispanicis, Turcicis, Illyricis, Neapolitanis, culinam omni ferculorum genere refertam, auri, argenti que copiam & abundantiam, vsque ad ædificiorum insaniam luxuriantem: bibliothecam verò aut nullam, aut ita angusto loco, & ignobilibus libris refertam, & impressis & imperfectis libris squallentem, vt ne decem quidem aureis communiter distrahi possit. Hæc sanè auaritia, vulgatam nobis editionem sacræ bibliothecæ (sic enim veteres locuti sunt) intercepta, id est Latinam septuaginta interpretum quæ vsque ad Hieronymianam auctoritatem meruerat, & postea ne ab ipso quidem abrogata est. Non enim (inquit) sic noua cudimus, vt vetera destruas: sic hexapla & octapla Origenis, & Pamphili ecclesiis perire sinit. Eadem auaritia hactenus

D. Chrysofomi, Cyrilli, Origenis, & conciliorum Græcorum, atque auctorum editionem remoratur. Iam, quid de beneficiorum vanalitate dicam? Nulla non pagina Quintinus noster inuehitur in profanos & aulicos pseudoepiscopos omnibus suis de iure canonico commetariis, nundinationes beneficiorum, & coemptiones detestatur, nec ea de re Rebuffus, homo licet meticolosissimus, silere potuit, non Budæus, non vtriusque iuris auctores non ignobiles, certatim omnes à Simoniacis opprimi ecclesiam lugent, quotidie declamant in Simonianos publici concionatores, id est eos qui prece, ambitu, pretio, malis artibus, sacerdotia emunt. Non enim solus nummus Simoniacum facit, Augustino sanctissimo teste. Sed dum in Simoniacos manifestè agunt, tacitè videntur conuiere in Iudaitas, odio dignos maiore. Nam vt posterius emere Dei & Spiritus sancti gratiam pretio nifus est Simon ille Magus, ita prius hæreticorum omnium princeps Iudas ille vir Scario-tensis eandem gratiam, & gratiæ substantiam se vendere posse sperauit, & multis post se exemplum reliquit totius abominationis complementum. Emit aliquis episcopatum, sacerdotium, curam, abbatiam, prioratum. Malum factum. Sed cedo à quo? obmutescis, non vis ponere os in cælum, vt dicitur. Nonne qui vendidit & tradidit ille maius peccatum habet? Vix enim accidere potest, imò ne accidere quidem puto, vt maiores sacerdotes & archiepiscopi suas dignitates emant. Cur ergo quod gratis accepisti, gratis non das? Sed de his breuis est, sed formidanda sancti Basilij sententia in Nomocanone, ad episcopos qui ei suberant. Nolite (inquit) imitari Iudam, prodentes, accepto pretio, eum qui semel crucifixus est pro nobis. Negligitis? Ecce & prædia ipsa vestra, vestraque manus, quæ tales accipiunt fructus, appellabuntur voce illa diuinitus prodita *AKELDAMA*, quod est ex Chaldæo Latine interpretatum *AGER SANGVINIS*, seu pretium sanguinis, vt in Actibus Apostolorum habetur. Sed priusquam hunc locum concludamus (quem surdis profecto canimus) quid de sui iam seculi moribus scripserit Theodorus Balsamon, de que Græcæ tum ecclesiæ (quam Deus meritò afflixit) corruptela, confessus sit, audiamus. Is Nomocanone tit. i. c. 24. De his qui gratis ordinantur, hæc scribit ad verbum. Quod Laici puniantur, qui datis pecuniis, sacrorum & venerabilium locorum administrationes suscipiunt ex præsentem Nouella [Iustiniani 123.] constat. Sed quisnam nunc laicus citra dationem, aut procurationem sacri loci, aut ministerium ecclesiasticum suscipiat, aut clericus fiat, aut in cellam monasticam admittatur, ignoro. Ac propterea flexis genibus Deum oro, vt nos ab istiusmodi minis liberare velit, clamans: Si iniquitates obseruaueris Domine, Domine quis sustinebit? Sed ad Iustiniani gesta redeamus.

SEDITIONES VARIÆ, ITEMQUE coniurationes aduersus Iustinianum.

DE bellis aduersus Barbaros gestis supradictum est, quæ feliciter confecit, nec minus sanè iuste. Prodest (inquit) Theodosius, gentes barbaras nostri nominis imperio mancipari, & Aristoteles. i. Politicorum ait veteres poetas dicere, βαρβαρων δι' ἑμῶν ἀρχην εἶνός. æquum esse regi Barbaros à Græcis, & seruire Græcis, quasi idem sit natura Barbarum, quod & seruum, & rectè Dei spiritu instructa mater nostra Ecclesia sic precatur in sancta magna Parasceue. Oremus & pro Christianissimo Imperatore nostro, vt Deus & Dominus noster subditas illi faciat omnes Barbaras nationes ad nostram perpetuam pacem: & postea respice ad Romanum benignus imperium, vt gentes quæ in sua feritate confidunt, potentiæ tuæ dextera comprimantur. Sed motus & seditiones ciuiles, & intestinas (vt solent esse periculosiores) ita & maiore cum sceptri sui periculo & vitæ, capitisque discrimine, Deo tamen iusto tandem imperio fauente, compefcuit. Cæterum sicut seipsum secum & intus rebellantem vincere summa, & longe omnium victoriarum est optima, vt ait Plato. i. νόμον, ita & bellum seditionemque domi & in regia vrbe excitatam sedasse, fidorum auxilio ducum, maxima æstimada est gloria: atque vt ἀφρήταρ ἀθέμισος, ἀνέσιος Homero dicitur, id est vt singula singulis reddam, Exgens, Exlex, Exlar, seu soliuagus est, qui ciuili sanguine delectatur, ita ex diuerso velut optimus ille dux à Theognide laudatur, qui in bello ciuili, fidelis & sanus & moderatus est:

πιστὸς ἀντὶ χροῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι
ἄξιός ἐν χαλεπῇ κίρνε διχοσασίη.

Ex multis seditionibus quæ in ipsius tempora inciderunt, principem locum obtinuit & tempore & facinoris nouitate atque audacia, ea quæ ΝΙΚΑ nominata est à synthemate seu verbo, quo se in strage faciendâ internoscerent partes. Belli Perfici tempore quinto imperij Iustiniani anno, Hypatius & Pompeius fororis Anastasij filij à populo leuissimo ad imperium expetiti, necnon & Probus, & alij Kalendis Ianuariis adscitis secum multis è nobilitate coniuratis.

lib. i. Politic. C. i.

Plato. i. νόμων

coniuratis Iustinianum dolo adoriri tentant, perque dies interrim quinos urbem ipsam regiam, ferro & igne miscent, nec ecclesiasticos viros qui cum sacris vestibus, & crucibus, & euangeliiis qui in mediū procedebāt, metu numinis eos sedaturi, veriti sunt, sed sine discrimine fandi atque nefandi promiscuè ceciderunt, & plebem ex fenestris lapides iactātem, vnā cum domibus, igne subiecto suffocarunt: & cum Herulis à Iustiniiano immixtis acerrimè pugnarunt. Sed dum quinta die Hypatus in palatium ipsius inuadendi causa ascendit, & in Hippodromo thronum imperialem conscendit, ex quo Imperator ludos spectare, solebat, non multo post spatio ante fores captus, & post ipsum quoque Pompeius, postera die vterque à militibus casus, & in mare proiectus est, sociis coniurationis mox proscriptis, & triginta millibus ex plebe trucidatis. Sunt qui & quadraginta millia expriment, alij vt Cedrenus triginta quinque: atque omnis hæc seditio ductu, fide & opera Belisarij & Mūdi addit Cedrenus & Narsetis ducum & militum quos ille ex Persico, hic ex Illyrico bello reduxerat: vt merito in eos superius illud Theognis distichon cani possit. Rei totius originem altius repetit Procopius. Plebes vrbanae (ἀήμοι) iam tum in singulis ciuitatibus diuisæ erāt in factiones duas, Prasinos & Venetos, fullonica colorum nomina, quasi hodie dicas virides & Phæniceos quos vulgus Gallicum Blauos vocat: communis tum hic erat animarum morbus haud secus, ac in Italia Gibellinæ ac Guelfæ partis. quo die seditio exarsit, ludi & spectacula erant. Quidam forte (vt fere fit) ex alterutra parte tumultuabantur: quos cum magistratus sedare vellet, & nec obediētes ad supplicium traheret, reliqui vel eiusdem vel diuersæ factionis affecta (mirè enim tum consentiebant partes ad turbandam quietem publicam) extrahebāt, & vi è manibus licitorum, & ex carcere eos qui ducebantur abducebant, apparitores & officia interficiebant, urbem incendebant, tantumque fuit incendium, vt sanctæ Sophiæ templum & chartophylacium, vnā cum publicis aliis ædificiis sanctus Irenes, xenonibus Sampsonis & Eubuli cum infirmis, item porticu Xeusippi cū suis statuis, in quibus erat & Homeri, & cum aliis leonibus æreis & marmoreis penitus igne absumeretur. Tandem postquam de coloribus certari desitum est, tum aduersus rempub. palam conuersæ partes, Ioannem Cappadocem Præfectum prætorio indoctum hominem, nequam simul & auarum, necnon Tribonianum Pamphylum, virum quidem doctissimum, vt abundè supradiximus, sed leges venum exponentem ad eadem petere, omnique genere conuiciorum palam proscindere cœperunt. Eo metu Iustinianus territus, ambos magistratu abdicare iussit. Phoca in Ioannis, Basilide in Triboniani suffectis locū. Sed & Theodora maritum iam de victoria desperantem, & de fuga cogitantem, forti & supra sexus imbecillitatem generosa oratione retinuit, non decere principem simulatque purpuram deposuerit, vel alterum diem viuere, & illud Isocratis dictum vsurpauit, ΠΡΑΕΚΛΑΡΥΜ esse in sepulchri elogio imperatorem inscribi. Reuocato ita ad spem meliorem Iustiniiano, seditio postea sedata est eo quo dictum est modo, sed non sine cruentissima miserarum plebium nece: quo exemplo moueri debēt si qui sunt, omnibus ætatibus seditiosi, nō temere in principem aut eius proceres tumultus & seditiones excitare, nisi & eundem tandem velint exitum experiri.

In oratione
απει εἰρήνης.

Diaconus
& Cedrenus.

συνάμιστος.

Sed non semel ob has Prasinos & Venetorum qui & Cyanei dicebantur, factiones seditio mota est, sed iterum anno imperij eius xxxi. Cedreno teste, in qua & ædificia multa incensa sunt, & magnæ cædes factæ. & iterum anno xxxi. i. quum rumor esset in vrbe Constantinopolitana, mortuum esse imperatorem (nam is ob dolorem capitis, domi clausus neminem videbat) plebes diripuerunt subito panes ex tabernis, & circa horam tertiam non inueniebatur panis in tota vrbe: clausæque erant ergasteria, & suffurabat palatium, quia nemo ex Senatu videbat imperatorem, eò quòd dolorem capitis pateretur. Inde vulgo mortuus credebatur. Interea circa horam nonam vespertinam fecit Senatus consilium, & miserunt Præfectum, qui iussu imperatoris ignes accendit per totam urbem, vt essent indices sanati è morbo imperatoris: quo inuento sedatus est tumultus: & postea Eugenij præfecti domus publicata est iussu imperatoris. Is enim Eugenium per calumniam detulerat, nec probauerat Georgium & Etherium curatores conatos esse facere imperatorem Theodorum Petri magistri filium.

Anno rursus xxxv. cum agon Hippicus fieret Prasini Venetos adgressi sunt, & multas ediderunt strages, quos postquam in ordinem subegit imperator, variis adfecit suppliciis. Narrat enim ex Procopio Nicephorus lib. 17. cap. 21. Iustinianum quoque ipsum Venetæ factioni addictum fuisse, adeò vt illos palam delinquentes, & cædes tota vrbe edentes non modò non puniret, sed præmiis etiam muneretur, quæ res odium & diurnitatem seditionum vehementissimè aluit & accendit: tamen nonnunquam

& serò tandem in Prasinos quoque delinquentes animaduertit. & Zonaras ait in prima seditione, quæ ΝΙΚΑ dicebatur, Iustinianum Venetam partem in suas partes multis largitionibus pellexisse. Sed tandem anno xxxvi. eiusdem imperij, multorum & potentium insidiæ in imperatorem factæ sunt, consiliūque eius occidendi captum. Marcellus enim & Ablauius & Sergius fuere argyroprotæ totius coniurationis duces. Sed Ablauius per Eusebiū exconsulem, & Ioannem Rationalem quibus vt amicis secretum indicarat, detectus & imperatori delatus comprehensus est Marcello sibi manus inferente, Sergio verò in templum Blachernarum asylii causa fugiente, qui inde eductus & Procopio vrbs Præfecto traditus de se confessus est. Insuper & Belisarium inter confcios nominauit, quo cognito, imperator ira in Belisarium exarsit: & die quinta mensis Decembris fecit silentium (erat vna ex duabus conuocandi Senatus speciebus, vt docet Iulianus epitomator in Nouella sexagesima secunda De ordine Senatorum, & consultationibus. Altera enim species consultatio dicebatur, vt hodie apud Francos parlamentum: alteri scilicet speciei, id est, silentio, hoc est extraordinariæ Senatus conuocationi oppositum.) In hoc silentium adducto Eutychio Patriarcha, iussit imperator recitari confessiones eorum qui Belisarium inter coniuratos nominauerant: quo silentio peracto, omni satellitio spoliatus Belisarius domi se continere ab imperatore iussus est, addita ei custodia, sed aliquot post mensibus, omni custodia remota dimissus est, omni pristina dignitate recepta. Sunt qui scribant, inter quos est Zonaras, eum inclusum domi mortuum, & mortui bona in fiscum fuisse redacta. Secundo eiusdem imperij anno Samaritani & Iudæi in Palæstina imperatorem sibi Iulianum quendam creantes, armis in Christianos commotis, rebellarunt: quos deuictos Iustinianus in ordinem redegit decollato Iuliano: quæ occasio fuit seueras in Samaritas & Iudæos leges ferendi. Iterum anno eiusdem vigesimonono, Samaritæ & Iudæi in Cæsarea Palæstina sub specie Prasina & Venetæ factionis multos Christianos interfecerunt, & eorum bona diripuerunt, & Stephanum ipsius ciuitatis præfectum in prætorio peremerunt: eos imperator per Adamantium magistrum militum, partim suspendit, partim decollauit, alios verò debilitauit & publicauit.

ΚΤΙΣΜΑΤΑ, hoc est, ÆDIFICIA & constructiones Iustiniiani.

Tanta est Iustiniiani in templis, ciuitatibus, locis venerabilibus, publicis, priuatisque, portibus, balneis, pontibus ædificatis laus, vt hic titulus septem meruerit apud Procopium tractatus. ac primum locum tribuit, templo S. Sophiæ. Hoc enim diuinæ excellentiæ aptissimum nomen ei imposuerant Byzantij: quod in perditissima quidem seditione ΝΙΚΑ penitus conflagrasse, & in cineres & carbones redactum fuisse ante prædiximus. Si quis tamen persuadere potuisset, aut exemplar oculis hominum proponere eius qua à Iustiniiano instauratum est pulchritudinis, optassent sane homines prius illud interire vt denuo lōge pulchrius instauraretur. Vtinam verò, aut Itali, aut Germani, aut Galli, qui eam urbem quotidie adeunt vanæ curiositatis studio, & fœminarum atque virorum, & aliarum rerum minutarum vestibus schemata, effigies ad viuum effictas, in Occidentem adferunt, aliquam vel rudem illius templi delineationem nobis typis excudendam curarent. Non ita laboraremus in Procopij, Euagrii, Nicephori, & recentiorum descriptione cognoscenda, non secus ac in descriptione Salomonici templi ex sacris libris restituenda: sed hoc vnū est nostri seculi vanitatis insigne documentum. Dum ea quæ ad gulam, cutem, penem, luxum quotidianum incitant, in peregrinis regionibus spectemus, nihil amplius ex his desideramus, publica ornamenta, templa, ædificia, portus, magnificentiaque veteris vestigia, omnia nihili æstimamus, ac ea multoties intuiti, sed oscitantes & aliud agētes, nostris popularibus in patriam reuersi, memorare nequimus. Illius templi architecti laudatur Anthemius Tral-lianus, & Isidorus Milesius. Horum ingenio & cura anno imperij septimo ex fundamentis tam egregium opus instaurauit. Orbiculari aut ouali forma esse creditur, tantæque altitudinis vt non in terra fundatum, sed è cælo catenâ aurea suspensum credatur. Hodie à Turcis profanatum dicitur, erasis & sublatis iconibus sacris, & sola scriptura Arabica Alilala oriētali interiorique parti inscripta. Audio ab his qui varias orbis partes peregrinando lustrant, secundarium architecturæ opus, post illud stupendum, esse Biturigum S. Stephani templum, si œconomiam structuræ & magnificentiam spectes potius quàm lapidum molem. Videat Zonaras, qui ἀναλφάκηντον imperatorem vocat (quamquam de alio loqui videtur) qui fieri possit, vt summis architectis de stabilitate & duratione ædificij desperantibus Iustinianus architecturæ peritissimus rationem aperuerit & excogitarit, qua opus & structura deinceps

inceps firma stabillisque confisteret: Idque semel atque iterum. Restauravit & idem imperator, vel vt Zonaras à Nicephoro dissentiens ait, Theodora eius coniux, templum sanctorum Apostolorum elegantia & sumptu post illud eximium, secundum, in quo imperatores (& ipse postea Iustinianus) & patriarchæ sepe liebantur. Alia verò tēpla & loca tā in regia vrbe & eius suburbiis quàm toto denique orbe vel instaurata, vel reparata, vrbes ex integro ædificatas, vel meliores factas, pontes, & cætera qui scire vollet, apud Procopium legat prolixè omnia exequentem.

Zonaras habet indictionem 17. sed nõ cohæret reliquo calculo.

Inchoata fuit Magni templi *Αγίας σοφίας* instauratio, post cōsulatum Lampadij & Orestis, anno secundo, indictione decima mensis Februarij, die xx i ii. anno mundi 6040. hora prima diei, absoluta autem & dedicata, anno x i. imperij, id est post cōsulatum Basilij vc. anno secūdo exeūte litanja (vulgus processionem vocat) à sancta Anastasia cum Patriarcha, imperatore & populo. In hanc ædificationem & alias cum multis egeret pecuniis imperator, professoribus artium liberalium stipendia olim in singulis vrbus constituta, de consilio Præfecti sustulit: atque ita omnes vrbes scholis vacantibus, rusticitas & barbaries inuasit: quod postremis seculis multo magis queri possemus. Cæterum in pragmatica sanctione, quam post receptam à Totilane Romam veterem edidit Iustinianus, annonas quæ grammaticis ac oratoribus, ac etiam medicis vel iurisperitis dari solitum erat, & in posterum suam professionem scilicet exercentibus erogari præcipit, quatenus iuuenes liberalibus studiis eruditi, per nostram rempublicam floreat, inquit.

Forte Ioannis PP. quæ ifamat Procopij omni scelerum genere.

QUAE MALA, PESTES, FAMES, terræmotus in hæc inciderint tempora.

Diuina prouidentia, qua regitur mundus & homo, vti bona, ita & iusta est, ac proinde sicut homo fragilitate naturæ & libertate licentiæ infirmus & contumax est, ita & piè benignè que à Deo gubernatur egenus opis, & iustè immodicus libertatis, corripitur. Atque hæc est causa eius experientia quæ per omnes omnium auctoꝝ libros decurrit, quàmque omnes & publicè & priuatim singuli nostris temporibus, & in nostris rebus & corporibus videmus, vt scilicet iusto prouidentia libramento, mundus hic iam ab initio suæ creaturæ per bona malâq; alternantia exerceatur: vt D. Augustinus, sanctusque Orosius propriis hac de re tractatibus demonstrarūt. Diuinus quoque Celestinus in illa verè paterna, & viscerum Christianorum plena ad Nestorium epistola quæ in libro concilij Ephesini primas tenet, cum meminisset Attico patriarchæ Constantinopolitano digno fidei magistro, & D. Ioannis ad ista successori, successorem datum, timēs huius quæ attingimus prouidentia alternas vices, ita loquitur. Mansit nos (inquit) post eius mortem (Atticum intelligit) sollicitudo vel maxima, cum successor eius, vtrum etiā in eius fide succederet, quæreremus: quia difficile est continuari quæ bona sunt. Nam sibi sæpe alternis vicibus mala succedunt. Hæc Celestinus verissimè. Nā Attico & mox Sisinnio Catholicis, successit Nestorius hæresiarcha, & nouus Iudas: sic enim salutatur à concilio. Sic & Anastasio pessimo & cacodoxo principi, quique ob id fulmine ictus perisse dicitur, successit Pius Iustinus, Iustino Iustinianus piissimus princeps nisi eius nouissima momordisset coluber, id est hæreseos *περι ἀφθάρτου* venenum, vt supra explicauimus. Sic licet externis victoriis felix factus videatur, tamen aliis cladibus, & publicis calamitatibus, & intestinis discordiis inter felicitatem, infelicitatemque variè iactatus dici potest. Quæ singula prout acciderunt secundum annorum ordinem per capita colligam.

Anno secundo imperij Iustiniiani die penult. Nouembris, hora diei tertia (rursus scilicet post duos annos prioris, & fere similis passionis) Antiochia ad Orontem, diuitiis & magnitudine, & hominum frequentia inter Orientis ciuitates Romanis parentes facile princeps, teste Procopio, (& in qua primùm Christianorum nomen credētibus in Christum impositum fuit, vt sacra Actuum Apostolorum historia testatur) maximum terræmotum, & tempestatem grauissimam passa est à vi maiore quam Græci theomeniam vocant, vt Cedrenus scribit & confirmat. l. si merces. §. vis maior. D. locati: vbi Græca metaphrasis *δευμωλιαν*, non vt Florētia editum est, *δὲ βίαν* appellat: hancque lectionem Florentina meliorem esse, non improbabiler quidam existimant. Fuit autem hæc vis maior seu theomenia, ingens terræmotus cum tonitruo & cæli mugitu horrendo. Hac concussione corrūere cuncta ædificia cum mœnibus & iis ædificiis quæ post priorem terræmotum steterant salua, aut imperiali aut priuatorum liberalitate erāt instaurata, obruta etiam sunt his casibus & ruinis quatuor hominum millia cum octingentis septuaginta qui remanserant, in vrbes proximas partim confugerunt, partim discalciati litanias fecerunt, clamantes, *Κύριε ἐλέησον*. Tunc Dei cultori homini in visu

apparuit, vt diceret omnibus residuis, quod superscriberent superliminaribus suis, *Christus nobiscum: state*. Quo facto stetit ira Dei, & rursus imperator & Augusta multas pecunias donauerunt in recuperationem & ædificationem Antiochensium ciuitatis quæ cognominauerunt Theopolim. i. Dei ciuitatem: vel propter præfatam superscriptionem, vel propter Theomeniam. Hanc illi vrbi cladem ob ciuium malos mores diuinitus immisam quis nõ credat, vel scribente Procopio, nihil aliud illi populo quàm festa, delitias, spectacula & theatra esse curæ? Sub belli quoque Perfici iniitiis durissimum excidium à Cosroë Persarum rege passa hæc ciuitas postea fuit, anno imperij Iustiniiani x i i. teste Diacono.

Ex Cedrenio.

Anno quarto Cometa dictus Lampadius quod in sublime radios suos reiceret, apparuit per continuos xx. dies. portendebat scilicet & sequentis anni Perficam cladem Belifarij in vigilia magni Paschatis, & seditionem Constantinopolitanam, ΝΙΚΑ cognominatam. Procopius. 2. Perficorum narrat anno x i i i. apparuisse cometam, qui Pogonias seu Xiphias dictus est.

Anno v i i i. Passa est à diuina indignatione, Põpeiopolis Myfiæ, scissa est terra à terræmotu, & obrutum medium ciuitatis cū habitatoribus, & erant subtus terram & voces eorum audiebantur clamantium vt sibi misericordia præstaretur. Et multa donauit imperator ad educendos & adiuuandos, viuentisque liberaliter iuuuit.

Alia vis maior seu Theomenia. Ex Diacono.

Anno xv. mense Octobri, facta est mortalitas Byzantij.

Anno xv i. die Septembris, magnus fuit per totum orbem terræmotus, & corruit dimidium Cyzici.

Anno xv i i. Andreas quidam faber canem habebat rufum & cæcum Pythonico (vt credunt) spiritu afflatum. Nam adulteros, scortatores, misericordes, sordidos, sine vlla falsitate demonstrabat: annulos aureos ferreos & argenteos terra defossos, eruebat, & singulis dominis, seu viris, seu vxoribus præfaga vi quadam sine errore reddebat, & mixta imperatorum nomismata, citatis nominibus singula à singulis distinguebat.

Anno xv i i i. mare per Thraciam milliariis quatuor diffusum est, & cooperuit Odyssum, Dionysopolim & Aphrodisium, multique sunt in aquis suffocati: & iterum Dei præcepto restitutum est mare idem in loca sua.

Anno x i x. summa fuit frumenti, vini & olei penuria, & pluuia maxima, & factus est terræmotus magnus Constantinopoli, & euersio sancti Paschæ. nam diem *τῆς ἀποκριῶν*. i. Dominicam in sexagesima (à qua Græci esum carniū deponunt) celebrarunt 4. die Februarij. Imperator autem iussit alia hebdomada carnem in Macello vanalem proponi: quæ erat populo septimana tyrophagu, qua caseo & ouis vtuntur, à carnibus autem abstinent, ea est septimana post Dominicam in quinquagesima. Populus nihilo magis carnes comparauit aut esitauit: & cum ex edicto imperatoris vna septimana tardius celebrandum esset Pascha, morem gefit populus, & hac ratione inuētus est populus superflua vna hebdomada ieiunasse. Tanta tunc inerat plebibus à bonis episcopis institutis pietas, vt nullis principis edictis, vel à cerimonia quadragesima, vel à recta confessione, ad apthardocitarum deliria posset abduci.

Anno x x i. extitère graues terræmotus & imbres insoliti & magni: mortuæque est Augusta, de cuius ingenio & hæretica verfuitia supra dictum est suo loco.

Anno x x i i. & x x i i i. tonitrua & fulgura supra naturalè modum desæuierūt. Partes populi iterum confixerunt: & orta sunt vrbica incendia, cum cædibus, & amissa est imperialis corona.

Anno x x i i i. i x. Iulij terribilis terræmotus fuit per vniuersam Palæstinam, Arabiam, Mesopotamiam, Syriam & Phœnicem qui multas vrbes, & multos homines extinxit. In vrbe quoque Botry, pars montis in mare cadens vrbem antea importuosam fecit portuosam.

Hoc anno Epinicia de Totila occiso, & Roma recepta per Nafetem, Constantinopolim allata sunt.

Anno x x v. celebratum fuit magnum quintum concilium, h est Constantinopolitanum secundum, de quo fusè à nobis superius dictum est.

Anno x x v i. terribilis Constantinopoli terræmotus fuit per alias vrbes totis x l. diebus à die xv. Augusti. Fit autem memoria terræmotus huius per singulos annos, in campo litanij populo agente.

Anno x x v i i. facta sunt tonitrua & fulgura horrenda & vetus Africus terribilis, ita vt caderet crux quæ stabat ad portum Auream.

Anno x x x. ignis è cælo (seu cometa ardens, vt ait Draco) quasi species Lanceæ apparuit à Septentrione vsque in Occidentem.

Ex Cedrenio.

Anno x x x i. factus est terræmotus Constantinopoli & aliis locis terribilis valde, qualem nullus hominum memorabat illo seculo in terris accidisse. Concutiebatur terra continuis diebus, notèbitque

atibusque decem: muri Constantinopoleos, multaque templa & domus tunc conciderunt: qua ex re moestus imperator coronam imperialem abiecit, & absq; ea ad Natalitia & Theophania processit, & decem & nouem dierum cletoria. i. publicos accubitus & conuiuia cessare fecit, eorum expensis, egenis distributis.

Ex Cedreno & Diacono.

Anno xxxviii. Trullus magnae ecclesiae (qui continuis superiorum annorum terramotibus conciderat) iterum à Iustitiano reparatus est, & exaltatus plusquam viginti pedibus in superioribus supra aedificium quod antea fuerat, & iterum ab Eutychio est dedicatus. Sacram quoque mensam eius ecclesiae tum ex omni materia, quam terra fert, genere conflauit, liquatisque iis quae conflationem recipiunt, puta auro, argento, lapillis &c. ligna pretiosa, & alia sicca immisit, mira & varia operis facie: & in orbem hanc adiecit inscriptionem: Τα σὰ ἐν τῇ σῶν σοι προφέρομεν οἱ δῦλοι σε χρῆσῃ Ἰουστινιανὸς καὶ Θεόδωρος. ἀθύρνωσ προσδέξαι υἱὲ καὶ λόγε τοῦ θεοῦ ὁ σαρκωθεὶς καὶ σαυρωθεὶς ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμᾶς ἐν τῇ ὀρθολόξῃ σου πῶς διατήρησον καὶ τῷ πολιτικῶν ἡμῶν ἐπίσθυσας εἰς τῷ ἰδίῳ σου δόξαν αὐξήσον, καὶ φύλαξον, πρεσβείαις τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Inchoata igitur haec fuerunt ad huc superstitio Theodora, quae hoc anno non erat inter vivos.

Ex Cedreno.

Eodem anno Hunni, qui & Sslauini dicuntur, atque etiam nouissimè Turci appellari coeperunt (teste Diacono) Thracias infestantes, Belisario primùm missò, ac postea Iustino Curopalata, Iustitiani in imperio successore, redire ad suos sunt coacti.

Anno xxxviiii. mense Decembri, magnum fuit in vrbe Constantinop. incendium à templo S. Sophiae vsque ad Probi. Fuit & magna pestis & mortalitas in Cilicia, & Anazarbo & Antiochia magna, necnon & terramotus, & congressi sunt inter se in ea vrbe orthodoxi cum Seuerianis, & multae caedes perpetratae. Fuerunt hi Seueriani seu Seueritae, iidè postea & Aphtartodocitae, in quorum partes inclinauisse principem supradictum est: missus tum à Iustitiano fuit eò Zimarchus comes Orientis, qui à τὰ κλῆς inordinatos & rebelles, proscriberet, deportaret, membris debilitaret.

Anno xxxv. nocte intempesta magnum exortum est incendiū in vrbe Regia.

Anno xxxvi. incendio cōflagrauit venerabilis domus Sampsonum, & quae ante Rufi, & Meaulon magnae Ecclesiae Garfonostasium dictum: & duo asceteria proxima templo S. Irenes cum eius Narthecis parte.

Anno xxxvii. moritur Belizarius Patritius Byzantij.

MORS IUSTITIANI

Anno tandem imperij sui xxxviii. renouato iam Dogmate de corruptibili & incorruptibili Christi corpore, per edictū ubique locorum (à pietate alienum propositum, Deo praecoccupante, defunctus est, & sepultus ex more imperatorū in magnifico monumento quod ipse lapide Sardonio in templo sanctorum Apostolorum construxerat, ad dextram ingredienti partem. Id templum à Theodora Augusta fuisse instauratum diximus. Aiunt moriturum Iustitianum in integrum sancti Eutychij Patriarchae Constantinopolitani, quem idcirco exulatum miserat, quod eius caeoes haeeseos amplecti noller, sicut olim Constantinus restitutionem sancti Athanasij testamento mandauerat. Imperauit Iustitianus annis xxxviii. mensibus septem, diebus xlii. succedente ei Iustino Curopalate.

Nicephor. lib. 17. c. 33.

Composuit Iustitianus in Christi honorem elegantissimum hymnum, qui hodièque à Graecis, & in sacra synaxi & missa, & meforio quoque horae sextae palam in ecclesia canitur, extatque in eorum Horologio, & Liturgico libro. Graecè & Latine his verbis:

TROPARIUM.

Ο μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θεοῦ ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τῶν ἡμετέρων σωτηρίαν σαρκωθῆναι, ἐν τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου ΜΑΡΙΑΣ, ἀρέπῃως ἐνανθρώπησας, σαυρωθεὶς τε χρῆσῃ ὁ θεὸς θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἁγίας ἰσάδου, σωδοξασόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ex Horologio Graecorum.

LATINE SIC LEGITVR IN SACRAE
Graecorum missa olim per Leonem Tuscum edita.

Vnigenitus filius & Verbum Dei cum sis immortalis, dignatus es propter nostram salutem carnem sumere de sancta Dei genitrice semper Virgine Maria inconuertibiliter factus homo, qui crucem subisti Christe Deus, morte conculcans mortem, vnus existens sanctae Trinitatis conglorificatus patri & spiritui sancto, saluos nos fac.

Explicita est Imperatoris Iustitiani Legislatoris nostri vita.

FELICITER.

Θεῶ δόξα.

TITVLI DIGESTI VETERIS

SERIE ALPHABETICA

dispositi: quò facilius hac in arte

tyrunculi eos inuenire possint:

A		
A ctionibus empti & venditi. 1802	In litem iurando. 1300	
Adoptionibus & emancipationibus. 100	Inofficioso testamento. 715	
Ad exhibendum. 1176	Interrogatoriis actionibus. 1191	
Ad legem Aquiliam. 1055	In ius vocati vt eant aut satis vel cautum dent. 197	
Ad legem Rhodiam de iactu. 1459	In quibus causis pignus vel hypotheca tacite contrahatur. 1924	
ad Senatusconsultum Macedonianum. 1493	In rem verso. 1554	
Ad senatusconsultum Velleianum. 1574	Institoria actione. 1468	
Æstimatoria actione. 1884	Indictis, & ubi quis agere vel conueniri debeat. 672	
Ædilitio edicto. 1958	Iudicio finium regundorum. 1119	
Aleatoribus. 1213	Iureiurando. 1272	
Alienatione iudicij mutadi causa facta. 616	Iuris & facti ignorantia. 2095	
C alumniatoribus. 466	Iurisdictione omnium iudicum. 163	
C apite minutis. 584	Iure dotium. 2125	
Certi conditione. 1233	Iustitia & iure. 53	
Communia prædiorum tam urbanorum quam rusticorum. 1014	L	
Commodati, vel contra. 1406	L ege commissoria. 1768	
Communi diuidendo. 1159	L ege Rhodia, de iactu. 1459	
Compensationibus. 1596	Legibus senatusque con. & longa consuetudine. 72	
Coditione causa data, causa nõ secuta. 1306	Locati & conducti. 1845	
Conditione ob turpem causam. 1322	M	
Conditione indebiti. 1326	M andati, vel contra. 1628	
Conditione sine causa. 8368	M inoribus. 25. annis. 530	
Conditione furtiua. 1371	Mortuo inferendo, & sepulchro ædificando. 1232	
Conditione ex lege. 1379	N	
Conditione triticaria. 1380	N autæ, caupones, stabularij, vt recepta restituant. 661	
Constitutionibus principum. 84	Nautico scenore. 2066	
Constituta pecunia. 1393	Negotiis gest. 411	
Cõtraheda emptione & venditione. 1724	Ne quis eum qui in ius vocatus est, vi eximat. 198	
D		
D epositi, vel contra. 1602	Noxalibus actionibus. 1098	
Dilationibus. 235	O	
Diortis & repudiis. 2218	O fficio adfessorum. 157	
Distractione pignorum. 1944	O fficio consulis. 124	
Dolo malo. 503	Officio eius cui madata est iurisdictione. 153	
Donationibus inter virum & uxorem. 2178	Officio iuridici. 152	
E		
E dendo. 241	Officio præfecti augustalis. 141	
E o per quem factum erit quò minus quis iudicio sistat. 218	Officio præfecti prætorio. 125	
E o quod certo loco dari oportet. 1383	Officio præfecti vrbi. 126	
E o quod metus causa gestum erit. 477	Officio prætorum. 130	
Euictionibus. 1997	Officio præfecti vigilum. 131	
Exceptione rei venditæ & traditæ. 2037	Officio proconsulis & legati. 134	
Exercitoria actione. 1449	Officio præsidis. 142	
Ex quibus causis maiores. 25. annis in integrum restituantur. 590	Officio procuratoris Cæsaris. 151	
F		
F amilie eriscundæ. 1124	Officio quæstoris. 128	
F eris & dilationibus, & diuersis temporibus earum. 235	Operis seruorum. 948	
Fide instrumentorum. 2083	Origine iuris, & omnium magistratum, & successione prudentium. 62	
Fideicommissaria hereditatis petitione. 818	P	
Finium regundorum. 1119	P actis. 254	
Fugitiuis. 1211	P actis dotalibus. 2161	
Fundo dotali. 2173	P eculio. 1505	
H		
H ereditate vel actione vendita. 1771	Periculo & comodo rei venditæ. 1789	
H is qui detecerit vel effuderit. 1092	Petitione hereditatis. 747	
His qui notantur infamia. 338	Pignoribus & hypothecis. 1903	
His qui sunt sui vel alieni iuris. 95	Pigneraticia actione. 1422	
I		
I n diem additione. 1759	Possessoria hereditatis petitione. 818	
I n integrum restitutionibus. 472	Postulando. 328	
I n ius vocando. 183	Publiciana in rem actione. 866	
	Præscriptis verbis. 1887	
	Probatationibus. 2069	
	Procuratoribus & defensoribus. 356	
	Pro socio. 1684	
	Q	
	Q uado dies vsusfructus legati cedat. 927	
	Q uando de peculio actio annalis est. 1551	
	Q uæ res pignori obligari nõ possunt. 1926	
	Q uemadmodum seruitutes amittantur. 1040	
	Q ui potiores in pignore habeantur. 1929	
	Q ui satisfacere cogantur, &c. 210	
	Q uibus modis pignus vel hypotheca. 1949	
	Q uibus ex causis maiores. 25. an. 590	
	Q uibus modis vsusfructus vel vsus amittitur. 928	
	Q uibus rebus ad eundem iudicem eatur. 1204	
	Q uod cum eo qui in aliena potestate, &c. 1489	
	Q uod cuiuscumque vniuersitatis nomine, vel contra eam agatur. 404	
	Q uod iussu. 1571	
	Q uod quisque iuris in alium statuerit, ipse eodem iure vtatur. 176	
	Q uod mercuria. 477	
	R	
	R eceptis arbitris: & qui arbitrium recipiunt, vt sententiam dicant. 624	
	R ei vindicatione. 820	
	R eligiosis, & sumptibus funerum. 1218	
	R erum diuisione, & qualitate. 114	
	R erum permutatione. 1886	
	R escindenda venditione. 1784	
	R estitutio in integrum. 472	
	R itu nuptiarum. 2106	
	S	
	S enatoribus. 119	
	S enatusconsultum Macedoniam. 1493	
	S eruis exportandis. 1798	
	S eruitutibus. 969	
	S eruitutibus urbanorum prædiorum. 977	
	S eruitutibus prædiorum rusticorum. 996	
	S eruo corrupto. 1205	
	S eruis fugitiuis. 1211	
	S i ager vectigalis id est emphyteuticarius petatur. 879	
	S i seruitus vindicetur &c. 1025	
	S i vsusfructus petatur, vel ad alium pertinere negetur. 944	
	S i certum petetur. 1233	
	S i ex noxali causa agatur. quemadmodum caueatur. 214	
	S i mentor falsum modum dixerit. 1215	
	S i pars hereditatis petatur. 808	
	S i quadrupes pauperie fecisse dicat. 1051	
	S i quis in ius vocatus non ierit. 194	
	S i quis ius dicenti nõ obtemperauerit. 182	
	S i quis cautionibus iudicio sistendi causa factis non obtemperauerit. 221	
	S ponsalibus. 2103	
	S tatu hominum. 86	
	T	
	T estibus. 2084	
	T ransactionibus. 312	
	T ributoria actione. 1479	
	V	
	V susfructu, & quemadmodum quis vtatur fruatur. 880	
	V susfructu accrescendo. 920	
	V susfructu earum rerum quæ vsu consumuntur. 940	
	V su & habitatione. 949	
	V susfructuarius quemadmodum caueat. 958	
	V suris. 2039	
	FINIS.	

99 potior hab. 19

Rubricæ Digesti veteris.

DIGESTI VETERIS RVBRICÆ
centū quinque & quinquaginta continentur. LXV.
carminibus sequentibus, eo textis artificio, ut præter
principale intentum, aliquid sententiæ videatur ha-
bere. quorum declarationem mox subiunximus.

Et primo primi libri.

Ivs. & origo patent. leges quoque parte priori.
Constitit. status. ac alienus. adoptat. & est res.
Datque senatores. consul. prætorius. vrbis.
Sunt quæstor. prætor. vigilum præfectus. habendi
Officium pariter proconsulis vtile noscas.
Vult his augusti. præses. vel Cæsaris addi.
Censor Alexandri. Ius mandat. & assidet inde.

De iustitia & iure. De origine iuris civilis, & omnium magistra-
tum, & successione iuris prudentum. De legibus senatusque; con-
sultis, & longa consuetudine. De constitutionibus principum. De
statu hominum. De his qui sui vel alieni iuris sunt. De adoptioni-
bus, emancipationibus, & aliis modis quibus ius patriæ potesta-
tis soluitur. De rerum diuisione, & qualitate. De senatoribus. De
officio consulis. De officio præfecti prætorio. De officio præfecti
vrbi. De officio quæstoris. De officio prætoris. De officio præfe-
cti vigilum. De officio proconsulis & legati. De officio præfecti
augustalis. De officio præsidis. De officio procuratoris Cæsaris,
& rationalis. De officio iuridici Alexandriæ. De officio eius cui
mandata est iurisdictio. De officio assessorum.

Secundi libri rubricæ.

Est iurisdictio. statuens in parte secunda.
Si quis ius dicens. vocat in ius. non ierit tunc.
Iussit lex ut eant qui sunt in iure vocati.
Eximat hos nemo. leges quos sat dare cogunt.
Si noxalis agat per quem fit. cautio sisti.
Ferat. edendo. pactum. si transigat vllus.

De iurisdictioe omnium iudicum. Quod quisque iuris in aliū
statuerit, ipse eodem iure vtatur. Si quis ius dicenti nō obtempe-
rauerit. De in ius vocatio. Si quis in ius vocatus nō ierit: siue quis
eum vocauerit quem ex edicto non debuit. In ius vocati ut eant,
vel satis aut cautū dēt. Ne quis eum qui in ius vocatur, vi eximat.
Qui satisfacere cogatur: vel iurato promittant, vel suę cōmittantur
promissioni. Si ex noxali causa agatur, quemadmodum caueatur.
De eo per quem factū erit quō minus quis iudicio sistat. Si quis
cautionibus iudicio sistendi causa factis non obtemperauerit.
De feriis & dilationibus, & diuersis temporibus earum: & ex qui-
bus causis feriæ non impediuntur. De edendo. De pactis. De tran-
sactionibus.

Tertij libri rubricæ.

Postulat. infamat. procurat nomine terna.
Gesta negotia sunt his atque calumnia iuncta.

De postulando. De his qui notantur infamia. De procuratori-
bus & defensoribus. Quod cuiusque vniuersitatis nomine, vel
contra eam agatur. De negotiis gestis. De calumniatoribus.

Quarti libri rubricæ.

Restituit quarta. metus. & dolus. & minor hic sunt.
Deminuit. maior. alienat. & arbiter hinc est.
Nautæ caupones stabularius abdita reddant.

De in integrum restitutionibus. Quod metus causa gestū erit.
De dolo malo. De minoribus. xv. annis. De capite minutis. Ex
quibus causis maiores. xv. annis in integrū restituantur. De alie-
natione mutandi iudicij causa facta. De receptis arbitris: & qui
arbitrium recipiunt, ut sententiam dicant. Nautæ, caupones, sta-
bularij, ut recepta restituant.

Quinti libri rubricæ.

Iudiciis quinta. exheres queritur. petit heres.
Si pars heredis. sic possessoria poscat.
Iungas heredem fideicommissa petentem.

De iudiciis, & vbi quis agere vel conueniri debeat. De inoffi-
cioso testamento. De petitione hereditatis. Si pars hereditatis pe-
tatur. De possessoria hereditatis petitione. De fideicommissaria
hereditatis petitione.

Sexti libri rubricæ.

Vindicat & sexta. tractans de Publiciana.
Vectigalis ager aut emphyteuticus est hic.
De rei vindicatione. De Publiciana in rem actione. Si ager ve-

ctigalis vel emphyteuticiarius petatur.

Septimi libri rubricæ.

Dans vsum fructum pars septima. crescere cedit.
Amittatur. res quæ consumenda. petatur.
Dat seruis operas. habitatio. si cauet vetus.

De vsum fructu, & quemadmodum quis vtatur fruatur. De vsum
fructu accrescendo. Quando dies vsum fructus legati cedat. Qui-
bus modis vsum fructus vel vsum amittatur. De vsum fructu earū re-
rum quæ vsum consumuntur, vel minuuntur. Si vsum fructus petat-
ur, vel ad alium pertinere negetur. De operis seruorum. De vsum
& habitatione. Vsum fructuarius quemadmodum caueat.

Octavi libri rubricæ.

Vtere seruitiis octaua parte locatis.
Prædia dant vrbes. & rus. communia multis.
Ni mihi seruitium bene vindico. perdere possum.

De seruitutibus. De seruitutibus vrbiorum prædiorum. De
seruitutibus rusticorum prædiorum. Communia prædiorum tam
vrbiorum quam rusticorum. Si seruitus vindicetur, vel ad aliū
pertinere negetur. Quemadmodum seruitus amittatur.

Noni libri rubricæ.

Quadrupedem nona dabit. Aquiliam quoque legem.
Effundunt multi. noxalis ut actio detur.

Si quadrupes pauperiem fecisse dicatur. Ad legem Aquiliam.
De his qui deiecerunt, vel effuderunt. De noxalibus actionibus.

Decimi libri rubricæ.

In decima fines regis. ac exercere posses.
Diuisis tandem communibus. exhibeamus.

Finium regundorum. Familix exercundæ. Communi diuidun-
do. Ad exhibendum.

Vndecimi libri rubricæ.

Vndecima iudex interrogat. itur ad ipsum.
Seruos corrumpunt. fugitiuos. alea. mensor.
Funera cum sumptu. debes inferre sepulchro.

De interrogationibus in iure faciendis, & interrogatoriis actio-
nibus. De quibus rebus ad eundem iudicem eatur. De seruo cor-
rupto. De seruis fugitiuis. De alea lusu, & alearibus. Si mensor
falsum modum dixerit. De religiosis, & sumptibus funerum. De
mortuo inferendo, & sepulchro violato vel inædificando.

Duodecimi libri rubricæ.

Res credit. iurans in litem pars duodena.
Condico ob causam. cui turpis causa superfit.
Ac indebita si sint. condices sine causa.

De rebus creditis, & si certum petatur. De iureiurando, siue vo-
luntario, siue necessario, siue iudiciali. De in litem iurando. De
conditione causa data, causa non secuta. De conditione ob tur-
pem causam, vel inhonestam, vel iniustam. De conditione inde-
biti. De conditione sine causa.

Tredecimi libri rubricæ.

Tredecimam furti. & legis conditio tangit.
Tritica. dant loca certa. statuta pecunia si sit.
Commoda. cum reliquis dabit actio pignoris ampla.

De conditione furtiua. De conditione ex lege. De condi-
tione triticaria. De eo quod certo loco dari oportet. De con-
stituta pecunia. Commodati, vel contra. De pignoratitia actio-
ne, vel contra.

Decimiquarti libri rubricæ.

Exercet. iactum bisseptima. & institor hic est.
Actio. quæ tribuit patet ac aliena potestas.
Ne dentur natis Macedonia lex vetat æra.

De exercitoria actione. Ad legem Rhodiam de iactu. De insti-
toria actione. De tributoria actione. Quod cum eo qui in pote-
state aliena est, negotium gestum esse dicitur. Ad senatusconsultum
Macedonianum.

Decimiquinti libri rubricæ.

In decima quinta describo peculium. & annum.
Post de in rem verso. quod iussu iungere fas est.

De peculio. Quando de peculio actio annalis est. De in rem
verso. Quod iussu.

Decimisepti libri rubricæ.

Compensare vetant leges. si depositum sit.
Ad senatusconsultum Velleianum. De compensationibus. De
positi vel contra.

Rubricæ Digesti veteris.

Decimiseptimi libri rubricæ.

Septima post decimam mandatum pro socio dat.
Mandati, vel contra. Pro socio.

Decimioctavi libri rubricæ.

Octava decima tibi vendo. diem adiiciendo.
Committens. heres vendit. rescindo. periculum.
His exportandos debes adiungere seruos.

De contrahenda emptione & venditione: & de pactis inter emptorem & venditorem: & quæ res vendi non possunt. De in diem additione. De lege commissoria. De hereditate vel actione vendita. De rescindenda venditione. & quando ab ea discedatur. De periculo & commodo rei venditæ. De seruis exportandis: vel si ita seruus venierit, vt manumittatur: vel contra.

Deciminoni libri rubricæ.

Emptum post decimam nona. locat. æstimat. actor.
Res permutatas. præscriptis addito verbis.

De actionibus empti & venditi. De locato & conducto. De æstimatoria actione. De rerum permutatione. De præscriptis verbis, & in factum actione.

Vigesimi libri rubricæ.

Pignora pars vicena tibi dabit, ac hypothecas:
Post pignus tacitum. sunt quæ res. qui potiores.
Distrahitur pignus. tandem quoque soluitur illud.

De pignoribus & hypothecis: & qualiter ea contrahuntur: & de pactis eorum. In quibus causis pignus vel hypotheca tacite contrahitur. Quæ res pignori vel hypothecæ obligari possunt. Qui potiores in pignore vel hypotheca habeantur: & de his qui in priorum creditorum locum succedunt. De distractione pignorum vel hypothecarum. Quibus modis pignus vel hypotheca soluitur.

Vigesimiprimi libri rubricæ.

Edictum ædilis tractat vicesima prima.
Euincam. si res quæ venditur, excipitur.

De ædilitio edicto, & redhibitoria actione, & quanto minoris. De euictionibus. & duplex stipulatione. De exceptione rei venditæ & traditæ.

Vigesimisecondi libri rubricæ.

Vsuras. scænusque. probat vicena secunda.
Instruit. & testes simul ignorantia duplex.

De usuris & fructibus & causis & omnibus exceptionibus & mora. De nautico scænore. De probationibus & præsumptionibus. De fide instrumentorum, & amissione eorum. De testibus. De iuris & facti ignorantia.

Vigesimitertij libri rubricæ.

De sponsalibus: & ritu docet antea supra.
Ius pactum. fundus dotalis iungitur istis.

De sponsalibus. De ritu nuptiarum. De iure dotium. De pactis dotalibus. De fundo dotali.

Vigesimi quarti libri rubricæ.

Vltima coniugibus donat. diuortia tangens.

De donationibus inter virum & uxorem. De repudiis & diuortiiis.

Finis titulorum digesti veteris.

Leges Multiplices Digesti veteris, aut difficiles, aut singulares, subiectis annotatæ carminibus: quibus præter legum ipsarum verba immixtum est nihil.

Res. quod Nerua. metum. de rebus. prædia. centum.

Ex empto. prætor. si quis. Pomponius. arbor.

Si dominus. mater. vinum. mulier. bona. frater.

Testatrix. pacta. repeti. tria. dolia. lecta.

Imperium. diuus. si fundum. venditor. eius.

Si pars. extat. vbi. si mandato. grege. fundi.

Sunt hæc difficiles satis hoc in codice leges.

Ne careas lege: carmina nostra lege.

Efficitur restis ex grammate quoque priore:

Qua leges istas nequere mente queas.

Declaratio sex primorum carminum.

Res. lex est in tit. de pign. quæ incipit res hypothecæ.

Quod Nerua. de positi. quam Bar. solenniter repetiit.

Metum. 3. de eo quod metus causa. maximè in. §. volenti.

De rebus. de arbi. de qua dicit Bar. in. l. & an eadem. §. actiones. ff. de excep. rei iudica. Nescio alibi casum.

Prædia. de actio. empti. hanc legas vt intelligas.

Centum. de eo quod certo lo. quæ re vera videtur difficilis.

Ex empto. de actio. emp. hanc si placet tene menti.

Prætor. de iur. om. iu. de edendo. quando actio de pec. est auna. cū similibus.

Si quis. si quis iudicij. de alie. iud. mu. de aqua dicit Bar. nescio alibi. adde. l. si quis libertatem. de pe. here. quæ re vera difficilis est. applicari etiam potest. l. si quis id. de iur. om. iud. & si quis intentione. de iudi. cum similibus multis.

Pomponius. 1. & 2. de nego. gest. & fami. erciscun.

Arbor. communi diui. quam satis difficilem inueni legendo. affinis est huic. l. arboribus. de vsu fruct. & c.

Si dominus. de præscriptis verbis. quam dicit Bart. esse notandam.

Mater. de inoffi. test. quæ est de numero damnatarum.

Vinum. de rebus credi. quæ licet fortè non sit difficilis, est tamen vtilis: cum lætificet cor hominis. not. gl. l. j. de peri. & commo. rei ven.

Mulier. de lege commiss. Alibi inuenietur. rara enim non est.

Bona. bona fides de positi. & de act. emp. Aduerte, aliqui asserunt quod mulier bona, sit lex vnica, quæ est de iure do. Sed cū mulier bona sit rara auis. inde non est facienda lex: vt no. gl. in. l. ex his. ff. de legib.

Frater. de cōdict. indebi. difficilis est, & de numero damnatarum. Testatrix. si seruitus vindicetur. quæ sit. per te iudicetur.

Pacta. de contrahen. empt. quam cum obscuris pone.

Repeti. quibus mo. vsu fruct. amittatur. ista per te videatur.

Tria. tria prædia. de serui. rusti. prædio.

Dolia. de contrahen. emp. in hac tuum vinum reponere.

Lecta. de rebus creditis. aliàs si certum petat. difficilis, & de damnatis.

Imperium. de iurisd. om. iudi. materiam habet arduam.

Diuus. de in integ. resti. quam Bart. dicit singularem. adde. l. diuus. de offi. præsi. cum si.

Si fundum. manda. de qua dicit Barto. ibi not. finem huius. l. quam nescio alibi:

Venditor. de heredi. vel actio. ven. similes huic inuestiga.

Eius. de rebus cred. aliàs si cer. petat. difficilis, & de cœtu damnatarum.

Hoc dico propter illa carmina triuialia:

Damnetur mater. damnetur lectaque. frater.

Damnetur Gallus. damnetur filius eius.

Mater. lecta. frater. eius. sunt in hoc volumine, & in nostris versibus comprehensa.

Gallus. ff. de libe. & posth. Filius. aliàs, filium. C. fami. ercisc.

Si pars. de inoffi. testamento hanc videre memento.

Extat. de eo quod metus causa. quam non bene explicat glo. si Bar. creditur.

Vbi. de edendo. & de in diem addic.

Si mandato. manda. quæ non est alibi, secundum Bart. in. l. j. de noua.

Grege. de pign. maxime in. §. cum pignori.

Fundi. de contrahen. emp. & de actio. empti.

Leges istas quibus plures aliàs (nominibus etiam non mutatis) annectere posses: Restis in carminum capite prætentat, in mente tua colliget, & ne hinc abeant retineat. Quam nulla vnquam vi posse dissolui speramus. Si enim funiculus triplex difficile rumpitur: extra de treuga & pace. c. j. longe difficiliori restis ista sex funiculis seu chordulis compacta. ruptioni subiecta erit.

Supradictis paucas annectamus oportet: non carmine quidem sed soluto sermone: cū diuersis diuersa sint cordi.

Iuris gentium. de pactis. prolixa est, & prolixè per doctores exposita. Huic adiunge. l. lege Aquilia si deletum. ad legem Aquiliam. de qua dicit Bar. Domini, ista lex est singularissima.

Officium. de rei vind. possent hic applicari. l. olympico. de serui. vrb. præ. & l. ossa. de relig. & sup. fu. cū similibus plurimis. Hæredes familiae erciscun. notabilis & singularis, si legem accipias vsque ad finem. dicit Bar.

Admonendi. de iureiurad. singularis est admodum. in hanc copiosos Bar. edidit comérarios. Bal. similiter & alij materia iuramenti. Omitto leges huic loco applicabiles: vt sunt. Auunculo. de cōd. sine causa. Antiq. si pars here. per. cū multis similibus.

Non solum de ritu nupt. casus singularis, secundum Ny. **N**eratius. de petitione here. de ler. cor. de relig. & sump. fu. & c. Nauta. caupo. stabu. posset hic locari: & plures aliæ lectione & scitu dignæ.

Ex parte fami. ercisc. non reperitur. alibi casus dicit Ny. in. l. quid ergo. §. sufficit. ff. de cōtra. act. tut. adde. l. eleganter. de dolo malo. de condic. indeb. de pign. act. Quid bonitatis habent, videas rogo iuris amator. Sed præsertim huic loco applices. l. ea lege. §. locaui. quam dicunt doctores singularem. iuncta. l. æquif-

Index legum

simum. de usufru. & l. adiles. de ædil. edict. cum similibus.
SI de dote. de iure do. singularis: vt vult Bart. in. l. j. C. de iure
 filci. Adde. l. sicuti. §. sed si queritur. si seruitus vindice. quam
 etiam dicit Barto singularem.
CVm miles. de alie. iudi. mutan. fortis & singularis. quam. Bar.
 dicit se nescire alibi.
HEres. de iudi. sæpe allegata, vbi de materia sortiendi forum
 ratione contractus vel quasi.
ARgentum. commo. lex. est à multis cupita. l. aqua. quemad-
 mo. ferui. amit. hic applicare bonum esset, vt vinum (de quo. §.)
 lymphatum bibatur. Nam turbare ferunt fortia vina caput.
PApinianus. de inoffi. testa. multa. cõplectēs singularia. & est
 difficilis. præsertim in. §. quarta.
Proponebatur. de iudic. cui annectas si libeat. l. præcipiunt
 de ædilitio edic.

VIdeamus. de in litē iuran. de loca. de vsu. Vir. ad Velleia. istic
 applicare, nõ erit in vanum (credo) laborare. & l. vindican-
 tem. de euictio. quæ tangit regulam notabilem teste Bart. Quem
 de euictione tenet actio: eundem agentē repellit exceptio. cū si.
IVtissimè. de ædil. edict. vbi notatur hominem esse preciosis-
 simam & dignissimam creaturarum.
 SI mulier. ij. §. ex asse. de iure do. Iste. §. non est alibi, secundū
 Barro. in. l. sancimus. in princ. C. ad Trebellianum.
*Explicit quarundam legum & difficultum & singularium congeries:
 quas noua serie in vnum cogendas duximus: vt nouo eas ipsas studio non si-
 ne voluptate & admiratione legant & teneant (si illis corde sedeat) huius
 civilis censura studiosi. Si quid autem lectione dignum conspexerint: colle-
 ctorem suis adiungant precibus:*
 Implacata suos cūm parca resoluerit artus.
 Spiritus ætherei transuolet alta poli.

LEGES OMNES DIGESTI VETERIS HIC ORDINE alphabetico ponuntur: vt si quando ineptus aut mendosus sit titulus, legem quam queris promptam habeas.

A		si. in verbo æquissimum		A quo. de rei vindi.	
A Bea parte. de proba.	2071	Aequissimum. de eo per quem fact. erit		Arbiter ex compromisso. de rece. arb.	660
Ab emptione. de pac.	309	218		Arbiter ad ferendam. de recep. arb.	659
Abesse reipub. causa. ex Aquil.		Aequum prætori. de instito. act.	1468	Arbiter diuidendæ. de distrac. pig.	1947
cau. ma.	610	Agaso. si quadru. pau. fe. di.	1054	Arbiter ita. de recep. arb.	653
Ab hostibus autem. ex qui. cau. ma.	594	Agri ciuitatum. si ager vecti.	879	Arbiter iudicij. de recep. arb. 632. A. nunc	
Absens reus. de procur.	400	Agri usufructu. de usufructu, & quemad-		est. §. l. & si qua.	
Actio de æstimate. de æst. act.	1884	mo.	894	Arbiter intra. de recep. arb.	657
Actio neg. gest. de nego. gest.	464	A' METOXEVESCO. de constitu. prin.	86	Arbiter kalendis. de recep. arb.	657
Actioni redhibitoria. de ædil. edic.	1992	Ait lex. ad legem Aquiliam.	1066	Arbitri diuidendæ. de distrac. pign.	1948
Actione depositi. depo. vel contra.	1621	Ait prætor. de neg. gest.	413	Arbitro. qui satisda. cog.	208
Actione distrahitur. pro socio.	1713	Ait prætor. de eo quod me. cau.	477	Arbitro quoque. fami. ercisc.	1159
Actiones de seruitutibus. si ser. vin.	1025	Ait prætor. de mino. 25. an.	539	Arbitrum familia. fami. ercisc.	1150
Actoris procurator. de procura.	367	Ait prætor. qui. ex qui. cau. ma.	601	Arbitraria actio. de eo quod cer. lo.	1384
Ad certam partem. de seruitu.	971	Ait prætor. nau. cau. sta.	661	Arbitrio iudicis. de dolo malo.	519
Ad eò morte socij. pro socio.	1706	Ait prætor. de Publi. in rem ac.	866	Arbor quæ in confinio. cõmuni diui.	1171
Ad eò quidem. de iurisdi. om. iudi.	169	Ait prætor. de seruo cor.	1205	Arbores vi. de usufru. & quæadmodū.	915
Ad eos qui. commo. vel contra.	1420	Ait prætor. i. de iureiur.	1272	Arboribus euulsis. de usufru. & quæadm.	885
Ad exhibendum. ad exhiben.	1190	Ait prætor. 2. de iureiur.	1275	Arboribus quoque. de contrah. em.	1748
Ad fidem rei. de testi.	2091	Ait prætor. commo. vel contra.	1406	Arethusa. de sta. ho.	91
Adhuc interesse. de vsuf. & quemad.	897	Ait prætor. quod cum eo qui.	1489	Argentarius. de eden.	252
A. §. Iulianus.		Aliàs autem. de iureiu.	1284	Argentarium. de iudi.	698
Adiri etiam. de offi. præfec. vr.	128	Aliàs si ex stipulatu. de in lit. iur.	1305	Argentum commodat. cõmo. vel con-	1420
Adiuo Pio. de ri. nup.	2120	Aliena res. de pig. ac.	1432	tra.	
Ad legatum. de procura.	397	Alienatio cum fir. de contrah. empr.	1751	Aristo ait. de rerum diui.	119
Admonendi sumus. de iureiur.	1293	Alienationes enim. familie erciscun.	1130	Aristo ait. de re. permu.	1887
Adoptio enim. de adop.	105	Alio loco. de eo quod cer. lo.	1383	Aristo Neratio. quæ res pig. ob. non pos.	1928
Adoptio non iure. de adop.	112	Alioquin quid dicemus. de contra. emp.	1729		
Adoptiones. de adop.	113	Aliquando etiam de tribu.	1487	Aristo respondit. de ri. nup.	2114
Adoptare. de offi. iuri.	152	Aliquãdo licet. ad senatusconsul. Velleia.	1583	Arrogato patrefam. de adopt.	112
Adoptare quis. de adop.	112	Aliquãdo mãdare. de offi. proconsul.	136	At cum heres. de peculio.	1536
Adoptiuus filius. de ri. nup.	2109	Aliter atque. de contrahen. empr.	1729	Athletas autem. de his qui no. infa.	342
Adoptiuum patrem. de in ius vo.	186	Aliud est si pater. de pac. dota.	2166	At qui natura. de neg. gest.	438
Adoptiuum quoque. de iure do. 2127. B.		Alius dumtaxat. de tribu. act.	1488	At si quis impediatur. de relig. & sump. fun.	1223. nunc incipit. Et si.
nunc est. §. Iulianus libro.		Altius ædes. si ser. vin.	1036		
Ad peremptorium. de iudi.	708	Amiffæ nauis. de lege Rho.	1464	Atilicinus. de pact. do.	2166
Ad personas. de iureiur.	1283	Amiffione. de capi. mi.	586	At vbi vi. de peti. here.	780
Adquirent. de pac.	278	Ancillarum etiam. de peti. here.	789	A tutore. de rei vin.	860
Adrogato patrefamilias. de adopt.	112	Animi potius. de ædil. edict.	1995	Aut adfinitate. de procura.	362
Ad rem mobilem. de procu.	395	Annus autem. de calum.	470	Aut alium. de alie. iudi. mu. cau. fa.	617
Ad res donatas. de ædil. edic.	1994	Ante litem. de procura.	361	Aut in id dabitur. de eo quod metus cau-	
Aduersus mensorem. si men. fal. mo. di.		Ante omnia. de proba.	2077	fa.	497
1215		Antiqui libero. si pars here. pe.	812	Aut longa peregrinatio. de procur.	362
Aduersus sententiam. de recep. arb.	645	An vnus ex sociis. si seruitus vindi.	1035	Aut religionis. de procura.	362
Aduersus testamentum. de inoffi. testa.		An usufructus. de usufru. & quemadmo.	913	Aut si ante. de rei vin.	844
745				Aut si mutua. de eo quod cer. lo.	1388
Aede sacra. de contra. emp.	1755	A principe. de postulan.	337	Aut si valerudinem. de procurato.	360
Aedificia. com. præ.	1014	Apud filiumfamil. de offic. præto.	130	Auunculo nuptura. de cõdi. sine cau.	1370
Aedificia. de ser. vrb. præ.	981	Apud Labeonem. de præscrip. ver.	1899	Auus neptis. de pact.	294
Aediles aiunt. de ædi. edict.	1983	Apud verustiores. de offic. præfect. vig.	131	Auus neptis nomine. de iure doriū.	2159
Aediles. de ædil. edicto.	1973	Aquam quæ. quemadmo. ser. amitt.	1047	Auus pactus est. de pact. dota.	2164
Aedium autem. de peculio.	1529	Aquiliana stipulatio. de transa.	314	Auxilium. de mino. 25. an.	573
Aemilius Larianus. de mino. 25. an.	575			Æλωις. de leg. Rho.	1465
Aequissimum. de usufructu. 889. C. §. sed				Barbarius.	

Digesti veteris.

B	
Barbarius. de offi. præto.	130
Bæbius Marcellus. de pac. dota.	2170
Bene est. de re. cre. 1233. aliàs. E re.	
Beneficium imperatoris. de cõst. prin.	86
Benignius. de legi. senatusque conf.	77
Bina mancipia. communi diui.	1176
Binas ædes. de serui. vrb. præd. 980. nunc incipit, Gaurus.	
Binas quis ædes. de serui. vrb. præd.	994
Bona fides. depo. vel contra.	1625
Bona fides. de act. emp.	1842
Bona fide. ad senatesconsul. Vellei.	1591
Bona fide. de noxa. act.	1103
Bonitatis æstimationem. de euictio.	2002
Boué q. cornupetit. de ædilitio edic.	1986
Breuit. de offi. præfect. præto.	125
C	
Cæcus iudicandi. de iudi.	677
Cæteræ itaque res fami. erci.	1127
Cæterarum quoque. de vsu & habita.	951
Cæterum cum. de rei vin.	844
Cæterum sine. de vsu & ha.	950
Caius Seius. de pig. act.	1444
Caius Seius. de vsur.	2046
Capitis minutio. de capi. mi.	584
Capitis deminutionis. de capi. minu.	589
Caro & corium. qui. mo. vsusfr. amit.	939
Cassius Longinus. de sena.	120
Caueri communia prædi. tam vrb.	1015
Celsus ait. de recep. arbi.	640
Celsus scribit. ad exhiben.	1181
Celsus scribit. de relig. & sump. fu.	1227
Celsus filius. de rescin. ven.	1784
Census & monumenta. de proba.	2072
Centum Capuæ. de eo quod cer. lo.	1390
Certum est. de re. cre.	1241
Certi conditio. de re. cre.	1243
Certo generi. de serui. ru. præ.	1001
Circa eum. de proba.	2074
Circa inofficiosi. de inoffic. testa.	741
Ciuitas mutui. de re. cre.	1258
Ciuitates. quod cuiuscunque vni.	410
Claudius Felix. qui po. in pig.	1940
Clauibus traditis. de cõtrahen. emp.	1755
Cognitio de suspectis. de offic. eius cui manda. est iurisd.	156
Coiti societatem. pro socio.	1485
Colonus. loca. & condu.	1883
Cõmemoratione. de probationibus.	2083
Commodare possumus. commo. vel contra.	1417
Communis libertus. de in ius vocan.	194
Communis seruus. 1. communi diui.	1174
Communis seruus. 2. communi diui.	1175
Communi diuidundo. 1. communi diui.	1159
Communi diuidundo. 2. communi diui.	1163
Cõmuni diuidundo. 3. cõmuni diui.	1176
Compenratio est. de compen.	1596
Comprehensum. de cõtrahen. emp.	1748
Compromissum. de recep. arb.	624
Conditione ex causa. de condi. fur.	1371
Confessionibus. de inter. act.	1199
Congruit de offi. præsidis.	147
Contenisse autem de iudi.	673
Consiliariis. de offi. adse.	159
Cõstitui potest. quod cuiuscunque vni.	411
Consulari. de senato.	119
Cõtinet igitur. de eo quod me. cau.	477
Contra etiam. de senatusc. Mace.	1497
Contra iuris. de pactis.	290
Contra legem. de legi. senatusque cõ.	80
Contra quoque. de relig. & sump. fu.	1228
Contrahitur hypotheca. de pi.	1906
Controuersia. de transac.	325
Conuentio generalis. de pigno.	1903
Conventionum autem. de pactis.	258
Conuenit mihi. de contrahen. emp.	1750

Conueniri. de pac. dot.	2162
Corrumpitur animus. de se. cor.	1210
Creditor acceptis. qui po. in pig. ha.	1930
Creditor. de pig. act.	1431
Creditor fundum. de act. emp.	1843
Creditor iudicio. de pig. act.	1446
Creditor mandatore. manda. vel contra.	1680
Creditor prædia. de pigno.	1980
Creditor qui. de re. cre.	1257
Creditor qui. de re. cre.	1258
Creditor qui sciens. quæ res pi. ob. non pos.	1929
Creditor qui prior. qui po. in pig. ha.	1937
Creditor. qui prædia. de distra. pig.	1944
Creditor qui iure. de distra. pig.	1948
Creditoris arbitrio. de distra. pi.	1946
Creditorum. de senatuscon. Mace.	1504
Creditorum qui de mutua. de iure iur.	1299
Cui consequens est. de peculio.	1525
Cui dens abest. de ædil. edic.	1963
Cui eorum. de postulan.	334
Cui iurisdictio. de iuris. omni. iudicium.	163
Cui pacto. de ser. ex.	1799
Cui res. de act. emp.	1831
Cui vsufructus. de vsufr. & quemad.	918
Cui vsus. de vsu & ha.	950
Cuiuscunque igitur. de insti. act.	1469
Cuius ædificium. de serui. vrb. præ.	988
Cuiuscunque fundi. de vsufr. & quemad.	915
Cum ab eo de contrahen. emp.	1742
Cum adoptio. de adop.	102
Cum ad præsens. de re. cre.	1263
Cum alicui. de nego. gest.	443
Cum alius ab alio. de vsufr. accte.	927
Cum alter. de compensa.	1599
Cum apparebit. loca. & condu.	1875
Cum Aquiliana. de transac.	315
Cum à te pecuniam. de dolo ma.	524
Cum arbor. de lege Rhodia.	1462
Cum autem fundi. de rei vin.	854
Cum autem redhibitio. de ædil. edic.	1971
Cum colono. qui. mo. pig. vel hypo.	1958
Cum controuersia. manda. vel contra.	1983
Cum conuenit. de pigno.	1917
Cum de consuetudine. de legi. senatusque con.	83
Cum debitor. in qui. cau. pig.	1926
Cum debitore. de pig. act.	1441
Cum de ætate. de proba.	2073
Cum de indebito. de proba.	2078
Cum de in rem verso. de vsur.	2044
Cum de lege. de proba.	2075
Cum de præssa. de le. Rhod.	1465
Cum de serui. de ope. ser.	949
Cum domini horreorum. loca. & condu.	1879
Cum dos filia. de pac. dota.	2163
Cum dotis causa. de iure do.	2145
Cum dotem de iure do.	2155
Cum duo. de condic. indebi.	1337
Cum duo serui. de in diem addic.	1766
Cum duobus. pro socio.	1698
Cum ea conditione. de euict.	2031
Cum eiusdem generis de ædil. edic.	1982
Cum eo qui. de serui. vrb. prædio.	980
Cum eo tempore. loca. & condu.	1657
Cum emptor. de rescin. ven.	1785
Cum essent. de serui. rusti. prædio.	1010
Cum & sortis. de act. emp.	1839
Cum & sortis. de pig. act.	1442
Cum ex pluribus. de qui. re. ad eun. iud. eatur.	1205
Cum filius fa. de re. cre.	1252
Cum fructuarius. de vsufr. & quemad.	917
Cum fundus. cõmunia prædi. tã vrb.	1020
Cum fundus. de re. cre.	1259
Cum fundus. loca. & condu.	1846

Cum fundus de euic.	2019
Cum fundo de serui. rusti. prædi.	1012
Cum furiosus. de iudl.	695
Cum furti. de in lit. iuran.	1305
Cum gregis. qui. mo. vsusfr.	939
Cum heredis. si pars here. pe.	816
Cum hereditas de peti. here.	806
Cum hereditatē. de her. vel act. ven.	1777
Cum hic status. de dona.	2200
Cum hi quibus. de transac.	317
Cum idem. de peti. here.	806
Cum igitur. de statu homi.	86
Cum indebitum. de cõdic. indebi.	1360
Cum in diem. de in diem addic.	1767
Cum in diuersis. de telli. & sump. fu.	1231
Cum in eo. de pac.	300
Cum in ea causa. de ædil. edic.	1994
Cum in fundo. de iure do.	2157
Cum in lege. de contrahen. emp.	1734
Cum in plures. loca. & condu.	1881
Cum in rem. de rei vin.	859
Cum interdum. de insti. act.	1469
Cum in venditione. de cõtrahē. emp.	1739
Cum in venditione. de euic.	1998
Cum his qui. de peti. here.	801
Cum is qui. de condic. indebi.	1346
Cum iudicio. de vsuris.	2039
Cum lege Iulia. de recep. arb.	657
Cum legitime. de statu homi.	92
Cum lex. de legi. senatusque con.	78
Cum liberi. de his qui deie. vel effu.	1097
Cum loca. de relig. & sump. fu.	1229
Cum mancipium. de ædil. edic.	1990
Cum mandatu. de mino. 25. an.	561
Cum mandatu. manda. vel contra.	1648
Cum manu sara. de cõtrahen. emp.	1758
Cum maritus. de pac. dota.	2170
Cum mater de inoffi. testa.	743
Cum mihi redhibeas. de ædil. edic.	1989
Cum miles. ex qui. cau. maio.	608
Cum miles de alie. iudi. mu. cau. fa.	623
Cum minor quàm quinque & viginti. de mino. 25. an.	568
Cum multi. si pars here. pe.	815
Cum nepos. de adop.	102
Cum nõ prægnans. de his qui no. infami.	353
Cum pater testamento. de neg. gest.	446
Cum pater. de iure do.	2135
Cum pater. de pacto dota.	2164
Cum patri familias. de vsur.	2056
Cum pecunia. de vsufruct. ea. re.	944
Cum pecuniam. de nego. gest.	461
Cum plures de euict.	2035
Cum pœna. de recep. arb.	655
Cum post diuortium. de iure do.	2153
Cum post mortem. quando act. de pecu. an. est.	1553
Cum posterior. de distra. pign.	1945
Cum prætor. de iudi.	679
Cum prior. de distra. pign.	1944
Cum probatio. de proba.	2471
Cum putarem. fami. erci.	1140
Cum quædam. de iurisd. omn. iu.	174
Cum quid mutuum. de reb. cre.	1238
Cum quidam caussit. de vsur.	2050
Cum quis in iudicio. si quis in ius vocatus non ierit.	196
Cum quis mortis. de condic. cau. da.	1318
Cum quis persuaserit. de dolo malo.	526
Cum sanè. de his qui deie. vel effu.	1094
Cum secundus. de distra. pign.	1945
Cum seruus communis. de noxa. act.	1118
Cum seruus. de condic. cau. da.	1320
Cum seruus tenet. ad exhibendum.	1189
Cum seruus extero. mada. vel cõtra.	1673
Cum seruo domin. de cõtrah. emp.	1749
Cum sex menses. de ædil. edicto.	1992
Cum singulis. de vsufr. accre.	927
Cum societas. pro socio.	1718

Index legum

Cum socij. communi diui.	1171	Deprecatio. de leg. Rhod.	1466	act.	1195
Cum soluendæ. de distract. pigno.	1945	De pretio vero. de Pub. in rem actio.	871	Edictum quod. de iudi.	704
Cum sponfus. de Pub. in rem act.	876	De qua re. de iudi.	711	Edicto cauetur. in ius voca. vt cant.	197
Cum tabernam. de pigno.	1923	De qua re. de inoffi. testa.	735	Egi ius illi. si ser. vin.	1036
Cum tacitum. de proba.	2070	De quibus causis. de legi. senatúsq; cõ.	81	Ego puto. de eo quod me. cau.	478
Cum tamen à curatore. de senatusconsul.		De re filiorum. de transact.	324	Eius qui in prouincia. de reb. credi.	1268
Mace.	1501	De rebus. de recep. arb.	658	Eius rei quæ. de rei vin.	851
Cum venderem. loca. & condu.	1860	De seruitutibus. si serui. vin.	1025	Ei apud quem. depo. vel contra.	1614
Cum venderes. de contrahen. emp.	1748	De seruo. de calum.	472	Ei fundo. de seruitu.	976
Cum venderet. de ser. expor.	1802	Destitisse. de mino. 25. an.	560	Ei incumbit probatio. de proba.	2069
Cum venditor. de leg. commiss.	1768	Destitisse. de iudi.	678	Ei qui partes. de peti. here.	805
Cum vitiosè. de pigno.	1919	De tuo etiam. manda. vel contra.	1637	Ei qui pignori. de seruitu.	976
Cum vir vxori. de iure do.	2144	Dicere autem. sententiã. de recep. ar.	635.	Ei quoque. ex qui. cau. maio.	593
Cum vsufructuario. de vsufruct. & quem-		B. nunc est. §. l. qualem.		Electio vero. de noxa. act.	1112
admo.	918	Diem functo. de offi. adfess.	158	Eleganter. de condic. indeb.	1335
Cum vsufructum. quibus modis vsufr.		Diem functo. loca. & condu. 1859. C. nunc		Eleganter. de pigne. act.	1436
amit.	938	est. §. Papinianus. l. sed addes.		Emancipari. de adop.	111
Cum vxor virum. de iure do.	2160	Diem proferre. de recep. arb.	643	Emancipatum. de senato.	121
Curator furiosi. de peculio.	1529	Die sponsaliorum. depo. vel contra.	1622	Emptio & venditio. de rescin. ven.	1785
Curatores. de offi. procu. Cæsa.	152	Diligenter igitur. manda. vel contra.	1630	Emptor prædium. de rei vin.	859
Curent magistratus. de testi.	2094	Dirimitur matrimonium. de diuor.	2218	Emptor prædij. de pactis.	302
Custodiam autem. de peri. & com. rei vë.		Diuisionis. de pactis.	301	Emptori duplam. de euict.	2012
1791		Diuortium autem. de diuor.	2218	Emptori nominis. de her. vel act. vë.	1777
D		Diuortium non est. de diuor.	2219	Emptori post euict. de euict.	2031
D Amno commissio. fami. ercis.	1131	Diuortio facto. de neg. gest.	454	Emptorem noxali. de acti. emp. 1813. A. §.	
Damus aut. de condi. indebiti.	1357	Diuturna. de legi. senatúsque con.	83	Idem libro.	
Datio possessionis. de ac. emp.	1805	Diuus Antoninus. de in integ. resti.	475	Emptorem probare. de proba.	2070
De ætate eius. de mino. 25. an.	580	Diuus Hadrianus. de vsu & ha.	957	Eo iure vtimur. in qui. cau. pig.	1924
De ætate. de interrog. act.	1196	Diuus Hadrianus. de diuor.	2220	Eo nomine. de insti. act.	1463
De aqua per rotam. communia prædi. tam		Diuus Marcus. de ritu nup. 2120. nunc est		Eo tempore. de peculio.	1545
urb.	1014	§. in libro. l. qui in prouincia.		Eos qui in patria. de ri. nup.	2123
Debet autem. de ædil. edict.	1975	Diuus Marcus. de offic. præsi.	147	Eos qui ius luminis. de ser. urb. prædi.	995
Debet exercitor. nau. cau. sta.	669	Diuus Pius. de peti. here.	748	Eos terminos. fini. regun.	1123
Debitor à creditore. de pigne. act.	1444	Diuus Pius. de serui. rusti. præ.	1003	Epistola qua. de pact.	306
Debitor meus. nego. gest.	432	Diuus Pius rescipit. de ser. fugi.	1212	Equum tibi. ad. l. Aquil.	1092
Debitor mulieris. de iure do.	2137	Diuus Seuerus. de iur. do.	2139	Equis per fideicommissum. de vsur.	2045
Debitor pactus. de pigno.	1922	Diuus Traianus. de ser.	240	Equis per fideicommissum. de vsur.	2063
Debitor si pecuniam. de compensat.	1601	Diui fratres. de relig. & sump. fun.	1230	E re. de reb. cre.	1233
Debitor vsurarius. de vsur.	2045	Dolia in horreis. de contrah. emp.	1756	Ergo cautio. de vsufr. ea. re.	940
Debitoris absentis. qui. mod. pig. vel hy-		Doli verbum. de ser. cor.	1207	Ergo secundum eum. de serui. ru. præ.	999
poth.	1949	Dolo malo. de ser. cor.	1206	Ergo hic & in solidum. de senatusc. Mace.	
Debitrix mulier. ad senatusconsul. Velle.		Dolove malo. de dolo ma.	525	1497	
1591		Dolus est si quis. manda. vel contra.	1666	Ergo omne ius. de legi. senatúsque cõ.	84
Debit enim. de his qui no.	353	Dominus fructuario. de vsufr. & quem-		Ergo sciendum. ex qui. cau. maio.	601
De communi seruo. communi diui.	1175	ad.	913	Ergo secundum. de serui. rust. præ.	999
De die ponenda. qui fatiſda. cog.	206	Dominus horreorun. loca. & cõdu.	1878	Erit ergo. de fun. do.	2174
De die reddendæ dotis. de pac. do.	2165	Dominus seruum. de ser. cor.	1211	Error facti. de iur. & fac. igno.	2099
Dedi tibi pecuniam. de condi. cau. da. 1307		Dominus testameto. de condic. inde.	1358	Est differentia. in qui. cau. pig.	1926
Dedi tibi pecuniam. de cond. cau. da.	1321	Domini neque. de contrahen. emp.	1743	Est enim vsufr. de vsufr. & quæ adm.	881
De eo autem. de iudi.	688	Dominum qui iussit. quod iussu.	1573	Est & hæc. de seruit. urb. præ.	978
De eo exhibendo. ad exhiben.	1187	Domum emi. de contrah. emp.	1747	Est & hæc species. de cond. sine cau.	1368
De eo quod vxoris. de dona.	2216	Domo pignori. de pig. act.	1433	Est receptum. de iurisd. om. iudi.	172
Definitio peculij. de peculio.	1512	Dotale prædium. 1. de fun. do.	2175	Et acti etiam. pro socio.	1693
Definitione peculij. quando de pec. actio		Dotale prædium. 2. de fun. do.	2176	Et alterutro. commo. vel contra.	1413
est an.	1553	Dote propter illicitum. de ritu nup.	2122	Et ancillarum. de peculio.	1530
Defuncta fructuaria. de vsufr. & quem-		Dotem à patre. de iur. do.	2137	Et Aristoni. man. vel contra.	1664
admo.	914	Dotem quæ. de iure do.	2136	Et Atilicinus. de serui. rusti. præ.	1011
De fructibus quoque. de donatio.	2192	Dotis appellatio. de iure do.	2125	Et clientes. de vsu & habi.	950
De his controuersis. de transa.	315	Dotis causa. de iure do.	Ibidem	Et ego ex conducto. loca. & condu.	1849
De his rebus. de recep. arb.	659	Dotis fructum. de iure do.	2128	Et eleganter. de dolo malo.	507
De illo Pompo. pro socio.	1689	Dotis promissio. de iur. do.	2152	Etenim quocunque. de mino. 25. ann.	538
De illo videndum. de noxa. act.	1111	Dummodo certus. de procur.	357	Et ex diuerso. de rei vin.	846
De iure personarum. de his qui sunt sui &c.		Duo secundum Tyberim. de præscr. verb.		Et generaliter. de calum.	468
95		1901		Et generaliter de noxa. act.	1114
De lege commissoria. de lege commif.	1770	Duo societatem. pro socio.	1719	Et generaliter. de ædil. edict.	1986
De modo etiã agrorum. finium regun.	1122	Duobus reis. de iure iur.	1287	Et generaliter. de ædil. edict.	1973
Denique. de ritu nup.	2107	Duorum prædiorum. communia prædio.		Et hæc distinctio. loca. & condu.	1871
Denique concubinam. de pign.	1908	tam urb.	1015	Et heredi. de pact.	278
Deniq; diuus Seuerus. de mino. 25. an.	531	E		Etiam cæcus. de adopt.	102
Denique in eo. de vsu & ha. 952. nunc incipit. Inque eo.		E Adem &. de pigne. act.	1432	Etiam dirempto. de fun. do.	2175
Denique quicunq;. quemadmo. ser. amit.		Eadem oratione. de feriis.	236	Etiam ei qui. de mino.	580
1050		Ea igitur. de pig. act.	1431	Etiam ex nudo. de vsur.	2056
Denique si emptor. ex quib. cau. maio.	598	Ea lege. loca. & condu.	1876	Etiam infantem. de adop.	113
De peculio. de tribu. act.	1487	Ea quæ à marito. de dona.	2214	Etiam in fundo. de ædil. edict.	1990
Deperditum. de peti. here.	777	Ea quæ cõmendandi. de cõtrah. emp.	1743	Etiam matris. de proba.	2075
De periurio. de in lit. iur.	1306	Ea quæ falsa. de his qui no. infra.	353	Etiam partis. de vsufr. & quemad.	909
Depositum est. depo. vel contra.	1603	Ea verò quæ in nominib. pro socio.	1684	Etiam quod natura. de compensa.	1597
Depositi nomine. de peculio.	1512	Eas obligationes. de capi. mi.	589	Etiam si alij. de iure do.	2133
Deposui apud. de peculio	1539	Eatenus tamen. de insti. act.	1471	Etiam si patre. de mino.	568
		Edictum de interrogationibus. de inter.		Etiam si concubinam. de ritu nup.	2120

Digesti veteris.

Etiā si querela. de inoffi. testa.	729	Et tertium. de iudi.	709	Fideiussor cōuentus. de distract. pig.	1944
Etiā si in rem. de iureiur.	1275	Euictus autem. de euict.	2011	Fideiussor imperitia. de neg. gest.	451
Etiā si putauit. de peti. here. 757. A. B. nunc est. §. Idem.		Euicta de hereditate. de peti. here.	806	Fideiussor impetrauit. de pig.	1919
Etiā superficies. qui po. in pig.	1940	Euicta re. de euict.	2034	Fideiussor quāuis. manda. vel cōtra.	1672
Et ideo. de legi. senatūque con.	75	Euicta re. de euict.	2002	Fideiussor qui pignora. de pig.	1905
Et ideo. de legi. senatūque con.	78	Euictis agris. de vsu.	2052	Fideiussor. qui satisda. cog.	201
Et ideo maius. de offi. proconf.	138	Eum actum. de neg. gest.	436	Fideiussoris autem. de pactis.	280
Et ideo procurator. de procu.	357	Eum debere. de serui. vrb. præ.	993	Fideiussorem. manda. uel contra.	1672
Et ideo non potest. de procura.	403	Eum pro quo. de in ius voc.	192	Filiam senatoris. de senato.	123
Et ideo. si ser. vin.	1028	Eumq; cū ædili. de per. & cō. rei ven.	1796	Filius à patre. de petitione here.	807
Et ideo eleganter. de condic. fur.	1375	Eum quem. de iudi.	714	Filius emancipatus. de rit. nup.	2112
Et ideo. de insti. act.	1473	Eum qui à furioso. de Pub. in rem act. 869.		Filius non impeditur. de inoffi. testa.	739
Et ideo si pater. de pecu. nunc incipit, Ideoque.	1542	A. §. Marcellus.		Filiusfamilias. de iudi.	680
Et ideo & si. de in rem ver.	1560	Eum qui. de sta. ho.	94	Filiusfamilias in publicis. de his qui sunt sui vel ali. &c.	99
Et ideo si socius. pro socio.	1690	Eum qui. de iurisd. om. iudi.	172	Filiusfa. defendit. qui satisda. cog.	211
Et ideo prætextu. loca. & cond.	1860	Eum qui emit. de in diem addic. 1761. A. §. Idem Iulianus.		Filiusfamilias. de procur.	357
Et ideo bona. de dona.	2216	Eum qui Ephesi. de constitu. pecu.	1395	Filius legatum. de dolo malo.	526
Et in contraria. de vsur.	2060	Eum qui ex sua. de mino. 25. an.	581	Filiusfa. togam. de in rem ver.	1569
Et in perpetuum. de procura.	357	Eum qui inofficiosi. de inoffi. testa.	738	Filiusfa. miles. de ritu nup.	2113
Et ita de hereditate. pro socio.	1686	Eum qui insulam. de iudi.	697	Filiusfamilias. de petit. here.	794
Et ita de facto. nau. cau. sta.	664	Eum qui iurauit. de iureiur.	1291	Filio qui de inofficioso. de inof. testa.	733
Et legati procōsulū. de offi. proconfu.	141	Eum qui rem. commo. vel contra.	4115	Filio patroni. de ritu nup.	2118
Et liberi hominis. de contrah. emp.	1725	Eum qui se. quod cum eo qui in alie. 1492		Filiofam. vel seruo. de vsu & ha.	956
Et licet libera. de consti. pe.	1399	Eum qui. qui pot. in pig. hab.	1941	Filiofam. vni. de pecu.	1549
Et licet postea. de iure do.	2133	Eum qui voluntatem. de probatio.	2077	Filiofamilias. de sponsa.	2105
Et neque per se. de ædil. edic.	1971	Ex adoptiuo. de adop.	110	Filiofamilias. de adoptionib.	100
Et nihil interesse. de in rem ver.	1562	Ex annuo. de dona.	2192	Filiū cū definimus. de his qui sunt sui.	97
Et nihil interest. de ri. nup.	2119	Ex argento. de condic. fur.	1376	Filiū habeo. de senatusconsulto Mac.	1503
Et non tantum. de peti. here.	766	Ex causa furtiua. de condic. fur.	1372	Filiusfa. duxit. de in rem ver.	1570
Et post edictum. de iudi.	710	Excepta capitis. qui. mo. vsusfru.	935	Finium regundorum. fini. regun.	1119
Et post lit. contesta. fa. er.	1129	Exceptio. de excep. rei ven.	2038	Fistulam. de ser. vrb. præ.	985
Et post rem iudicatam. de transact.	315	Ex conducto. loca. & condu.	1853	Fistulas. si ser. vin.	1036
Et primo quidem. ad senatūsc. Velle.	1575	Ex compromisso. de recept. arbi.	624	Fistulas. de contrahen. emp.	1757
Et puto officio. fa. er.	1130	Ex consensu. de relig. & sump.	1219	Flumine publico. de serui. rust. præd.	1013
Et quæ nondum. de pigno.	1912	Ex cōtractu. de actio. emp. & ven. 1841. A. l. Lucius. ibi. Paulus respon.		Fœminæ nuptæ. de sena.	122
Et quamquam. de contrahen. empt.	1745	Ex contrario. pro socio.	1689	Fœminæ remotæ. de edendo.	254
Et quando cunque. de capi. mi. 589. nunc incipit, vt quando que.		Ex duobus fratribus. de nego. gest.	444	Fœminis. de procura.	382
Et quantum interest. de ædil. edict.	1962	Ex ea causa. de postulan.	336	Fœnator. de nau. scæn.	2067
Et quia hoc. de interro. act.	1194	Ex ea causa. de peculio.	1506	Foramen. de serui. vrb. præ.	991
Et quia nec. de iurisd. om. iudi.	166	Ex ea stipulatione. de condic. ob tur. cau.		Forte quod pictorem. de rei vind.	843
Et quia plerumque. pro socio.	1486	1324		Frater à fratre. de condic. indebi.	1350
Et quicquid fuerit. pro socio.	1689	Ex eo quod prohibet. de testi.	2093	Fraus enim. de legi. senatūque con.	80
Et qui data. ex qui. cau. maio.	592	Exempla. de eden.	254	Fructus hominis. de ope. ser.	944
Et qdē insolidū. de his q. deie. vel ef.	1094	Ex empto actione. de actio. empt.	1810	Fructus non modo. de rei vin.	845
Et quidem sine. de here. vel act. ven.	1777	Ex facto ferebatur, aliàs quærebatur. de nego. gest.	446	Fructus pendentes. de rei vin.	851
Et qui duas. de serui. vrb. præ.	994	Ex facto quæritur. de peculio.	1547	Fructus percipiendo. de vsur.	2065
Et qui in foro. de procura.	357	Ex hac lege. si quadru. pau. fe. di.	1054	Fructus rei est. de vsur.	2065
Et qui negotiis. de postulan.	335	Exheredatum. de his qui not. infa.	355	Fructuarius. quemad. ser. amit. 1050. A. nunc incipit Licet.	
Et qui vxores. de adop.	110	Ex hereditate. fami. erci.	1158	Fructuario. si vsusfruc. peta. 947. C. §. Fructuario.	
Et quod soluerit. de contrah. emp.	1732	Exhibere. ad exhiben.	1177	Fugitiui. de ser. fug.	1212
Et seruorum. de sta. homi.	88	Ex his omnibus. de condic. inde.	1358	Fundus dotalis. de fun. do.	2173
Et si condemnatus. de noxa. act.	1115	Ex his quæ. de legi. senatūque con.	74	Fundus ille. de contrah. emp.	1750
Et si consensum. de contrah. empt.	1731	Ex hoc edicto. de eo per quem fa. erit.	219	Fundus mihi. de serui. rusti. præd.	1009
Et si consularis. de procura.	393	Ex hoc edicto. de alie. iu. mu. cau. fa.	622	Fundus mihi. fami. ercif.	1143
Et si dispares. de in diem addic.	1764	Ex hoc iure. de iusti. & iur.	58	Fundus qui dotis. fami. ercif.	1156
Et si duo sint. de peculio. 1523. nunc incipit, Sed si.		Exigere. de iudi.	707	Fundus qui Lucij. de rescin. ven.	1787
Et si fideiussor. de pactis. 281. nunc incipit, Sed si.		Existimo posse. de contrahen. empt.	1749	Fundus. si vsusfruct. peta.	946
Et si forte. si ser. vin.	1028	Ex mandato. manda. vel contra.	1647	Fundi nihil. de act. emp.	1824
Et si is qui. de distract. pig.	1947	Ex meo aquæductu. de serui. ru. præ. 1006		Fundi partem. de contrahen. empt.	1757
Et si non omnes. communi diuidun.	1166	Ex mille. de euict.	2027	Fundi vsusfruct. qui. mo. vsusfruct.	933
Et si pauciores. si pars here.	813	Ex omnibus causis. de offi. præsidis.	146	Fundi vsu. de vsu & habi.	955
Et si post tres. si quis cautionibus.	228	Ex ordine occurrit. de fidei. her. pos.	818.	Fundo in diem. de in diem addic.	1767
Et si prætor. de of. eius cui man. est ius.	156	Ex parte heres. fami. erciscun.	1148	Fundum cuius. de euict.	2018
Et si pubes. de adop.	111	Exportandus. de ser. expor.	1798	Fundum dotalem. de fun. do.	2177
Et si qua alia. de recep. arb.	631	Ex quacunque. si quis in ius vocat. non ierit.	195	Fundum filix nomine. de iure dot.	2160
Et siue quid. ex qui. cau. maio.	606	Ex quibus causis. de condic. inde.	1357	Fundum meum. de euict.	2005
Et si quid. de here. vel act. ven.	1778	Ex re fructuarij. de vsufu. & quemad.	902	Fundum mihi. de act. empt.	1809
Et si quis. de relig. & sump. fune.	1223	Ex silua cædua. de vsufu. & quemad.	885	Funeris impensam. de reli. & sump. fu.	1226
Et si sine dolo. de mino. 25. an. 542. A. §. Hodie.		Exstat enim de eo quod me. cau.	487	Funeris sumptus. de relig. & sump. fu.	1229
Et si tradideris. de vsufr. accre.	924	Extra territorium. de iurisd. om. iu.	175	Funes. de act. empti.	1824
Et si vno. de act. emp.	1834	F		Furor. quin. de sponsa.	2104
Et si vsusfructus. vsufr. quemad. ca.	962	Facta redhibitione. de ædil. edic.	1994	Furti accipe. de his qui no. infa.	344
Et suum heredem. de pact. 270. nunc est. §. Marcellus.		Facturus. de orig. iur.	62	G	
		Familiaria. de relig. & sump.	1219	Gaius Seius. de pig. act.	1444
		Fatuo. de postulan.	334	Gaius Seius. de vsuris.	2046
		Fideicommissum. de condic. inde.	1364	Gaurus. de serui. vrb. præ.	980
				Gemma. ad exhiben.	1182

Index legum

Generalis enim. de adop.	100
Generali mandato. de ri. nup.	2113
Generaliter. de offi. præsi.	145
Generaliter. de in ius voc.	191
Generaliter obseruari. de vsur.	2044
Genero inquit. de his qui no. infa.	347
Granaria. de act. emp. & ven.	1825
Grege pignori. de pign.	1910

H

H abebat quis. de insti. act.	1474
H abere licere. de euic.	2024
Habitationum. de peri. & cō. rei. v̄.	1797
Habitator in aliena. de rei vindic.	856
Habitatores. loca. & condu.	1865
Hactenus tamen. de vsufu. & quēad.	883
A. B. in verbo. hactenus.	
Hactenus igitur. de constit. pe.	1397
Hæc actio. de edendo.	254
Hæc actio. de calum.	469
Hæc actio. 1. si quadru. pau. fe. di.	2054
Hæc actio. 2. si quadru. pau. fe. di. ibidem	
Hæc actio. si. regun.	1119
Hæc actio. fami. erci. f.	1124
Hæc actio. ad exhiben.	1176
Hæc actio. de ser. cor.	1209
Hæc actio ppetua. si men. fal. mo. di.	1217
Hæc actio. de insti. act.	1885.
Hæc autē iura. de serui. vrb. prædio.	979
Hæc autem satisfactio. de adop.	107
Hæc conditio. de condic. indebi.	1366
Hæc ita si. de sponsa.	2103
Hæc ratio. de dona.	2178
Hæc si res. de rei vin.	852
Hæc venditio. de contrahen. emp.	1727
Hæ actiones. ad senatuscon. Velle.	1582
Heres absens. de iudi.	683
Heres furiosus. de peti. here.	804
Heres seruum. de euic.	2025
Heres socij. pro socio.	1694
Heres viri defuncti. de nego. gest.	452
Heredē fideiussoris. mād. vel cōtra.	1645
Heredes eius. fami. erci.	1137
Heredibus tamen. de dolo malo.	517
Hereditas. de peti. here.	747
Hereditas etiam. de peti. here.	803
Hereditatis vēditæ. de her. vel ac. v̄.	1783
Hereditatem Cornelij. de here. vel act. ven.	ibidem
Hanc legem. de contrahen. emp.	1732
Harum actionum. si ser. vin.	1030
Herennius. de sta. homi.	93
Herennius. de euic.	2026
Herennius Modest. 1. de vsur.	1064
Herennius Modest. 2. de vsur.	ibidem
Hi enim non erunt. de ædil. edic.	1986
Hinc quæritur. de peculio.	1525
Hi qui fisci. de postulan.	337
Hi qui in prouincia. ex qui cau. ma.	612
His consequenter. fa. erci.	1131
His solis. de condic. indebi.	1357
His verbis. de adop.	106
Hoc apertius. ad leg. Aquil.	1069
Hoc autem sic. de here. vel act. ven.	1778
Hoc colore. de inoffi. testa.	716
Hoc edictum. de mino. 25. an.	530
Hoc edictum. quod quisque iur.	176
Hoc edictū. ne quis eū qui in ius vo.	198
Hoc edictum. de nego. gest.	411
Hoc edictum. ex qui cau. ma.	591
Hoc edictū. de his qui deie. vel effu.	1097
Hoc edicto. quod quisque iur.	177
Hoc edicto. de dolo malo.	503
Hoc edicto. de consti. pe.	1393
Hoc ita verū. de peri. & com. rei. v̄.	1791
Hoc iure vtimur. de euic.	2008
Hoc quod dictū est. de ser. vrb. prædi.	989
Hoc senatuscōsultū. de vsufu. ea. re.	941
Hodie enim. de capi. mi.	586
Homo libet. de sta. ho.	93
Hominem certū. manda. vel contra.	1663

Huius edicti. de pac.	254
Huius edicti ex qui. cau. ma.	590
Huius enī pecunia. qui po. in pig. ha.	1932
Huius quoque. de trib. act.	1479
Huic enim. de iureiurando.	1285
Huic scripturæ. ad leg. Aquil.	1064
Huic stipulationi. vsufu. quemad. ca.	961
Hunc titulum. de postulando.	328

I

I ctus fustium. de his qui no. infa.	354
I d est id quo. de act. emp.	1824
I d est vsque. de dolo ma.	516
I d est. vt. de pactis dot.	2166
I dem diuus. de condic. inde.	1327
I dem erit. de statu ho.	92
I dem erit. de insti. act.	1475
I dem est ad senatuscon. Velle. †	1587
I dem est. de vsufu. accre.	925
I dem est. vsufu. quemadm. ca.	962
I dem est fami. erci.	1136
I dem est si & ego. de iureiur.	1279
I dem est & in colono. pro socio.	1697
I dem est & in locatiōe. de ac. emp.	1826
I dem est & si. si ager vecti.	880
I dem est & si. de rei vin.	845
I dem est & si solutis. de cōdic. indebi.	1327
I dem est & si. de consti. pe.	1397
I dem est & si. de consti. pe.	ibidem
I dem est & si. manda. vel contra.	1645
I dem est & si. de noxa. act.	1111
I dē si ob stuprū. de cōdic. ob tur. cau.	1323
I dem in duobus. de pac.	282
I dem Iulianus. de pe. here.	794
I dem iuris est. ad leg. Aquil.	1059
I dem iuris est. de compensa.	1599
I dem Neratius. de vsufu. accre.	923
I dem Ofilius ait. de ædil. edic. 1962. nunc incipit. Item Ofilius.	
I dem Pōponius scribit. de recep. arb. 629	
C. S. Idem.	
I dem Pomponius. de rei vin.	824
I dem Pompo. scribit (aliās incipit. si frumentum.)	824
I dēmq; & si. de vsufu. & quemad.	896
I dēmq; & in fundo. mād. vel cōtra.	1637
I dque & Iulianum. de act. empti.	1839
I dēmq; est. de dona.	2181
I dēmq; est si. qui po. in pig.	1933
I dēmq; erit dicendū. pro socio.	1687
I dēmq; esse. de serui. vrb. præd.	994
I dēmq; iuris est. de pigne. act.	1423
I deo condemnatus. de compensa.	1600
I deo compensatio de compen.	1596
I deo in arbitriū. de eo quod cer. lo.	1387
I deo quia antiquiores. de legi. senatusq; con.	79
I deoq; amissa. de vsufu. accre.	923
I deoq; etiam. de relig. & sump. fu.	1227
I deoq; potest. de ritu nup.	2107
I deoq; si pater. de pecu.	1542
I deoq; si quis. de dolo ma.	506
I donei non. de testi.	2090
I dque &. de act. emp. & ven.	1839
I d quod post emptionem. de peri. & cō. rei vend.	1793
I d quod pupillorum. de compensa.	1602
I d quod sub cōditione. de cōsti. pe.	1401
I d vestimentum. de peculio.	1529
I gnorātia vel facti. de iur. & fac. ign.	2095
I gnorantis domini. de procura.	392
I gnorante quoque. de neg. gest.	465
I llicitas exactiones. de offi. præsidis.	143
I llud aut illud. de consti. pe.	1404
I llud dubitationis. de ritu nup.	2118
I llud eleganter. quod quisque iur.	180
I llud norādū. quod cuiusque vni.	407
I llud nullam. de mino. 25. an.	565
I llud obseruandum. de offi. præsid.	148
I llud quærendum. pro socio.	1723
I llud quæritur. de euic.	1998

I llud quæsitum est. ad legem Aquil.	1079
I llud quoque. de peti. here.	708
I llud quoque. de tribu. act.	1484
I llud sciendum est. si pars her. pe.	813
I llud sciendū. de peri. & cō. rei ven.	1797
I llud sciendum. de ædil. edic.	1975
I llud verum est. de eo quod me cau.	485
I mmo & focer. de vsu & ha.	951
I mō magnæ. de legi. senatusq; con.	83
I mō puto. si ser. vindi. 1040. B. l. Si qua. §. imō.	
I n tunc locus. ad se. con. Velle.	1582
I mpensa enim. de relig. & sump. fu.	1227
I mpensa funeris. de relig. & sump. fu.	1231
I mperator Antoninus. de pactis.	310
I mperator Hadrianus. de sta. ho.	92
I mperator Seuerus. de his qui no. infa.	355
I mperator Seuerus. de in diē addic.	1766
I mperator Titus. de sta. ho.	89
I mperator Titus. de postulan.	336
I mperatores Antoninus. de transact.	312
I mperatores Antoninus. de serui. ru. præ. 1003	
I mperatores Antoninus. de proba.	2082
I mperatores. de offic. præfect. vig.	133
I mperatores. de pactis.	296
I mperatores. de serui. vrb. præ.	982
I mperatores Antoninus. de cōtrahē. emp. 1752	
I mperatores Titus. de mino. 25. an. 581. A. l. etiam. §. Imperator.	
I mperiū. de iurisd. omnium iudicū.	163
I mpuberes. de iur. & fac. igno.	2103
I n actionibus. de his qui no. infa.	347
I n actionibus. de in lit. iur.	1304
I n adoptionibus. de adop.	102
I n æstimationibus. de peti. her.	802
I n ambigua. de leg. senatusq; con.	78
I n ambiguis. de iur. do.	2155
I n adrogatorem. de peculio.	1541
I n bonæ fidei. de eo quod cer. lo.	1389
I n bonæ fidei. de peculio.	2536
I n causæ. 1. de mino.	552
I n causæ. 2. de mino.	555
I n causæ de procura.	364
I ncestæ nuptiæ. de ritu nup.	2119
I nciuile est. de legi. senatusq; con.	79
I n commodato. commo. vel contra.	1417
I n communi diuidūdo. cōmuni diui.	1159
I n compensationem. de compensa.	1597
I n compromissis. de recep. arb.	659
I n condictione. de condic. fur.	1373
I n consilium. de offi. adsef.	160
I n creditore de euic.	2013
I ndebitā pecuniam. de condic. inde.	1356
I ndebiti soluti. de condic. inde.	1331
I n delictis. de noxa. act.	1099
I nde Neratius. ad leg. Aquil.	1067
I n depositi actione depo. vel cōtra.	1616
I n diem addictio. de in diem addic.	1759
I n diem debitor. de condic. inde.	1329
I n eadem causa. ex qui cau. maio.	593
I n emptionibus. de pac.	300
I n eo iure. de ritu nup.	2117
I n eū ad quem. de relig. & sump. fu.	1226
I n eum diem. de vsur.	2063
I n eum qui. de calumniatoribus.	466
I n eum qui. de in ius vo.	194
I n eum qui. de insti. act.	1477
I n exceptionibus. de proba.	2076
I n fidei commissi. de vsur.	2040
I n finalibus. fini. regun.	1123
I n fundo alieno. de rei vin.	848
I n furtiua re. de condic. fur.	1371
I ngenuum accipere. de sta. homi.	93
I n hac actione. ad exhiben.	1177
I n hac actione. de condic. triti.	1381
I n heredem autem. de calum.	469
I n heredem. de dolo malo.	525
I n his quæ cōtra. de legi. senatusq; cō. 77	
I n hoc	

Digestiveteris.

In hoc iudicium. de ser. cor.	1208	Inter eos. qui. ex cau. ma.	610	Item & ad litem. de procu.	357
In hoc iudicium. communi diui.	1169	Inter eos qui matrimonio. de dona.	2196	Item ex diuerso. fami. ercif.	1132
In hoc iudicio fami. ercif.	1142	Inter litigantes. de iudi.	706	Item exigit de dolo malo.	518
In hominis vsufu. de ope. ser.	949	Inter minores. de in integ. resti.	476	Item hi qui. ex qui. cau. maio.	592
In huiusmodi. de contrahen. emp.	1730	Inter officium. de rei vin.	854	Item illa verba. de consti. pe.	1400
In instrumentis. de in lit. iuran.	1306	Inter omnes. qui satisda. cog.	210	Itē in potestate. de his qui sunt sui &c.	97
In integrū restitutione. de minori. 25. an.	561	Inter patrē & filiū. de contrah. emp.	1725	Item Labeo scribit. fami. ercif.	1136
Iniquissimum. de iur. & fac. igno.	2098	Inter seruitutes. de serui. vrb. præd.	983	Item lapilli. de rerum diui.	116
In iudicium. communi diui.	1169	Inter socerum. de pac. dota.	2168	Itē liberatur. qui. mo. pig. vel hypo.	1951
In iudicio fami. ercif. fami. er.	1153	Inter virum & vxorem. 1. de dona.	2210	Item magistri. de pac.	274
In ius vocare. de in ius vo.	183	Inter virum & vxorem. 2. de dona.	2211	Item Mela. ad legem Aquil.	1061
In ius vocari. de in ius vo.	184	Interdum ex iustis. de iudi.	693	Item Ofilius. de ædil. edicto.	1962
In lege Aquilia. 1. ad leg. Aquil.	1083	Interdum lex. de fun. do.	2173	Item prædia. fami. ercif.	1129
In lege aquilia. 2. ad legem Aquil.	1086	Interdum pars. de vsufu. accre.	926	Item pro patrona. in ius voca. vt eāt.	197
In lege fundi. de contrahen. emp.	1756	Interdum persona. de condic. inde.	1344	Item quamuis. communi diui.	1168
In lege locationis. loc. & condu.	1866	Interdū posterior. qui pot. in pig. ha.	1932	Item quæritur loca. & condu.	1850
In legibus. de testi.	2090	Interdū ppropriarius. qui mo. vsufu.	935	Itemque si. de vsufu. & quæad. 896. A.	
In liberę mulieris. de ritu nup.	2111	Interdum tamen. de mino. 25. an.	558	§. Idemque. l. sed sicuti.	
In modicis. de contrahen. emp.	1732	In testibus autem. de testi.	2085	Item quia conuentiones. de pac.	257
In multis. de sta. homi.	89	In testimonium. de testi.	2093	Item quibus. de postulan.	335
In nauē Saufeij. loca. & condu.	1868	Intra vtile. de mino. 25. an.	576	Itē quod dictū est. de in diē addic.	1762
In nautica pecunia. de naut. fœ.	2066	In tradēdis. cōmunia præd. tam vrb.	1018	Item sic possunt. de serui. rust. præ.	997
In noxalibus. de noxa. act.	1115	In traditionibus. de pac.	304	Item si cum putau. de neg. gest.	416
In officio sum. de inoffi. testa.	716	In tribus istis. de iudi.	680	Item si filius. de senatufcon. Mace.	1497
In omni fere. de adop.	103	In vendendo. de contrahen. emp.	1750	Item si fundi. de vsufu. & quemad.	833
In omni parte. de iur. & fac. igno.	2097	In venditione. de act. emp.	1836	Item si non venierit. de pac. do.	2165
In omnibus bonæ fidei. de iudi.	697	In venditionibus. de contrah. emp.	1728	Itē si obstetrix. ad legem Aquilianam.	1060
In omnibus noxalibus. de noxa. act.	1099	Inuitam libertam. de ritu nup.	2112	Item si pretio. loca. & condu.	1860
In omnibus seruitutibus. de seruit.	976	Inuiti filij. de his qui sunt sui &c.	99	Item si res. de alie. iudi. mu. cau. fa.	619
In operis loca. & condu.	1865	Inuiti testimonium. j. de testi.	2090	Item si serui. de ædil. edic.	1976
In orbe Rom. de sta. homi.	92	Inuiti testimonium. 2. de testi.	2093	Item si seruum. de Pub. in rem ac.	868
In patrē cuius. de relig. & sump. fune.	1227	Inuitum autem. de serui. vrb. prædi.	978	Item si suspectus. de procura.	362
In pecudum fructu. de vsur.	2056	In vrbe Ro. de sta. homi. aliās. orbe.	92	Item si verberatum. de rei vin.	831
In pecuniariis. de feriis.	240	Ipsi quoque. de rei vin.	835	Item si vnus. de recep. arbi.	632
In peremptorio. de iudi.	709	Is à quo fundus. de rei vin.	855	Item veniunt. de peti. here.	769
In persona. de pac.	242	Is à quo seruus. de rei vin. 856. nunc est. l.		Item videndum de peti.	765
In potestate. de sponsa.	2104	A quo.		Item nihil prohibet. communia prædi. tā	
In prædiis rusticis. in qui. cau. pig.	1925	Is autem qui ex qui cau. maio.	593	vrbe.	1021
In priuatis. de iudi.	714	Is cui hereditas. de condic. inde.	1348	Item sepulchro. quemad. ser. amit.	1041
In proposita autem. pro socio.	1721	Is cuius nomine. de procura.	397	Item itinere. de serui. rusti. prædio.	1007
In publicū. de ser. fu. 1212. B. §. in publicū.		Is cuius. si ser. vin.	1038	Item iubere cauere. de iurisd. omn. iudi.	165
In quā necesse est. de præscrip. verb.	1888	Is cum quo. de peculio.	1549	Item iudex datus. de iudi.	698
In que eo. de vsu & habit.	952	Is qui amicitia. de nego. gest.	461	Item iudex si male. de condic. indebi.	1344
In quibusdam. de nauti. fœno.	2068	Is q certo loco. de eo quod cer. loco.	1391	Item iudicem in prædiis. communi diui.	1173
In quo inerit. loca & condu.	1857	Is qui debitorē. ne quis eū qui in ius.	200	Item iudicium communi. fini. regun.	1223
In quorum finibus. de pigno.	1918	Is qui decepit. de dolo malo.	529	Item iudicium finium. fini. regun.	ibid.
In rem actio. de rei vin.	836	Is qui destinavit. de rei vin.	840	Item iudicium soluitur. de iudi.	705
In rem actionem. de rei vin.	866	Is qui dolo. de rei vin.	862	Item Iulianus ait. qui satisda. cog.	210
In rem suam. de compensa.	1601	Is qui duo. de serui. rusti. prædi.	1008	Item Iulianus ait. de iudi.	681
In re communi. de serui. vrb. præd.	989	Is qui fugitiuum. de ser. fug.	1211	Item Iulianus ait. manda. vel contra.	1669
In re furtiua. de condic. fur.	1373	Is qui in aliena. de noxa. act.	1115	Item Iulianus autem. de iudi.	681
In re hypothecæ. de si. instru.	2084	Is qui intulit. de relig. & sump.	1220	Item Iulianus & Marcellus. depo. vel cōtra.	1620
In rebus cōmodatis. cōmo. vel cōtra.	1419	Is qui plusquam. de condic. inde.	1345	Item Iulianus ex persona. de condic. fur.	1379
In rebus dotalibus. de iure do.	2133	Is qui promisit. de pigno.	1923	Item Iulianus lib. 4. ex qui cau. maio.	597
In rebus dotalibus. de iure do. 2155. B. C.		Is qui reipubl. causa. ex qui cau. maio.	613	Item Iulianus lib. 13. de resti. in integ. 474. B. §.	
§. Paulus.		Is qui reipublic. ex qui. cau. maio.	615	sed si. in verbo. Iulianus.	
In rebus nouis. de insti. prin.	85	Is qui rem conduxit. loca. & condu.	1846	Item Iulianus lib. 6. de rei vin.	833
In seruitute. de adop.	114	Is qui se obtulit. de rei vin.	841	Item Iulianus lib. 8. de rei vin.	847
In speciali. de rei vin.	863	Is q vsufu. qui. mod. vsufu. amit.	937	Item Iulianus lib. 15. de act. emp.	1816
In sponsalibus. 1. de sponsa.	2104	Is qui vsufu. de noxa. act.	1107	Item Iulianus lib. 16. de fundo.	2173
In sponsalibus. 2. de sponsa.	2105	Is quoque. de in ius vo.	187	Item Iulianus lib. 8. de diuor.	2219
In sponsalibus. 3. de sponsa.	2106	Isti quidem. de eo quod me. cau.	479	Item Iulianus scribit. de peti. here.	790
In stipulatione. de vsufu. ea. re.	943	Ira constante matrimonio. de iure dotiū.		Item Iulianus scribit. ad exhiben.	1184
Institor appellatus. de insti. act.	1468	2135		Item Iulianus scribit. de relig. & sump. fu.	1227
Institor est. de insti. act.	1477	Ita demum autem. de recep. arb.	646	Item Iulianus scribit. de senatufc. Mace.	1504
Instrumētōrū nomine. de fide instru.	2083	Ita tamen. si ager vecti.	880	Item Iulianus scribit. de iure dot.	2134
Insulæ Italiae. de iudi.	678	Ita vt omnes. manda. vel contra.	1662	Item Iulianus verum de condic. indebi.	1362
Insulam vno pretio. loca. & cond.	1880	Ita vt & si fur. commo. vel contra.	1417	Item Iunius Diophantus. de mino. 25. an.	583
Insulam hoc modo. de præscrip. ver.	1892	Ita vulneratus. ad legem Aquil.	1088	Item Iura constitui. de legi. senatufque con.	74
Insulam tibi. qui pot. in pig.	1939	Itaque cum separatim. pro socio.	1712	Item Iura nō ī singulas. de legi. senatufque cō.	75
In summa communi diui.	1168	Itaque sicut. de ædil. edic.	1981	Item Iura prædiorū. quemadmo. ser. amit.	1041
In summa de condic. inde.	1345	Itaque si hoc. de procura.	392	Item Iure gentium. de ritu nuptia.	2125
Intantum vt & soli. de rerum diui.	117	Itaque si seruum. ad legem Aquil.	1056	Item Iure societatis. pro socio.	1723
Inter actum. de serui. rusti. præ.	1001	Itaque si accepto. de dolo malo.	525	Item Iure succi rsum. de iure do.	2127
Inter causas. manda. vel contra.	1652	Itaque tunc. de re. cre.	1264	Item Iuri operam. de iusti. & iure.	53
Inter Castellianum. de recep. arb.	658	Item ait prætor. ex qui cau. maio.	599	Item Iuridico de offi. iuridi.	152
Inter coheredes. fami. ercif.	1151	Item claudus. de ædil. edic.	1964	Item Iuris gentium. de pac.	260
Inter debitorem. de pac.	300	Item cum testamento. de peculio.	1523	Item Iuris ignorātia. 1. de iur. & fac. igno.	2097
Interdum. de in rem verf.	1565	Item ei succurritur. ex qui. cau. maio.	594	Item Iuris ignorātia. 2. de iur. & fac. igno.	2099
		Item eorū. quod cuiuscūque vniuer.	407	Item Iuris iurandi de iure iur.	1294

Index legum

Ius agnationis. de pac.	294	Licet in popularibus. de procura.	383	Miles commearu. ex quib. cau. ma.	610
Ius autem ciuile. de iusti. & iure.	59	Licet in prædiis. in qui. cau. pig.	1925	Milites omnes. ex quib. cau. ma.	615
Ius ciuile. de iusti. & iure.	58	Licet malæ fidei. quædam. ser. amit.	1050	Milites plane. ex quib. cau. ma.	502
Ius cloacæ. de seruitu.	971	Licet manente. de pac. do.	2166	Minime maiores. de relig. & sump. fu.	1229
Ius dicentis officium. de iur. om. iud.	163	Licet minimam. de peti. hære.	754	Minimè sunt. de legi. senatusque.	78
Iusurandum. de iureiur.	1272	Licet multo min ^o . de vsufu. & quædam.	891	Minicius interrogatus. de rei vin.	857
Iusurandum. de iureiur.	1283	Licet prætor. de peculio.	1506	Minor annis. xxv. de mino. xxv. an.	578
Iusurandum etiam. de iureiur.	1287	Licet soleat. de iur. do.	2140	Minor autem. de mino. xxv. an.	557
Iusurandum. de iureiur.	1294	Licet suo nomine. quemadmodum seruit.		Minor etiam. de mino. xxv. an.	545
Iusurandum à debitore. de iureiur.	1298	amit.	1050	Minor se in id. de mino. xxv. an.	582
Ius pluribus modis. de iusti. & iure.	61	Licet verum. de iudi.	704	Minor viginti quinque. de procura.	393
Ius publicum. de pac.	296	Limenarchæ. de ser. fug.	1212	Minor. xxv. an. j. de mino. xxv. an.	570
Ius singulare. de legi. senatuscon.	77	Lis nulla. de iudi.	677	Minor. xxv. an. ij. de mi. xxv. an.	572
Iusit imperator. de compensa.	1602	Lite contestata. de vsur.	2060	Minor. xxv. an. de euic.	2013
Iustitia est constans. de iusti. & iur.	60	Litis contestatæ. de nego. gest.	457	Minorem annis. de ritu nup.	2106
Iustissime. de ædil. edic.	1988	Litigatores. de recep. arb.	628	Minoribus. xxv. an. de mi. xxv. an.	538
L		Litora quæ fundo. de cōtrahen. emp.	1745	Monumentum. de relig. & sum. fu.	1231
Labeo ait. de pac.	256	Locatio & cōductio. j. loca. & cōdu.	1845	Mora fieri intelligitur. de vsur.	2057
Labeo ait. j. de recep. arb.	624	Locatio & cōductio. ij.	Ibidem	More maiorū. de iurisd. oīm iudiciū.	166
Labeo ait. ij. de recep. arb.	642	Locatio precarij loca. & condu.	1846	More Romano. de feriis.	239
Labeo ait. de serui. rusti. præ.	1000	Locare seruitutem. loca. & condu.	1874	Moribus apud nos. de dona. inter virum	
Labeo ait. quædam. ser. amittatur.	1048	Loci corpus. si seruitus vin.	1027	& vxorem.	2178
Labeo ait. de nau. fœ.	2066	Locū autem religiosum. de vsufr. & quæ-		Mortis suæ causa. de dona.	2213
Labeo etiam. de iureiur.	1298	admodum.	893	Mortuo iudice. de iudi.	705
Labeo scripsit. de contrahen. emp.	1732	Locum in quo. de relig. & sump.	1218	Mulier bona. de iure. do.	2155
Labeo lib. posteriorū. de contrahen. emp.	1744	Locum purum. de pig. act.	1447	Mulier fundos. de lege commif.	1770
Labeo scribit. de contrahen. emp.	1745	Longa possessio. de mor. infe.	1234	Mulier in dotem. qui po. in pig.	1942
Labeo scribit. j. de ædil. edic.	1958	Lucius & Titia. fami. ercif.	1147	Mulier si in rem. ad leg. Aquil.	1092
Labeo scribit. ij. de ædil. edic.	1995	Lucius Titius. de his qui no. infa.	354	Mulierem absenti. de ritu nup.	2107
Latinus Largus. de ædil. edic.	1992	Lucius Titius. de peti. hære.	802	Multū interest. de hære. vel act. ven.	1780
Lectæ est. de re. cre.	1264	Lucius Titius. de serui. rusti. prædio.	1012	Mutari debet. de procura.	363
Lectos emptos. de peri. & cō. rei vëdi.	1769	Lucius Titius. de consti. pe.	1405	Mutius interrogatus. de rei vin. (nunc in-	
Legatus Cæsaris. de offic. præsi.	150	Lucius Titius. de exer. act.	1457	cipit. Minicius.)	857
Legatus mandata. de offic. procon.	141	Lucius Titius. de insti. act.	1478	Mucius lib. xiiij. pro socio.	1692
Legati proconsulis.	Ibidem	Luci ^o Titi ^o Sëpronio. depo. vel cōtra.	1621	Mutus & surdus. de procura.	385
Legatum in annos. de capi. demi.	589	Lucius Titius cum haberet. depo. vel con-	1624	Mutus, surdus. de iur. do.	2155
Legatis quoque. ex qui. cau. maio.	592	tra.	1664	Mutum morbosum. de ædil. edic.	1962
Lege Aquilia. ad leg. Aquil.	1055	Lucius Titius Publio. manda. vel contra.		Mutum damus. de re. cre.	1236
Lege fundo. de lege commif.	1779	Lucius Titius. de act. emp.	1840	N	
Lege Iulia. de testi.	2090	Lucius Titius. qui po. in pig.	1941	Nam ad ea. de leg. senat.	74
Lege Iulia ita cauetur. de ri. nup.	2116	Lucius Titius. qui mo. pig. vel hypo.	1957	Nam ad licitationē. fami. ercif.	1128
Lege Papia. de ritu nup.	2111	Lucius Titius. de euict.	2000	Nam ciuiū Ro. de his qui sunt sui. & c.	97
Lege Rhodia. de lege Rhod.	1459	Lumen. de serui. vrb. præd.	983	Nam cum deficient. de præscrip. ver.	1888
Legis Aquiliæ. ad le. Aquil. nunc incipit.		Luminum. de serui. vrb. prædi.	978	Nam cum tractatu. pro socio.	1693
Lege Aquilia.)	1055	M		Nam cū vterque. ne quis eū qui in ius.	198
Legis Aquiliæ. ad leg. Aquil.	1091	Mæuius. fam. ercif.	1157	Nam & cætera. de capi. minu.	587
Legis virtus. de legi. senatusque con.	74	Magistratum. de adop.	101	Nam & cum. ad exhiben.	1180
Legitima conuentio. de pac.	250	Magistratibus. de iur. om. iu.	171	Nam & Demosthenes. de legi. senatusque	
Legitimam hæreditatem. de peti. hære.	853	Maiorem esse. de pac.	271	con.	73
Lex Aquilia. ad Legem Aquil.	1055	Mandasti filio. de neg. gest.	462	Nam & fœminæ. de ado.	107
Lex est commune. de legi. senatusq; cō.	72	Mandata iurisdictione. de offic. eius cui		Nam & his qui. de inoffi. testa.	716
Lex Iulia. de fun. do.	2173	manda. est iurisd.	155	Nam & imperator. de dona.	2209
Lex naturæ. de sta. homi.	93	Mandatā. de offi. eius cui man. est iuris.	157	Nam & ipsum. de iusti. & iure.	59
Lex vectigali. de pigno.	1922	Mandatum distrahendorum. manda. vel		Nam & mali. de ser. cor.	1207
Liber homo. ad legem Aquil.	1063	contra.	1676	Nam & maritus. de condic. inde.	1329
Liber homo. ad legem Aquil.	1082	Mādatum inter nos. mādā. vel cōtra.	1628	Nam & nocere. de pactis.	274
Libera peculij. de pecu.	1544	Mandato generali. de procura.	396	Nam & plerique. de insti. act.	1471
Liberalitatis. de vsur.	2050	Mandatis cauetur. de testi.	2095	Nam & si cum. de cōditione indebi.	1332
Liberi hominis. de contrahen. emp.	1752	Manifestæ turpitudinis. de iureiur.	1297	nunc incipit. Nam si.	
Liberum arbitrium. de adop.	110	Manumisiones. de iusti. & iure.	57	Nam & si fur. de re. cre.	1249
Liberum est ei. de relig. & sump.	1221	Marcellus lib. iij. de rei vin.	822	Nam & si obligatus. de ali. iu. mu. cau. fa.	623
Liberorum autem. de his qui no. infa.	348	Marcellus lib. vij. de dona.	2210	Nam & si parentibus. de inoffi. testa.	732
Liberos qui. de capi. mi.	585	Marcellus notat. de in rem verso. nūc in-		Nam & Seruius. de neg. gest.	440
Liberos senatorum. de senato.	123	cipit. Interdum.	1565	Nam fructuarius. vsufu. quemadmodum	
Libertas est. de sta. homi.	87	Marcellus scribit. de excep. rei ven.	2037	ca.	660
Libertinus libertinam. de ritu nup.	2107	Maritus vxori. de vsur.	2065	Nam hoc modo. de hære. vel act. vë.	1778
Libertini sunt. de statu homi.	88	Maritus domum. loca. & conduct.	1880	Nam hoc natura. de condic. inde.	1330
Libertus aduersus. de in ius vocan.	192	Mater cum filiæ. de iur. do.	2137	Nā imperator. de legi. senatusque conf.	83
Libertus à patrono. de in ius vocan.	191	Mater decedens. de inoffi. test.	735	Nam inter se. de peculio.	1527
Liberti adfidere. de offic. adsel.	158	Matrimonij causa. de ri. nup.	2119	Nam is nullam. de dolo malo.	506
Liberto. de nego. gest.	447	Maximum remedium. de iureiur.	1272	Nam ita diuus. de adop.	112
Libertum curatoris. de ritu nup.	2113	Meminisse. de offic. procon.	140	Nam legem. de lege commif.	1768
Libertum. de ritu nup.	2123	Mercedes plane. de peti. hære.	789	Nam lusus. ad legem Aquil.	1061
Licet autem prætor. de recep. arb.	631	Merito autem. pro socio.	1697	Nam magistratus. de recep. arb.	626
Licet autem. de in diem addic.	1762	Merito ex iussu. quod iussu.	1571	Nam postea de iureiur.	1275
Licet deponere. depo. vel contra.	1619	Metus autem. ex quib. cau. maio.	591	Nam salutem. de offic. præfec. vig.	132
Licet extra. de contrahen. emp.	1745	Metū accipiendū. de eo quod me cau.	478	Nam satis est. quemadmo. ser. amit.	1041
Licet fur paratus. de condic. fur.	1379	Metum autem. j. de eo quod me. cau.	478	Nam si actor. de rei vin.	841
Licet gratis. nau. caupo. stabu.	667	Metum autem. ij. de eo quod me. cau.	481	Nam si cum moriar. de condic. inde.	1332

Nam si-

Digesti veteris.

Nam sicut. ad legem Aquil.	1081	Nesennius. de neg. gest.	453	Non solum vsumfruct. quibus mod. vsuf-	
Nam si hoc verum. de in rem ver.	1560	Nihil autem interest. communi diui.	1159	fructus.	928
Nam socij. pro socio.	1689	Nihil interest. de inof. test.	713	Non solum. de in integ. resti.	474
Nam sufficit. de dolo malo.	523	Nihil interest. de senatusconsul. Macedo.		Non solum. de alie. iudi. mu. cau. fa. §. Pe-	
Nam vt ait. de legi. senatusque.	76	1503		dius.	620. B
Natura enim. de præscrip. ver.	1888	Nihil interest. de nauti. sceno.	2066	Non solum. fami. ersci.	1158
Naturalis meus. de præscrip. verb.	1889	Nihil refert. de condi. sine cau.	1370	Non solum. de iure. do.	2144
Naturaliter. de condic. inde.	1330	Nisi alius. qui. mo. vsufsu.	934	Non statim. de peculio.	1514
Navis aduersa. de leg. Rho.	1465	nisi de substãtia. de hære. vel ac. vèdi.	1779	Non sunt liberi. de sta. ho.	90
Navis onustæ. de leg. Rho.	1462	Nisi dominus. de procu.	364	Non tamen eo. de procura.	375
Naue aut domo. de euic.	2012	Nisi ex magna. de mino. 25. an.	148	Non tamen ei. de euict.	2007
Nauta & caupo. nau. caup. stabu.	666	Nisi ex re hæredis. de peti. hære.	793	Non vere dicitur. ex qui. cau. maio.	615
Ne corpora. de relig. & sump. fu.	1230	Nisi hoc actum. de pactis.	280	Non videtur defendere. de procu.	394
Ne ex dolo. de dolo malo.	517	Nisi per quam. de vsufsu. & quemad.	893	Non videtur. de iudi.	676
Ne in plures. de exer. act.	1455	Nisi si malit. de rei vin.	829	Non videtur. de iudi.	692
Ne in potestate. de recep. arb.	643	Nisi si venalem. de rei vin.	844	Nõ vtique. de eo quod cer. lo. §. Scæuola.	
Nec adiecit. pro socio.	1686	Nisi sublato. qui. mo. vsufsu.	933	1384. C.	
Nec adoptare. de offi. procon.	134	Nomen præsidis. de offi. præsi.	142	Non vitur. de vsufsu. & quemad.	908
Nec aduersus. depo. vel contra.	1616	Nomina eorũ. de hære. vel act. ven.	1779	Nos videamus. loca. & condu.	1847
Nec ære. de relig. & sum. fu.	1228	Non à iudice. de iudi.	707	Notatur. de his qui not. infra.	353
Nec ciuitatis. de procu.	402	Non alia autem. de his qui not. infra.	353	Nouissime. de insti. act.	1475
Nec ei permittitur. de adop.	105	Non alienum. de interro. act.	1196	Noxalis autem. de noxa. acti.	1102
Nec emptio. de contrahen. emp.	1728	Non aliter. de adoptionibus.	106	Noxali iudicio. de noxa. act.	1115
Nec enim quod crescit. de consti. pe. 1402		Non aliter. de vsu & habi.	951	Noxales actiones. de noxa. acti.	1098
Nec enim amplius. de pigne. act.	1435	Non aliàs. de iudi.	687	Nuda & imaginaria. de cõtrahẽ. emp.	1746
Nec esset eis. de dona.	2178	Non ambigitur. de legib. senatusque.	75	Nullus idoneus. de testi.	2091
Nec in furiosum. commo. vel cõ.	1407	Non autem interest. de recep. arbi.	645	Nulli pmittitur. quod cuiuscũq; vni.	406
Nec interest. de fideicomis. hære. pet.	819	Non cogendum. de procu.	388	Nulli procuratorum. de transac.	325
Nec interest. ad senatufc. Velleia.	1577	Non cogitur. de ritu nup.	2111	Nulla iuris ratio. de legi. senatusq; con.	79
Necnon. ex quib. cau.	606	Non debet dari. de dolo malo.	516	Nulla societatis. pro socio.	1718
Nec nouum est. de condic. inde.	1327	Non distinguemus. de recep. arb.	647	Nullum diuertium. de diuor.	2220
Nec per liberos. de mino. xxv. annis.	531	Non dubito. de seruitu.	974	Nummis depositis. de in lit. iur.	1301
Nec precijs. de relig. & sump. fu.	1228	Non enim aliter. de adop.	106	Numismatum. de vsufsu. & quemadmo-	
Nec prætermittendum. pro socio.	1704	Non enim hæc actio. de tribu. act.	1484	dum.	901
Nec quasi. de rei vin.	862	Non enim negligẽtib. ex quib. cau. ma.		Nunc videndum. de vsu & ha.	949
Nec quicquam. de offi. proconsu.	138	597		Nunc videndum. de condic. inde.	1326
Nec quicquam. de exer. act.	1456	Non enim. de iure dotium.	2138	Nuper ex indulgentia. de dona.	2209
Nec quicquam. pro socio.	1704	Non erit ratum. de iure iur.	1274	Nuptæ prius. de sena.	123
Nec seruus quicquam. de pecu.	1541	Non est enim. de inof. testa.	716	Nuptiæ sunt. de ritu nup.	2106
Nec supina. de iur. & fac. igno.	2098	Non est ferendus. de transac.	324	Nuptiæ consistere. j. de rit. nup.	2106
Nec timorem. de eo quod met. cau.	478	Non est matrimonium. de rit. nup.	2123	Nuptiæ consistere. ij. de rit. nup.	2119
Nec vllam aliam. de peti. hære.	755	Non est mirum. de pig. act.	1439	Nuptiæ inter eadẽm. de ritu nup.	2110
Nec vtilem. ex qui. cau. maio.	599	Non est necesse. de proba.	2072	Nuptura filiosa. de iure do.	2146
Necnon & si. ex qui. cau. maio.	606	Non est nouum. de legi. senatusque cõ.	79		
Necessario sciẽdum. de per. & cõ. rei ven.		Non est nouum. de act. emp.	1810	O B carmen. de testi.	2093
1794		Nõ est verisimile. de eo quod me. cau.	501	Ob eã causam. de præscrip. ver.	1893
Necessarium itaque. de orig. iur.	63	Non exigimus. si quis cautio.	221	Ob hæc verba. de his qui not. infra.	354
Necesse autem. de in diem addic.	1762	Non ex omnibus. de recep. arb.	656	Ob id quod. ad leg. Aquil.	1085
Negat lex. de mor. infer. 1233. nunc incipit		Non habet. de dolo malo.	506	Obligatio mãdati. manda. vel cõtra.	1628
Vetat lex.	1233	Non idcirco. de iudi.	697	Obligatione generali. de pign.	1907
Nemo enim propriis. de ser. vrb. præd.	995	Non ideo. de rei vin.	860	Ob negotium. de compensa.	1601
Nemo enim commo. vel contra.	1415	Non impossibile. de pac.	304	Ob quæ vitia. de ædil. edic.	1961
Nemo ex sociis. pro socio.	1718	Non in dimidiam. de euic.	2002	Ob res quoque. de pac. dor.	2166
Nemo igitur. de rerum diui.	116	Nõ licet ex officio. de cõtrahẽ. emp.	1744	Obseruandum est. de offi. præsi.	149
Nemo paciscendo. de pac.	311	Non magis quàm. de act. emp.	1824	Obseruandum est. de iudi.	699
Nemo potest. pro socio.	1693	Nonnunquam. de iusti. & iure.	61	Obseruandum est. de ritu nup.	2118
Nemo videtur. de in integ. restit.	474	Nonnunquam autem. de adop.	111	Obseruare autem. de offi. procon.	134
Nepotes ex filio. de his qui sũt sui. & c.	97	Nonnunquam autem. de iudi.	715	Officium autem. de rei vin.	828
Neque absens. de adop.	109	Nonnunquam. de iudi.	709	Officium consulis. de offi. con.	124
Neque causæ. de dolo malo.	526	Nonnũquã euenit. de præscrip. verb.	1887	Officio autem iudicis. fami. ercsi.	1141
Neque eorum. de vsur.	2050	Non ob eam rem. pro socio.	1690	Officio tamen. de contrahen. emp.	1731
Neque scemina. de procur.	394	Non omnis numeratio. de re. cre.	1253	Oi επιτροποι. loca. & cond.	1875
Neque impuberes. de in ius vo.	193	Non omnia quæ. de mino. 25. an.	580	Olympico. de serui. vrb. præ.	995
Neque leges. de legi. senatusque.	75	Non omnium. de legi. senatusque.	78	Omnis qui defenditur. de procu.	403
Neque societatem. quod cuiuscũque vni-		Non penes quem. de peculio.	1536	Omnem obligationem. de iudi.	685
uerfi.	404	Non potest filius. de adop.	110	Omnem totius reipublicæ. pro æmiũ.	41
Neque tutorẽ. de condic. indebi. l. vj. 1328.		Non potest videri. de iudi.	686	Omne æs alienum. pro socio.	1690
C. §. Iulianus.		Non possunt. si pars hære. pe.	815	Omne ius. de sta. ho.	86
Neque vsufructus. quib. mo. vsufruct. a-		Non possunt. de legi. senatusque con.	76	Omne officium. de offic. adsef.	157
mittitur.	937	Non quemadmodum. de iudi.	693	Omne quod datur. de condic. ob tur. cau.	
Ne quis messium. de feriis.	235	Non quicquid. de iudi.	696	1322	
Ne quisquam. de edendo. 245. nunc inci-		Non solet. loca. & condu.	1873	Omnes autem casus. vsufsu. quemadmo-	
pit. Senatus.		Non solum aduersus. de noxa. act.	1104	dum ca.	960
Neratius lib. vij. de peti. hære. 757. A. nunc		Non solum ad æs. de peti. hære.	805	Omnes in integrũ. de in integ. restit.	473
est. §. Nera.		Non solum autem. de procu.	376	Omnes populi. de iusti. & iure.	60
Neratius ait. de vsu & habi.	958	Non solum autem. de rei vin.	830	Omnes proconsules. de offic. procons.	134
Neratius ait. de ser. cor.	1208	Non solum autem. de noxa. act.	1114	Omnia enim. de offi. præsidis.	146
Neratius casum. de condic. inde.	1364	Non solum autem. de vsu & habita.	951	Omnia omnino. de of. præfec. vrb.	126
Neratius quærit. de relig. & sump. fune.		Non solum id. de pecu.	1544	Omnia procõsul. quod cum eo qui.	1489
1227		Non solum viuo. de ritu nup.	2124	Omnia quæ inferi. de re. cre.	1242

Index legum

Omnium autem. de procura. 374
 Omnium bonorum. de usufruct. & quæ-
 admo. 901
 Omnium prædiorum. de usufruct. & quæ-
 admo. 881
 Oibus magistratibus. si quis ius dicenti. 182
 Oibus modis. de alie. iudic. mu. cau. fa. 616
 Onera eius. de adop. 114
 Opus quod auerfione. loca. & cõdu. 1872
 Opera in actu. de ope. ser. 948
 Operæ serui. de operis ser. ibidem
 Operis serui. de operis ser. 949
 Oratio imperatorum. de sponsa. 1105
 Oratione diui Marci. de ritu nup. 2110
 Oratione quidem. de feriis. 238
 Ordinarium prætor. de peculio. 1505
 Ordinarium fuit. de pos. her. pe. 818
 Origo emendi. de contrahen. emp. 1724
 Origo quæstoris. de off. quæsto. 128
 Ossa quæ ab alio. de relig. & sump. 1220
 P
 Pacisci contra. de pac. 293
 Pacisci. de pac. do. 2161
 Pactum inter. de pact. 301
 Pacto conuento. de transac. 326
 Pacta conuenta. de contrahen. emp. 1753
 Pacta conuenta. de pact. dot. 2161
 Palam quæstum. de ritu nup. 2115
 Papinianus. de mino. 25. an. 559
 Papinianus. de seruitu. nunc incipit. In om-
 nibus. 976
 Papinianus recte. de dona. 2194
 Papinianus lib. 3. quæstio. manda. vel cõ-
 tra. 1655
 Papinianus lib. 5. de inoffi. testa. 720
 Papinianus lib. 6. de Pub. in rem act. 878
 Paratum iudicium. de vsur. 2065
 Parentes & liberi. de his qui not. infa. 355
 Parentes vero. de in ius vo. 186
 Parietem. de serui. vrb. prædi. 980
 Pars literarum. de iudi. 699
 Partis tertie. de præscrip. ver. 1893
 Partum post litem. de vsur. 2046
 Partum quoque. fa. ercif. 1129
 Parui refert. de condic. fur. 1378
 Pater cum filie. de pac. do. 2167
 Pater & filius. de testi. 2092
 Pater filie. de euic. 2034
 Pater filie nomine. de iure dotium. 2159
 Pater filio suo. de procura. 400
 Pater filio. quod cum eo qui in alie. 1492
 Pater filium. de inoffi. testa. 731
 Pater pro filia. de in rem verso. 1570
 Patris adoptiui. de in ius vo. 186
 Patri pro filio. de mino. 25. annis. 566
 Patre furioso. de his qui sunt sui. 98
 Patronus manifeste. de proba. 2071
 Patrono inuito. de diuor. 2221
 Paulus notat. de Pub. in rem act. nunc in-
 cipit. Exceptio. 879
 Paulus respondit. de sta. ho. 90
 Paulus respondit. de procu. 399
 Paulus respondit. de pigno. 1921
 Paulus respondit. qui. mo. pig. vel hypo. 1957
 Paulus respondit. de vsur. nunc incipit.
 Respondit Paulus. 2049
 Pecoris pascendi. de serui. rusti. præ. 998
 Peculium autem. de peculio. 1515. B. l. Sed
 si. §. peculium.
 Peculium est. de peculio. 1510
 Peculium & ex eo. de pecu. 1540
 Peculium nascitur. de pecu. ibidem
 Pedius lib. 9. de recep. arb. 626
 Pecuniam certo. de compen. 1600
 Pecuniam quam. fa. ercif. 1158
 Pecuniam quam. de re. cre. 1263
 Pecunia sænebris. de vsur. 2045
 Per adoptionem. de adop. 111
 Per adoptionem. de ritu nup. 2110
 Per familie ercif. fami. erci. 1125

Per fundum. de serui. ru. præ. 1001
 Per hoc iudicium. communi diui. 1160
 Per interuallum. de iudi. 709
 Per minorem. de iudi. 704
 Per procuratorem. de procu. 401
 Per quæ hæreditatis. de poss. here. pe. 818
 Per quem locum. de ser. rust. præd. 1003
 Per quos adquiri. de pact. 310
 Per seruum. de peti. here. 793
 Per seruum vsuarium. de vsu & ha. 954
 Perceptione. de his qui deie. vel effu. 1094
 Periculum nominum. de re. cre. 1262
 Periculum pignorum. de pign. 1922
 Periculi pretium est. de nau. fœ. 2067
 Perinde ac si. loca. & condu. 1871
 Permissisti mihi. de præscri. ver. 1896
 Permittendum erit. si pars here. pe. 815
 Perpetuo. de condi. ob tur. cau. 1324
 Pertinet hoc. de capi. mi. 584
 Petenti mutuam. de pig. ac. 1439
 Pignus contrahitur. de pig. ac. 1422
 Pignoris persecutio. de pign. 1916
 Pignori. de pigne. ac. 1447. nunc incipit.
 Locum purum.
 Placet vel certe. qui. mo. vsusfr. amit. 938
 Placuit siue supra. de vsur. 2056
 Plane ad officium. fami. ercif. 1126
 Plane in cæteris. de peti. here. 797
 Plane quandiu. de mino. 23. an. 554
 Plane si ambo. pro socio. 1690
 Plane si duos. de condic. indebi. 1334
 Plane si hi qui. pro socio. 1694
 Plane si possit. depo. vel contra. 1613
 Plane vbi. quod cuiuscunque vni. 407
 Plautius ait. de procura. 396
 Plebiscito. de offi. præsid. 149
 Plenum autem vsum. de vsu & ha. 952
 Plerique opinantur. de ritu nup. 2113
 Plerique putauerunt. de in ius vo. 193
 Plerumque interest. de iure do. 2130
 Plerumque propter. de ædil. edic. 1982
 Pluribus. de offi. præfec. vig. 132
 Pluribus procuratoribus. de procu. 368
 Plurimum interest. de iur. & fac. ig. 2097
 Pœnam pro vsuris. de vsuris. 2064
 Pœnæ non solent. de condic. indeb. 1355
 Pomponius ait. de pac. dot. 2162
 Pomponius ait. de recep. arb. 629
 Pomponius lib. 26. de neg. gest. 434
 Pomponius lib. 36. de rei vind. 827
 Pomponius lib. 40. in quib. cau. pig. 1924
 Pomponius Philadelphus. fam. erci. 1145
 Pomponius quærit. qui. mo. vsusfr. amit. 939
 Pomponius recte ait. de ædil. edic. 1962
 Pomponius scribit. de procu. 380
 Pomponius scribit. de nego. gest. 427
 Pomponius lib. 13. in quib. cau. pig. 1925
 Pomponius scribit. fa. erci. 1128
 Post actionem. si pars here. pe. 808
 Post actiones. de rei vin. 820
 Post diē cõmissoria. de lege cõmis. 1770
 Post diuortium. de iure do. 2150
 Post litem autem. de procura. 361
 Post mortem. de adop. 109
 Post nuptias. de iure do. 2135
 Post rem iudicatam. de transac. 324
 Post senatusconsultum. de peti. here. 789
 Posteaquam placuit. de compen. 1601
 Postquam legatum. de peti. he. 800
 Postquam omnium. de vsufr. ca. re. 940
 Postquam vero. de pactis. 256
 Posthumus. de inoffi. test. 717
 Potes agere. depo. vel contra. 1627
 Potes etiam. cõmunia prædi. tã vrb. 1022
 Potes & ab vna. man. vel contra. 1665
 Potior est in pignore. qui po. in pigno. ha.
 1935
 Præceptoris. ad legem Aquil. 1058
 Præcipiunt ædiles. de ædil. edic. 1983
 Prædia mihi vendidisti. de act. emp. 1830

Prædiorum vrbiorum. de vsu. 2060
 Prædonis loco. de peti. here. 802
 Præfectus cohortis. de ritu nup. 2122
 Præfectus Ægypti. de offi. præfe. Aug. 141
 Præfectus vrbis. de offi. præfec. vrb. 128
 Præfecti etiam. de mino. 25. an. 557
 Præfens habetur. de procura. 357
 Præfes cum cognoscit. de offi. præsi. 150
 Præfes prouinciæ. 1. de offi. præsi. 142
 Præfes prouinciæ. 2. 142
 Præfes prouinciæ. 3. 143
 Præfes prouinciæ. 4. ibi.
 Præfes prouinciæ. 5. de offi. præsi. 145
 Præfes prouinciæ. de mino. 25. an. 579
 Præsidis prouinciæ. de re. cre. 1262
 Præsides prouinciarum. de feriis. 237
 Præterea in causa. manda. vel contra. 1630
 Præterea restituere. de rei vin. 835
 Præteritæ. de ser. cor. 1207
 Prætor. de offi. præto. 131
 Prætor ait. de edendo. 245
 Prætor ait. de his qui deie. vel effu. 1092
 Prætor ait. de alea. 1213
 Prætor ait. de mor. infe. 1233
 Prætor ait. quando de pecu. act. an. est. 1551
 Prætor causa cognita. de rei vin. 863
 Prætor decernere. de noxa. act. 1105
 Prætor sicut. de iuris. om. iudi. 173
 Prætoris verba. de his qui nor. 1338
 Prædie kalendas. de feriis. 238
 Primi creditoris. qui. mo. pign. vel hypot.
 1958
 Princeps legibus. de leg. senatusq; con. 80
 Principalibus. de re. cre. 1262
 Prior empror. de in diem addic. 1767
 Proconsul portam. de of. proconsul. 141
 Proconsul vbi que. de offi. proconsul. 134
 Proconsules. de of. proconsul. 141
 Proculus. de neg. gest. 437
 Proculus putat. de vsufr. & quem admo-
 dum. 894
 Proculus. de iure do. 2151
 Procula. de proba. 2081
 Procurator cui. de procur. 398
 Procurator est. de procura. 356
 Procurator qui. de procura. 399
 Procurator qui. manda. vel contra. 1674
 Procurator totorum. de procura. 397
 Procuratoris autem. de tribu. act. 1481
 Procuratore. de procura. 394
 Procuratore Cæsaris. de inter. act. 1204
 Produci testis. de testi. 2095
 Profectitia dos. de iure do. 2126
 Pro herede. de peti. here. 754
 Proinde & si. de condic. fur. 1372
 Proinde mutui. de re. cre. 1242
 Proinde Pompo. de ædil. edic. 1981
 Proinde si occisus. ad leg. Aquil. 1069
 Proinde si seruum. ad leg. Aquil. 1066
 Promissor hominis. de consti. pe. 1403
 Promissor Stichi. de constitu. pecu. 1402
 Promittendo dotem. de iur. do. 2139
 Pro parte. de seruitu. 973
 Proponebatur. de iudi. 713
 Proprie autem in sequestre. depo. vel cõ-
 tra. 1614
 Propriū solū. cõmunia præd. tam vrb. 1015
 Propter spem. fa. ercif. 1136
 Pro socio arbiter. pro socio. 1694
 Proxime constitutum. de ritu nup. 2118
 Publicia Mæuia. depo. vel contra. 1623
 Publiciana actio. de Pub. in rem ac. 879
 Pupillus sine. quæ res pi. obli. nõ pos. 1926
 Pupillo capienti. de pig. act. 1443
 Puta enim. ad leg. Aquil. 1070
 Puto autem. de postulan. 335

Qua actione. ad leg. Aquil. 1058
 Qua quisque. de edendo. 241
 Qua volgo. de ædil. edic. 1986

Quacunq

Digestiveteris.

Quacunque ratione. de procura.	392	Qui autem constituit. de consti. pe.	1398	Qui p certū. cōmūnia prādi. tā vrb.	1022
Quæ acta. de of. procur. Cæsa.	151	Qui balineum. qui po. in pign.	1934	Qui per collusionem. de act. empr.	1841
Quæ actio. de fideicommiss. here. pe.	818	Qui certam pecuniam. de cond. tri.	1380	Qui per salutem. de iureiur.	1294
Quæ bis in mense. de ædil. edic.	1965	Qui clauum habet. de ædil. edi.	1963	Qui petitorio. de rei vin.	847
Quæ de tota. de rei vin.	864	Qui coheredes. communi diui.	1171	Qui pignori res. de pig.	1917
Quæ fundum. de iure dor.	2144	Qui cum tutoribus. de transa.	323	Qui prior appellat. de iudi.	690
Quæ iam nuptæ. de dona.	2211	Qui de inofficio. de inof. test.	737	Qui procuratorem. de procur.	395
Quæ omnia de procura.	363	Qui de reddenda. de pact. do.	2168	Qui promisit. de condi. inde.	1356
Quæ pater. fa. ercisc.	1145	Qui de vsufu. si vsufu. pet.	948	Qui proprio nomine. de procu.	389
Quæ pater. fa. ercisc.	1156	Qui domum. ad. l. Aquil.	1084	Qui propter. de relig. & sump.	1218
Quæ religiosus. de rei vin.	850	Qui domum habebat. loca. & cond.	1879	Qui ratiario. de pig. act.	1440
Quæ tamen sub ipso. de dona.	2191	Qui dotem. qui po. in pig. ha.	1929	Qui reipub. ex qui. cau. ma.	616
Quæ vtiliter. de nego. gest.	461	Qui duo prædia. de serui. rusti. præ.	1008	Qui rem suam. depo. vel contra.	1619
Quæcumque per exceptionem. de com- pensa.	1599	Qui duos homines. in ius vo. vt eant.	197	Qui repudiantis. de inof. test.	734
Quæcumque specialiter. de offic. eius cui man. est iuridici.	153	Qui duos. de procur.	392	Qui restituere. de rei vin.	861
Quæcumque sunt. de Pub. in rem act.	877	Qui erat heres. fami. ercisc.	1154	Qui scit fundum. de vsur.	2054
Quædam mulier. de rei vin.	864	Qui exceptionem. de condic. inde.	1354	Qui se debere. de condic. cau. da.	1315
Quædam mulier. fami. erciscundæ.	1150	Qui ex parte. de inter. act.	1202	Qui se dicit. de iudi.	708
Quædam naturali. de rerum diui.	116	Qui ex pluribus. de noxa. act.	1108	Qui sella. de serui. rusti. præ.	990
Quædam sunt personæ. de eden.	251	Qui falso. de testi.	2092	Qui se liti. de peti. here.	801
Quærebatur. qui po. in pig.	1942	Qui familiæ. fami. ercisc.	1147	Qui semisses. de vsur.	2048
Quæris si pacta. de pact. do.	2169	Qui fide alterius. man. vel contra.	1673	Qui seruandarum. de præscri. ver.	1895
Quæritur de ea. de ædil. edic.	1964	Qui fidem. de transact.	326	Qui seruum alienum. de inter. act.	1202
Quæritur hermaphroditum. de sta.	89	Qui fideiusor. loca. & condu.	1877	Qui seruum. de neg. gest.	460
Quæro an fideiusor. loca. & condu.	1877	Qui filiif. nomina. de her. vel ac. ven.	1779	Qui sine causa. de condic. sine cau.	1369
Quæro an si seruus. de ædil. edict.	1993	Qui foueas. ad leg. Aquil.	1075	Qui sine vsuris. de neg. gest.	458
Quæro quantæ pecuniæ. de iu. do.	2148	Qui fundum. quemad. ser. amit.	1046	Qui tabernas. de contrah. emp.	1734
Quæro si quis. de act. emp.	1835	Qui fundum. de contrah. empr.	1714	Qui tabulas testamēti. ad leg. Aquil.	1085
Quæsitum est. de in ius voc.	192	Qui fundū vendidit. de cōtrah. emp.	1755	Qui tertiana. de ædil. edict.	1992
Quæsitum est. de adop.	1111	Qui fundum. loca. & condu.	1870	Qui testamentum. de proba.	2081
Quæsitum est. de vsufu. & quemad.	907	Qui fundum. de euict.	2018	Qui transigit. de transact.	312
Quæsitum est. de pecu.	1532	Qui furere. de sta. ho.	92	Qui vsufu. de vsufu. & quemad.	906
Quæsitum est. quando de pecu. ac. an. est. 1552. D. §. quæsitum est.		Qui furtum admittit. de condic. fur.	1378	Qui vsufu. si vsufu. peta.	945
Quæsitum est. de ser. expor.	1801	Qui generaliter. qui po. in pig. ha.	1930	Quia actionum. de præscri. ver.	1894
Quæsitum est. de pig.	1912	Qui gregem. de rei vin. §22. B. nunc inci- pit. Mar.		Quia arbiter. de recep. arb.	636
Quæsitum est. de distrac. pig.	1947	Qui heredis nomine. de condi. inde.	1356	Quia dicitur. de euic.	2010
Quæsitum est. de sponsa.	2104	Qui in adoptionem. de adop.	108	Quia difficile. de contra. emp.	1726
Quæsitum scio. de testi.	2091	Qui in carcerem. de eo quod met. cau.	501	Quia & solui. de pact.	274
Quæstionis habendæ. ad exhiben.	1190	Qui indignus. de senato.	120	Qui etiam. de alie. iudi. mu. cau. fa.	617
Quæstus enim. pro socio.	1486	Qui in futurum. de pact.	308	Quia hoc casu. de peculio.	1522
Qualem autē sententiā. de recep. arb.	635	Qui iniuriatum. de consti. pecu.	1405	Quia in eum. ad leg. Aquil.	1065
Quam Tuberonis. de peculio.	1513	Qui in prouincia. de ritu nup.	2120	Quia in hoc tempus. de dona.	2188
Quamuis ad eum. de iudi.	701	Qui insulam. loca. & condu.	1867	Quia licet. pro socio.	1684
Quamuis alienum. ad legem Aquil.	1082	Qui interrogatur. de inter. ac.	1193	Quia magis. finium regun.	1122
C. D. in verbo. quamuis.		Qui interrogatus. de peti. he.	755	Quia manet. de ser. cor.	1209
Quamuis arbiter. de recep. arb.	655	Qui in vtero. 1. de statu ho.	89	Quia naturalis. ad senatusconf. Mac.	1502
Quamuis conuenerit. de pigne. act.	1424	Qui in vtero. 2. de statu ho.	94	Quia non debet. de iureiur.	1177
Quamuis in bonis. de iure do.	2156	Qui inuicem. de condic. inde.	1345	Quia non de dolo. de tribu. ac.	1089
Quamuis in eam. de in rem ver.	1568	Qui iter. quemad. ser. amit.	1040	Quia nullum pignus. de rei vindi.	849
Quamuis melius. de vsufu. & quem.	883	Qui iurasse. de iureiur.	1286	Quia pertinet. de alie. iudi. mu. cau. fa.	622
Quamuis non adiiciat. de in ius vo.	190	Qui iurato. qui satisda. cog.	214	Quia plerumque. de inter. act.	1193
Quamuis pignoris. ad senatusc. Velle.	1578	Qui iurisdictioni. de iuris. om. iu.	170	Quia qui pretio. de vsufu. & quemad.	908
Quamquam igitur. ad senatusconsultum Velleianum.	1577	Qui iussu. de his qui not. inf.	349	Quia quod vulgo. de senatusc. Mac.	1496
Quamquam in arbitrio. de ritu nupt.	2122	Qui laqueos. ad leg. Aquil. 1076. nunc in- cipit Quemadmodum si laqueos.		Quia quod ex non concessa. de dona.	2185
Quamquam vsufu. quando dies vsuf- fru. le. ce.	927	Qui leuandæ. de leg. Rho.	1465	Quia retro. ad leg. Aquil.	1081
Quantū autē. de eo quod metus cau.	499	Qui liberos. de ritu nup.	2111	Quia redhibito. de ali. iu. mu. cau. fa.	622
Quanto magis. de iureiur.	1285	Qui liberatus. de adop.	103	Quia semper. de in ius voc.	186
Quare & si socio. de peculio.	1532	Qui libertatis. de euict.	2032	Quia tantumdem. de neg. gest.	424
Quemadmodum. de inoffi. testa.	719	Qui loco certo. de condic. inde.	1344	Quibus casibus. pro socio.	1693
Quemadmo. si laqueos. ad legē Aquil.	1076	Qui luminibus. de serui. vrb. præd.	981	Quibus rebus. de alea.	1214
Quemadmodum si. de noxa. actio.	1116	Qui mandatum. manda. vel contra.	1666	Quidquid enim. de in diem addict.	1762
Quemadmodum inuito. de iur. do.	2142	Qui mercedem. loca. & condu.	1873	Quidquid veditor. communia præd. tam vrb.	1019
Quem filius. de adop.	109	Qui mittuntur. ex qui. cau. ma.	611	Quidquid venditor. de act. empr.	1830
Qui absentem. de procura.	402	Qui mutuam. manda. vel contra.	1674	Quicumque à fisco. de fide instru.	2083
Qui ad certum. loca. & condu.	1853	Qui negotia. manda. vel contra.	1660	Quidam ad creditorē. de consti. pec.	1404
Qui à debitore. qui po. in pig. 1941. nunc incipit. Eum qui.	1941	Qui neque. de iudi.	715	Quidam debitor. de dolo malo.	529
Qui admittitur. pro socio.	1689	Qui non cogitur. de iud.	686	Quidam & de peculio. de iureiur.	1285
Qui ædificium. de ser. vrb. præ.	988	Qui non tam idoneum. commo. vel con- tra.	1415	Quidam existimauerunt. de re. cre.	1256
Qui aliena negotia. de nego. gest.	618	Qui nummis. de in rem ver.	1555	Quidam ex parte. de euic.	2001
Qui alienam rem. de euict.	2021	Qui ob rem. de condic. inde.	1348	Quidam fundum. de in rem ver.	1566
Qui à pupillo. de euict.	1999	Qui occidit adulterū. ad leg. Aquil.	1078	Quidam fundum. de pac. do.	2167
Qui à quolibet. de contrahen. empr.	1733	Qui operas. loca. & condu.	1873	Quidam Hiberus. de ser. vrb. præ.	982
Qui autem nouo. si quis cauti.	233	Qui officij causa. de contrah. empr.	1749	Quidam quasi. de proba.	2075
Qui autem. de his qui no. inf.	341	Qui patitur. manda. vel contra.	1647	Quidam voluit. ad senatuscon. Velle.	1593
		Qui peculij. de pecu.	1542	Quid enim prohibet. de iudi.	688
		Qui pecuniam. de re. cre.	1259	Quid enim si impetrauerit. de do. ma.	517
		Qui pendentem. de act. empr.	1829	Quid enim si Nerua. pro socio.	1721
				Quid ergo. de his qui not. inf.	350
				Quid ergo. de vsufu. & quemadmo.	919

Index legum

Quid ergo. depo. vel contra.	1613	Quod si eo tempore. pro socio.	1716	Refectio. cōmunia prædi. tā vrb.	1020
Quid ergo. de dona.	2192	Quod si Ephefi. de eo quod cer. lo.	1388	Regula est iuris. de iur. & fac. igno.	2100
Quid tamē si de pluribus. de rece. arb.	636	Quod si ex stipulatu. pro socio.	1395	Regulariter. de peti. here.	754
Quid tamen. quibus mo. v. usufruct.	933	Quod si filij. de consti. pe.	1394	Remittit. de iure iur.	1274
Quid tamē dicemus. de cōtrah. emp.	1730	Quod si fundus. de fun. do.	2175	Repeti potest. quibus mo. v. usufr.	932
Quidquid enim. de in diem addict.	1762	Quod si fuerit. de iure do.	2135	Repetitio. de condic. inde.	1355
Quinetiam nefas. de rit. nupt.	2119	Quod si heres. de v. usufr. & quæ admo.	910	Repetita quidem. de si. instru.	2083
Quinetiam. de calum.	467	Quod si in diem. de peti. here.	762	Repetundarum. de testi.	2092
Quinetiam. de recep. arbi.	626	Quod si in venditione. de here. vel act. ven.	1778	Rescriptum autem. de pactis.	272
Quingenta testamento. de proba.	2073	Quod si iuravi. de iure iur.	1290	Rescriptum est. de distrac. pig.	1947
Quintus Cæcilius. depo. vel contra.	1624	Quod si locus. de relig. & sum.	1221	Respicendum. de re. cre.	1264
Quintus Mucius. de serui. ru. præ.	1003	Quod si malit. de rei vin.	830	Respondit Paulus. de v. furis.	2049
Quintus Mucius. ad. l. Aquil.	1082	Quod si maritus. de consti. pec.	1394	Res bona fide. de contrah. emp.	1746
Quintus Mucius. man. vel contra.	1669	Quod si minor. de mino. 25. an.	562	Res hypothecæ. de pigno.	1907
Quintus Mucius. de ac. emp.	1836	Quod si neque. de peri. & cō. rei ven.	1796	Res in dotem. de iur. do.	2139
Quintus Mucius. de dona.	2212	Quod si nolit. de ædil. edict.	1976	Res quæ ex dotali. de iur. do.	2144
Quippe iudicare. de iudi.	714	Quod si non diuortium. de iu. dot.	2136	Rei commodatæ. com. vel contra.	1415
Quique litigandi. de in ius vo.	185	Quod si non soluere. de pigne. act.	1427	Rei communis nomine. pro socio.	1696
Quis ergo. de peculio.	1523	Quod si nulla. de relig. & sump. fu.	1228	Reipublicæ. ex quib. cau. ma.	612
Quis sit fugitiuus. de ædil. edicto.	1965	Quod si nulla. de here. vel act. ven.	1778	Reipublicæ interest. de iu. do.	2125
Quo casu. de recep. arbi.	629	Quod si nuptura. de iur. do.	2141	Rei quam. de dolo ma.	527
Quo casu. finium regun.	1120	Quod si oves. de peti. here.	789	Rem alienam. de contrah. emp.	1733
Quod ab alio. de condic. fur.	1377	Quod si per eam. de iure do.	2133	Rem alienam. de pig. act.	1446
Quod adipiscendæ. de dona.	2209	Quod si possessor. de peti. he.	764	Rem hereditariam. de euiet.	2029
Quod ad seruitutes. de euiet.	2036	Quod si possessor. de rei vin.	862	Rem in iudicium. de in lit. iuran.	1300
Quod ait lex. de diuor.	2221	Quod si seruus. de in rem ver.	1555	Rem mihi commodasti. commo. vel contra.	1420
Quod ait prætor. de his qui not. infa.	339	Quod si seruum quis. ne quis eum qui in ius.	198	Rem pignori. fami. ercis.	1142
Quod ait prætor. de noxa. act.	1115	Quod si sit hereditas. de here. vel act. ven.	1778	Riparum quoque. de rerum di.	116
Quod autem. de serui. vr. præ.	979	Quod si sumptum. de peti. here.	797	Rogatus vt fideiuberet. manda. vel contra.	1659
Quod autem ex furto. pro socio.	1703	Quod si vir vxori. de dona.	2192	Rogasti me. de præscrip. verb.	1899
Quod autem spectetur. de do.	2185	Quod si vno pretio. de in diem addi.	1764	Rogasti me. de re. cre.	1247
Quod autē in heredem. de eo quod met. cau.	499	Quod te mihi. de re. cre.	1240	Rusticorū etiā pdiorū. de ser. ru. præ.	997
Quod autem in stipula. de iure do.	2134	Quod tumultus. depo. vel contra.	1620	Rutilia Polla. de contrah. emp.	1752
Quod autē Sabinus. de in diē addic.	1763	Quod vendidi. de contrahen. emp.	1732	S	
Quod deberur. de peculio.	1547	Quod venditor. de do. ma.	528	Sabinus ait. de procur. 388. A. l. non.	
Quod dictum est. de pactis.	293	Quod vero. de legi. senatūque consul.	77	Sabinus ait. communi diui.	1175
Quod diximus. de eo quod metus cau.	497	Quod vir ei. de dona.	2217	Sabinus putat. de dolo malo.	525
Quod enim ex maleficio. pro socio.	1703	Quod vt. de adop.	102	Sabinus respondit. de contrah. emp.	1732
Quod & Ateius. de ritu nupt.	2112	Quoniam furtum. de condic. fur.	1378	Sabinus scribit. de in diem addic.	1763
Quod filiofa. manda. vel contra.	1683	Quoniā intelligitur. de his q. not. infa.	344	Sacra loca. de rerum diui.	118
Quod in conuiuio. de alea.	1214	Quoniam pecuniæ. de v. usufr. ca. re.	943	Sæpe audiui. de offi. præsidis.	145
Quod indebitum. de condic. inde.	1329	Quoniā post interitū. de i. diē addic.	1760	Sæpe etiam commo. vel contra.	1408
Quod in diem. de compen.	1597	Quoniam pro locuplete. in ius voc. vt eat.	197	Sæpe iustæ. de sponsa.	2106
Quod infans. de rei vin.	856	Quo quidem casu. de rei vin.	823	Salariū procuratori. man. vel contra.	1633
Quod in fructus. de v. usufr.	2065	Quos prohiber. de postulan.	335	Sanctum est. de rerum diui.	118
Quod in herede. de tribu. act.	1486	Quotiens. qui satisda. cog.	204	Sane diui. de pig.	1431
Quod in stipulatione. de v. usufr.	2057	Quotiens. j. de seruitu.	975	Sane & deteriore. de iu. do.	2131
Quod ita sanatum. de ædil. edi.	1965	Quotiens. ij. de seruitu.	976	Sane si valetudinis. manda. vel cōtra.	1652
Quod Labeo ait. de compen.	1599	Quotiens deficit. de præscrip. verb.	1900	Sane videndum. de iur. do.	2138
Quod Labeo ait. de iudi.	695	Quotiens de seruitute. de ædili. edi.	1994	Satisfatio. qui satisda. cogan.	201
Quod legatur. de iudi.	102	Quotiens dominus. de noxa. act.	1109	Satisfique pœnæ. de in ius vo.	193
Quod ne curatoris. de adop.	102	Quotiens duobus. de v. usufr. & quemadmodum.	904	Scapham. de euiet.	2017
Quod Nerua. depo. vel contra.	1627	Quotiens enim. de noxa. act.	1115	Scientiam hic. ad legem Aquil.	1086
Quod nomine. de condic. inde.	1329	Quotiens fundus. de in diem addic.	1759	Sciendum est. qui satisda. cog.	212
Quod non ratione. de legi. senatūque cōsul.	84	Quotiens in taberna. de pecu.	1542	Sciendum est. ex quib. cau. ma.	598
Quod nostrum non est. de v. usufr. & quæ admo.	917	Quotiens iussu. pro socio.	1723	Sciendum est. de inoffic. testa.	715
Quod princi. de consti. prin.	84	Quotiens operæ. de proba.	2076	Sciendum est. finium regun.	1124
Quod priuilegium. depo. vel contra.	1616	Quotiens patre. de pac. do.	2163	Sciendum est ad vendi. de ædil. edi.	1995
Quod procurator. de procur.	399	Quotiens propter. de iure iur.	1282	Sciendum est. de euiet.	2021
Quod pupillus. de condi. inde.	1355	Quotiens quæreretur. de proba.	2069	Sciendum est non omne. de v. usufr.	2053
Quod quis sciens. de condic. inde.	1357	Quotiens res æstimata. de iure do.	2133	Sciendum est. de ritu nupt.	2111
Quod quidem. ex qui. cau. ma.	602	Quotiens seruus. si quis cauti.	233	Sciendum est libertinum. de ri. nupt.	2112
Quod sæpe arræ. de contra. emp.	1737	Quotiens seruus. de contrah. emp.	1733	Sciendum tamen est. de ædil. edict.	1968
Quod Seruius. de condic. cau. da.	1316	Quotiens vitiosè. qui satisdare cog.	204	Scilicet pro. ea. ad. l. Aquil.	1065
Quod seruus meus. de peculio.	1549	Quotiens v. usufructus. de v. usufr. accre.	920	Scio illud. de in integ. resti.	473
Quod seruus. de in rem ver.	1565	R		Scio quidem. de testi.	2092
Quod seruus. depo. vel contra.	1616	Ratio possessionis. de act. emp. & ven.		Scire leges. de legi. senatūque con.	77
Quod si ab initio. de re. cre.	1246	Reas adulterij. de ritu nuptia.	2112	Scriptus heres. de relig. & sum.	1219
Quod si artificem. de rei vin.	844	Receptū est. cōmunia prædi. tā vrb.	1022	Secundum Iulianum. pro socio.	1707
Quod si cum scires. de dolo ma.	513	Recte defendi. de iudi.	706	Sed actio. si quis cau.	224
Quod si deferente. de do. ma.	523	Recte Labeo ait. ex qui. cau. ma.	594	Sed actione. pro socio.	1697
Quod si de speciali. de min. 25. an.	565	Redemptores. de rei vin.	849	Sed addes. loca. & condu.	1857
Quod si dolo. de rei vin.	836	Redhibere est. de ædil. edict.	1970	Sed ad exhibendū. de cōtrahen. emp.	1734
Quod si domus. loca. & condu.	1866	Redhibitoria. de ædil. edict.	1989	Sed alio iure. si ex noxa.	215
Quod si donauero. de v. usufr. & quemadmo.	908			Sed an hic. quod cum eo qui.	1490
Quod si ea. de offi. procu. Cæsa.	151			Sed an vltro. de nego. gest.	429
Quod si ea. de condic. inde.	1332			Sed an viz. de pigno.	1909
				Sed Celsus & Ofilii. de cōtrah. emp.	1726

Digesti veteris.

Sed commodius. de ser. cor.	1207	Sed interim. de dona.	2188	Seruitus aquæ ducendæ. de seruitu. rusticæ.	1000
Sed cum ambo. de iudi.	680	Sed ipse seruus. de noxa. act.	1101	Seruitus. quemadmo. ser. amit.	1041
Sed cum fructuarius. de usufruct. & quemadmodum.	918	Sed ipsi seruo. de vsu & ha.	954	Seruitute vsus. quemad. ser. amit.	1050
Sed de damno. loca. & condu.	1873	Sed Iulianus adiicit. de senatuscon. Mace.		Seruitutes. 1. de seruitutibus.	969
Sed de pecunia. de usufru. ea. re.	940	1497. B. l. Item. §. Sed Iulianus.		Seruitutes. 2.	970
Sed diui. de rerum diui.	118	Sed licet. de offi. præsi.	146	Seruitutes. 3.	ibid.
Sed dicendum. de in rem ver.	1558	Si mihi videtur. commo. vel con.	1407	Seruitutes. 4.	974
Sed ea quæ. de sponsa.	2105	Sed nec æs alienum. pro socio.	1686	Seruitutes de serui. vrb. præ.	986
Sed etiam nepos. de adop.	103	Sed nec legatarius. de condic. fur.	1374	Seruitutes. de serui. rust. præ.	996
Sed etiam ex. de procu.	360	Sed nec libertas. de fun. do.	2173	Seruitutes. quemad. ser. amit.	1040
Sed etiam in. de ius vo.	193	Sed neque. de vsu & ha.	951	Seruius ait. de nau. fœ.	1068
Sed etiam ipsum. de offi. præto.	130	Sed nihilominus. pro socio.	1697	Seruus cuius. de his qui no. infra.	352
Sed & ad eos. ex qui. cau. ma.	602	Sed nisi hoc. de iur. do.	2128	Seruus cuius. de vsu & ha.	956
Sed & clientes. de vsu & ha. 950. nunc incipit. Et clientes.		Sed Proculus. manda. vel contra.	1630	Seruus cuiusdam. de condic. inde.	1348
Sed & cum aliquis. de nego. gest.	435	Sed postquã socius. cõmuni diuidũ.	1167	Seruus ea lege. de seruis expor.	1800
Sed & ea quæ. de legi. senatũque con.	83	Sed quæ loca. de serui. ru. præ.	1005	Seruus in causa. de sta. ho.	90
Sed & eius rei. fami. erci.	1136	Sed si compromissum. de recep. ar.	631	Seruus meus. manda. vel contra.	1647
Sed & ei qui. de condic. triti.	1381	Sed sicuti. de usufru. & quemad.	895	Seruus quem à me. de act. emp.	1832
Sed & eo. qui. mo. usufruct.	933	Sed si communis. de contrahen. emp.	1731	Seruus quod detulit. de iureiur.	1285
Sed & eo nomine. de noxa. ac.	1103	Sed si communem. ad. l. Aquiliam.	1065	Seruus si in rem. de in rem ver.	1567
Sed & ex dolo. de dolo malo.	517	Sed si damnum. de peculio.	1514	Seruus tuus. de dolo ma.	522
Sed & filiusfa. de recep. arb.	626	Sed si de fructu. de vsu & ha. 955. B. l. per seruum. §. Sed si.		Seruus tuus. depo. vel contra.	1627
Sed & hæ personæ. de procu.	371	Sed si duo. de pecul.	1523	Serui corrupti. de ser. corru.	1211
Sed & heres. de ser. cor.	1208	Sed si ego. ad se. con. Velle.	1576	Serui emptor. de peri. & com. rei vë.	1797
Sed & id quoque. de procur.	396	Sed si eum. ad se. con. Velle.	ibidem	Serui quorum. de noxa. act.	1118
Sed & in ipsum. de insti. ac.	1470	Sed si ex causa. pro socio.	1697	Serui responso. de testi.	2090
Sed & interdictum. quib. mod. vsus. fr. 933		Sed si ex parte. quod cum eo qui.	1490	Serui venditor. de euic.	1999
Sed & interpellatur. de recep. ar.	659	Sed si ex vtriusque. de euict.	2008	Seruo manumisso de condic. inde.	1360
Sed & ipsi nauæ. nau. cau. sta.	666	Sed si fideiussor. de pactis.	281	Seruum meum. de condic. inde.	1349
Sed etiam ipsum. de offi. præto.	130	Sed si grandes. de usufru. & quemad.	885	Seruum quoque. de procur.	369
Sed & loci. finium regun.	1120	Sed si hac. de in ius voc.	188	Seruum quem quis. de pigno.	1920
Sed & partus. de eo quod met. cau.	486	Sed si in seruum. de recep. arb.	627	Seruum Titij manda. vel contra.	1670
Sed & posteriores. de legi. senatũsq;	80	Sed si inter te. de serui. vrb. præ.	990	Seruos inter. fa. erciscun.	1145
Sed & quo ad eas. de pign.	1908	Sed si ipse. ad legem Aquil.	1064	Seu ob aliam iustam causam. manda. vel contra.	1652
Sed & si adiiciatur. pro socio.	1686	Sed si ipse. de peculio.	1534	Seu ob immanes. manda. vel contra.	1652
Sed & si alia. de consti. pe.	1400	Sed si ira cõpromissum. de recep. arb.	627	Si ab arbitro. qui satisfda cog.	209
Sed & si citiore. de consti. pe.	1395	Sed si mors. de donatio.	2191	Si ab emptore. de euic.	2019
Sed & si constante. de dona.	2195	Sed si nondum. de relig. & sump. fu.	1226	Si à bonæ fidei. de rei vindi.	835
Sed & si decem. de consti. pe.	1398	Sed si paterfam. de senatuscon. Mace.	1501	Si ab eo. de calumniatoribus.	471
Sed & si exceptio. de euict.	2004	Sed si par. de rei vin.	822	Si ab eo. qui de pigno.	1917
Sed & si ex vtriusque. de euict.	2008	Sed si possessori. de iureiuran.	1278	Si ob herede. si usufru. peta.	945
Sed & si falsum. de condic. cau. da.	1306	Sed si postea. de recep. arb.	641	Si absente. de usufru. & quemad.	910
Sed & si filiofa. de consti. pe.	1397	Sed si priora. ad legem Aquil.	1087	Si actor. de procura.	366
Sed & si hereditas. ad exhibend.	1186	Sed si pro alieno. ad se. con. Velle.	1582	Si actor deferat. de iureiur.	1297
Sed & si is. ad legem Aquil.	1065	Sed si proponatur. de in diẽ addic. ti.	1763	Si actoris seruus. de eo p quẽ fac. erit.	219
Sed & si lege. de peti. here.	781	Sed si quis seruum. de peculio.	1536	Si actum sit. pro socio.	1695
Sed & si me putem. de condic. inde.	1334	Sed si quis. de consti. pe.	1398	Si adrogator. de adop.	107
Sed & si non. depo. vel contra.	1613	Sed si quid. de euict.	2002	Si ad exhibendum. ad exhiben.	1184
Sed & si partem. si ser. vin.	1026	Sed si quid. de usufru.	891	Si ad libertatem. de noxa. act.	1118
Sed & si per prætozem. ex qui. cau. ma. 603		Sed si res. communi diui.	1161	Si à domino. de pete. here.	795
Sed & si plures. qui satisfda. cogan.	211	Sed si riuus. finium regun.	1122	Si ædes meæ. 1. de serui. vrb. præ.	992
Sed & si post mortem. de euictio.	2007	Sed si sciens. de pignera. actio. 1431. C. l. tutor. §. sed si.		Si ædes meæ. 2. de serui. vrb.	994
Sed & si postea. de noxa. act.	1111	Sed si seruo. de contrahen. emp.	1730	Si ædes communes. com. di.	1168
Sed & si proprietatis. ad legẽ Aquiliã. 1063		Sed si seruus. de trib. act.	1480	Si à furioso. de re. cre.	1248
Sed & si pupillus. de insti. act.	1471	Sed si statuliberum. si ex noxa. cau.	217	Si ager ab hostibus. quib. mo. usufruct. amit.	938
Sed & si quemcunque. ad legem Aquiliã. 1056		Sed si tantum. de pactis.	274	Si ager. qui. mo. usufru. amit.	937
Sed & si. de in ius vocan.	193	Sed si vir ex lana. de dona.	2197	Si ager ex emptionis. de rei vin.	953
Sed & si quilibet. loca. & conduct.	1850	Sed vbi restitutio. de mino. 25. an.	554	Si alienam rem. de euic.	2037
Sed & si quis. si quis cauti.	224	Sed videamus. de nego. gest.	416	Si alienus seruus. de noxa. act.	1116
Sed & si quis. de usufru. & quemad.	896	Sed vtrum. de petitione heredita.	761	Si alius pro muliere. quæ res pig. ob. non pos.	1927
Sed & si quis. de insti. act.	1471	Seius à Lucio. de rescin. ven.	1788	Si alij vsus. de usufru. & quemad.	908
Sed & si quid. j. de usufru. & quemad.	891	Seia fundos. de euict.	2035	Si ambo socij. de compensa.	1598
Sed & si quid. ij. de usufruct. & quemadmodum.	895	Seia mancipia. ad senatuscon. Velle.	1592	Si à me fuerit. de iudi.	679
Sed & si quid. de contrahen. empt.	1734	Seia mutuam. de vsur.	2047	Si ancilla. de proba.	2083
Sed & si restituatur. de iudi.	689	Seia Sempronio. de dona.	2217	Si ante aditam. de inter. act.	1201
Sed & si res. de Pub. in rem act.	868	Senatoris filia. de ritu nup.	2118	Si antequã. q. satisfd. cog. 210. A. l. Iulianus	
Sed & si reipu. de vsur.	2054	Senatoris filius. de senato.	121	Si antequam seruus. de dona.	2187
Sed & si seruus. de iureiur.	1286	Senatoris filium. de senatoribus.	ibi.	Si apud filiumfa. depo. vel contra.	1620
Sed & si stipulatio. de euic.	2004	Senatorem remotum. de senato.	120	Si apud minorem. de mi. 25. an.	552
Sed & si suscepit. de iudiciis.	702	Senatores. de sena.	123	Si apud te. de præscrip. ver.	1899
Sed & si vsucapio. fami. erci.	1130	Senatus censuit. de usufru. earum re.	940	Si aqueductus. de contrahen. emp.	1745
Sed & socius. pro socio.	1688	Senatus censuit. de contrah. emp.	1746	Si arbiter. de proba.	2082
Sed eximendi. ne quis eum qui in ius.	199	Senatus censuit. de edendo.	245	Si arborem. de serui. vrb. præ.	983
Sed hæc neque. de procu.	360	Senatusconsulto. de offi. præsi.	148	Si aræ vsufr. de usufru. & quemad.	920
Sed hoc nomine. de euic.	2008	Senatusconsulto. in quib. cau. pign.	1924	Si à seruo meo. de condi. ob tur. cau.	1324
Sed in emptore. de peculio.	1522	Senatusconsulto. de ritu nup.	2120	Si à te emero. si ser. vin.	1037
		Séper in cõiunctionibus. de ritu nup.	2114		Si
		Septimo mensẽ. de sta. ho.	90		

Index legum

Si à Titio. de rei vin.	863	Si debitor. de contrahen. emp.	1740	Si ex duobus. de noxa. act.	1106
Si à Titio. de excep. rei ven.	2038	Si debitor. de pigno.	1908	Si ex duobus. de peculio.	1535
Si autem is fuit. de nego. gest.	425	Si debitor. qui poti. in pig. ha.	1931	Si ex duobus. de in diem addic. 1760. C. §.	
Si autem intra. de inoffi. testa.	728	Si debitor cuius. quib. mo. pig. vel hypot. sol.	1950	Iulianus. l. 4.	
Si autem tardius. de pig. act.	1424	Si debitor mulieris. 1. de iur. do.	2159	Si ex æquis. de rei vin. l. Pomp.	827
Si bene collocatæ. de vsur.	2059	Si debitor mulieris. 2. de iur. do.	2160	Si ex heredatus. de inoffi. test.	746
Si bonæ fidei. de peti. here.	803	Si debitor rem. de contrahen. emp.	1740	Si ex lapidicinis. de iur. do.	2136
Si binarum. de serui. vrb. præ.	994	Si debitori. de iudi.	686	Si ex plagis. ad leg. Aquil.	1089
Si bona fide possessor. de noxa. act.	1103	Si decem. loca. & condu.	1876	Si ex pluribus. si pars her. pe.	811
Si boues alienos. ad leg. Aquil.	1091	Si decesserit. qui fatidæ.	203	Si ex pluribus. de he. vel act. ven.	1779
Si chirographum. de proba.	2078	Si deceptiendi. ad senatuscon. Velle.	1594	Si extraneus. de condi. cau. da.	1314
Si coitra. pro socio.	1720	Si de communi. si ser. vin.	1039	Si extraneus. de iur. do.	2136
Si commodaturo. commo. vel cõtra. 1421		Si de dote. de iur. do.	2160	Si extraneus. de dona.	2210
Si communis familia. de noxa. ac.	1103	Si defensor. de inter. act. 1195. A. l. si sine. §.		Si extraneo. de vsufu. & quemad.	910
Si communes. de neg. gest.	460	Celsus.		Si familia. de iurisd. om. iudi.	169
Si communem fundum. quemadmo. ser. amit.	145	Si deferente. qui. mo. pig. vel hypo.	1958	Si fami. fa. ercif.	1154
Si communi fundo. de ser. rusti. præ.	1007	Si defunctus. de procura.	361	Si fami. erci. fami. erci.	1158
Si compromissum. de recep. arb.	559	Si de interpretatione. de legi. senatusque con.	83	Si feriat. de feriis.	238
Si condicatur. de condic. fur.	1371	Si de re sua. de recep. arb.	660	Si feriat. de recep. arb.	655
Si confensit. qui. mo. pig. vel hypo.	1952	Si de tabulis. de fi. instru.	2084	Si fideicommissum. de iudi.	700
Si consul. de adop.	101	Si de vi. de iudi.	694	Si fideiussor. qui fatidæ. cog.	204
Si conuenit. de rescin. ven.	1786	Si dictum fuerit. de euct.	2023	Si fideiussor. de dolo malo.	522
Si conuenerit. de iurisd. om. iud.	173	Si dolo acciderit. de dolo ma.	524	Si fideiussor. de condic. inde.	1361
Si conuenerit. de pactis.	308	Si dominus in seruos. de his qui sunt sui & c.	96	Si fideiussor. depo. vel contra.	1625
Si conuenerit. pro socio.	1685	Si dominus nudæ. de vsufu. & quæadm. 920		Si fideiussor. 1. manda. vel contra.	1655
Si conuenerit. communi diui.	1174	Si dominus seruum. ad leg. Aquil.	1065	Si fideiussor. 2. mand. vel contra. 1672. nunc incipit. fideiussor.	
Si conuenerit. de pig. act.	1432	Si dominus seruum. de præscri. verb.	1893	Si fideiussores. ad sena. Velle.	1577
Si conuenerit. de pig. act.	1423	Si dominus vel pater. quod iussu.	1574	Si filius. de inter. act.	1199
Si conuenerit. 1. de pac. dot.	2161	Si domina seruo. ad senatusc. Vell.	1591	Si filius contulerit. de condic. cau. da.	1319
Si conuenerit. 2. de pac. dot.	ibid.	Si domus tua. de serui. vrb. præd.	988	Si filius qui cum pro patre. de interro. act. 1202	
Si creditor. de pig. act.	1439	Si domus vsus. de vsu & ha.	916	Si filius eius. de ritu nup.	2108
Si creditor. de peculio.	1537	Si donatæ res. de dona.	2207	Si filius emancipatus. de mino. 25. an.	569
Si creditor. de distrac. pig.	1945	Si donaturus. de condic. cau. da.	1317	Si filiusfa. de neg. gest.	433
Si creditor. quib. mo. pig. vel hyp. sol.	1950	Si duo dolo. de dolo ma.	528	Si filiusfa. legatum. de dolo ma. 526. nunc incipit. Filius.	
Si cuius rei. de vsufu. & quemad.	888	Si duo heredes. depo. vel contra.	1621	Si filiusfa. de relig. & sump. fu.	1229
Si cuius rei. vsufu. quemad. ca.	958	Si duo patroni. de iure iur.	1280	Si filiusfa. de re. cre.	1250
Si cui balinei. qui. mo. vsufu.	934	Si duo quasi. de consti. pe.	1399	Si filiusfa. quod cum eo qui in alie.	1491
Si cui in prouincia. ex qui. cau. ma.	612	Si duo rei. si quis cau.	227	Si filiusfa. 1. de senatuscon. Macedo. 1504. C. l. si quis.	
Si cui insulæ. de vsufu. & quemad.	912	Si duo rei. de recep. arb.	654	Si filiusfa. 2. de senatuscon. Maced. ibi.	
Si cui lingua. de ædil. edict.	1962	Si duorum fundorum. de act. emp.	1837	Si filiusfa. 3. de sen. Mace.	1504
Si cui locauerim. loca. & condu.	1875	Si duobus. de vsufu. & accre. 923. A. l. i. §.		Si filiusfa. de in rem ver.	1566
Si cui simplici. de seruitu.	972	Idem Iulianus.		Si filius in potestate. de proba.	2071
Si culpa. de rei vin.	858	Si duobus. quib. mo. vsufu. & c.	929	Si filius vel seruus. de peculio.	1550
Si cum dies. de recep. arb. 638. B. l. quid tamen. §. Papinianus.		Si duobus. si men. fal. mo. di.	1216	Si filia emancipata. de diuor.	2220
Si cū duas. communia præd. tam vrb.	1019	Si duos quis seruos. de cõtrahẽ. emp.	1744	Si filia nupta. fami. ercif.	1133
Si cum emptore. de pact.	275	Si dupla. de euct.	1997	Si filiafa. nuptura. de iure do.	2134
Si cū exceptione. de eo quod me. cau.	489	Si ea res. de act. emp.	1833	Si fistulæ. de serui. vrb. præ.	985
Si cum filiofa. de compensa.	1597	Si eadem prouincia. de offi. adses.	158	Si fortè præses. de offi. præsid.	149
Si cum fundum. de pact.	296	Si ego decem. de re. cre.	1270	Si fratres. pro socio. 1700. C. l. cū duobus.	
Si cum fundum. de contrahen. emp.	1751	Si ego hac mente. de neg. gest.	443	Si fructuarius. vsufu. quemad. ca.	961
Si cum meus. si ser. vin.	1036	Si ego emi. de Pub. in rem ac.	873	Si frumetum. de rei vin. 824. aliàs incipit. Idem Pompo. scribit.	
Si cum mihi. de dolo ma.	527	Si ego pecuniam. de re. cre.	1252	Si fuerit distractus. de ser. expor.	1798
Si cum militi. de compensa.	1600	Si ego Seia. de iure do.	2128	Si fullo. de condic. sine cau.	1369
Si cum mulier. de dona.	2212	Si eius fundi. de rei vin.	865	Si fundus hypothecæ. de pig.	1913
Si cum seruitus. quemad. ser. amit.	1047	Si ei cuius. communia præd. tam vr.	1019	Si fundus lege. de le. commif.	1768
Si cum te. de pact.	305	Si ei cui. manda. vel contra.	1640	Si fundus mihi. pro socio.	1694
Si cum venderet. de pigne. act.	1430	Si ei cui vendidi. de euct.	2016	Si fundus venierit. de euct.	1999
Si cum venditor. de euct.	2030	Si ei nuptura. de iure do.	2134	Si fundus. de le. commif.	1768
Si cum villico. de instit. act.	1475	Si eo loco. si ser. vin.	1034	Si fundus. loca. & condu.	1670
Si cum vno. si ex noxa. causa.	216	Si eo tempore. ad leg. Aquil.	1082	Si fundi possessor. de rei vin.	854
Si cum vsufu. & quemad. ca. ibid.		Si eum iudicio. si quis caut.	231	Si fundi mei. de condic. inde.	1330
Sic pro rata. de relig. & sump. fu.	1228	Si eum qui. de exer. act.	1457	Si fundo. si vsufu. peta.	944
Sicut aliud est. de re. permu.	1886	Si eum qui mihi. de dona.	2195	Si fundo. de act. emp.	1834
Sicut emptio. loca. & condu.	1859	Si eum seruum. de re. cre.	1257	Si fundo. de euct.	2021
Sicut æquum est. de act. emp.	1834	Si eum seruum. de dona.	2188	Si fundum. de in rem ver.	1565
Sicut & caupo. nau. cau. sta.	663	Si emptio. de rescin. ven.	1785	Si fundum. manda. vel contra.	1662
Sicut impendia. de vsufu. & quemad.	909	Si emptori. de euct.	2009	Si fundum. de fun. do.	2176
Sicut in annos. quib. mo. vsufu. & c.	930	Si & iure. qui po. in pig. ha.	1935	Si fur decerpserit. de vsufu. & quemadm. 887. C. §. Iulianus. l. arboribus.	
Sicut municipi. quod cuiuscūq; vni.	409	Si & me & Titium. de re. cre.	1261	Si furtum domino. de ædil. edi.	1991
Sicut re corporali. qui. mod. pig. vel hypo. 1952		Si & per emptorem. de act. emp.	1842	Si gratuitam. de præcri. ver.	1897
Sicut autem. si ser. vin.	1031	Si & rem. de peti. here.	777	Si gratuitam. in qui. cau. pign. 1925. l. Pomponius.	
Sicuti tribus. de recep. arb.	634	Si ex affe. fami. erci.	1150	Si habitatio. de vsu & ha.	951
Si damni. de peculio.	1528	Si ex causa. de mino. 25. an.	545	Si hereditas	
Si debeas decem. de compensa.	1601	Si excepto fundo. de heredita. vel act. ven. 1783			
Si debitor. de pactis.	307				
Si debitor. de peti. here.	800				
Si debitor. de pigne. act.	1423				

Digesti veteris.

Si hereditas venierit .de heredit. vel act. ven.	1771	Si is qui de inoffi. testa.	745	Si mulier. 2. ad senatuscon. Velle.	1583
Si hereditatem. de peti. here.	748	Si is qui. de rei vin.	827	Si mulier. 3. ad sen. conf. Velle.	1584
Si hereditatem. manda. vel contra.	1659	Si is qui binas. de vsufu. & quemad.	902	Si mulier. 4. ad se. con. Velle.	1590
Si hereditatem. de her. vel. ac. ven.	1780	Si is qui bona. de pigno.	1908	Si mulier. 5. ad senatuscon. Velle.	1591
Si heres à testatore. de eo qd cer. lo.	1388	Si is q comodatū. como. vel contra.	1416	Si mulier. 6. ad se. con. Velle.	1394
Si heres dolo. de noxa. act.	1105	Si is qui fideiussore. si quis caur.	228	Si mulier. 7. ad se. conc. Vell.	ibid.
Si heres vnus. fa. erci.	1128	Si is qui filium. de adop.	103	Si mulier. de relig. & sump. fu.	1228
Si heres. de condic. cau. da.	1318	Si is qui hereditatē. de condic. inde.	1355	Si mulier. de condic. cau. da.	1318
Si heres. de eo quod cer. lo.	1388	Si is qui lapides. de actio. emp.	1810	Si mulier. de pac. do.	2167
Si heres testamento. de ac. emp.	1807	Si is qui negotia. manda. vel cōtra.	1671	Si mulier cōtra. de eo quod me. cau.	499
Si hi qui in potestate. de in rem ver.	1554	Si is qui nepotem. de adop.	113	Si mulier debitori. de iur. do.	2157
Si hoc factō. pro socio.	1697	Si is qui obrulit. de rei vin.	827	Si mulier ita. de iur. do.	2147
Si homo sit. de rei vin.	851	Si is qui perpetua. de condi. inde.	1337	Si mulier dolo. de dona.	2208
Si hominem. de rei. vin.	865	Si is qui Romæ. de iudi.	692	Si mulier ex pecunia. de dona.	2197
Si hominem. depo. vel contra.	1615	Si is qui satis. de euic.	2016	Si mulier post diuor. de iu. do.	2132
Si hominem. manda. vel contra.	1658	Si is qui Stichum. de procur.	398	Si mulier. de mino. 25. an.	569
Si hominem emptum. de ædil. edic.	1989	Si is qui Stichum. de iu. do.	2145	Si mulieri. de vsufu. accre.	925
Si horreum. in qui. cau. pig.	1924	Si is seruus. de dona.	2193	Si mulieri. qui mo. vsufu. amit.	937
Si iactum. reit. de act. emp.	1816	Si ita coita sit. pro socio.	1720	Si mulieri. 1. ad senatuscōsul. Velle.	1584
Si idem. de iuris. om. iudi.	170	Si ita. conueniat. de pact. dot.	2164	Si mulieri. 2. ad senatuscōsul. Velle.	1590
Si ideo contra. de euict.	2022	Si ita distrahatur. de contra. em.	1733	Si municipes. quod cuiusque vni.	406
Si id quod à te. de euict. 2025. nunc incipit. Si quod à te.		Si ita legatus. de vsu & ha.	956	Si nauis à malæ fidei. de rei vin.	857
Si id quod contendis. fa. erci. 1152. nunc incipit. Si quid.		Si ita legatum. fami. erci.	1150	Sin autem dominicam. de pact.	291
Si id quod dominus. de condi. inde.	1364	Si ita pater. de ritu nup.	1108	Sin autem apud. de nego. gest.	440
Si id quod donatum. de dona.	2196	Si itaque. de iure iur.	1285	Sin autem cum à Titio. de rei vin.	841
Si id quod pure. de rescin. ven.	1786	Si ita quis stipulanti. de euic.	2009	Sin autem quis ita. de ædil. edic.	1962
Si id quod quis. pro socio.	1704	Si iter. de seruitu.	973	Si necessarias. de pig. act.	1425
Si igitur ex hoc. pro socio.	ibid.	Si iudex. de his qui sunt sui & c.	99	Si negotia. de neg. gest.	431
Si ignorans. loca. & condu.	1875	Si iudex. de iudi.	691	Si negotia mea. manda. vel contra.	1058
Si in aliena. de rei vindicatione.	847. B.	Si iudex circumuēto. de mino. 25. an.	579	Singularia. de re. cre.	1251
C. I. Iulianus.		Si iussu eius. quod iussu.	1573	Si nepos vxorem. de ritu. nup.	2107
Si in aliquam. de offi. proconsul.	138	Si laborante. de l. Rho.	1458	Si neptem. ne ritu nup.	2106
Si in area. de rei vin. 847. B. C. I. Iulianus.		Si lanæ. de vsufu. ea. re.	944	Si nomen sit. de hered. vel act. ven.	1777
Si in area. de vsufu. & quemad.	920	Si legationis. de iudi.	688	Si non dominus. qui po. in pig.	1940
Si in area. de condic. inde.	1347	Si legatarius. de dolo ma.	523	Si non fuerit. de iure iur.	1297
Si in arenam. de ser. fug.	1213	Si legati. de pigno.	9211	Si non fuerint. pro socio.	1691
Si in Aſia. depo. vel contra.	1617	Si legato. de iure do.	2150	Si non mortis. de inoffi. testa.	741
Si in emptionem. de mino. 25. an.	572	Si legatum. de edendo.	243	Si non secundū legitimam. de dona.	2207
Si in emptione. de contrahen. emp.	1735	Si legatum. qui. mo. vsufu.	931	Si non sortem. de condic. inde.	1338
Si in emptione. de act. empr.	1804	Si liber homo. de nego. gest.	457	Si noxale de noxa. act.	1113
Si in eo. de mor. infe.	1234	Si liber homo. ad exhiben.	1189	Si noxali. de peculio.	1518
Si infantis. de vsufu & quemad.	913	Si liberis. de pac. do.	2169	Si nuptura. de fun. do.	2176
Si in iudicis. de iudi.	714	Si libertus. de in ius vo.	191	Si obligatio. de condic. ex. le.	1379
Si in lege. loca. & condu.	1861	Si locatum. loca. & condu.	1874	Si ob rem. de condic. cau. da.	1306
Si in partem. quemad. ser. amit.	1045	Si locus. de iudi.	705	Si ob turpem. de cōdict. ob tur. cau.	1325
Si in qualitate. de act. emp.	1827	Si locus quemad. ser. amit.	1046	Si oleum. de dolo malo. 515. A. §. Labeo.	
Si in rem. de rei vin.	826	Si locus. de relig. & sump. fu.	1229	l. si quis.	
Si in rem actum sit. de rei vin.	850	Si longius. de iudi.	681	Si optione. ad exhiben.	1189
Si in rem actum. de rei vin.	853	Si mancipium. de euict.	2011	Si operas fabriles. de præscri. ver.	1902
Si in rem alterius. de in rem ver.	1565	Si mancipia. de iure do.	2133	Si operas suas. de vsufu. & quemad.	900
Si in re communi. de noxa. ac.	1107	Si mandassem. manda. vel contra.	1646	Si pactus. de pactis.	307
Si institorem. de re. cre.	1259	Si mandatu. manda. vel contra.	1678	Si pactum. de proba.	2072
Si instituta. de inoffi. testa.	742	Si mandatu. manda. vel contra.	1666	Si pars iudicantium. de inoffi. testa.	726
Si insula quam. de pigno.	1924	Si mandauero. 1. manda. vel contra.	1647	Si partem fundi. de serui. rusti. præ.	1006
Si intercedat. de seruitu.	977	Si mandauero. 2. manda. vel cōtra.	1648	Si partem fundi. quemad. ser. amit.	1049
Si inter colonum. de pigno.	1917	Si mandauero. 3. manda. vel contra.	1665	Si pater dotem. de pac. dot.	2165
Si inter extraneos. de dona.	2196	Si marga. ita. pro socio.	1696	Si paterfamilias. fa. ercif.	1145
Si inter plures. de qui. re. ad eun. iud. eatur.	1204	Si maritus. fami. erci.	1153	Si pater filia. de iur. do.	2140
Si inter virum. de pac. do.	2171	Si maritus. 1. de fun. do.	2173	Si pater filium de adop.	113
Si inter virum de pact. do.	2168	Si maritus. 2. de fundo.	ibidem	Si pater mulieris. de iur. do.	2156
Si intra. de pactis.	297	Si marito. de fun. do.	2174	Si pater naturalis. de adop.	110
Si in tres. de recep. arb. 634. nunc est. §. Celsus quoque.		Si mei causa. commo. vel contra.	1415	Si patre cogente. de ritu nup.	2111
Si in venditione. comm. prædio. tam vrb. 1017. B. §. si in.		Si meo & vicini. communi diui.	1173	Si patronus. de iure iur.	1283
Si in veditio. de peri. & cō. rei ven.	1795	Si menfor. si men. fal. mo. di.	1217	Si patrona. de ritu nup.	2109
Si in venditione. de euict.	2025	Si merx aliqua. de condic. triti.	1383	Si pecuniam. de re. cre.	1258
Si ipsa res. de eo quod me. cau.	498	Si merces. loca. & condu.	1862	Si pecuniam. de condic. cau. data.	1211
Si irruptione. finium regun.	1122	Si mercedem. de act. emp.	1844	Si pecuniam. de pigne. act.	1441
Si is apud quem. depo. vel contra.	1619	Si mihi bibliothecam. de contrahen. emptione. 1745. B. l. Labeo.		Si pendentes. de vsufu. & quemad.	900
Si is cuius. ex qui. cau. ma.	608	Si mihi concesseris. de ser. ru. præ.	1005	Si per alium. ne quis eum qui in ius.	199
Si is cuius nomine. de inter. ac.	1200	Si mihi eodem. de serui. ru. præ.	1004	Si per emptorem. de peric. & commo. rei ven.	1793
Si is cui. quemad. ser. amit.	1045.	Si mihi & tibi. de vsufu. & quemad.	911	Si per errorem. de iurisd. om. iudi.	172
Si is cui. de senatuscon. Mac.	1504	Si minor. 20. an. de ser. expor.	1798	Si per imprudentiam. de euict.	2020
Si is cum quo. communi diui.	1173	Si minor. 25. an. 1. de mi. 25. an.	561	Si petitior. de iudi.	691
Si is cum quo. de condic. inde.	1329	Si minor. 25. an. 2. de mino. 25. ann.	572	Si pignus. de pig. act.	1443
		Si modo id ipsum. de vsur.	2053	Si pign ⁹ specialiter. q po. in pig. ha.	1933
		Si simulatæ nuptiæ. de ritu nup.	2112	Si pignori. fa. ercif.	1142
		Si mulier acceptam. de donat. 2185. B. §. Marcellus.	2185. B. §.	Si pignore subrepto. de pig. act.	1433
		Si mulier. 1. ad sena. con. Velle.	1582	Si pignora. de euic.	2020

Index legum

Si plura mancipia. de ædil. edic.	1983	Si quis certum. de re. cre.	1257	Si quis vina. de peri. & com. rei ven.	1792
Si plura prædia. de relig. & sump. fu.	1231	Si quis conduxerit. loca. & condu.	1874	Si quis violauerit. de rerum diui.	119
Si plures sint. de pactis.	271	Si quis crediderit. de pactis.	304	Si quis vxori. de dona.	2216
Si plures sint. de religio. & sum. fu.	1230	Si quis cum debitore. de iureiuran.	1298	Si quo tempore. de peti. here.	799
Si plures. de dolo. ma.	518	Si quis cum. de condic. inde.	1354	Si quod alij. de senatuscon. Mace.	1503
Si plures. depo. vel contra.	1618	Si quis cum existimaret. cõmuni diui.	1175	Si quod à te. de euiçt.	2025
Si plurium. de noxa. ac.	1101	Si quis cum filiofami. de pecu.	1542	Si quod mihi. de dona.	2214
Si plurium seruus. de noxa. act.	1117	Si quis cum fundum. de act. empti.	1830	Si remunerandi. manda. vel contra.	1631
Si plus vel minus. de euc.	2036	Si quis cū procuratorio. de procura.	367	Si res aliqua. de condic. tritic. 1383. nūc incipit. Si merx.	
Si pœnæ causa. de condic. inde.	1333	Si quis diuturno. si ser. vin.	1035	Si res distracta. qui. mo. pig. vel hypo. 1950	
Si pœnituit. de diuor.	2220.	Si quis domum. loca. & condu.	1847	Si res domino. de in rem ver.	1559
Si possessor. de peti. here.	805	Si quis donationis. de contra. emp.	1740	Si res æstimata. de iure do.	2131
Si possessor. de peti. here. 774. C. S. Papi- nianus.		Si quis donaturus. de vsufr. & quæad.	896	Si res gesta. de fi. instru.	2084
Si possessor. de rei vin.	855	Si quis duas. cõmunia prædi. tã. vrb.	1015	Si res in diem. de in diem addic. 1760. B. S. Idem Iulianus.	
Si possessor. de relig. & sump. fu.	1229	Si quis duobus. de consti. pe.	1405	Si res ita distracta. de contrahen. empt. 1725	
Si post acceptum. de rei vin.	834	Si quis ædes. de serui. vrb. præ.	991	Si res mobilis. de rei vin.	829
Si post constitutam. de constit. pe.	1403	Si quis enim aõ. de relig. & sump. fu.	1230	Si res pupillaris. de mino. 25. annis.	583
Si post datum. de procura.	360	Si quis eum. si ex noxa.	214	Si res quam. de euc.	2025
Si postea quàm. de peculio.	1541	Si quis ex aliena. de iudi.	677	Si res quas filia. de iure do.	2144
Si post inspectũ. de peri. & cõ. rei. vë.	1795	Si quis ex argentariis. de edendo.	247	Si res vendita. de act. emp.	1802
Si post moram. de eo quod cer. lo.	1392	Si quis ex fundo. quemad. ser. amit.	1046	Suæ rei emptio. de contrahen. emp.	1731
Si præcedente. manda. vel contra.	1676	Si quis fumo. ad leg. Aquil.	1087	Si rem alienam. 1. de pig. act.	1426
Si prædia & mancipia. de dona.	2115	Si quis fuit. de relig. & sump. fu.	1229	Si rem alienam. 2. de pig. act.	1440
Si prædio in diem. de in diem addic. 1766		Si quis fundum. de contrahen. emp.	1739	Si rem æstimatam. de iure do.	2134
Si prægnans. de euiçt.	2017	Si quis fundum. de act. emp.	1834	Si rem quam mihi. de euiçt.	2008
Si prætor iusserit. de iudi.	712	Si quis fundum. loca. & condu. 1848. C. S. Iulianus. in. l. Si quis domum.	849	Si rem quam seruus. de nego. gest.	465
Si præcario. cõmunia præd. tam vrb.	1022	Si quis hac lege. de rei vin.	1798	Si rem quæ apud te. de euc.	2025
Si prior. qui po. in pign. ha. 1938. B. S. Papi- nia. l. creditor.		Si quis hac lege. de ser. expor.	1190	Si rem tibi. de præscrip. ver. 1898. A. S. Pa- pinianus. in. l. Si gratuitam.	
Si priusquam. loca. & condu.	1873	Si quis hominem. ad exhiben.	1190	Si reus & fideiussor. de condic. inde.	1334
Si pro aliquo. ad senatuscõs. Velleia.	1590	Si quis id. de iurisd. om. iud.	167	Si reus paratus. de procura.	401
Si procurator. si quis caut.	234	Si quis inficiatus. depo. vel contra.	1618	Si reus postquam. de pactis.	311
Si procurator. de procura.	366	Si quis iniquum. quod quisque iur.	178	Si riuum. loca. & condu.	1884
Si procuratorem. de procura.	398	Si quis in ius. si quis in ius vo. nõ ierit.	194	Si sacculum. depo. vel contra.	1625
Si procurator tuus. de condic. inde.	1328	Si quis in iure. 1. de inter. act.	1194	Si sciens emam. de contrahen. emp.	1733
Si procuratori. de condic. cau.	1319	Si quis in iure. 2. de inter. act.	ibidem	Si semel. de peculio.	1530
Si procuratorem. manda. vel contra.	1634	Si quis in legatione. de iudi.	678	Si senatori. de ritu nup.	2112
Si pro fure. de condic. fur.	1372	Si quis in pignore. de pig. act.	1442	Si seruitus. de serui. vrb. præd.	988
Si pro patre. de in rem ver.	1562	Si quis in rem. de procur.	871	Si seruus ab hostibus. de inter. act.	1201
Si propius. de mor. infe.	1233	Si quis in senatorio. de ritu nup.	2112	Si seruus ante. ad legem Aquiliam.	1087
Si proponas. de inoffi. testa.	740	Si quis intentione. de iudi.	708	Si seruus communis. de noxa. act.	1102
Si proprietatis. de vsufr. accre.	926	Si quis ita. de vsufruct. & quemad.	895	Si seruus communis. de dona.	2208
Si proprietati. de iure do.	2126	Si quis iudicij. de alie. iud. mu. cau. fa.	623	Si seruus. de condic. fur.	2371
Si pro re pupilli. de euiçt.	2006	Si quis iurasset. de condic. ind.	1355	Si seruus depositus. de noxa. act.	1110
Si pro te præsentem. manda. vel contra.	1665	Si qui iussus. de recep. arb.	661	Si seruus furtiuus. de condic. fur.	1376
Si pro vno. ad senatuscon. Velleia.	1590	Si quis liberum. de proba.	2077	Si seruus in quo. qui. mo. vsufr.	938
Si puellæ. de sponsa.	2103	Si quis libertatem. de peti. here.	750	Si seruus in quo. de acti. emp.	1828
Si pupillus. de recep. arb.	654	Si quis mancipiis. de instit. act.	1476	Si seruus iudicio. si quis cauti.	229
Si pupillus. de tribut. act.	1481	Si quis mandatu. de nego. gest.	445	Si seruus iurauerit. de iureiur.	1285
Si pupilli tui. de nego. gest.	417	Si quis mihi. manda. vel contra.	1646	Si seruus legatus. de noxa. act.	1117
Si putator. ad leg. Aquil.	1079	Si quis nec causam. si cer. pe.	1767	Si seruus mancipium. de ædil. edic.	1992
Si qua aqua. si ser. vin.	1040	Si quis nec causam. de rebus credi.	1239	Si seruus meus. de Pub. in rem act.	878
Si quadrupes. si quadru. pau. fe. di.	1051	Si quis negotia. 1. de nego. gest.	442	Si seruus meus. 1. commo. vel contra.	1417
Si qua mihi vxor. de ritu nup.	1108	Si quis negotia. 2. de nego. gest.	443	Si seruus meus. 2. commo. vel contra.	1421
Si qua militi. ex qui. cau. ma.	613	Si quis nepotem. de ado.	102	Si seruus meus. de peculio.	1524
Si qua pœna. de his qui sunt sui. &c.	98	Si quis officium. de ritu nup.	2114	Si seruus non sit. de inter. act.	1201
Si quam rem. de rescin. ven.	1784	Si quis patrẽfa. de senatuscon. Mace.	1495	Si seruus non. de exer. act.	1457
Si quando inter ædes. si ser. vindi.	1037	Si quis per fundum. de euc.	2000	Si seruus pignori. fami. erci.	1144
Si quasi heres. de here. vel act. ven.	1779	Si quis postea. de iudi.	677	Si seruus pignori. de pig. act.	1440
Si quasi receptorus. de pign. act.	1423	Si quis pro eo. manda. vel contra.	1668	Si seruus quib. mo. vsufruct. amit.	938
Si quæ sunt cautiones familiar. erci.	1127	Si quis pro vxore. de dona.	2193	Si seruus qui emeretur. de act. emp.	1845
Si quid à fideiussore. de compensa.	1596	Si quis putans. communi diui.	1161	Si seruus sciente. de noxa. act.	1098
Si quid contendis. fami. erci. c.	1152	Si quis quendam. si quis cau.	232	Si seruus seruave. ad legem Aquil.	1056
Si quid erit. de offi. proconsul.	141	Si quis rem. de recep. arbi.	645	Si seruus seruum. ad legem Aquil.	1070
Si quid igitur. de serui. vrb. prædio.	991	Si quis sepulchrũ. de relig. & sum. fu.	1222	Si seruus societatem. pro socio.	1688
Si quid possessor. de peti. here.	790	Si quis seruum. si quis cauti.	228	Si seruus tuus. de act. emp.	1844
Si quid venditor. de ædil. edi.	1968	Si quis seruum. de noxa. act.	1116	Si seruus venditus. de euiçt.	2005
Si quis ab alio. de calum.	471	Si quis seruum. de ser. cor.	1208	Si serua seruo. de iur. do.	2138
Si quis absentis. de nego. gest.	412	Si quis seruum. de peculio.	1532	Si serui mei. de neg. gest.	461
Si quis accepto. de condic. cau. da.	1310	Si quis seruum. de act. emp.	1828	Si serui vsufruct. de vsufr. & quæad.	895
Si quis adfirmauerit. de dolo malo.	514	Si quis sic soluerit. de condic. inde.	1326	Si serui. vsufruct. quemad. ca.	964
Si quis alia. quemadmo. ser. amit.	1048	Si quis societatem. pro socio.	1720	Si seruo. de vsufruct. & quemadmo.	898.
Si quis alicui. manda. vel contra.	1654	Si quis solutioni. de vsur.	2054	C. S. Idem Iulianus. in. l. sed & si quis.	
Si quis alienam. de act. emp.	1840	Si quis stipulatus. ex qui. cau. ma.	615	Si seruo hereditario. qui. mo. vsufruct. a- mit.	936
Si quis alius. de eo quod metus cau.	486	Si quis sub hoc. de contrahen. emp.	1747	Si seruo in dotem. de iur. do.	2143
Si quis à me. de act. empt.	1834	Si quis tabulas. de dolo malo.	528	Si seruum. si ex noxa. causa.	217
Si quis à multis. de noxa. act.	1104	Si quis testamentum. ad leg. Aquil.	1084		
Si quis à socio. pro socio.	1695	Si quis Titio. ex qui. cau. ma.	614		
Si quis vnas. de vsuf. ac. & quæadmo.	902	Si quis Titio. de vsufr. accre.	925		
		Si quis tutor. de ritu nup.	2121		

Si feruum cuius. de euic. 2007	Siue tota res. de euic. 1997	Solutum non videtur. de pign. act. 1427
Si feruum emero. de euic. 2010	Si vaforum. v. usufr. quemadm. ca. 964	Sororis pronepotem. de ritu nup. 2117
Si feruum meum. ad legem Aquilia. 1080	Si vehenda. de lege Rhodia. 1466	Sorori quam. si pars here. pe. 814
Si feruum mihi. de act. emp. 1806	Siue vxor marito. de dona. 2207	Spatiumque. de edendo. 247
Si feruos pigneratos. de pign. act. 1438	Si vendideris. de euic. 2000	Sponsalia autem. de sponsa. 2103
Si se subiiciant. de iudi. 672	Si vendita. de peri. & com. rei ven. 1796	Sponsalia sicut. de sponsa. 2103
Si sic constituta. quemad. ser. amit. 1044	Si venditor. de relig. & sump. 1221	Sponsalia sunt. de sponsa. 2103
Si sine dolo ma. depo. vel contra. 1020	Si venditor simulauerit. de in diem addi- ctio. 1764	Statuæ & imaginis. de usufr. & quemad- modum. 908
Si sine interrogacione. de inter. act. 1194	Si venditor. de heredi. vel act. vendi. 1777	Stichus testamento. de condi. inde. 1366
Si sine venia. de in ius vo. 194	Si venditor. de ser. expor. 1799	Stichum aut Pamphilum. ad legem Aquili- am. 1091
Si societatem. 1. pro socio. 1685	Si venditor hominis. de act. emp. 1835	Stipulatio de dote. de iur. do. 2150
Si societatem. 2. pro socio. 1720	Si venditor. de ædil. edic. 1975	Stipulationem. de iur. do. 2134
Si socius. de reb. cre. 1252	Si verò adhuc. de peculio. 1518	Stuprum intelligitur. de ritu nup. 2117
Si socius pro filia. pro socio. 1722	Si verò ante. de ædil. edic. 1970	Suz rei. de contrahenda emp. 1731
Si socius serui. communi diui. 1171	Si verò custodiendus. de rei vin. 836. B. §. si uerò. 829	Sub conditione. de usufruct. & quemad- modum. 912
Si socij sumus. pro socio. 1690	Si verò malæ fidei. de rei vin. 829	Sub conditione. de condic. indeb. 1332
Si sponsus sponsæ. de dona. 2182	Si verò mihi. de consti. pe. 1397	Successori eius. de neg. gest. 431
Si sponsa dotem. de iur. do. 2156	Si verò non remunerandi. manda. vel cõ- tra. 1641	Succurritur etiam. ex qui. cau. maio. 593
Si sponsalibus. de iur. do. 2146	Si verò pater. de in rem verso. 1562	Sufficit ad causam. de condic. indeb. 1359
Si sterilis. de act. emp. 1826	Si verò plures. de his q. deie. vel effu. 1094	Sufficit nudus. de sponsa. 2103
Si Stichus. communi diui. 1174	Si verò pro. qui satis. cog. 203	Sulpius Marcello. de dona. 2211
Si Sticho seruo. de usufr. & quemad. 920	Si vestimenta. de condictione ob tur. cau. 1325	Summa cum ratione. de peculio. 1527
Si Sticho. de peculio. 1549	Si vestimenta. de contrahen. empt. 1744. A. in. l. Labeo. 1007	Summa itaque. de statu ho. 87
Si stillicidij. quemad. ser. amit. 1044	Si via. de serui. ru. præ. 1007	Summa rerum. de rerum diui. 114
Si stipulatus sis. de usufr. 2043	Si vinum. de peri. & com. rei vendi. 1789	Sumptus in prædium. de rei vindi. 852
Si stipulata fuerit. de dona. 2206	Si vini. olei. de usufr. earum rerum. 942	Sumptus quidem. de pactis. 307
Si sub conditione. qui. mo. usufr. 936	Si vina emerim. de peri. & com. rei vendi. 1993	Superficiario. de rei vin. 863
Si sub hac conditione. de inoffi. testa. 742	Si vina. de peri. & com. rei vend. 1796	Sunt & aliæ. de Pub. in rem act. 867
Si superatus. de pig. 1905	Si vir nummos. ad exhiben. 1189	Sunt personæ. de relig. & sump. fu. 1231
Si suspecta. de inoffi. testa. 744	Si vir vxoris. de dona. 2192	T
Si actio. de dolo malo. 506	Si vir vxori. de præscri. ver. 1894	Tale pactum. de pactis. 297
Si tam angusti. de seruit. 974	Si vnus ex argentariis. de pact. 283	Tali facta stipulatione. de iure do. 2143
Si tamen. de procu. 360	Si vnus ex sociis. de serui. rust. præ. 1004	Tamen si non. de sena. consul. Mace. 1502
Si tamen. de sena. con. Mace. 1503	Si vnus ex sociis. pro socio. 1717	Tam ex contractibus. de iudi. 704
Si tamen plures. de exer. act. 1456	Si vnus. famil. ercisc. 1136. A. in. l. Item La- beo. 1134. C.	Tenetur ex empto. de act. emp. 1807
Si tamen is seruus. de mino. 25. an. 538	Si vni ex heredibus. fam. erciscun. 1134. C. §. Papinianus. in. l. si filia.	Testatrix. si ser. vin. 1039
Si tamen sine culpa. de ædil. edic. 1989	Si vno anno. loca. & condu. 1855. A. §. Pa- pinianus. in. l. ex conducto.	Testimoniorum. de testib. 2084
Si testamentum. de peri. here. 750	Si vrbana. de condic. inde. 1359	Testis idoneus. de testi. 2091
Si testamento. de serui. vrb. præ. 992	Si usufructuarius. qui. mo. usufr. 935	Testium fides. de testi. 2085
Si te Titio. de dolo ma. 529	Si usufructus. qui. mo. usufr. amit. 937	Testes eos. de testi. 2095
Si tibi alienam. loca. & condu. 1847	Si usufructus. qui. mo. usufr. amit. 938	Thesaurus meus. ad exhiben. 1189
Si tibi areæ. de præscri. verb. 1895. A. §. Lu- lianus. in. l. Si tibi rem.	Si usufructus. i. usufr. quemadm. ca. 962. nunc incipit. Et si.	Tigni appellatione. ad exhiben. 1182
Si tibi scyphos. de præscri. verb. 1902	Si usufr. 2. usufr. quemad. ca. 963	Titia cum esset. de iur. do. 2149
Si tibi cū munici. quod cuiuscūq. vni. 410	Si usufr. fundi. de iur. do. 2151	Titia filiam. de inoffi. testa. 731
Si tibi decem milia. de pactis. 276	Si vt certo loco. commo. vel contra. 1409	Titianus primus. quod cum eo qui in alie. 1492
Si tibi decem. de usufr. ea. re. 941	Si vulnerato. ad leg. Aquil. 1087	Titius. de pig. act. 1441
Si tibi decem. de præscrip. ver. 1893	Si vulneraueris. loca. & condu. 1874	Titius cum absentem. de procura. 403
Si tibi domum. loca. & condu. 1874. nunc incipit. Si domum tibi.	Si vxor à legato. de iudi. 697	Titius cum decederet. de act. emp. 1838
Si tibi filius. de adop. 111. nunc incipit. Que- situm est.	Si vxor filio. de dona. 2192	Titius cum mutuam. quæ res pig. ob. non pos. 1928
Si tibi fundi. qui. mo. usufr. 936	Si vxor nummis. de dona. 2218	Titius cum mutuos. de contrahen. emp. 1718
Si tibi habitationem. loca. & condu. 1846	Societas coiri potest. pro socio. 1684	Titius heres. de act. emp. 1841
Si tibi liberum. de act. emp. 1809	Societas contrahitur. pro socio. 1685	Titius Mæuius. de usufr. & quemad. 911
Si tibi pecuniam. de re. cre. 1255	Societatem coire. pro socio. 1685	Titius Sej procurator. de rescin. ven. 1787
Si tibi polienda. de præscri. ver. 1900	Societatem. pro socio. 1720	Titius Seix. qui po. in pig. 1943
Si tibi proprietas. de usufr. accre. 924	Socius socio. pro socio. 1719	Titius Seio. de consti. pe. 1403
Si tibi rem. de præscri. ver. 1894	Socium qui in eo. pro socio. 1706	Titius Sempro. de præscri. verb. 1901
Si tibi vini. de usufr. ea. re. 442	Solet à principe. de his qui no. infra. 348	Titius Sempronio. qui. mo. pig. vel hypo. 1956
Si tibi usufruc. usufr. quemad. ca. 962	Solet etiam. de feriis. 237	Titius seruum vendidit. de ser. expor. 1801
Si Titius cum quo. pro socio. 1708	Solet prætor. de iurisd. om. iudic. 173	Titius tamen. de consti. pe. 1397
Si Titio. de usufr. & quemadm. 903	Solemus quidem. de iudi. 706	Titio cum morietur. de usufruc. & quem- admodum. 911
Si Titio. de pign. 1918	Solent etiam. de offi. procon. 136	Titio & Seio. ad leg. Aquil. 1081
Si traiecitia. de nau. fœ. 2068	Solent enim. de alea. 1214	Tò γὰρ. de legib. senatusque con. 74
Si tutor rem. de in lit. iur. 1305	Solent qui nouerunt. de præscri. verb. 1896	Totiens heres. de inter. act. 1191
Si tutor. si quis cauti. 234	Solutione chirographo. ad exhiben. 1190	Totum autem ius. de legi. senatusque cõ. 84
Si tutoris iussu. quod iussu. 1573	Soluendo. de neg. gest. 459	Traditiones autem. de Publicia. in re act. 871. B. §. Iulianus. in. l. sed & si.
Siue ad fundum. quemadm. ser. amit. 1050	Soluitur hypotheca. qui. mo. pig. vel hyp. sol. 1951	Traiecitia. de nau. fœ. 2066
Siue autem. de Pub. in rem act. 872	Solum partem. de rei vin. 853	Transactum. de transac. 312
Siue de eo. de pactis. 278		Tres fratres. de pactis. 295
Siue de itineris. si men. fal. mo. di. 1217		Tria prædia. de serui. rust. præ. 1009
Siue generalis. de iure do. 2149		
Siue hereditaria. de neg. gest. 442		
Siue in duplum. qui satis. da. co. 202		
Siue manifestus fur. de condic. fur. 1374		
Siue nostrum. de in lit. iuran. 1300		
Siue peculiari. de Pub. in rem act. 873		
Siue per status. de in integ. resti. 473		
Siue suo nomine. de peri. here. 747		

Index legum Digesti veteris.

Tribus heredibus. de vsufu. ea. re.	942	Venditor actionis. de heredi. vel act. ven-		Vsq̄ ad quantitatem. de senatuscon.	
Tutelæ tamen. loca. & condu.	1857	di.	1783	Macedo.	1495
Tutellas etiam. de capi. mi.	587	Venditor domus. de act. emp.	1834	Vsufuctuarius nouû. de vsufruc. & quẽ-	
Tutor condemnatus. de vsur.	2093	Vẽditor ex hereditate. de heredi. vel act.		admo.	909
Tutor factam. de sponfa.	2105	ven.	1781	Vsufuctuarius nouû. de vsufruc. & quẽ-	
Tutor lege. de pig. act.	1431	Vẽditor fundi. cõmunia prædi. tam vib.		admo.	916
Tutor pupilli. de iureiur.	1296	1021		Vsufuctuarium venari. de vsufru. & quẽ-	
Tutor pupilli ad sena. con. Velleia.	1587	Venditor hereditatis. de transac.	327	admodum.	917
Tutor vel curator. de ritu nu.	2113	Venditor hereditatis. de heredi. vel acti.		Vsufuctus & ab initio. de vsufru. & quẽ-	
Tutor vrguentibus. de mino. 25. an.	581	ven.	1771	admodum.	881
Tutoris heres. in qui. cau. pig.	1926	Venditor hominis. de euic.	2000	Vsufuctus est ius. de vsufruc. & quẽad-	
Tutoris quoque. de pactis.	274	Venditori. de peri. & com. rei ven.	1798	modum.	880
Tutores pupilli. de condic. inde.	1363	Veniunt in hoc. fami. ercis.	1129	Vsufuctus in multis. de vsufruc. & quẽ-	
V					
V Accæ emptor. de euic.	2017	Verba senatusconfulti. de se. con. Mace.		Vsufuctus pluribus. de vsufruc. & quẽ-	
V Varicosus. de ædil. edic.	1990	1493		admo.	882
Vbi acceptum. de iudi.	691	Verus esse. de proba.	2977	Vsufuctu legato. de vsufuctu & quem-	
Vbi autem. de condic. ob tur. cau.	1323	Verum est. de compensa.	1596	admo.	882
Vbi autem. de in diem addic.	1760	Verum est quod Sabino. pro socio.	1708	Vsufuctu relicto. de vsufruc. & quẽad-	
Vbicumque iudicem. de inter. act.	1204	Verum est si ipse. de insti. act.	1471	modum.	912
Vbi exigitur. de eden.	150	Verum vel de dolo. de mino. 25. an.	548	Vsu quoque. vsufruc. quemadmodû. ca.	
Vbi numerus. de testi.	2091	Vetat lex. de mortuo infer.	1233	964	
Vbi quis constituit. de consti. pe.	1405	Vetus fuit quæstio. de vsufruc. & quem-		Vsuræ vicem. de vsur.	2060
Vel à debitoribus. de relig. & sump.	1223	admo.	918	Vsuras illicitas. de vsur.	2053
Vel ad alium. de recep. arbi.	628	Veteres in emptione. de ac. emp.	1826	Vsu retinetur. quemadmodum ser. amit.	
Vel aliquam. de peti. here.	762	Veteribus. de pactis.	297	1049	
Vel cuius. si men. fal. mo. di.	1217	Via constitui. de serui. ru. præ.	1005	Vsus aquæ. de vsu & ha.	957
Vel de in rem. de pactis.	278	Via. iter. actus. de seruitu.	971	Vsus pars. de vsu & ha.	957
Vel ex causa. de Publi. in rem act.	868	Via itineris. de seruitu.	976	Vt autem longiore. de pac. dot.	2166
Vel exilio. de procura.	362	Via latitudo. de seruitu ru. præd.	1000	Vt fundus. communi diui.	1171
Vel filiorum. de iureiur.	1274	Vicena milia. si quis cauti.	221	Vt in conductionibus. pro socio.	1693
Vel fratres de ædil. edic.	1986	Videamus. de in lit. iur.	1301	Vt pomum. de seruitu.	972
Vel hereditas. de procura.	360	Videamus an. loca. & condu.	1849	Vt puta. de condic. ob tur. cau.	1322
Vel in operis. de procura.	374	Videamus an in omnibus. de vsur.	2052	Vt quandoque. de capite minu.	589
Vel inutilium. de vsufu. & quemad.	918	Videamus ergo. de eo quod me. cau.	498	Vt res emptoris. de contrahen. emp.	1746
Vel iudicio. de procura.	362	Videamus generatim. de vsur.	2061	Vt sit pro socio. pro socio.	1692
Velleriano. ad se. con. Velle.	1574	Videamus tamen. de ædil. edic.	1975	Vt sunt. ex qui. cau. ma.	592
Vel luxuriosum. de ser. cor.	1206	Videlicet. de pactis.	282	Vt tamen merx. de tribu. act.	1480
Vel melancholici. de ædil. edic.	1961	Videlicet. ex qui. cau. ma.	609	Vt tantum veniat. de ser. cor.	1209
Vel mortis. de pub. in rem act.	867	Vindicantem. de euict.	2004	Vt vim. de iust. & iure.	56
Vel per literas. si men. fal. mo. di.	1215	Vindicatio. de rei vin.	855	Vt i frui. si vsufru. peta.	946
Vel post annum. de alie. iud. mu. cau. fa.	621	Vinum quod mutuum. de re. cre.	1256	Vtilem tamen. de dona.	2197
		Vir ab eo. de iur. do.	2143	Vtiles autem. de peti. here.	798
		Vir in fundo. defun. do.	2177	Vtilitas. de in integrum resti.	472
		Vir in fundo. de fun. do.	2174	Vtilitatem. de exer. act.	1449
		Vir mulieri. de dona.	2217	Vtique autem. de rei vin.	832
		Vir vsuras. de dona.	2213	Vtique de recep. arb.	640
		Vir vxori. ad se. con. Vellei.	1585	Vtputa dedi. de cõdictio. ob tur. cau.	1322
		Vir vxori. de dona.	2209	Vtrum autem. de peti. here.	778
		Vis autem est. de eo quod me. cau.	477	Vtrum negotium. de dona.	2211
		Vitricus. de dona.	2216	Vtrum præsentis. de constitu. pecu.	1405
		Vix certis. de iudi.	703	Vulgo concepti. de statu ho.	93
		Vna est via. de serui. ru. præ.	1004	Vulgo præsumitur. de in lit. iu.	1305
		Vnus ex dominis. de serui.	969	Vulgo receptum est. de vsur.	2040
		Vnus ex sociis. de seruitu. ru. prædi.	1010	Vxor marito. de dona.	2214
		Vnusquisque. de compen.	1596	Vxor viro. de pac. dot.	2172
		Vni ex heredibus. de pecu.	1550	Vxori suæ. de dona.	2194
		Vnde & sponsi. de sponfa.	2103	Vxorem quondam. de ritu nup.	2110
		Vnde quæritur. commo. vel contra.	1414	Vxores eorum. de diuor.	2220
		Vnde si Neruæ. pro socio.	1721	Vxores viri. de his qui not. infa.	348
		Voluit prætor. de inter. act.	1193		
		Voluntate creditoris. quib. mo. pig. vel			
		hypo.	1956		
		Vrbano. de serui. vr. præ.	977		

FINIS TABULÆ LEGVM
Digesti veteris.

Index materiaram Digesti veteris.

INDEX SENTENTIARUM & VERBORUM MEMORABILIVM, QUAE IN HIS VIGINTI QUATTOR PANDECTARVM LIBRIS CONTINENTUR.

Abas quomodo petit monachū, praelatus clericū, potestas ciuem. 281.B
Abdicare se magistratu quis non potest. 67.C. gl. 2. §. & cum. l. 2. de ori. iur.
Abdicare se magistratu quis non potest, nisi in manu principis. 150.C. l. legatus. cum glōf.
Abdicare vindicias. 67.D
Abesse dicitur dos, eo quod marit' onera matrimonij sustinet. 1669. B. l. Iulianus.
Abesse dicitur qui ex prouincia ad principem vel papam profecturus, domū suā exiuit: licet adhuc sit in vrbe. 611. D. glo. profectus.
Abesse pecunia dicitur quæ soluta est, vel soluta fingitur. 1652. D. E. §. abesse.
Abesse reip. causa dicitur is solum, qui nō sui commodi causa, scilicet coactus abest. 612. A. l. reip.
Abesse cui dicitur id in quo obligatus est. 412. B. & l. si quis absentis. in fi. de neg. gest.
Abit gratia Abest qui recedit vt litem euitet. 392. B. l. & qui. ex qui. cau. maio.
Abest reip. causa omnis qui extra vrbe dignitatis gratia est: sed si in vrbe est nō nisi sit miles. 611. B. glo. militibus.
Abhinc centū annis, id est (quod dicitur) de post centum annos. 713. B. §. nam &.
Abhorrere, id est differre. 1895. A
Abigei qui. 1847. D
Abire alicui in creditum. 1484. B. in tex. & 1496. B. §. nam pecuniæ.
Ablatio leuius fit, quàm datio. 1514. E. gl. 2. l. non statim. de pecu.
Abnocitare. 148. C
Abnocitare extra prouinciam non debet præses. Ibid. l. illud.
Absconditum nihil esse debet scholasticis in ea arte cui student. 49. E. 50. A. §. duabus. vers. discipuli. in proæmio.
Absens dicitur multis modis. 358. A
Absens quis tripliciter dicitur. 603. E
Absens certiorari debet. 1688. B. gl. 3. l. sed & socius. pro socio.
Absens litis scilicet vitandę gratia, habetur pro præsentē. 592. B. l. & qui.
Absens metus causa quis? 591. C. l. merus. miles qui & Romæ militat, habetur pro Absente quo ad restitutionem. 592. C. l. milites. ex qui. cau.
Absens procurator vt constituatur, duo requiruntur. 357. C
Absens per contu. habetur pro præsentē. 555. B. l. in causā. i. §. causā. & in marg. de mino.
Absens pro dissentiente habetur. 1677. E. glo. præfens. l. si præcedente. mandati.
Absens restituitur. 475. C. l. diuus. & l. seq.
Absens videtur qui habet declinatoriam fori. 607. B. §. si cum.
Absentis bonis datur curator. 432. B. in margine.
Absentis loco curator dari potest. 411. E. in marg.
Absentis rei causas procurator reddere potest. 400. B. l. absens.
Absenti ex necessitate, nō voluntate, subuenitur. 606. A. l. sed & si. in fin. ex qui. cau. ma.

Absenti quando datur curator. 594. D. in margi.
Absentem à quibuscunq; defendi publicè interest. 369. C. l. seruum. §. publicè. de procura.
Absente te fieri potest, quod te inuito. 634. D. glo. 2. l. sicuti tribus. de arbi.
Absentes dicuntur furiosus, demens, pupillus, & adolescens: ita quod sententia corā illis ferri non videretur, quanuis corpore præsentibus. 644. D. §. corā. l. diē. de arbi.
Amagna vtilitas Absentiū est ne indefensū mancant. 411. B. l. i. de nego. gest.
Absentia dat restitutionem in integrum. 473. A
Absentia plus facit quàm ætas. 535. D. glo. & non puto. §. sed vtrum. l. 3. de mino.
Absentia quandoq; plus facit, quàm præsentia cū cōdictione. 634. D. E. in fi. glo. 2. §. Celsus. l. item. de arbi.
Absentia sua nemini nocere debet. 216. B. §. sed si.
Absentiæ genera quinque. 476. C
Absoluere non potest, nisi qui potest dānare. 152. C. D. glo. si. l. fi. de offic. procur. Cæsa.
Absoluere creditorem. 2060. C
Absolutoria ab obseruatione iudicij est interlocutoria. 1031. A. in mar.
Absolutus dolo suo, actione prima cōueniri potest. 524. C. D. l. cū te. de do. ma.
Absentus hereditate. 234. C. l. si tutor.
Abstinere nō sufficit à malo, nisi fiat quod bonum est. 60. D. glo. cuique. l. Iustitia. de iusti. & iure.
Abundans cautela non nocet. 639. C. glo. exprimere. §. plenum. l. si cum. de arbi.
Abundantia quandoq; vitium sonat, quādoque pro cautela ponitur. 418. C
Aburnus Valens. 72. C. D
Abusus proprie malum vsū significat: quandoq; tamen pro cōsumptione vel deminutione per vsū facta sumitur. 941. B. in marg. & §. si pecuniæ. & Ibid. C. §. quæ in. sic capi potest infra de verb. signifi. l. in alienationis. §. eū quoque. secundum eos qui ibi legunt, abutēdo. & dic id est cōsumendo seu deminuedo.
Abutimur quādoque verbis. 1541. B. l. nec seruus.
Abuti an liceat cui ea re quam suam putabat. 836. D. l. si à bonæ. glōf. damnari. de rei vin.
Abutens permissis punitur. 459. B. C. glo. pe. l. qui sine. de neg. gest.
Accedere. Quod accedit pignori, pignus est. 1432. B. C. §. si nuda. l. si cōuenierit. de pig. ac. Tunicę fundum accedere, ridiculum. 1988. B. l. iustissimè. de ædil. edic.
Aceptam pecu. legatis referre. 2143. D. in textu.
Aceptulatio est imaginaria solutio. 289. C. glo. fin. §. sed si. l. si vnus. de pac.
Aceptilatio quandoq; stipulatio dicitur. 285. D
Aceptilatio valet vt pactum. 1786. A
Acepto liberatus, id est per acceptilationem. 1893. B
Accerfere hēredē, id est constituere. 113. A
A. vbi tamen quidam legunt adsciscere.
Accessio, id est lucrum. 1162. C. §. si quid.
Accessio naturalis & ciuilis differunt. 857. e. glo. Feneretur. l. si nauis.
Apleraq; res propter Accessiones emimus. 1735. B. §. pleraque.
Accessorium perdit, qui perdit principale 1048. B. l. Labeo. quem ad. ser. amit.
Accessorium quandoque pluris est, quàm principale. 1988. B. §. cæterum. l. iustissi-

mè. de ædil. edic. & 1735. B. C. in mar. l. si in emptione. de cont. empt.
Accessorium quandoque tenet, vbi principale non tenet. 1499. E. in glo. g
Accessorium vnū aliud ad se trahit. 1741. C. D. §. in lege. l. qui fundum. de contra. empt.
Alicet mutetur forma in Accessorio, nō extinguitur in principali. 933. B. C. l. fundi. qui. mo. vsusfru. amit.
Adilatio data super prin. cēsetur data super Accessorio. 1945. B. C. in mar. l. 4. de distrac. pigno.
Aea præstantur in Accessorio, quæ in principali. 1981. A. gl. 2. l. itaque. de ædil. edic.
Accidere, id est miraculose venire. 74. E
Accidens origini quandoque præualet, & econtra. 64. E. glōf. ex accidenti. §. exactis. l. 2. de ori. iur.
Accidens contra naturam quādoq; magis inspicitur. 331. D. gl. 3. §. item. l. i. de postulan.
Accidentalem causam quandoque spectamus potius quàm originalem. 158. D
Accipere à nemine, inhumanum, passim vilissimum & c. 137. C. in tex.
Accipere per se videtur qui per alium accipit. 2181. A. l. hæc ratio. ad fi. de do. inter vir. & vxor.
Accipere iudicium quandoque id est statim se defendere. 216. A. B. in tex.
Accipere iudicium. 359. C. §. procuratorē.
Accipere iudicium, id est conueniri. 1297. A. §. Qui non. l. Tutor.
Accipi iudicium dicitur, id est sententia: & quandoque, id est litem contestari. 207. A. & 814. C. E.
Accipere turpiter quis dicatur, in verbo turpiter.
Accipit non turpiter meretrix. 1323. C. §. sed quod. l. 4. de condic. ob tur. cau.
Accipiēs aliquid vt faciat quod gratis facere tenetur, turpiter accipit. 1325. B. C. l. si vestimenta. de condic. ob tur. cau.
Accursus vocat se dominum. 1742. C
Accursij error. 735. A. in mar.
Accusare alium focius eiusdem criminis non potest. 2084. A. C. l. repetita. de fide instru.
Acoris & mucoris vini periculū quis præstare debet. 1792. A. C. D
Acquirere & recuperare quis tenetur. 1773. D
Aliud est non acquirere, aliud perdere. 1718. B. §. illud.
Acquirere non dicitur cui cito auferrī potest. 474. A. glōf. 2. l. nemo. de restit. in inte.
Apauperior non fit, qui non Acquirit, sed qui de patrimonio suo deponit. 2184. C. in textu. in verbo pauperior.
Aex quib' causis ignoratibus nobis Acquiritur, ex iisdem & furioso. 1248. C. D. & 1249. B. §. nam ex. l. si furioso. si cer. peta. ad Acquirendum & recuperandum quis tenetur. 1773. C
Aquirendi species est liberare quem ab obligatione. 308. A. glōf. 3. l. si debitor. de pact.
Actio, id est actus. 111. C. & 2180. D. E
Actio, id est obligatio. 1711. E
Actio & causa differunt. 242. C
Actio tripliciter capitur. 241. C
Actio ab initio malè instituta quādoq; fundatur per ius superueniens. 1427. B. C. in mar. l. si rem. de pigne. ac.
Actio aquæ plu. arc. & interdictum quod vi aut clam differunt. 617. E. 618. A
Actio ciuilis prætoria dici potest. 1413. E
Actio datur pro nummo. 516. C

Index materiaram

- cui datur Actio, multo magis & exceptio. 608. C. glo. fi. §. pe. l. necnō. ex qui. cau. ma.
- Actio de dolo minori nō cōpetit. 556. D
- Actio de dolo nō infamat. 517. A. B. glo. i. l. heredibus. de do.
- Actio de pauperie datiuā. 1051. E
- Actio est ex empto quāto minoris. 2198. C. D.
- Actio exempta. 604. B. §. actio.
- Actio extincta quandoq; reuiuiscit. 1777 B. glo. fi. l. 2. de here. vel ac. ven.
- Actio semel extincta quandoque resuscitatur. 216. D. glo. fi. l. 2. si ex noxa.
- Actio furti datur pro ouo. 516. B. glo. i. l. id est de do. ma.
- pro qualitate personarū Actio formatur & cōdēnatio moderatur. 435. A. l. Pom. pontius. §. hic enim. de nego. gest.
- inanis est Actio, quam debitoris inopia excludit. 506. D. l. nam. is. de do. ma.
- Actio in factum, dicitur actio præscriptis verbis. 1888. D. ex qua sētētia orit. 61. D.
- Actio iniuriarū anno vtili tollitur. 491. A
- Actio legis Aquiliæ nō est famosa. 1075. B
- Actio legis Aquiliæ an deuoluatur in petitionem hereditatis. 796. A
- Actio negotiorum gestorū vtilis & directā, differunt. 464. D
- Actio non perpetuatur per simplicem actoris denuntiationem: sicut nec olim perpetuabatur per executores, sed per solam contestat. 220. B. C
- Actio olim non exponebatur in libello. & 243. A
- Actio ordinaria vbi dari potest ex contractu vel quasi, ad edendum, cessat officium iudicis. 251. A. B. l. quædam.
- Actio per liberum hominem quæri potest. 1468. A
- Actio popularis est. quæ ius populi tueretur. 383. B
- Actio prætorica quæ sit. 1977. C
- Actio quod metus causa quandoque cōtra possessorem datur. 496. D
- Actio quando ex transactione oritur. 1357. E
- Actio quandoque in contractibus & in delictis deficit. 1900. A. glo. quotiens.
- Actio quandoque per procuratorē quæritur. 399. D
- quod Actio acquiratur per liberam, speciale est. 365. D
- Actio semel quæsitā contra hereditatem, non mutatur postea ob conditionem heredis. 441. A. B. in mar.
- Actio quod iussu, an cum alia concurrat. 1571. C. glo. qui iubet.
- Actio redhibitoria & ex stipularū, arbitrariæ sunt. 1989. A. B
- Actio sequestraria quid. 515. A. B. in margi.
- Actio si primo fuit incompetens, iterum agitur. 1987. E. glo. iterum.
- Actio substituta an habeat vim eius cui substituitur. 1291. A. B
- Actio subrogata. sapit naturā eius in cuius locum surrogatur. 770. B. in margine.
- Actio quæ loco alterius surrogatur, sumit naturam eius cui surrogatur: primordiale scilicet, non accidentale. 232. D. & in margine.
- Actio vna an tollatur per aliam. 1074. D. E. & 1486. C. & 1696. C
- Actiois propositio quomodo faciendā. 242. B. C.
- Actiois cuiuslibet natura est pōderanda. 487. A. B. in mar. l. sed & partus. quod me. cau.
- Actiois futuræ fideiussor accipi potest. 1545. C. §. nec ad rē. l. eo tēpore. de pec.
- Actiois nomine quodlibet auxiliū cōtinetur. 507. E. glo. i. l. & eleganter. de do.
- Actiois verbo an contineatur exceptio. 2076. C. D
- Actioem non tollit tempus ipso iure, licet elidat. 232. B. glo. danda. §. fina. l. si eum. si quis cau.
- Actioem non excludit doli exceptio. 504. E
- Actioem parit, quod ad exceptionē fit. 1278. E
- Actioem perso. cōpetentem ad vsuras, tollit taciturnitas longi tēporis. 2051. A. §. diuus.
- sine Actioe experitur nemo. 424. C. gl. §. si. l. si pupilli. de nego. gest.
- Actioe inepta succumbens, recurrit ad aptam. 1472. E. §. item. si. l. sed & si. de in. fit.
- Actioe vna electa an cæteræ tollantur. 1486. C
- Actioes bo. poss. competentes: an sint prætoricæ. an ciuiles. 818. D
- Actioes ex delictis cedi possunt. 763. C
- Actioes ex maleficiis descendentes tolluntur pacto. 276. B. §. quædam. l. si tibi de pac.
- Actioes perso. in rē scriptæ, plures sunt. 1178. C
- Actioes plures concurrunt, vbi concurrunt plura delicta. 1070. B. l. si seruus. in sum. ad. l. Aquil.
- Actioes plures eodem libello cumulari possunt. 1137. C. l. heredes. §. i. fami. er.
- Actioes qualiter fieri debent. 243. C
- Actioes quinq; contra male fidei possessorē cōpetunt. 839. D. glo. descendit.
- Actioes turpes. 1703. E
- Actio nō plenus est numerus. 1894. B. l. quia.
- Actor est, qui ad iudiciū prouocauit. 680 B. l. in tribus.
- Actor ex perfide gesto nihil consequi debet. 529. E
- Actor, id est heres. 1788. C
- Actor id est procurator. 878. C
- Actor in ciuili tot habet dilationes, quot reus. 240. C. l. si. de fer.
- Actor quandoque defendit, & reus agit. 388. E. glo. defendant. l. non cogendum. de procur.
- Actor rerum. id est Castaldus. 150. D
- Actor, syndicus, œconomus, differunt. 405. C
- Actoris deterior est conditio, quàm rei, in pari delicto vtriusque. 198. D. l. nam cum. ne quis eum qui in ius vo.
- Actori fauetur potius quàm reo in his quæ litis ordinationem concernunt. 206. A. l. de die. qui satis. co.
- Actori plerumque iuramentum defertur. 1294. A
- Acta & gesta differunt. 151. A
- Actus quid. 996. B. C. §. actus. & 968. B
- Actus pius feriato die etiam ad honorem dei exerceri potest. 236. B. in mar. l. 2. de feriis.
- Actus viuentiū sunt in pendent. 136. A. glo. fin. l. obseruare. de offi. procon.
- Actus viuorū suspendi possunt. 1024. C. l. receptum. in fi. commu. prædio.
- Actum esse nil dicitur, cum quid superest agendum. 197. D. E. glo. fin. l. fin. in ius vo. vt eant.
- Actum quod est, potius quàm quod dictum, sequendum. 1726. C. D. l. sed Celsus. §. i. de contra. emp.
- cogitur quis implere, quod apud Acta promisit. 192. C. D. l. eum. de in ius vo. Vide infra agere in suo ordine.
- Ad, id est propter. 462. B
- Addictio in diem, est cum quis rem ita emit, vt si alius intra certum diem meliorem conditionem non offerat, emptor habeat eam. 572. C. D
- Ademptum quod nō est, videtur concessum. 1549. A. l. si Stichus. de pecul.
- Adiectio inutilis non vitiat, sed vitatur. 944. E. glo. hoc adiectum. l. i. si vsusfru. pe. & 2035. B. gl. in. l. vsuras. de vsur.
- Adiectus dicitur adiunctus: vt si promissisti mihi vel Titio dare centum, Titius dicitur adiectus. 274. C. iuncta. l. si quis. de solu.
- Adiicere iudicem, id est dare. 695. C. 696. B. l. cum furiosus. & in margi.
- Adire, extraneorum est. 543. A
- Aditio hereditatis ad quē pertinet. 211. A. in margine.
- Adiudicare verbum, pertinet ad iudicia diuisoria. 1136. B. in mar.
- Adiudicatio, id est condemnatio. 384. C
- Adiudicationes prætor tuetur. 1151. B. §. si fami. er. c. l. inter. fa. er. c.
- Adiuncti ratione permittitur, quod aliàs negaretur. 92. C
- Adimere mandatam iurisdictionem proconsuli non licet inconsulto principe. 137. A. B.
- Adimiculum, id est probatio. 753. C
- Administratori ciuitatis factio mutuo, tenetur ciuitas. 1258. B. l. ciuitas.
- Administratori dolo tenetur quis, in quantum est locupletior. 1528. B. §. si dolo.
- Administrator reipub. non potest quem liberare pacto gratuito. 296. B. C. l. imperatores.
- fideiubens pro Adolescente luxurioso. q. perdituro pecuniam credit. 1644. B. §. si adolescens.
- Adolescens & pupillus æquiparantur furioso: quia nō intelligunt. 645. A. §. corā. l. diem. de arbi.
- Adoptare minus vtile est, quàm generare. 105. A. glo. 2. §. fina. l. si pater. de adopt.
- Adoptare scēmina non potest sine principis iussu. 744. D. l. si suspecta. §. quoniā.
- Adoptionis nomen generale est. 100. C. l. filiosa.
- Adoptio quid. Ibidem.
- Adoptatus semel, redadoptari nō potest. 103. B. l. qui liberatus. de ado p.
- Adrianus, vide infra Hadrianus.
- Adrogatio quid. 100. C. l. filiosa.
- Adrogatio vnde. 100. C. D. l. generalis.
- Adsciscere heredē, id est constituere. 113. A. B. secundum puriorem lecturam.
- Aduena Romæ nemo est. 688. B. C. glo. 2. l. si legationis. de iudi.
- Aduersam hominis fortunam expectare, neque ciuile est neq; naturale. 1735. E. gl. expectare.
- Aduersariū nōne an aduersaria ad album produci dicendum sit: & quid sit aduersaria ad album producere. 243. A. §. eum quoque. Ibidem B
- Aduersaria sunt tabulæ rationum tumultuariè confectæ, ne memoria excidat. 243. B
- Aduersarius meus non debet præesse negotio quod mecum habet facere. 170. E
- Aduersarius meus non debet præesse negotio quod ad me spectat. 170. E. glo. ne in potestate. §. i. l. si idem. de iuris. om. iudi.
- Aduersarij dicuntur aduocati & procuratores partis aduersæ. 468. D. glo. 2. §. sed & l. i. de calum.
- Aduersarios plures habere nō debet contrahens cum vno. 1532. A. in textu.
- Adulterium

Digestiveteris.

- Adulterum omnem occidere marito non licet. 479. B. patri vero licet. l. nec timorem. §. timuit. quod me. cau. cum glo.
Adulterare, id est falsare. 1206. E
Adulterium.) nulla deprecatio Adulterij pœnæ est, si minor annis adulterium fateatur. 574. A. §. sed vt. l. auxilium. de mino.
separatio ob Adulterium, & diuortium, differunt. 454. E
diuortium non fit ob Adulterium, quia aliam ducere non licet. ibidem
Adultus nõ definit esse sub cura maioris, licet liberos habeat. 531. A. in margi.
Adulterio peius est lenocinium. 343. B
Adulteris pœna gladij olim non dabatur. 341. B
Aduocationis officium, & rei suæ defensionis. differunt. 854. C. l. inter.
Aduocationem postulare, est petere dilationem ad habendum aduocatum. 602. E. in foro ecclesiæ dicitur, de prætextu.
Aduocatus an in causa appel. patrocinari teneatur. 391. A
Aduocatus an teneatur patrocinari si causa mutetur. 372. E
Aduocatus apud se esse prohibitus, apud alium postulare potest. 335. B. C. l. puto.
Aduocatus debet cõtradicere aduersario non probris, sed legibus & rationibus. 329. B. glo. fi. §. 2. l. 1. de postu.
Aduocatus debet habere salarium totius causæ, si per eum non stetit. 1873. B. C. l. qui operas. loca.
Aduocatus & medicus differunt: quia hic mortale vulnus sanare non potest, ille malam causam facere videri bonam potest. 1979. A. glo. adhibuerit. in verbo, medicus.
Aduocatus & procurator dicuntur aduersarij. 467. D. glo. 10. l. 1. de calum.
Aduocatus & procurator differunt: quia ille nõ obligatur ex processu causæ, nec cum eo fundatur iudicium: procurator sic. 329. D
Aduocatus fisci an possit postulare contra fiscum. 337. A. B. l. hi qui.
Aduocatus nimis verbosus repelli potest. 336. D. glo. 1. l. ex ea. de postul.
Aduocatus non perdit dominium rei, quã pro alio (ignorans suam esse) defendit. 854. C. D. l. inter.
Aduocatus non potest esse infamis. 627. A. & 157. E. glo. 2. l. 1. de offi. adf.
Aduocatus patienter est audiendus. 139. A. B. in tex. l. nec quicquam. §. circa. de offi. procur.
Aduocatus, patronus causæ, rogatus postulator, idem sunt. 328. E. 329. A
Aduocatus pro alio postulare an, & quando cogatur. 330. B
Aduocatus pro herede videtur approbare testamētum. 746. B. l. si exheredatus.
Aduocatus prohibitus postulare coram vno iudice, potest postulare coram alio. 336. C. & 337. A. l. ex ea.
prohibitus esse Aduocatus à iudice, etiam aduersario volente aduocare non potest. 335. C. l. Quos.
Aduocatus pro me in causa principali potest esse aduocatus contra me in causa appel. etiã si dederit mihi fidem quod esset pro me in illa causa: quia causa appel. non est eadem cum prima. 337. D
Aduocatus qui fuit pro vno, & postea cõtra eum in eadem causa, puniendus est vt præuaricator. 337. D
Aduocatus quis esse potest contra eum qui ei secreta causæ detexit. 337. D. gl. 1. l. fin. de postu. etiam in eadem causa: modestius tamen faciunt aduocati palatij Paris. qui ex quo alicui dederunt cõsiliium, nunquam sunt contra eum in eadem causã.
Aduocatus scire literas non tenetur. 329. A. in fine. glo. exponere. l. 1. de postu.
Aduocati officium est honorarium. 1215. C. glo. 2. l. 1. si men. fal. mo.
Aduocato ab initio salarium dandũ. 1021. D. glo. antepel. l. venditor fundi. cõ. prædio.
Aduocato salarium debet dari pro facultate eius, & fori consuetudine. 350. A. B. glo. 1. §. ait prætor. l. 1. de postu.
Aduocatum aduersarij corrupēs, litem perdere debet. 467. D. §. sed & l. 1. de calum.
Aduocatum dare debet iudex ei qui habere non potest. 329. C. §. ait prætor.
Aduocatum esse, honor est: ideo infamis nõ potest esse aduocatus. 333. C. glo. certis. §. ait prætor. l. 1. de postu.
Aduocatum malum habenti imputatur. 1979. A
Aduocati an possint esse monachi, canonici regulares & clerici. 330. D. in margine.
Aduocati honeste salaria petunt. 307. B. C. l. sumptus. de pac.
Aduocati mediocres æque sunt suo ordine audiendi, ac maiores. 139. D. §. obseruare. l. nec quicquam. de offi. procon.
Aduocati omnes ambiunt honorem. 330. C. glo. fi. §. ait prætor. l. 1. de postu.
Aduocati multa habent priuilegia. 333. C
Aduocati postulatio est iusta causa dilationis dandæ: in foro ecclesiastico hæc dilatio dicitur de prætextu. 602. E
Aduocati salarium quatuor modis petunt. 1633. D
Aduocati recte legibus vtentes, iustius viuunt quàm religiosi. 54. D. in margi. glo. sacerdotes. l. 1. de iusti. & iure.
Aduocati sunt athletæ iudiciorum. 50. A. §. discipuli. in fi. in proæ.
Aduocatorum honori deferendum est. 139. D. §. obseruare. l. nec quicquam. de offi. procon.
Aduocatorum improbitati quandoque ceditur. ibidem. §. obseruare. l. nec quicquam. de offi. procon.
Aduocatorum opera non locatur, sed beneficij loco habetur. 1215. D. glo. 2. l. 1. si menfor fal. mo. dixit.
Iudex ordinem seruare debet circa aduocatos audiendos. 139. C. D. §. obseruare.
Aduocatos non habentibus etiam vltro dare debet iudex. 140. A. §. obseruare. l. nec quicquam. de offi. procon.
Aduocatos patienter audire debet iudex. 139. A. B. §. circa. l. nec quicquam. de offi. procon.
partes debent litigare per Aduocatos. nõ per se: quãdoque tamen per se possunt. 242. E. glo. 3. in fi. l. 1. de eden.
testamentũ quandoque debet deponi in Aedem sacram. 1127. C. §. sed & l. sequen.
Aede sacra quandoque deponenda res est. 1610. E. §. si pecunia.
Aedificat & qui nouum opus facit, & qui vetus reficit. 1232. C. D. §. ædificare autẽ.
Aedificare prohibere quis dicitur. 1232. C. §. ædificare.
Aedificium inchoatum perficere vsufruc. non potest. 916. C. §. ædificium.
Aedificium sequitur solum. 1433. B. C. in fi. l. domo. de pign.
Aedificia vt reficiantur curare debet præses. 145. B. l. Præses.
Aediles. 67. A
Aediles cereales. 68. E. §. deinde.
Aediles curules. 68. C
Aediles curules, qui & vnde. 1958. C
Aediles mensurarum & annonæ curã habebant. 1600. D. in margine.
Aediles qui, & vnde. 132. D
Aedilium edictum verus. 1958. D. in margi. l. 1. de ædil. edic.
Aedilitia actio. i. redhibitoria. 1983. A
Aelianum ius. 65. C. §. augetcente.
Aemulor. 47. E.
Aequales sunt omnes homines quo ad Deum. 328. D. glo. 2. l. 1. de postu.
Aequalitas seruatur in iudiciis. 640. B. gl. absurdum. secus in contractib.
Aequalitas personarum & dignitatis cum reperitur, humanior sententia à prætore est eligenda. 271. A. B. l. maiorem. de pac.
Aequalitas si est in numero personarum, digniorum opinio præfertur. ibidem.
monachus & seruus, Aequiparantur. 369. B. in margine.
de Aequipollētibus quid fiat, nil interest. 1464. E
Aequa pondera, id est iusta, 521. A. in fine textus.
Aequitas summa. 1625. C. l. bona.
Aequum & bonum differunt. 54. B. C
Aequitas est attendere potius sensus, quàm verba. 1309. C. in mar. §. si quis. l. 3. de cõdic. cau. da.
Aequitas facit ne quis locupletetur alterius detrimento. 1330. C. D. in margine: nam hoc. de condic. inde.
Aequitas naturalis inspicitur penes effectum & causam finalem. 1309. B. C. in margine.
Aequitas naturalis mutari nõ potest. 242. A. B. in margi. l. 1. de eden.
Aequitas præfertur iuris rigori. 1355. B. C. §. sed & si. l. si ex. de pec.
Aequitas si poscat, subueniendum est. 475. C. l. diuus. in prin. de resti. in integ.
quotiens Aequitas suadet, totiens quis restituendus est. 605. C. §. multi. l. sed & si. ex qui. cau. ma.
Aequitatem ante oculos habere debet iudex. 1388. C. l. quod si. de eo quod cer. lo. quod quisque in alterius persona Aequum esse credit, id quoque in sua persona valere patitur. 177. A. l. 1. §. 3. in fin. quod quisque iur.
Aestimatur res domini arbitrio. 1305. A. gl. 2. l. si tutor. de in litem iur.
Aestimanda est res prout valet vnita, non diuisa. 1158. B. §. cum familiæ. in sum. l. Mæuius. fami. erciscun.
rei non Aestimatae traditio non fit. 2152. E. glo. 3. l. dotis promissio. de iur. do.
Aestimatio facit transire periculum in accipientem. 1885. A. B. §. æstimatio.
Aestimatio litis vera. 681. A. §. dolo.
Aestimatio rei nunquam crescit post interitum. 1381. B. C. in mar. l. sed ei. de cõdic. triticia.
Aestimatio venditio est. 1131. A. B. §. & hoc.
Aestimatio voluptatis non habetur. 949. C. l. cum de serui. de oper. ser.
Aestimationem non recipit liberum corpus. 1054. C. l. ex hac. si qua. pau. fec. dica. & 1064. C
Aestimatorium iudiciũ, id est actio quanti minoris. 1968. B. l. si quid.
Aetas ex aspectu iudicis iudicatur. 570. C. l. minor. in prin. de mino.
Aetas moderata dicitur. 17. annorum. in verbo, moderata.
Aetas nuptiis vt cognatio impedimento

Index materiarum

est. 2107. A. glo. duodecim.
Aetas senilis ad quid prodest. 236. E
Aetatis excusatio nō est aduersus p̄cepta
legū. 574. B. §. sed vt. l. auxilium. de mi.
Aetatis infirmitate captus non semper re-
stituitur 557. C. §. sin autem. l. minor au-
tem. de mino.
Aetatis lubrico parcitur. 245. A. §. eis. l. 1.
de eden.
Aetatis miseratione poenā minuit iudex.
573. C. §. in delictis. l. auxilium. de mino.
Aetatis ratio habenda est. 631. B. l. licet. de
arbi.
Aetatis cum venia nihil habet commune
delictū. 559. B. §. quid enim in prin. tex.
Aetates aestimantur singulorū. 319. C. D. gl.
cū iuvene. §. modus. l. 8. de trāfactionib.
Aetates hominum diuersum habent ter-
minum. 329. D
Aeternum. 993. D
Affectare nō debet quis id in quo vel in-
telligit vel intelligere debet suam infir-
mitatē aliis periculo sam. 1059. E. 1060.
A. §. mulionem. l. idem iuris. ad. l. Aquil.
Affectata nocēt, nō ambitiosē verō quēsi-
ta p̄sūt. 224. B. C. gl. 2. §. si. l. ij. si qs cau.
Affectio excusat. 414. C. §. interdum. ibi,
nam si. l. 3. de neg. gest.
Affectio nis par caula suspicionem tollit.
105 B gl. coniuictam. §. fin. si pater fa. de
adop. &. 2123. B. §. de vno. l. non solum.
de ritu nupt.
Affectio nis ratio habetur in iudiciis bonę
fidei. 281. B. gl. 3. l. fideiussoris. de pac.
Affectio nis ratio habēda 1800. CD. in tex.
l. seruus. de ser. expor. &. 1801. B. in gl.
Affectus) Conamen punitur, licet non se-
quatur effectus. 119. B. C. glof. 3. l. si quis.
de re. di.
Affectus animi cuiusq; aestimandus. 1966.
B. ad prin. l. quis sit. §. illud. de æd. l. edic.
Affectus cōsiderādus est. 887. B. §. suffice-
re. in prin. tex. l. arborib. in fi. de vsufu.
Affectus nullus vincit paternū. 379. E. glo.
pe. l. non solum. de procurato.
Affectus operi tuo nomen imponit. 2198
C. glof. donandi. l. sed si. de dona. inter
virum & vxorem.
Affectus punitur licet nō sequatur effectus.
331. D. in fine gl. 3. §. bestias. l. 1. de postu.
Affectus punitur licet non sequatur effe-
ctus, quādo lex solum affectum siue ef-
fectum considerat. 468. B. l. & generaliter.
§. 1. de calum.
Affectus ratio in bonæ fid. iud. habenda.
1673. C. D. l. cum seruus.
Affici quandoque in bonam partem acci-
pitur. 1801. A. glof. affici.
Affinitas cessat causa cessante. 371. C. in
margine.
Affinitas dicitur inter sp̄sōs & coniuges,
sed īproprie. 1316. E. 1317. A. gl. affinitas.
Affinitas p̄sēs quādoq; inspicitur: vnde
licet quis nō possit esse testis vxoris fra-
tris viuētis, tamē secus si vidua est: quia
affinitas est soluta. 334. C. in mar.
Affinitas renūtiata. 2061. C. gl. renuntiat
Affirmās aliquid debet illud p̄bare. 437
D. glo. si. l. eum actum. de neg. gest.
Affirmans probare tenetur. 2069. B. C. gl.
1. l. 2. de proba.
Affirmans se sapientem, sibi p̄iudicat.
177. D. glof. 1. l. hoc edicto. quod quisq;
iuris. & c.
Affirmantibus duobus magis creditur,
quā decem negantibus. 644. D. gl. si.
§. si plures. l. diem. de arb.
Affirmationi suę quādoq; creditur. 594.
C. glo. 2. l. item ei. ex qui. cau. ma.
Afflictus in vno releuatur in alio. 2127. E.

l. iure. de iur. do.
Afflictio datur afflictio. 2006. B. glof. fin. l.
si seruus. de euict.
Afflictio non est danda afflictio. 147. D.
glo. 1. l. diuus. de offi. p̄sē.
Afflictiones duas habere quis potest.
2006. A. B. sic afflictio datur afflictio. gl.
si. l. si seruus. de euicti.
Agere cū aliquo, est eū facere reū, & eum
cōuenire. 1272. B. C. l. ait p̄tor. in prin.
Agere id est actu vti. 1152. B
Agere id est tractare. 1985. C. glo. agitur.
Agere iudicati tribus casibus potest pro-
curator. 365. D
Agere non potest, qui est in potestate alie-
na. 279. E
Agere non videtur qui fecit ne vincere
posset. 2022. C. glo. 1. l. si ideo.
Agere quandoque id est defendere. 242.
E. &. 448. E
Agere nō potest fraudis conscius. 447. A
Agere quod potest quis, & per procura-
torem facere potest. 356. D. glo. fin. l. 1. de
procura.
vbi Agit quis, ibi defendere tenetur. 686
C. l. qui non de iud.
Agi dicitur quid in iudicio, fieri vero, ex-
tra. 405. D
Agi id est peragi. 795. D
non Agit qui paterna amicitia gerit. 461.
E. glof. 2. l. is qui. de neg. gest.
Agitur in subsidium quod aliās nō agere-
tur. 367. C. l. actoris. de procur. in gl. 1.
semper necessitas probandi incūbit ei qui
Agit. 2077. C. l. verius. de proba.
Agi aliud non debet, & aliud agi simulari.
267. A. §. dolo. l. iuris gen. de pact.
Agitur iterum, si prima actio fuit incom-
petens. 1987. E. glo. iterum.
Ago vt agas. 1882. B. C. §. messes.
Agens ante diem male agit. 928. C. §. deni-
que. l. 1. quando di. vsufu. leg. cc. Vide
supra Actio, actor, actus.
Agens, id est creditor. 2078. A. B. glof. a-
gentem.
Agens probare debet, nō possidens. 2075
A. l. quidam. in sum.
Agentis interesse habetur in confesso, &
negato. 1027. B. §. in confessoria.
Agnationis ius pacto dirimi non potest.
296. C. l. ius.
Agnationis ius sententia tollitur, & iura-
mento. 294. E
Agri vectigales. 879. C. in margi.
ἀγαθὸν θεοῖα. id est munus cōstituēdi desi-
gnādūq; certaminis. 1135. A. §. Neratius.
Album p̄toris corūpens punitur. 167.
A. B. l. si quis.
Alea, id est dubius euentus. 1728. C. ali-
quando.
Alea non emitur. 1777. E. 1778. A. l. cum
hereditatem. de here. vel act. vend.
Alfenus Varus. 60. E
Alia dictio, īproprie ponitur quādoq;
555. B
pactum de non Alienando rem propriā,
non valet. 311. A. l. nemo.
Alienās hodie periculum functionum in
se recipere tenetur, si ille in quem tran-
fertur, non sit idoneus. 300. C
Alienare in dubio non p̄sumitur quis ea
quæ possidet. 1953. D. l. sicut. quibus mo.
pign. vel hypo. sol.
Alienare potest minor & ecclesia, si con-
ditionem suam facit meliorem. 318. E
Alienare ré Cæsaris eius procuratori non
permittitur, sed diligenter gerere. 151. B
Alienare rem domini procurator tribus
casibus potest. 151. D
Alienare rem domini an possit procura-

tor. 151. B. &. 397. D
Alienari quid prohibetur, & p̄scribi.
2176. D. l. si fundum. de fun. do.
Alienatio necessaria tenet. 1129. E
Alienationem confirmat dominiū super-
ueniens. 863. B
Alieno nomine potest libertus patronum
conuenire sine venia. 192. B. l. quēsitum.
Aliena capita in restitutionem nō veniūt.
822. C
Alienationis p̄hibitio facta à lege non
habet locum in alienatione necessaria.
2173. A. l. 1. de fun. do.
Alieno facto liberatur quis. 426. B. glof. a-
lieno. l. si ex. de neg. gest.
Alienos adhibens, explorare debet cuius
fidei aut innocentie sint. 670. B. §. seruo-
rum. l. si nau. cau. sta.
Aliena res sub conditione potest obliga-
ri. 1916. A. §. aliena. l. si fundus. de pign.
Aliena res vendi potest. 1733. C. l. rem alie-
nam. de contrahen. empr.
facere debet quisq; in re Aliena quod fa-
ceret in sua. 1082. E. glo. 6. l. Quintus. ad
l. Aquiliam.
Alienas res quā nostras exactius custo-
dire debemus. 1791. D. l. custodiam. de
peri. & com. rei ven.
Alienum non verificatur in persona veri
domini. 1205. C. §. qui bona. l. 1. de ser.
vrbā.
æ Alienum totum patrimonium respicit.
700. G. §. tractatum.
Alimenta pro modo facultatū sunt p̄s-
tanda & c. 743. B. §. sed quia. l. si institu-
ta. de inoffi. testa.
Alimenta cum vita finiri constat. 319. C. §.
modus autem. l. 8. de transact.
Alimentarius transigendo potest facere
conditionem suam meliorem, non de-
teriorem. 318. C. in marg.
Alimentarius meliorem conditionē suam
facere potest sine p̄toris auctoritate.
ibidem in text.
super Alimētis relictis nō potest transigi,
nisi p̄tore auctore. 317. A. B. l. cum hi.
transactio super Alimentis testamēto re-
lictis, non valet sine decreto iudicis. 317.
A. in marg.
Alimentorum appellatione nō cōtinetur
vestiariū, nec habitatio, nec calcearium
in odiosis, in fauorabilibus sic. 320. A
Alimentorum transactio non porrigitur
ad habitationem & vestiariū. 320. A.
§. qui transigit.
Aliis non p̄iudicat res inter alios acta.
312. B. &. 313. A. l. imperatores. de tran-
sactio.
quādoq; facit quis aliquid nō tāquā ipse,
sed tanquam Alius. 104. D. glo. 3. l. si pa-
terfami. de adop. & in sumario. §. qui
duos. ibid. B. &. 156. D. gl. 1. l. & si p̄tor.
de offi. eius cui man. est iur.
per Alium nō possum, quā nō possum per
me. 109. E
per Alium possum quādam, quæ per me
non. 1928. D. glo. si. l. 3. quæ res pign. da.
obli. non poss.
per Alium qui facit, per se facere videtur.
2181. A. §. nā & si. in verbo accipere per
se.
facit quis per Alium & c. 91. D
habet quis per Alium quod per se habere
non potest. 92. B. C. gl. 2. l. imperator. de
sta. ho.
potest quis pro Alio quod pro se non po-
test. 329. E. glo. compleuit. §. initium. l. 1.
de postul. l. vide in verbo. potest quis.
cum alio non permittitur quod inter se
non permittitur. 320. B
Aliorum

Digesti veteris.

Aliorū in psona quod facio, multo magis in mea 1353. A. glo. 1. §. porro. l. frater à fratre. de condict. indeb.
Aliis prodest res inter alios acta. 1138. E. res inter alios acta; aliis prodest. 718. E. glo. profic. §. si quis ex. l. posthumus. de inoffi. testa.
res inter Alios iudicata, nec aliis prodesse nec obesse solet. 1947. C. §. igitur. l. Claudius. qui po. in pigno. ha.
Aliud inspicitur. & aliud fit. 146. E. gl. in l. sed licet. de offi. præsi.
Allegare ignorantia quadoque licet. 347. B. C. l. genero. de his qui no. infa.
Alluio ius fundi sequitur. 903. E.
Alluione multa crescunt: 1913. E.
Alter, id est duo. 709. B.
Alterius factū nocet alteri. 179. E. gl. pe. §. si is. l. 3. quod quisque iuris.
Alterius in persona quod æquū quisque putat, id in sua valere pati debet. 177. B. in text. l. 1. §. 3. i. fi. quod quisque iuris &c.
Alterius in persona quod quis seruat, in sua persona seruare debet. 301. A. l. cum in eo. in gloss. fina. de pac.
Alternatiua, & generis obligatio, æquiparantur. 1347. A. §. qui hominem. in sum. in obligatione Alternatiua pactum de altero non petendo, totam obligationem elidit. 288. C. §. sed si.
Alternatiua inter genus & speciē posita, ponitur pro id est. 1055. B. l. lege Bal. rei est electio in Alternatiuis. 2131. A.
Alternatiua vtrumque habet in obligatione. 1403. E. glo. i. l. illud.
Alternatiue cū duo promittuntur, vtrūque est in obligatione. 1614. C. glo. quod si.
Alternis annis cū quid duobus conceditur, in dubio (si non concordant) se impediunt. 904. A. l. quotiens.
Alutarij. 1742
Amant se socij vt fratres. 1709. E. glo. 2. l. verum. pro so.
Amaror, id est meretricius. 1206. E. §. is quoque
Ambiguitas, & obscuritas, differunt, quia hæc circa dictionem, illa vero circa orationem est. 297. B.
Ambiguitatis ratione quadoque neutrum valet. 297. E.
Ambiunt honorem oēs aduocati. 330. C.
Ambitosum præsumitur rescriptū contra leges factū. 532. A. glo. 2. l. 3. de mino.
Ambigua conuentio interpretatur cōtra eum pro quo profertur. 297. A. l. veteribus. de pact.
Ambigua oratio nocet venditori. 1734. C. l. cum in. de contrah. em.
Ambigua petitio interpretatur secundum mentem proferentis. 708. A. l. si quis. de iudi.
Ambigua voce legis ea est accipienda si gnificatio, quæ vitio caret. 78. A. l. in ambigua. de legi.
Ambulatoria est emptio. vlti. vo. legis potestas. 554. A. gloss. si. l. sed vbi. de mino.
Ambulatoria est vltima volūtas vsque ad mortē. 2201. C. §. penitē. in verbo, mors.
Ambulatoria legis potestas. 2174. E. l. e. iit. de fun. do.
Ambulatoria est stipulatio. 898. B. §. proinde.
Amicabilis compositor non est arbiter sed arbitrator. 630. B. §. recepisse.
Amicitia paterna gerens, non agit. 461. E. gloss. in. l. is qui. de nego. gest.
Amittit rem suam nemo errans. 151. A. gl. 4. l. 1. de off. procu. Cæsa.
Amisisse dicimur, quod aut cōsequi potuimus, aut erogare cogimur. 1080. E. §. in

lege. l. si seruū. in fin. ad legem Aquilia.
Amor honestus ex animo, non lucro, pēdet. 2178. D. glo. 1. l. hæc ratio. de do. inter virum & vxō.
Amplius, id est melius. 43. B.
Anceps periuriū non subeundum. 1302. A. §. graue. l. videamus. de in lit. iurando.
Ancilla vsuaria. 954. B. C. in tex.
Ancillæ non emuntur vt pariant. 1826. B. glo. 1. l. si sterilis. de acti. emp.
Ancillæ non ideo comparatur, vt pariant. 789. B. de peti. hered. l. ancillarum. facit contra ancillas parientes, quæ se faciunt sæpissimè impregnari.
Angustia temporis, non negligentia, releuat. 597. B. §. totumque. l. non enim. ex quibus cau. ma. vide in verbo, temporis angustia.
Angustāda nō est facultas alicui concessa. 957. C. D. §. licet. l. penul. de vsu & ha.
Animi vitium quado præstat venditor. 1961. E. §. idem Pompo.
Animi vitium pœnitētia non purgat. 1965. C. l. quis fit. de ædil. edicto.
Animum penetrat quadoque vitium corporis. 1971. C. D. l. ob quæ. in prin. de ædil. edic.
Aniculus quis. 877. B.
Anni sine solui debet pētio. 1634. C. i. margi. l. qui balineū. qui po. in pigno. habe.
Annonæ curam habebant ædiles. 1600. D. in margi.
Annulorū aureorū ius habere, erat antiquis, quod hodie dicimus equitem facere. 189. A. in margi.
Annum. 2197. B. §. illud per totum.
Annuum est, quo quis se alit per annum. 2206. E. l. si stipulata.
Ansa quid. 837. E.
ἀντανακλασις. i. motio reciproca. 984. B. C. l. si arborem. de ser. vrb. præd.
in Anteaetum veniam dare. id est de præterito. 1211. C. E. l. is qui.
Antecedenti concessio, conceditur accessorium. 998. A. B. in margi.
Ante diē qui agit, male agit. 928. C. §. denique. l. 1. quando di. vsu. leg. ce.
Ante dicitur id fieri, etiam quod post incontinenti fit. 381. E. gloss. 1. §. pe. l. Pomponius. de procur.
Ante diem soluens, debitum non repetit: 1329. C. l. in diem.
ἀντιὰς est tumor durus tōsillarum, seu inueteratus faucium tumor, qui discuti facile non queat. 1264. D. E. in tex.
ἀντίχρησις quid. 1441. C. D. i. gloss. & 1908. D. §. si antichresis.
ἀντίδορα. id est remunerationes. 784. C. §. plane.
Antidota. 1737. C.
Antiquiora præferuntur. 1123. B. in finalibus. si. regun.
Antiquitas probatur per famam. 439. E. in margi. gloss. committat. §. cum. l. at qui. de negot. gestis.
Antiquorum mos seruandus. 166. A. l. more. de iuris. omn. iudi.
Antistius Labeo. 70. E. & 71. C.
Aperte quō loquitur, sibi iputet. 1732. C. l. Labeo. de contrahen. empt.
Apices iuris nō curandos. 1657. B. §. quedam. l. si fideiusor. mandati.
Apocha & antapocha quid. 1367. C.
Apparere.) De his quæ non sunt, & quæ non apparēt. idem est iudicium. 1472. E. gloss. apparet. §. 1. l. sed & si pupil. de infitor.
paria sunt non esse, & nō Apparere. 1756. B. C. l. in lege. de contrahen. emptio.
Apparitor, id est cliens. 1212. D. l. diuus.

Apparitor bonu vix reperitur. in verbo; venia dignus.
Appellant multi frustratorie, causa morandi. 2063. C. l. tutor.
Appellare an & quando debeat emptor euctus. 2026. E. glo. 1. l. Herennius.
Appellare debet procurator. 1636. D.
Appellare debet quadoque quis. 449. C.
Appellare non debet dominus, si falsus procurator egit: aliter ratum haberet eius factum. 236. C. D.
Appellare non est necesse, vbi sentētia nō tenet ipso iure. 235. D. in verbo, sententia si non.
Appellare nō potest verus cōtumax. 710. C. §. sciendum. l. & post. de iudi.
Appellare potest fictus contumax. 475. D. & 476. A.
Appellari an possit à sententia arbitri. 208. E.
Appellari non potest ab eodē ad seipsum. 131. E. 132. A. glo. 2. l. si. de off. prætor. tradit tamē historici, matronā quandam à Philippo Macedone ad eundē sed sobrium appellasse. ibidem in mar.
Appellandū non est, si sententia non tenet ipso iure. in verbo, Sententia si non.
Appellatione ab interlocutoria pēdente, iudicis officium conquefcit super principali. 576. B. C. l. intra.
Appellatione pendente damnatus potest testari. 345. A.
Appel. pendente omnia non remanent in eodē statu. 743. B. gl. pe. l. si instituta. de inoffi. testa.
Appellatio minorum, est restitutio minorum. 579. C. D. l. præses. de mino.
Appellatione pendente an quid nouari queat. 1680. E. glo. posse in additione.
Appellationis causa & principalis sunt diuersæ. 337. D. glo. pe. l. si. de postu.
Appellationis iudex sententiā confirmare ex noua causa potest. 1492. A. l. Titianus.
Appius Claudius. 69. C.
Appij Claudij impium facinus. 67. §. D. Initium.
Approbo) Quod approbo, non reprobo. 427. D. glo. 1. l. Pompo. de nego. gest.
Approbare non videor, quod vt testis sub signo. 1444. A. l. Gaius. de pigne. act.
Approbat quis eo ipso q̄ non reprobatur. 209. C. glo. l. si ab arbitro. qui factisda. cogan.
Approbandæ sunt literæ prius quā eis si des adhibeatur. 398. C. D. gloss. pen. l. si procuratorem. de procu.
Approbens aliquem non potest amplius eū reprobare. 730. B. in margine. l. nihil. de inoffi. testa.
Approbat medicus potest reprobari. 428. E. glo. semel. l. Pomponius. de negot. gest.
Approbatio quæ non tenet, non officit aptobanti. 730. B. §. si cū. l. nihil. de inoffi. testa.
Aqua fluminis est communis. 116. E.
Aquæ ductus quid. 968. B.
Aquæ vsus personalis est. 957. B. C. l. vsus.
Aquam de suo non potest quis in alienū mittere. 1036. B. l. fistulas.
Aquam & ignem accipere. 2218. B. §. virgini.
Aquam in cœnaculo quilibet habere debet. 133. B. in textu.
nō possum cōcedere Aquā ex meo aquæ ductu, quā ex alieno habeo. 1006. C. l. ex meo.
Aquarium, siue aquagium, est riuus vnde aqua ducitur. 1003. C. l. Quintus.
Aquiliana

Index materiarum

Aquiliana stipulatio qualiter concipitur. 312.D.E.
 Aquiliana stipulatio dicitur liberalitas: quia liberat à primis, & sparatur acceptilatio. 315.A
 Aquiliana stipulatio non porrigitur ad ea de quibus non est cogitatum. Ibidem in margi.
 Aquiliana stipulatione omnes obligationes tolluntur, si hoc est actum. 314. B.l. Aquiliana.
 Aquilæ legis tria capita. 1055.B
 Aquilæ legis actio an deuoluatur in petitionem hereditatis. 796.A
 Aquilæ legis actio oculos à tergo habet: quia etsi nō interfuit, interfuit tamen hominem sanum fuisse. 842. C. gl. pen. ad fin. §. si homo. l. si autem. de rei vin.
 Aratrū. euertēdis vrbibus olim ducebatur. 937. C. in margine. & l. si vsusfru.
 Arbitr, id est iudex. 209.C
 Arbitr, & arbitrator differūt. 629.D & 630. B. §. recepisse.
 Arbitr æquiparatur iudici non habenti merum imperium. 650. B. C. in margine
 Arbitr habet aliquā coercionem. 656. E. in margine.
 Arbitr non potest pronuntiare extra locum compromissi. 639.E
 Arbitr non excedit fines, nec iud. 652. C
 Arbitr potest esse infamis. 350. E. & 625. A. & 626. E. l. Pedius. 627. A.
 Arbitr potest stipulari pœnam à partibus: parti obseruanti, si altera non obseruet. applicandam. 628. D. in margine
 Arbitr potest mutare & reuocare sententiam suam interlocutoriā prætextu erroris, sed nō definitiuam. 635. B.
 Arbitr quis esse nō potest in causa in qua est iudex ordinarius. 627. D. §. si quis
 Arbitr vnus sine alio sententiam ferre nō potest. 632. C. §. Item si.
 Arbitri duo electi si dissentiant, eligunt tertium. 633. D. in margine.
 A sententia arbitri super incidenti vel emergenti, potest appellari. 208. C
 An possit appellari à sententia arbitri. Ibid.
 Arbitri sententiæ vt stetur, tria requiruntur. 644. A
 Arbitri sententiæ (etiam iniquæ) parendum metu pœnæ. 643. C. l. diem proferre. §. stari. de arbi.
 Arbitrari non debet iudex in determinatis à lege. 375. AB. in margi.
 Arbitrator & arbitr differunt. 629. D
 Arbitrium habens in pœnalibus, debet sequi pœnam consuetam. 375. B. in mar.
 Arbitrium quandoque, id est sententia. 520. C
 Arbitrium soluitur sacerdotio obueniēte. 639. AB. §. sacerdotio. l. diem. de arbi.
 Arbor mala non potest bonum fructum facere. 1280. D. gl. de ædil. edict.
 Arbores amœnæ non debent ab vsufructuario deiici vt hortos olitorios faciat, vel aliud quod spectet ad redditū. 890. B. §. etsi. facit contra eos qui arbores ex viridario sancti Ioannis Lateranensis Parisien. deiecerunt.
 Arca, id est societas. 1723. B. gloss. arcam.
 Arca carmerata, aliàs ærata. 1858. D.E. §. si inquilinus.
 Arcula. quid. 1230. C
 Archidiaconi an possint exigere procurationem. 135. B. §. antequam. l. obseruare. de offi. procon.

Arctandus nimis quis non est. 223. C. D. §. si quis. l. 2. si quis cau.
 Area ædificij pars est. 987. A. §. si sublatum.
 Arethusa ne, an Arethusa, in. l. Arethusa. 91. B. C. in margine.
 Argentariam exercere. 982. B. in margine.
 Argentarij sunt, qui singulorum rationes conficiunt. 246. A. §. huius.
 Argentario non eduntur suæ rationes, nisi casu eas amiserit. 249. A. B. §. prætor.
 Argentariorum officium publicam habet causam: & principalis eorum opera est, vt actus sui rationes conficiant. 252. C. & 253. A. l. argentarius.
 Argentum postulat. 1869. A. B. §. quantum. & in margine.
 Arguere. 668. B. C
 Arguere licet ab his quæ fieri solent. 896. B. l. si quis.
 Argumentum à contrario sensu valet in iure. 154. D. & 1636. D. in margine.
 Argumentum sumptum à verbis rubricæ, valet. 698. B. in margine.
 Arma portatē potest iudex punire. 1122. E. in margine.
 Armentum, boum: grex, onium: equitiū, equorum. 821. E. §. per hanc. & 253. C
 Arra non est necessaria ad contractum emptionis. 1737. A. l. quod sæpe.
 Arræ qua actione peti possunt. 1737
 ἀρρωσεία, id est ægrotatio, imbecillitas. 1962. C. in textu.
 Ars. est de infinitis finita doctrina. 54. B.
 Ars imitatur naturam. 105. C. l. nec ei. ibi, si minor de adop.
 Artis velamentum est operæpretium. 1699. A. l. cum duobus. §. 2. pro socio.
 Articulandi modus circa valorem rerum. 1387. C. in margine.
 Articuli non possunt legibus comprehendī. 76. A. l. non possunt. de legi.
 ἀσαφής, id est obscura & obtusa voce. 1962. E. l. murum.
 ἀσημας, id est sine vlla significatione vocis ibidem.
 Aspectus multum operatur. 193. D. glo. si. l. satis. de in ius vocan.
 ex Aspectu iudicis probatur ætas. 570. B. l. minor. 25. in prin. de mi. hodie secus: vt ibi no. gloss. 1.
 Aspectu solo citari potest quis. 193. B
 in Assem vēdere quid. 1956. A. l. Titius. quib. mo. pig.
 Assessor dicitur consiliarius. 159. B
 Assessor dicitur comes iudicis. 158. E
 Assessor in prouincia esse quare nemo potest. 612. B. glo. constitutionibus. l. hi.
 Assessor non potest illic postulare. vbi est assessor. 159. A. l. consiliarius.
 Assessor solet eligi propter peritiam. 177. D
 Assessorem non excusat imperitia. 177. C & 178. A. l. hoc edicto. quod quisque iur. & c.
 Assuerare facile quis nō debet quæ ignorat. 1817. C. de actio. emp.
 Astringi non debet quis ad id quod non potest. 424. C. glo. 5. §. fina. l. si pupilli. de nego. gest.
 Asylum. 1966. E. gl. in asylum.
 Athletæ qui. 342. A. B. l. athletas.
 Athletæ iudiciorum sunt aduocati. 50. A. §. discipuli. in fin. in proœmio
 Atque, id est sicut. 1043. D. & 2156. D
 Atriarij. 662. E
 Atrox debet esse metus. 481. A. B. i. margine.
 Atrox quid. 574. A

Atreus Capito. 71. C
 Attentare non debet quis id ad quod est insufficientis. 1059. D. E. §. mulionē. l. idem iuris. ad. l. Aquiliam.
 Attinere quid. 2217. E. & seq.
 Atypus quid. 1263. A
 Auarissimum est per omnia accipere. 137. C. in textu.
 Auaritia exactorum illicita reprehenditur. 143. A. B. 145. A. §. præses. l. illicitas. de offi. præsi.
 inhumanum est, accipere à nemine: passim, vilissimum: omnia, Auarissimum: 137. C. §. nam valde. l. solent. de offi. procon.
 Auaritia vitanda. 137. B. §. non vero. l. solent. de offi. procon.
 Auctor secundus. 1998. C. l. illud.
 Auctor, id est venditor. 2008. C. l. sed si. & 2019. E. & 2021. C. i. tex. & 2026. C. D. l. Herennius.
 Auctoris dolus non debet ei nocere qui causam lucratiuā nō habet. 372. B. C. gl. 1. l. si quis. de procurator.
 Aucupari non licet per agros alienos inuitis dominis. 1003. C. l. diuus. de ser. rusti. præ.
 Audiri) Quandoque non auditur quis. 69. D. glo. turpe. §. Seruius. l. 2. de origine iuris.
 Audiendus non est petens quod intus habet. in verbo, petens quod.
 Audientia quādo negatur cōtumaci. 604. E. in margine.
 Auditorium. 657. D
 per Auditū memoriā extare pbat. 2082. B. l. si arbitr. de pba. testimoniū de auditu. valet i verbo testimonium de auditu.
 Auerio. 1453. A. & 1467. C. §. Paulus.
 Auerfionis pactum quod comprehendat. 1872. E
 Auerfione aliquid locare. 1871. D. l. & hæc. & 1872. D. l. opus.
 Auerfio onus. 1869. A. gloss. oneris.
 Auerfio oneris actio in verbo onus auerfio.
 Auferre, id est accipere. 1465. C. in textu. & 1782. D. glo. abstulero.
 Auferre id est ferre. 2209. A. B. l. Vir vxori.
 Auferre legatum ex testamento. i. accipere. 800. E. sic pecu. auferre, id est accipere. 815. E. l. cum multi.
 Aufidius Namusa. 70. E
 Aufidius Tuca. Ibid.
 Aufugiens à fundo ante vim illatam, non dicitur vi pulsus. 481. A. B. l. merum.
 Augusta legibus soluta nō est, sed gaudet priuilegio principis. 80. C. l. princeps. de le.
 Augustinum pro consilio nō quærat, qui deum vult instituere. & filium exheredare. 722. A. B. gloss. sæpissime. §. si imperator. l. Papi. de inoffi. testa.
 Aulus Cascellius. 71. A
 Aulus Ofilius. 70. B
 Aureus & solidus idem. 194. D
 Aurei. 72. libram. faciunt. 516. B
 Aut, quandoque ponitur pro & 329. C
 Authenticæ rationes sunt necessariæ auctori. 1128. D. E. §. nos videbimus.
 Authenticis iudicatur. non exemplis. 2083. C. l. ij. de fide instrum.
 Authorari in re sua quis potest. 1757. B. glo. 4. l. fistulas. de contrahen. emptio.
 Authoritas in iure quid significet. 2037. A in margine.
 Author delicti tenetur. 1208. C. glo. 1. l. in hoc. de ser. cor.
 Author doli de dolo tenet. 1487. B. §. ipse

Digesti veteris.

l. quod in. de tribu.
Author mali, laudator. 1206. C. §. non enim. l. i. de ser. corrup.
Autoritas iudicis non contemnenda. 677. B. §. prætoris. l. si quis ex. de iudi.
Autoritas principis requiritur in muris reficiendis. in verbo muros.
Autoritate propria ingrediendi bona facultatem dat hypotheca. 1931. C. in mar.
Autoritate quæ maiore nituntur, validiora sunt. 248. A. gl. 3. §. i. l. si quis. de eden.
Auunculus nemo fit adoptione. 2108. E. §. adoptiæ. de ritu nuptiarum.
Auis & auia non continentur appel. patris & matris. 2116. E. §. hoc capite. in verbo patris.
Auxilium legis frustra implorat, qui in legem committit. 2118. C. D. §. i. l. filio de ritu nup.
Auxilio nouo egent, quæ de nouo emergunt. 209. D. gloss. fin. l. si ab arbitro. qui satisfacta. cog. & 238. E. gl. pe. l. oratione. de fer. & 631. D. glo. 4. l. licet. de arb. & 1198. B. §. ex causa. l. de ætate. de inter. acti.
Auxilia tria contra contumacem locum habent. 1701. E.

B

Baccalauri iuris ciui. olim λύται dicebantur. 49. B. in margi. & tex.
Bacchatus, id est lymphaticus. 1961. in margine.
Balbus Lucilius. 70. C
Balneariam facere. 982. A. in margine.
Balneator. 1867. E. glo. balneatore.
Barataria est quando datur pecunia iudici, ne fiat iustitia. 468. B. in margi.
Beatius est dare quàm accipere. 1406. A. in rubrica commo. vel contra.
Bene agenti creditori inter alios male agētes, fauet lex. 335. E. glo. excepta. §. sed vtrum. l. 3. de mino.
Benefaciendo etiam quis iniuriam quandoque facit. 1074. C. D. §. & si. l. si seruus. ad legem Aquiliam.
ad Benefaciendum beneficientibus omnis creatura mouetur. 784. D. glo. obligauerunt. §. consuluit. l. sed & si. de petitione hereditatis.
Beneficium, officium, & c. differūt. 716. D
Beneficium amittit quis per suum delictum. 574. D. glo. fin. l. auxilium. de minoribus.
Beneficiū dat, qui depositū accipit. 1622. B. C. §. sed contra. l. Lucius. depo.
Beneficium omne perpetuū est. 311. E. glo. fina. l. si. de pact.
Beneficiū perditur ratione mēdaciij. 1053. A. §. & cum. l. j. si qua. pau. fe. di.
Beneficium principis plenissime interpretandum est. 86. A. l. beneficium de consti. princi.
Beneficium quandoque pro maleficio sumitur. 80. E
Beneficium venditoris prodest emptori. 1778. A. l. emptori.
Beneficium vnus non extenuat maleficio alterius. 1106. A. l. si ex duobus. de noxa.
Beneficio ecclesiastico renuntians minor, an restituatur. 539. E
Beneficio adiuuari nos, non decipi oportet. 1418. C. §. idēque. l. in commo. cōmo.
Beneficio affici hominem, interest hominis. 1801. A. l. seruus. de ser. expor.
Beneficio ecclesiastico renūtiās magis videtur exoneratus quàm damnum passus. 539. D. glo. 2. l. ait prætor. de mino.

Beneficio mihi cōpetenti ex persona tua, non vtor te inuito. 579. A. l. si iudex. de mino.
Beneficiis iuuari non decipi nos oportet. 1667. C. glo. 4. l. si mandatu. mandati.
Bene gerere) Administratio rerum nō datur minoribus etiam rem suā bene gerētibus. 530. C. D. §. apparet. l. i. de mino.
Bene gestum non debet ex alio euentu resciscitari. 131. C. glo. reprobari. l. 3. de offi. præto.
Bengina interpretatio sequēda. 2164. A. l. si ita. de pac. do.
Benigne quod datum est, fraude reuocari non debet. 1995. B. l. ad res. de ædil. edic.
Benignius. ll. sunt interpretandæ. 177. B. l. benignius. de legi.
Benignius quod est, sequimur. 1255. C. l. si tibi. in fi. si cer. pe.
plus faciunt Benigni mores quàm facultates. 106. B. glo. sobrietas. l. nec ei. in fi. de adop.
Benignior sententia sequenda. 1630. C. l. sed Proc. man.
Benignitas præfertur rigori. 1315. B. glo. huanianus. l. 3. de offi. præto.
Beroarij. 135. A
Berones. 1869. C. §. idem. & in margine.
Bestia dicitur magis à feritate quàm ex animalis genere. 331. B. §. Bestias.
iumenta vendens ita promittit: esse, Bibere, vt oportet. 1811. B. §. animalium.
Bibens cōsumit pecuniam in bonos vsus. 572. A. glo. 2. l. si minor. 25. de mi.
Bisextus vnde dicitur. 534. C
Bisexto natus, quoto die natus dicitur. 534. A. §. proinde.
Bona intelliguntur deducto ære alieno. 2155. C. glo. 3. l. mulier. de iur. do.
in Bonis non sunt liberti. 1142. C
Bona fides exigit, vt quod conuenit fiat. 1860. B. l. cum venderem. loca.
Bona fides in cōtractibus requiritur. 1625 C. l. bona fi. & 1678. C. §. Paulus. l. si mandatu. mandati.
Bonæ fi. conuenit, ne de alieno lucrū quis sentiat. 1638. A. B. §. si procurator. l. idēque. manda.
Bonæ fid. conuenit, vt quisque præcipuū habeat quod ex re eius quæsitū est. 1174 C. l. communis. com. diui.
Bonæ fi. nō congruit de apicibus iuris disputare. 1657. B. §. quædam. l. si fideiusfor. manda.
Bonæ fid. non conuenit abnegare quod quisque accepit. 1616. D. l. quod seruus. depo.
nihil Bonæ fi. magis cōgruit quàm id præstari quod inter cōtrahentes actum sit. 1810. E. §. cū enim. l. ex empto. de actio. empt. & ven.
Bonæ fi. iudicium non recipit præstation. quæ contra bonos mores sit. 2044. B. l. generaliter. de vsur.
Bonæ fidei possessor an faciat fructus naturales suos perceptione sola. 2065. A. glo. bonæ fidei.
Bonæ fidei possessor, & fructuarius differunt. 2055. C. D. glo. separati sunt.
Bonæ fidei possessor fit dominus fructuū, cū primū à solo separati sunt. 865. C. D
Bonæ fi. possessor in id tantum quod ad se peruenit tenetur. 772. C. glo. facti.
Bonæ fi. possessor nō tenetur de casu. 832. E
Bonæ fid. possessor quando facit fructus suos. 935. B. C. l. si vsufructua.
Bonæ fi. poss. quādoque non lucratur fructus. 869. C. glo. eos. l. emptor. de rei vī. omnia quæ contra Bonam fi. fiunt, veniunt in empti actionem. 1803. B. §. om-

nia. l. i. de actio. emp.
Bonam fidem præstare debet qui procurat. 1637. C. D. l. idēque.
Bona fide factū, bene fieri videtur. 1291. E. glo. 3. §. in popularibus. l. cum qui. de iureiur.
æque Bonū dandum, ac recipiendum. 642. E. glo. fina. l. Labeo. de arbi.
Bonum est bibere. in verbo. consumere.
Bonum & æquum considerare debet iudex. 224. B. l. 2. si quis cautio.
Bonum & æquum differunt. 54. B. C
Boni non metu pœnæ, sed spe præmij inuitandi. 54. D
Boni viri arbitrata quid cōstinetur. 959. B. in fi.
Bono viro non conuenit credere alicuius interesse quod animo sæuientis non sit satisfactum. 1800. B. §. si quid.
Bono abstinere est malum facere. in verbo malum facit.
Bono melius inuenitur. 138. E. gl. 1. l. nec quicquam. de offi. procon.
non sufficit abstinere à malo, nisi fiat quod Bonum est. 60. D. in verbo abstinere.
Bonorum possessiones tres sunt, quæ ius non tribuunt. 721. D
Bonis parentibus natus, bonus præsumitur. & econtra. 1980. E. in mar. l. l. quod si. de ædil. edict.
Bonos fructus producit arbor bona. 1980. D. E. gloss. l. quod. si de ædil. edict.
Bononiam extruxit Theodosius imperator. 50. B
Bononienfes sunt magni dissimulatores. 150. B
Bos an sit iumentum. 1984. C. §. vnde.
Brabeutæ gymniciis agonibus præerant. 342. C. in margine.
Breuitas termini non vitiat contractum. 1880. B. §. in operis. l. insulam. loca.
Breuitate gaudent moderni. 477. D. glo. 1. l. i. quod merus causa.
Brigator. 379. B. in margine.
Brutus. 70. B
Bulgarus.) Ordine turbato succedis Bulgare nato. 732. E. glo. 2. l. nam & de inoffi. testa.
Bursæ commodum.) Numerus personarū præualet dignitati, cum agitur de commo bursæ. in verbo. Numerus.

C

Cadens de equo, si occidat, æquē punitur ac si occidisset gladio. 1052. B
C. in margine.
leuius Cadit quod ex alto cadit. 987. B. C. §. stillididū. l. seruitutes. de ser. vrb. præ.
Caduca dos. 2114. B. §. veterem.
Cæcus post cæcitatem iudex esse non potest. 677. E
Cæcus adeptam retinet dignitatem, nouā non accipit. 330. C. §. quamuis. l. i. de potest.
Cælius Antipater. 70. B
Cælius Sabinus. 72. C
Cæsa. 1825. B. §. si ruta.
Cæteri. 378. B
Cæterum, id est alioquin. 1966. B
Cæterum, id est certe: quādoque vt. 252. B
Calamitas vnde. 88. D
Calamitas matris nō debet ei nocere qui in vtero est. Ibidem. C. l. & seruorum. §. ingenui. de statu hominum.
Calamitosorum precibus illachrymati iudex non debet. 150. A. l. obseruandum. de offi. præsi.
Calcere vnam lectam. 1829. D. §. cæterum.
Calculus, id est computatio. 347. C
Calculus quid. 326. A
Caligatus miles. 339. E
Calliditas,

Index materiarum

- Calliditas, & fallacia, differunt: quia hæc in mentiendo, illa in tacendo est. 267. A
Calliditas fit tacendo, fallacia mentiendo, machinatio arte verborum. 504. B
Calliditas seruis cognata. 1558. B. l. quod si. §. sed si, de in rem verso.
Calliditas sua nemini prodest. 1187. C. §. proinde. l. sed & si. ad exhib.
Calore iracundiæ quod fit, non prius ratum est quam, &c. in verbo Iracundia.
Calumnia nõ præsumitur (in dubio) in eo qui deputatus est ad aliquid agendum. 343. D. in margine.
Calumniæ iuramentum tacite omittitur. 376. C. D.
de Calum. iurare debet, qui petit editione sibi fieri. 247. C. D. §. exigitur.
de Calum. iurare debet iuramentum deferens. 1295. C. D. §. qui iurandum.
Calumniarum alia euides, alia non. 800. E
Calumniari non debet ius civile. 1190. C. l. pen. ad exhibendum.
Calumniari non sufficit, nisi sit pronuntiatum. 353. D. glo. 2. l. non alia, de infra.
Calumniari videtur quis eo ipso quod nõ probat. 2087. E. glo. fin. §. idem diuus. l. 3. de testi.
Calumniator quis. 343. C
Calumniatoribus succurri nõ debet. 573. C. l. auxilium. de mi.
Calumniosus quinque modis accipitur. 466. E
Calumniosam scripturam in iudicio producens, punitur vt falsarius. 2083. E. glo. fin. l. 2. de fide instru.
Camerata arca, aliàs ærata. 1858. D. E. §. si inquilini.
Campanæ pulsus quod fit, ab omnibus fieri videtur. 518. A. glo. facere. §. l. 15. de do. ma.
Campanas veteres Ro. non habebant, sed voce & cornu utebantur. 132. D. glo. fi. l. 1. de offi. præ. vigi.
Cancellare. 752. C
Cancellatum si reperitur instrumentum apud debitorem, an præsumatur soluisse. 1367. D. in margine.
Cancellatus si reperitur chirographus, nõ probat solutionem. 2078. A. l. si chirographum.
Canonici regulares an & quando possint esse aduocati. 330. B. C. in mar.
Canonici esse possunt literati æquæ ac nobiles. 1685. E. glo. 2. l. societas pro socio.
non Capiens, id est incapax. 802. A. l. prædonis. sed malim illic legere, incapaci: quàm, non capienti.
Capitalem fraudem admittere quid. 1972. A. D. §. capitalem.
Capitalis inimicitia duplex. 631. D
Capitalis rei condemnatus quis dicatur. 224. D. in tex.
Capitaliter cõdemnatus quis. Ibidem. & 225. B. in textu.
Caput, id est status. 584. A
à Capite debet edi ratio. 253. B. §. edi. l. argentarius. de edendo.
à Capite edi rationem, id est, cum die & consule, quæ sunt in capite. Ibidem in glo.
Capfarius est, qui libros portat. 133. B
Capfarius est, qui vestes in balneis seruandas suscipit. 133. B. C. in tex.
Captati non debent verba iuris. 1190. C. l. pe. ad exhibendum.
Captio iuris vitanda. 2074. D. l. circa. in fi. de proba.
Captio vitanda. 2160. E. l. fin. de iure dotium.
Captiositas reprobat. 315. A. l. cum Aquiliana. de transact.
Carcerem non debet quis exire sua auctoritate, quamuis possit. 593. B. C. glo. fi. l. succurritur. ex quibus cau. ma.
Carcere detentus habet iustam causam non sistendi in iudicio. 225. B. & 226. A. §. illud. l. 4. si quis cautio.
in Carcere confessio facta non valet, nisi perseveret. 501. A. glo. 1. l. qui in carcere. quod metus cau.
Carceratus excusatur. 245. A
Carceratus pro debito, non potest exire nisi soluat, etiam si velit dare fideiussores. 1271. E. in mar.
Cardinales & episcopi æquiparantur præfectis prætorio. 126. A
non improbat qui maluit re Carere, quàm ob eam sæpius litigare. 620. A. in tex.
Carina quid, & vnde. 857. C
Carius res vt vendantur, aliquid accipiens grauitus est puniendus. 237. B. C. l. folet.
Caristia tempore omnia in commune sunt conferenda. 1461. C. §. itidem. l. 2. de lege Rhodia.
Carminare. 2197. E. glo. lanipendia.
Carmine famoso damnatus, instabilis. 2093. C. l. ob carmen.
Carnem suam odio habuit nemo. 197. C. glo. 1. l. item. in ius voca. vt eant.
Carrucha, alias carrum. 2196. D. in textu.
Carrucharius. 1850. C. D. l. item.
Carthago aratum passa est. 937. C. l. si vsusfr.
Cæsaria taberna. 1032. D. §. Aristo.
Cast ure, id est frequenter cadere. 987. B
Castiani. 72. B
Cassius Longinus. ibidem. A
Castaldi. 135. A
Castellum quid. 985. C. D. in mar.
Castellum est, ex quo fistulis aqua ducitur. 1835. D. E. & 1756. E
Castigatio leuis, siue modica, concessa est magistro. 1057. C. §. si magister. l. 5. ad legem Aquil. & 1851. C. §. quauis. l. item. locati.
Castigatio modica datur minoribus magistratibus. 171. C. l. Magistratibus.
Castigatio modica permittitur magistro & aliis. 893. D. E. & 896. C
Castigatio quibus, & quæ concessa est. 1057. C. §. si magister. & in mar.
Castitas commendatur. 67. E
Castitas maior fœminæ quàm maris exigitur. 2116. B. gl. quæ in adul. l. palam de ritu. nup.
Castitas sola possibilis est animas deo presentare. 67. E. glo. castitatem. §. initium. l. 2. de origine iuris.
Castrat, id est castè natus. 1984. E. & 2138. E. glo. castratum.
Castratus & spado differunt. 2138. E
Castrati nec adoptare, nec matrimonium contrahere possunt. 101. A. B. §. illud.
Castratione mulus non fit deterior. 1984. C. §. sed enim. l. ædiles aiunt. de ædili. edic.
Castrorum vel ciuitatum muri non debent refici sine licentia principis. 138. D. E
Casus contingens in fructibus nondum collectis, facit remissionem mercedis, si damnum est incurabile: secus in collectis. 1853. C. D. & 1854. A. §. si vis.
minor non restituitur contra Casum fortuitum. 550. C. in mar.
pacto potest quis se obligare ad Casum fortuitum. 1664. D. E. l. & Aristoni.
focius non tenetur de Casu for. 1699. B. §. damna.
procurator tribus casibus defendere tenetur. 370. C
gestor non tenetur de Casu, nisi precedat culpa. 432. A. l. debitor. de nego. gest. Barr. in sum.
Casu non purgatur dolus. 1105. C. l. si heres. de noxa.
cum quis non tenetur de Casu, si culpa præcedat casum, tenetur. 1410. C. glo. 1. §. sed interdum. l. si vt. commo.
valet pactum quo quis tenetur de Casu fortuito. 1848. A. §. Iulianus. l. si quis domum. locati & com.
Casuum fortuitorum renuntiatio specialis valet, generalis non. 226. B. §. quæsitum. l. 4. si quis cau.
Casus fortuiti sunt, quibus resisti non potest. 1419. A. l. in rebus.
Casus aduentitij spectantur. 455. E. gl. sed & si. l. diuortio. de nego. gest.
à Casu excusatur aliquando merum inferens. 495. E
Catadromus, id est decursus. 1844. D. l. si feruus. de act. empti & ven.
Cataplos, est portus, ad quem proconsules plerumque applicare solent. 135. C. in tex. & in margine.
Cauere, id est promittere. 106. E
Cauere, improprie pro satisfacere ponitur. 940. D. l. sed de. & l. ergo.
Cauere, id est cauere postulare. 1203. D. gl. caueamus.
Caueri debet iterum ex causa. 207. C. glo. fi. §. 4. l. de die. qui satisfacit. cogan.
Cauendum est de eo quod est faciendum. 1388. E. glo. 2. §. 2. l. quod si. de eo quod cer. lo.
Caupo, nauta, stabularius, differunt. 666. C. l. nauta.
Caupones fraudibus non abstinere. 661. C. §. & nisi. l. 1. nau. cau. sta.
Caupona. 2115. A. glo. taberna.
Causa addenda est quotiens aliquid fit. 340. D. glo. 3. §. ignominia. l. 2. de infra.
Causa appella. & principalis sunt diuersæ. 337. D
Causa & lis differunt. 2085. A. gl. litibus.
Causa & actio differunt. 242. C
Causa, id est datio vel factum, quo vestitur contractus innominatus. 261. A. B. & 262. B. Item est vestimentum contractus innominati. eodem. 262. B
Causa, id est æstimatio. 1993. A. glo. cau. sa.
Causa, id est fauor. 1354. B
Causa, id est instantia. capitulum, &c. 240. E
Causa, id est ius. 2097. D
Causa, id est utilitas. 861. D
Causa debet inferi in sententia. 340. B. & 2014. D. gl. ex stipulatu. de euic. §. Ignominia.
Causa ex noua sententia confirmare potest iudex appell. 1492. D. E. l. Titianus.
Causa finalis restringit legatum. 952. A. §. sed si. Bal. l. si habitatio de vsu & habi.
Causa inspici debet. 1634. E. §. & Labeo. l. si procuratorem. manda.
Causa quandoque id est factum. 1090. A
Causa iusta, id est titulus. 877. D
Causa superueniente mutatur quod factum est. 325. A. l. non est. de transact.
suspicionis Causa an debeat semper probari. 362. E
Causa rei restituitur, quando omne habet petitur, quod habiturus esset, & c. 835. B. §. nec enim. & 861. D. glo. causæ.
Causam restituere quid. 1259. C. l. cum fundus.
Causa

Causa turpis si est dantis & accipietis, cessat repetitio. 1370. C. l. auunculo.
 in eadem Causa sistere quis dicatur. 214 C. in textu.
 Causa cessante cessat effectus. 103. D. gl. fi. l. in omni. de adop. & 688. E. glo. fi. l. qd enim. de iudi.
 Causa finali cessante, cessat effectus: secus de impulsiva. 330. D. glo. l. §. origo. l. 1. de postu.
 Causæ cognitio cum requiritur, quid agendum? in verbo cognitio.
 Causæ cognitionem quæ desiderant, per libellum expediri non possunt. 139. A. in fi. text. l. nec quicquam. §. 1. de offi. procon.
 Causam apud prætorem agens, in ius vocari non debet. 184. B. §. præterea.
 Causam sui testimonij dicere debet testis. 319. A.
 in Causa ius est positum. 1099. E. in text. & ibi glo.
 Causarum genera tria. 369. E.
 Cautela abundans non nocet. 639. C. glo. exprimere. §. plenum. l. si cum. de arbi. quedam ad maiorem Cautelam fiunt, quæ aliàs fieri necesse non est. 181. A. B. glo. l. l. si. quod quisque.
 Cautio de dano infecto, qualiter & quando committitur. 982. D.
 Cautio de dando apposita, potest per aliud adimpleri. 91. B. C. l. Arethusa. Bar.
 Cautio erronea quâdoque committitur. 1155. B.
 Cautio est instrumentum obligatorium. 256. B. C. l. Labeo. & ibi no. in mar.
 Cautio, his rebus recte præstari. 835. A.
 Cautio idonea dicitur dato fideiussore vel pignoribus. 1680. C. §. Paulus.
 Cautio idonea est cum fideiussore vel pignore: cautio simpliciter dicta, est nuda. 1424.
 Cautioni iuratoria statuitur, cum quis fideiussorem dare non potest. 201. E. gl. fi. l. i. qui fati. cog.
 Cedendo actionem liberatur quandoque quis. 565. D. glo. cedere.
 Cedit dies legati, quâdo incipit deberi: incipit autem deberi à die aditæ hereditatis. 927. E. glo. cedit dies. & §. dies autem.
 Cedere cogitur quis quod sine dano suo est. 2013. C. D. glo. quod sine. l. in creditore. de euct.
 Celeres olim milites dicebantur. 66. A.
 Celsus filius. 72. C.
 Celsus pater. Ibidem.
 Cenotaphium. 118. A. in text. & 1220. A. B. in glo.
 κενοτάφιον, est inane sepulchrum. 1230. C. D. l. monumentum.
 Censores. 66. D. E. §. post deinde.
 Censuales libri potiores sunt testibus. 2072. B. l. census. de proba.
 Census, id est tributum. 703. E.
 Centesimæ duplum. 2067. B. l. nihil. hasta Centumviralis. 68. C. D. §. deinde.
 Centumvirale iudicium. 731. C.
 Centumviri. 68. C.
 Cerdones tingunt corium suum ex myrto. in verbo myrtus.
 Certa semper est mater. 186. A. l. quia. de in ius vo.
 Certamen.) Vbi pro virtute certamen non fit, certare non licet. 1214. D. l. in quibus. de aleatori.
 Certiorare. 537. C. §. & fi.
 Certiorari non debet qui scit, siue certus. 760. E. glo. ex dolo. §. non solum. l. nec. de peti. here. & 1431. D. gl. pe. l. tutor. de

pign. ac. & an & quando debeat. 1804. A. in textu. & in glo. l. 1. de acti. empt. fideiussorem Certum dare qui tenetur, si non potest, liberatur dando alium. 485. D. in mar.
 Certum est, quod apparet quid, quale & quantum sit. 1241. A. B. l. certum. si cer. pe.
 Cessio vero domino fieri debet. 1942. E.
 Cessionem instantiæ non impedit vitium litigiosi. 365. D. in mar.
 Cessionarius non dicitur proprie creditor. 1126. B. l. plane. in sum.
 Chasma, id est ruina versus abyssum. 550. E.
 χεῖρ μὲν βολον. i. immissio manus. 662. B. §. si quis. nam iniectio manus apud Paulum de ser. exportan. aliud est.
 Chirographum quid. 1084. D.
 Chirographus repertus cancellatus (etiam apud debitorem) non probat solutionem. 2078. A. l. si chirographum.
 Chorus. 1981. D. glo. chorus.
 χοῦρος quid. 952. A. §. sed si.
 Christiani non fuerunt legislatores. 53. A.
 Christus non inuocatur à Iustiniano in exordij iuris tit. in vetustis exemplaribus: sed hæc verba, (In nomine domini Iesu Christi) addita sunt à pio aliquo scriptore. 41. A.
 Cibaria.) Permittuntur quedam propter cibaria, quæ aliàs non. 743. C. gloss. fi. l. si instituta. de inoffi. test.
 Cibi verbo quid continetur. 319. E. & 320. A.
 Cicatricibus seruum deformare non licet. 893. D. §. & Aristo.
 Cingere, id est deglabrare. 1866. C.
 Cineres furantur serui, si nil aliud possunt. 1817. E. gl. 4. l. Iulianus. de acti. empr.
 Cinna. 70. E.
 Circenses ludi. 953. E. in mar.
 Circuitores. 1469. C. in text.
 Circuitus vitandus. 1358. E.
 Circūducere edictum, id est delere. 710. C.
 Circūducere. 752. B.
 Circūscribere, est decipere. 267. A. §. dolo. & 1860. D. §. quemadmodum.
 Circumscriptus & lapsus differunt. 472. E. & 473. A.
 Cistarius, id est carrucharius. 1850. D. l. ite.
 Cistium, id est carrucha. Ibidem. l. item.
 Citare aliquem indebitè, iniuria est. in verbo iniuria.
 Citari ibi debet quis, vbi deliquit. 1118. D. l. si. de noxa.
 Citari non debet sacerdos sacra faciens, vxorem ducens, fœmina nubens, funus ducens, & c. 184. A. B. l. in ius. de in ius voc.
 Citari non potest filius. 193. C. in text.
 olim quandoque Citabatur quis per simplicem actoris denuntiationem, cui reus satisdabat iudicio sisti: & talis citatio non perpetuabat actionem. 220. C.
 Citari non potest monachus. in verbo monachus.
 Citari potest debitor vagus, vbi cumque reperitur. 685. B. glof. debet. §. proinde. l. heres. de iudi.
 Citari potest quis solo aspectu. 193. B. l. fati. que. ibi. aut ex. de in ius vo.
 Citatio facta ad locum inhonestum, non arctat citatum. 640. B. §. sed si. & §. unde. l. si cum. de arbi.
 Citatio & libelli datio dicuntur quedam præparatoria litis, seu iudicij. 719. C. l. quemadmodum. per totum.
 Citatio potest incipere à procuratore. 600. B. in mar.
 Citatio perpetuat iurisdictionem. 678. A. in mar. glo. pe. l. si quis postea. de iudi.
 Citatio sola facit rem litigiosam. 748. C. in

mar. l. diuus. de peti. her.
 à Citatione incipit iudicium. in verbo iudicium.
 Citatus coram alieno iudice. venire, debet alegaturus priuilegium. 677. B. l. si quis ex. de iudi.
 Citatus habet comparere in dubio, etiam exēptus, allegaturus priuilegiū. 195. B. l. ex quacumque. & in mar.
 Citatus in loco vbi contraxit, non habet ius reuo. domū. 674. A. B. l. 2. §. legatis. versi. omnes autē. de iudici. fallit si contractū est tanquam cū aduena, qui de proximo erat recessurus. 684. A. B. §. nū. quid. l. heres. de iudi.
 Citatus mutās forū debet respondere coram priore iudice. 678. A. B. glo. pe. l. si quis postea. de iudi.
 Citatus venire dicitur qui venit iudice adhuc sedente. 475. C. D. in mar. gloss. existimari. l. diuus. de in integ. resti.
 Citati est non contemnere auctoritatem iudicis. 677. B. §. prætoris. l. si quis ex. de iudi.
 Citatum se esse negans non potest probare. 2070. C. glo. l. in fin. l. 2. de proba.
 Cito.) Acquiri non dicitur res, quæ cito auferri potest. 474. A. gl. 2. l. nemo. de resti. in inte.
 Citra, id est præter. 472. D.
 Ciues Romani sunt omnes qui sunt sub ditione Ro. 92. B. l. in orbe. & 97. A.
 Ciuilis ratio naturalia iura tollere non potest. 589. B. l. eas. de ca. de.
 Ciuilis per criminalem non tollitur. 1068. C.
 Ciuitas deformatur ædificiorum ruinis. 145. B. l. præses. de offi. præsi.
 Ciuitatis consuetudo seruatur in castris inferioribus. 336. E.
 Ciuitas quælibet cum Romana iure vititur eodem. 772. E.
 Clam peccans plus delinquit, quàm palam. 2125. B. l. fi. de ri. nup.
 Clarissimæ fœminæ quæ. 122. D. l. fœminæ.
 Clarissimus largè, id est nobilis. Ibidem. D.
 Claustra. 1824. D. l. fundi.
 Clauus, id est apostema. 1973. D. l. qui clauum.
 Clauibus traditis videtur tradi possessio. 1755. B. l. clauibus. de contra. emp.
 Clausula generalis in fi. posita quâdoque non comprehendit omnia præcedentia. 333. D. glo. 2. §. eum qui. l. i. de postu.
 Clementer cum reo agi debet. 491. A. l. Itē ex. §. 1. quod me. cau.
 Clericus an possit esse defensor. 394. E.
 Clericus non potest esse procurator. 359. E. & 394. E.
 Clericus quare non accipitur fideiussor. 201. D.
 Clericum laici more indecentem punire licet. 1875. D. glo. 2. l. si ignorans. loca.
 Clerici possunt esse aduocati solum in foro suo. 330. D. in gloss.
 Cliens bonus vix reperitur. in verbo venia dignus.
 Coacta volūtas excusatur. 540. D. glo. 3. §. permittitur. l. ait prætor. de mino.
 Codicilli trahuntur ad testamenta. 368. A.
 Cœlum, id est ær. 977. B. l. si intercedat.
 Cœlum. J. Cuius est solū, eius debet esse vsque ad cœlum. Ibidem gl. quia cœlum. l. fi. de serui.
 Cœnulariā exercere. 1095. A. §. nam &.
 Cœptum non dicitur negotium lite non conte. 167. C.
 Cœptum vbi iudiciū est, ibi finiendū. 174. B. & 175. A. l. cū quædā. de iur. om. iudi.
 Cœptum

Index materiaram

- Cœptum vtiliter non sufficit, nisi sequatur euentus. 431. C
 Cœptum vtiliter sufficit, 1557. E. & 1558. A. glo. videri. §. pe. l. quod si. & 1567. B. l. feruus. in sum. de in rem ver.
 Cœrrare. 133. A
 Cogere, id est cogi facere. 235. B
 Cogere, id est fulcimenta præstare ad sustinendum 1031. E
 Cogēdi sumus ad iudicium venire, quotiens res vrget. 236. B. §. sed.
 Cogitur quis vendere & emere. 1821. A. glo. 1. §. idē. l. Iul. de acti. emp. & 1222. C. glo. compellere.
 Cogitare. Iniquū est actionē perimi pacto de quo cogitatum non docetur, id est docetur non esse cogitatum. 324. A. §. ei qui. l. qui cum. de transac.
 Cogitationis pœnā nemo meretur. 342. A. & l. cogitationis. de pœ. iuramentum non extenditur ad nō Cogitata. in verbo iuramentum. non videtur id pacto perimi, de quo non est Cogitatum. 295. C. glo. fin. in prin. l. tres fratres. de pact.
 aquiliana stipulatio non porrigitur ad ea de quibus non est Cogitatum. in verbo Aquiliana.
 Cognati proprii qui. 715. C.
 Cognationis ius. id est cognatio. 2096. D. §. si quis.
 Cognationem quandam inter homines natura instituit. 56. C. l. vt vim.
 Cognitio causæ vbi requiritur, quærendum est de modo, causa & persona. 318. D. §. vult igitur.
 Cognitio causæ quæ requiri. 579. E. gl. Probandum.
 Cognitio, id est iudicis officium. 564. E. glo. Cognitione.
 Cognitio suscepta, id est litis cōtestatio. 174. C. l. cum quædam
 Cognitio summaria in multis locum habet. 1179. A
 Cognitionē causæ plenam requirūt, quæ magnum pariunt præiudiciū. 580. A. l. de ætate. in sum. de mino.
 Cognitionē causæ quæ desiderant, per libellum expediri nō possunt. 139. B. l. nec quicquam. §. 1. de offic. pro.
 Cognitionum genera quatuor. 379. D
 Cohors & legio differunt. 340. A
 Coitus nō facit matrimoniu. 2203. B. §. si mulier. in verbo matrimoniu non facit.
 Collatæ nuptiæ, id est dilatæ, reiectæ. 2104. D. in mar.
 tantum habet vnus nominatus, quantum plures nominati coniuñcti per nomē Collectiuum: vt Titio & heredibus eius lego vsufru. 925. C. l. si quis.
 Collegium vnde dicitur. 404. D
 Collegium an soluatur si nullus remanet, & cuius sint tunc res eius. 410. A
 Collegiu in vno solo remanet. 410. A. in mar. gl. si. sicut. quod cuiusque vni. no.
 Collegium omne est illicitū nisi proberur licitū. 128. C. & 404. B. l. neque. in prin. quod cuiusque vniuersi. no.
 testimonium potest ferre vnus de Collegio. 117. C
 Collegium totū videtur facere, quod cāpanæ pulsū & c. 518. A. in fine.
 Collocare se nuptum, non nuptiis. dicitur fœmina. 349. B. §. si qua.
 Colluctatio, & pœcratium, differunt. 1058. B. C.
 Collusio vt vitetur, adesse causæ potest si cuius interest. 744. B. l. si suspecta. de inoffi. testa.
 Colonus domini agum, quem colit, suū dicere potest. 63. E
 Colonus modicum dānum æquo animo ferre debet, cui immodicum lucrum nō aufertur. 1864. B. §. vis maior. l. si. merces. locati.
 Colonus non possidet. 1443. B
 Colonus sterilitatem vnus anni compensat cum fertilitate alterius. 1855. A. §. Papinianus.
 Coloni sunt damna consueta non cōsuetra domini, in verbo damna.
 Columnæ struētes. 1031. D. in mar.
 Comeditur plus tēpore famis quā alio, 1600. E. glo. 1. l. ideo: de compensa.
 Comes. 158. E
 Comes iudicis. ibid.
 Cōmendare licet emptori mercem, modo non decipiat. 528. B. C. l. quod. de do. ma.
 Commendare se quisque potest. 135. B. in tex. §. antequā. l. obseruare. de offi. procon.
 Commendandi serui causa aliquid dicere, & promittere, se præstaturum, differunt. 1968. E. l. sciendum.
 Commendatum & depositum idem sunt 1621. C. l. Lucius. & 1623. A
 Commendatio generalis non obligat cōmendantem. 1743. C. l. ea quæ. de contra. emp.
 Cōmendatitia verba non obligāt. 1644. B. C. §. cū quidā. l. si vero non re. manda.
 Commentariensis, est custos commentarij. 610. D. glo. commentarium.
 Commentarium principis, est locus vbi captiui retinentur. ibidem.
 Cōmentarij verbosi sunt vitandi. 62. B. in pri. de origi. iur.
 res, cuius non est Cōmersium, obligari nō potest. 1927. B. §. eam. rem. l. 1. quæ res pigno. obli. non pos.
 Comminatur interdū iudex. 127. D. §. cum patronus. l. 1. de offi. præ. vrb.
 Conmissa pœna, id est incurfa. 191. C
 Commissa semel pœna amplius non cōmittitur, nisi si actum. 654. B. C. §. semel. l. si duo. de arbi.
 Commissio tollere. 1884. A. §. nauem.
 Commissoria lex quæ. 574
 cui me Committo, & mea. 101. C
 Committere dicuntur boues & arietes. 1052. C. §. cum arietes.
 Committere pœnam. 191. C
 Committere pœnā, id est incurrere. 639. C §. plenum. & 740. C. §. vnde. 641. B. §. idē ait.
 Committere rem & stipulationem. 439. C §. cum me.
 Committere stipulationē. 740. D. §. intra.
 Commodare voluntatis est & officij magis quæ necessitatis. 1417. D. E. §. sicut. l. in cōmodato. comoda.
 Commodari non potest quod vsu consumitur, nisi ad pompam. 1408. C. D
 Cōmodè quod non fit, fieri non videtur. 1111. A. glo. seruum. l. si seruus. de noxa.
 Cōmodādo rem, nemo facit eius cui cōmodatur. 1415. A. l. nemo. commo.
 Commodans tenetur de vitio rei, si sciuit. 1420. A. §. item.
 Cōmodato aliter vtens quā commodatum est, furti tenetur. 1411. A. in textu.
 Commodatū & precarium differūt. 1897. B. glo. rutiū. l. si gratuitam.
 Commodatum, & vtendum datum, differunt. 1406. C. §. inter.
 Commodatum non dicitur, nisi habeat certum vsu tacitum vel expressum. 1418. B. in mar.
 cōmodatę res nō veniūt ī iudiciū. 1151. DE
 Commodatarius de omni culpa tenetur. 1377. E
 Cōmodatarius equi, nō tenetur si ab alio lesus est sine culpa sua. 1092. B. l. equum.
 Cōmodatarius vtens re ad eum vsu ad quē est cōmodata, si pereat, non tenetur. 1421. D. l. si commodauero. in sum.
 Commoditatem omnem cōtinet vsusfructus. 952. A. in mar.
 numerus personarū præualet dignitati cū agitur de Commodo bursa. 271. A. B. in mar. vide in verbo numerus.
 Commodum quis reportare non debet, vnde puniendus est. 1855. C. D. glo. 2. §. 3. l. ex conducto. loca.
 Commodum sentit quandoque quis sine onere. 2128. A. in argu. gl. 1. l. dotis fructus. de iure dot.
 Comoda propria quærere quis non debet falso prætextu. 144. B. §. ne quid. l. illicitas. de offi. præsi.
 Communis error excusat. 1495. D. glo. 1. l. 3. ad senatuf. Ma.
 Cōmunis opinio tenēda. 342. A. in marg. l. athletas. de his qui no. in fa.
 Communis res dicitur cuiuslibet. 194. B. in fine.
 Cōmunis vtilitas præfertur priuatæ. 86. C. gl. fin. l. pen. de consti. prin.
 Commune auxilium habens, non debet petere extraordinarium. 555. D. glo. 4. l. in causæ. de mino.
 Commune detrimentum.) Aequissimum est commune detrimentum communibus impensis refarciri. 1460. B. l. 2. §. 1. de lege Rhodia.
 Commune pluribus vt singulis si aliquid est, maior pars in eo præiudicat minori, fauore liberationis. 270. A. l. iuris gentium. §. Marcellus.
 Commune quod est, meum est. 217. A. & 2118. A. glo. si. l. si cum. de eo per quem fac.
 qui obtinuit in causa Communi, repetit impensas pro rata. 1148. A. B. l. ex parte.
 Communi diuidendo iudicium aliud vtile, aliud directum. 1159. D
 Communia quæ. 116. C. in textu. & glo. 1. l. Item.
 Communia difficiliter quā specialia tolluntur. 1949. E. glo. 2. §. 1. l. j. qui. mo. pign. vel hypo. sol.
 Cōmunia pluribus vt singulis, requirunt consensum omniū qui possunt separatim adhiberi. 1001. A. l. per fundum. de fer. rusti. prædi.
 Communia sunt omnia tempore necessitatis. 1461. B. C. §. itidem. l. 2. de lege Rhod.
 Communio & societas differunt. 1692. D. l. vt sit. & l. seq.
 Communio delictorum turpis. 1703. E. l. quod autem.
 nemo inuitus compellitur ad Cōmunione. 1339. C. §. si. centū. l. si non sortem. de condic. inde. & 2145. E. glo. 4. l. si is. de iur. do.
 inuitus quis in Communione quandoque detinetur. 1124. E
 Comædi qui. 1981. E. glo. comædi.
 Comparere debet citatus etiam exemptus, allegaturus priuilegiū. 195. B. in mar. si quis in ius vo. non ierit.
 Cōparens in iudicio post tres vel quinque dies quā sistere promisit, an parget moram. 228. D. l. & si post.
 Compendium, quæstus, lucrum, idē. 1719. C. §. duo.
 Compendium, id est lucrum. 952. E. & 2099. C. l. error. & 2130. C. §. si prædiis.

Digesti veteris.

Compendium cum negligentia nō compen-
satur. 1690. C D. l. & ideo. pro socio.
Compensare, id est retinere. 1911. A
Compensatio, id est computatio. 2047. E.
glof. compensationem.
Compensatio fit doli ad dolum, culpę ad
culpam, delicti ad delictum, pęnę ad
pęnam, negligentię ad negligentiam:
non autę pudicitię ad pudicitiam. 220.
E. glo. 1. §. pe. l. fi. de eo per quę fac. erit.
debitū naturale venit in Cōpensationem.
807. C. glo. penul. l. fi. de peti. here.
Cōpensatione mutua tolluntur paria de-
licta. 198. E. l. nam cum. ne quis eum qui
in ius voc.
Compile, id est rumpere. 1878. E. l. de-
minus.
Componere, & promulgare differunt.
42. E
Componere, 1985. D. in mar.
Compromissum iudicia imitatur. 624. B
Compromissum non potest fieri de iudi-
cio famoso. 649. C. in mar.
Compromissum plenum. 637. E. & 647.
B. §. hoc autem. l. ita demum. in fine. de
recep. arbi.
Compromitti tripliciter potest. 647. B
Compromitti non potest in causa crimi-
nali. 649. E. gl. 2. §. Iulianus. l. non distin-
guemus. de arbi.
Compromitti potest de causa famosa, si
ciuilitur agatur. 350. E. gl. nō facit. l. quid
ergo. de his qui nor. infa.
Conatus non obest, si nullū habuerit effe-
ctū. 177. B. in tex. §. quid enim. l. i. quod
quisquę iur. & c. & ibi glo.
Concedere. 886. D
Concedere non possum aquam ex meo
aqueductu, quę ab alieno habeo. 1006.
C D. l. ex meo.
Conceditur quid ne res pereat, quod aliās
non permetteretur. 803. C. glo. 1. l. si bo-
nę. de peti. here.
Conceditur in vno quod prohibetur in
alio. 155. A. & 679. D. glo. 3. l. cū prętor.
de iudi.
Concessio determinata operatur vt non
possit quis ea vti nisi secundum limita-
tionem. 1008. B. in mar.
Concessio generalis cōtinet ea quę spe-
cialiter cōcedi possunt. 155. A. gl. 1. §. non
aliter. de offi. eius cui manda. est iurif.
Cōcessio generalis nō continet donatio-
nem. 291. B. §. si filius. l. contra. de pac.
in generali Concessione quę veniant. in
verbo generale.
Cōcessio specialis p̄ualet generali. 380. D
Concesso antecedente, cōceditur accesso-
riū ad illud. 998. A B. in marg. §. qui ha-
bet. l. 3. de ser. rusti. pręd.
Concesso vno, conceduntur ea sine qui-
bus id esse non potest. ibid. §. qui habet,
l. 3. de serui. rusti. pręd.
Concesso vno, conceduntur quę inde se-
quuntur. 1470. D. gl. antep. l. 5. de instit.
Concesso vno expresse, ea tacite concessa
videntur sine quibus concessio expres-
sa esset inutilis. 163. A. in sum. legis. 2. de
iurif. om. iudi.
Concessum semel sufficit. 118. A. glo. ante-
pen. de re. di. l. intantum.
Concessum videtur quod non est ademp-
tum. 1549. A. l. si Stichus. de pec.
Cōceptionis tempus inspicitur. 122. B. gl.
1. §. si quis. l. emancipatū. de senatoribus.
Conciliari quid, 2178. D. glo. conciliari. de
dona. inter vir. & vxo.
Concinnatores causarum iudex deprehē-
dere debet. 139. B. in prin. tex.
Concinnatores causarum sunt, qui volūt

facere de vna mala causa bonam. ibidē
in prin. tex.
Conclauē quid. 991. A
Concordare nequeuntibus feudatariis in
regimen feudi, rex facit vt alternis re-
gant. 904. A B. in mar.
Concordia pretio non concilianda. 2178.
C. l. hęc ratio. de dona. inter virum & v-
xorem.
testium dicta ad Concordiam sunt redu-
cenda. 765. B C. in mar. l. item vidēdum.
de peti. here.
Concubina domicilium non mutat, vxor
sic. 174. E. glo. 1. l. cū quędam. de iu-
rif. om. iudi.
Concubina non dicitur honesta materfa.
2114. D. l. probum.
Concubina non sequitur forum concu-
binarij. 707. E
Concubinę facta donatio valet. 2179. A.
§. videamus.
valet donatio inter Concubinam & ama-
sum. 2215. C D. l. si prędia.
Concubinam vocādo vxorem, legitimā-
tur filij ex ea geniti. 78. A. in marg.
Cōcubinatus est permissus iure ciui. 2104
D. l. probum.
Concussio fordida damnatur. 467. B C. §.
sed & l. 1. de calum.
Condemnare, id est condemnari facere.
1136. D. glo. condemnauerat.
procurator etiam post litis contest. inter-
ueniens Condemnatur. 134. E
Condemnauero, id est condemnari fece-
ro. 346. D
Condemnatio, id est æstimatio. 1300. C
Cōdemnatio euitatur ratione incertitu-
dinis. 825. E
Condemnatio moderatur pro qualitate
personarū. 435. A. l. Pompe. §. hic enim.
de neg. gest.
Condemnatus ex delicto ciuilitur, habet
quadrimestre ad soluendum. 494. C
Contra condemnatū nihil habentem fiet
executio cū aliquid habebit. 363. E. gl. fi.
§. si seruus. l. quod si. de mi.
Condicere rem suam nemo nisi à furo po-
test. 965. A. & 966. A. §. videndum.
Condictio, id est repetitio per condic. in-
de. 1360. B. glo. conductionem.
Condictio certi, stricti iuris est, 2050. B C
Condictio furtiua an re alienata domino
competat. 1374. B
Conditio adiecta in pręcedenti pacto, cę-
setur repetita in sequenti, si aliās pactū
redderetur inutile. 2164. C. l. cū pater.
in sum. de pac. do.
Cōditio cuiusq; & status considerandus.
892. A. & seq. l. sed si.
Conditio de pręsenti, vel pręterito, non
suspendit: sed de futuro. 1263. C D. l.
cum ad.
Conditio eorum qui deliquerunt, nō de-
bet fieri melior. 2178. D E. & seq. §. ergo.
l. hęc ratio. de donatio. inter virum &
vxorem.
Conditio an semper sit expectanda. 1583.
E. glo. quō.
Conditio fęminę & maris quando est
par. 89. E. in marg.
Conditio frustra expectatur, cuius euen-
tus nihil operatur. 1583. C. §. si sub. l. ali
quando. ad Velle.
Conditio habetur pro impleta, si non stat
per eum qui debet implere. 1310. B. glof.
pe. l. 3. de condic. cau. da.
Conditio impletur in persona heredis.
1766. A
Conditio impossibilis an vitiet legatum.
1360. D. l. seruos.

Conditio prohibentis, in repari non sem-
per melior est. 1175. C
Conditio tacita non facit rem conditio-
nalem. 646. E
Conditionis nōmen multis modis capi-
tur. 1720. E. glo. conditione.
ratio suadet alienā Conditionem & igno-
rantis & inuiti facere meliorē nos pos-
se, deteriorē non posse. 459. C. 460. A.
l. soluendo. de neg. gest.
Cōditionem suam meliorē facere potest
alimentarius, non deteriorē, sine prę-
tore auctore. 318. A B. in textu. l. 8. §. eam
transactionem. de transac.
Conduxisse, taciturnitate vtriusque partis
colonus videtur reconduxisse. 1852. D.
§. eadem.
Conductio & locatio promiscuē sumun-
tur. 1826. B. l. Idem.
Conductio & venditio differunt. 1750. B.
l. conuenit. §. totiens.
Conductor & locator differunt. 1853. C.
& 1854. A. §. si vis.
Conductum, id est locatum. 1879. B. §. qui
contra.
Conestabilis apud Gallos is dicitur, qui
regib. Ro. tribunus celerū: dictatorib;
magister equitum: & imperatorib. prę-
fectus prętorio. 66. E. §. populo.
Conferre quādoq; id est transferre. 85. A.
Conferenda in commune omnia sunt tē-
pore caristię. 1461. D. §. itidem. l. 2. de. l.
Rhod.
Confessio aduersario absente facta, valet.
1204. A. gl. fi. l. fin. de inter. acti.
Confessio an semper pręiudicet. 2080. E
Confessio erronea vt potest reuocari, ita
ficta. 344. C. glo. 1. l. quoniam. de his qui
no. infa.
Confessio erronea post litis conte. potest
reuocari. 1198. D. §. qui iusto. in sum. l. de
ætate. de inter. act.
Confessio extra iudiciū facta, an pręiudi-
cet. 1193. A. glo. pen. l. 1. de inter. act.
Confessio facta extra iudicium, licet non
disponat, sed solum probet: si tamen sit
sine causa, nō valet, nec probat & c. 1198.
B C. in marg.
Confessio facta corā arbitro, etiā in causa
famōsa, non infamat, cū nec eius senten-
tia infamet. 350. E. in mar.
Confessio sine causa extra iudiciū, dispo-
nit ad liberandum. 297. B. l. tale.
Confessio facta in carcere, non valet. 501.
A. gl. 1. l. qui in carcere. quod me. cau.
Confessio facta in iudicio non pręiudicat
confitēti, nisi respectu aduersarij. 1204.
A B. l. fi. de inter. act.
Confessio facta in iudicio, pręsumitur
sponte facta, & non per vim. 1193. A B.
in mar. glo. pe. l. 1. de inter. act.
Confessio indefinita in omnibus pręiui-
dicat. 1225. A
Cōfessio falsa procuratoris sup crimine.
nō afficit dominū. 1069. B. §. si procura.
Confessio procuratoris an nocet domi-
no. 377. A
inter quos non valet iudicium, nec Con-
fessio. 1202. C. l. filius. de inter. act.
Confessio nō mutat veritatem, nec nocet
quō minus possit contrarium probari.
2075. A. l. quidam. in sum. de proba.
Cōfessio propria quādoq; sibi ipsi pdest.
1200. A B. gl. fi. l. si filius. de inter. act.
Confessioni alicuius statur, licet non ve-
rę, contra se. 1196. D. §. 1. l. de ætate. de
inter. act.
Confessioni vnus licet statur in pręiudi-
ciū alterius, tamen ille alter potest pro-
bare contrarium. 216. A. in mar. gl. 2. l. 2.
si ex

Index materiarum

- si ex noxa. cau.
Confessionem reuocare licet re integra. 1198. D. §. si. l. de ætate. de inter. acti.
Confessionem suam quis reuocare potest ex causa iusti erroris. 1198. A. §. ex causa. l. de ætate. de inter. acti.
Confessionibus quibus ius vel natura nõ repugnat, standum. 1199. C. l. confessio- nibus.
Confessoria actio, id est, actus confessio- nalis confessi. 1068 E. gl. Confessoriam.
Cõfessus perperam damno afficitur. 1194. A. l. qui inter. in fi. de inter. acti.
Confesso dantur exceptiones legitimæ. 1199. B. §. exceptionibus.
Confitenti sponte parcitur. 618 E. in ver- bo sponte. glo. fi. l. 3. de alie. iudic. mutã- di. cau. fac.
Confitentem lex benigne tractat. 1068. C. §. hæc actio. l. inde Neratius. ad. l. Aquil. negantem vero punit vt ibi.
in Confitentem nullæ sunt partes iudicis. 1070. A. §. notandum. l. proinde. ad legẽ Aquil.
Confine & vicinum differunt: hoc domi- bus, illud agris conuenit. 1122. A. §. finiũ.
Confines dicuntur immediati. 1122. B. l. quia.
Confirmare dicitur quis eo ipso quod nõ infirmat. 167. A. glo. 3. l. & quia. de iuris. om. iudi.
Confirmatur quandoque quod est ipso iure nullum. ibidem. B. in margine glos. l. & quia. de iuris. om. iudi.
in Confirmanda adoptione citãdi sunt hi qui ex illa confirmatione leduntur. 112. B. in sum. l. adoptio.
Confirmator electionis potest ex officio inquirere de modo electionis & mori- bus electi: licet nil obiiciatur electo. 336. A. B. in mar.
Confundere. 1868. E. l. in nauem. E
Confusio & mixtio differunt. 825. B. glo. vtraque.
Congruo tempore aliquid fieri. in verbo tempore congruo.
Coniectura vnde sumitur. 2211. A. l. vtrũ.
Coniecturis vtendum. 1458. A. gloss. 2. l. Lucius. de exer. ac.
Coniuges mutuo amore se spoliarent, si eis donatio permitteretur. 2178. B. C. l. moribus.
Coniugium, nuptiæ, consortium, matri- monium, & connubium, idem. 2106. C. l. nuptiæ.
Coniunctus re & verbis, præfertur con- iuncto re tantum. 921. C. §. idem.
Coniuncti multipliciter dicuntur. 922. E
Coniunctæ personæ quæ. 371. C. in mar.
Coniuncta persona debitum alienum si- ne creditoris voluntate exigere non po- test. 459. C. in mar.
Coniuncta persona & extraneus si depu- tantur ad aliquid, & discordant, præfer- tur opinio coniunctæ. 311. A. B
Coniunctæ personæ admittuntur ad fide- iudendum, licet non sint idoneæ facul- tatibus. 201. C. §. prætor.
Coniunctæ personæ admittuntur sine mã- dato. 382. A. §. in his.
Coniunctæ personæ sunt idoneæ ad fide- iudendum. 197. A. l. edicto.
Consanguineorum voces præferuntur vbi est paritas debiti, & numeri personarũ. 310. C. l. imperator.
Consanguinitatis ratio habetur in iudi- cio bonæ fidei. 281. B. gl. 3. l. fideiussoris. de pac.
Conscientia mala se occidens non luge- tur, secus si tædio vitæ. 349. A. B. §. non solent.
secundum Conscientiam iudex quando- que iudicat. 570. E
Consciẽtiã suã ratione officij grauari nemo debet. 1302. A. B. in marg. l. videã- mus. de in litem iur.
iurare de Conscientia aliena nemo debet. Ibidem. in mar. l. videamus. de in litem iur.
Consciũ fraudis agere non potest. 447. A. l. ex facto. in fi. de nego. gest. & 1472. E. gl. fi. §. 1. l. sed & si pupil. de instito.
Consensus non nocet, si actus circa quem adhibetur consensus, non valet. 1950. C. D. in marg.
Consensus partium non potest de iure a- liquid relaxare. 359. D. gl. 1. §. veterani. l. filiusfam. de procu.
Consensus præstitus per patrem filio agẽ- ti in causa principali, durat etiam in cau- sa executionis. 335. A. B. in marg.
Consensus solus sufficit, vbi verbis opus non est. 110. D. glo. 2. l. si pater. de adop.
Consensui nil tam contrarium, quàm er- ror. 172. C. & 173. A. l. si per. de iuris. om. iudi.
præsentia pro Consensu habetur. 1072. B. gl. 1. §. si furnum. l. si seruus. ad legem A- quil.
Consensu partium plura sunt quæ relaxa- ri non possunt: & econtra. 336. A. gloss. 2. l. quos. de postu.
Consensu partium aliquid de iure relaxa- tur. 235. E
Consensu vt contrahitur emptio & ven- ditio, ita contrario consensu resoluitur. 1785. B. l. emptio.
Consentio saluo iure meo. 1950. E. gloss. salua.
Consentit etiã tacens. 1233. A
Consentit non semper præfens. 1175. E. 176. A. gl. 4. l. Sabinus. com. diui.
qui non Consentit, contradicere videtur. 978. C. l. inuitum. de seruit. vrb. præ.
non Consentunt qui errant. 172. B. C. l. si per de iuris. om. iudi.
Consentiunt difficile plures. 65. C. & 131. D
Consentire plures facile non possunt. 518. A. l. sed & §. sed an. cum glos. de do. ma. & 65. B. glo. 1. §. deinde quia. de ori. iur.
delinquens videtur Consentire pænẽ pro eo delicto impositã. 331. E. in margi. glo. honorari. §. bestias. l. 1. de postu.
Consentire an videatur qui subscribit. 1572. D. gl. tenetur. l. merito. quod iussu.
Consentire videtur sciens, qui non cõtra- dicit. 2104. C. D. glo. 4. l. in sponsalibus. de sponsa.
Consiliarius, & assessor secundum Accur. idem sunt. 159. B
Consiliarij nunc dicuntur, qui olim decu- riones. 518. C
Consilium, id est auctoritas. 224. B
Cõsilium dare potest maior iudex mino- ribus iudicib. 714. B. §. iudicibus.
Consilium minorum fragile. 530. B. l. 1. §. nam cum. de min.
Cõsilium mutare sapientis. 1739. A. glo. fi. §. pen. l. quod sæpe. de contra. emp.
Consilium neminem obligat. 1607. D. gl. 2. §. idem Pompo. l. 1. depo. 1629. E
Consilium non punitur. 342. A. l. qui au- tem.
liberum cuique apud se explorare, an ex- pediat sibi Consilium. 1629. C. D. §. tua. l. 2. manda.
Consilium si est vnum, non sunt plura fa- cta. 170. C. l. si familia. de iuris. om. iud.
Consilio fraudulento tenetur quis. 521. B. l. arbitrio. §. dolo. de do. ma. & 1529. D
Constituere. 1398. E. §. constituere.
Constituere, id est statuere, ordinare. 848. C. l. in fundo.
Constituere aliquem, seu in aliquem, est ius in eum statuere. 148. B. l. diuus. §. fin. de offi. præsi.
Constituere partes societatis. 1720. D
Constituere quãdoque est contrahere, vt constituimus sponsalia, nuptias verò fa- cimus. 350. B. §. si quis. & C. §. cũ autem.
Constitutio noua cum fit, euidentis vtilitas esse debet. 85. B. C. l. in rebus. de constir. princ.
Constitutio nulla iuris, quæ facti sunt mu- tare potest. 589. C. l. legatum. in mar. de ca. de.
Cõstitutio principis præsumitur sciri post duos menses: & tunc ligat. 84. C. in mar. l. 1. de const. prin.
Cõstitutio principis est, vt lex populi. ibi- dem in tex.
Consuescere quod debet inspicitur. 1500. D. gloss. fin. §. proinde. l. item si. de sena- tus. Ma.
Cõsuetudo ciuitatis seruatur in castris in- terioribus. 336. E. gl. fi. l. ex ea. de postu.
Consuetudo dantis inspicitur. 1410. B. gl. 3. §. custodiam. l. si vt certo. commo.
Consuetudo dat iurisdictionem & fidem scriptoribus. 252. B. C. in mar. §. fi. l. quæ- dam. de eden.
Consuetudo dat iurisdictionem. 407. A. glo. 2. l. nulli. quod cuiusque vni. no.
Consuetudo erronea non seruatur pro le- ge in similibus aliis casib. 84. A. l. quod non. de legi.
Consuetudo est optima legum interpre- 83. C. l. si de.
Consuetudo (etiã specialis) quandoque vincit legem. 408. A. glo. 4. l. item corũ. quod cuiusque vni. no.
Consuetudo habet tria specialia. 81. D
Consuetudo inducitur per duas sentẽtias intra decennium, & aliis modis. 83. A
Consuetudo introducta contra solemnita- tem alienationis rei ecclesiasticæ, non valet. 81. C. in mar.
Consuetudo inueterata, pro lege est. 81. B. C. l. de quibus. §. 1. de legi.
Consuetudo loci inspicit in his quæ spe- ctant ad litis ordinationem, non deci- sionem. 2089. B. §. testes. in sum.
Cõsuetudo loci cõtracti inspicitur. 1999. C. l. si fundus. de euict.
Consuetudo particularis alicuius loci de- rogat legi in illo loco. 81. E. gloss. 1. l. de quib. in fi. de legi.
Consuetudo peccandi mala. 1208. E. §. ser- uo. l. Neratius. de ser. cor.
Consuetudo peccandi est habitus qui a- uelli non potest. 1208. E. in mar. l. Nera- tius. de ser. cor.
Consuetudo provinciarum seruanda est. 135. D. §. magni. l. obseruare. de offi. pro- con.
Consuetudo qualiter inducitur decenio. 82. A
Consuetudo quã natura potius inspici debet. 331. C. in mar. §. bestias. l. 1. de post.
Consuetudo quãdoque interpretatur le- gem. 83. E
Consuetudo quando vincit legẽ, & quan- do vincitur ab ea. 82. C. D
Consuetudo regionis seruanda. 1752. E. l. Imperatores. de contrahen. emp.
Cõsuetudo valet, cui lex non aduersatur. 1466. B. l. deprecatio. de lege Rhod.
Cõsuetudinis magna est auctoritas. 135. E. gl. consuetudinem. l. obseruare. de offic. procon.
Consuetudini

Consuetudini renūtiari potest. 1752. D. in
 mar. l. Imperatores. de contrahen. emp.
 Consuetudinem scripto redigi, non est o-
 pus. 83. C. l. Imō.
 Consuetudine quid fieri, & extra consue-
 tudinem, differunt. 1854. B. §. si vero.
 Consuetudine utimur, vbi ius scriptum
 nō est. 81. B. C. l. de quib. in prin. de legi.
 Cōsuetam pœnam sequi debet arbiter in
 pœnalibus. 375. B. in mar. l. omnium. de
 procur.
 Consueta damna, coloni sunt: non con-
 sueta, domini. 1854. C. §. sed & si. in ver-
 bo damna consueta.
 Consuetum quod est, tacite videtur con-
 uenire. 1769. B. gloss. pe. l. si fundum. de
 le. commisso.
 Consularis fœmina est consularis vxor nō
 mater. 119. D. E. & 120. A. in tex.
 Consularis quis. 626. D
 Consules. 66. D. §. exactis.
 Cōsules erant quatuor; inquit. Accursus
 duo constituti, & duo in futurum desi-
 gnati. 771. C
 Consulis officium. 124. B. C. l. officium.
 Consulibus non licebat animaduerrere in
 caput ciuis Rō. iniussu populi. 66. D. §.
 qui tamen.
 Consulit quandoque lex. 326. D. glof. 2. l.
 pacto. de transac. & 1954. A. gloss. tu-
 rius.
 Consulere iudici potest, qui parti in eadē
 causa cōsultat. 652. B. sed modestius ad-
 uocati Parisien. qui vbi alteri consulue-
 runt, ab altero recedunt:
 Consulere peritos nequeuntibus, iuris er-
 ror prodest. 783. B. glo. & nō puto. §. sci-
 re. l. sed & si. de peti. here.
 Consulitur princeps quandoque. 148. A
 Consulēdi potestas post Augu. Cæsa. pro
 beneficio dabatur. 71. E. 72. A. §. primus.
 Consulendum est suum petenti. 1383. C. in
 verbo petenti suum.
 Consultare debet iudex in lite dubia. 147.
 E. l. diuus. in gloss. consules. de offi. præsi.
 Consultō id est studiose. 1871. E
 Consultationum origo. 71. E. §. & vt obi-
 ter.
 Consumens causa melior est. 551. A. B. &
 572. B. l. si minor. de mino.
 Consumere in bonos vsus dicitur qui bi-
 bendo consumpsit. ibidem. l. si minor. in
 glo. 3. de mino.
 Corruptur animus serui, cum persua-
 detur dominum continere. 1210. E. l.
 corruptitur. de ser. cor.
 non Contemnit disciplinam, qui ignorat
 militem. 1875. E. & seq. l. si ignoras. loca.
 Contempta iudicis maiestas est vindican-
 da. 169. C. l. si familia. de iur. om. iudi.
 Contemptibilis esse ne videatur iudex, in-
 genio vti debet. 139. A. B. in textu.
 Contemptio nascitur ex conuersatione æ-
 quali. 149. D. l. obseruandum. de offic.
 præsi.
 Contemplatione tui si gero negotium, te-
 neris. 420. B. l. si pupilli. §. sed si. de nego.
 gest. & 422. A. §. item.
 Contēti præsentī modico multi sunt. 317.
 A. l. cum hi. de transac.
 propter immensas Contentiones diuisio
 fit. 989. C. l. in re. de serui. vrba. prædi.
 Contentum pro continente quandoque
 ponitur. 268. B. glo. 1. §. quod fere. l. iure
 gen. de pac.
 Cōtestati oē sola olim fiebat interruptio,
 hodie sufficit executoris cōuentio. 236.
 D. glo. pe. l. j. de feriis.
 Continens pro contento. 136. E. l. solent.
 cum glo. de offi. pro con.

Continenter, id est continue. 975. A. §. nē-
 mo.
 Contingere humanum, id est mori. 1623.
 B. l. Publica.
 Contingi crimine. 1212. A. in textu.
 Contra; dictio quandoque significat præ-
 ter. 293. B
 Contra aliquem iudicatū est; id est amittit
 processum. 728. B. §. si ex. sic contra te-
 stamentum, vel secundum testamētum
 iudicatur. 729. B. l. si pars.
 Contractus ab initio si non tenet ratione
 inhabilitatis personæ, nunquam cōfir-
 matur. 1406. D. in mar.
 Contractus bonæ fidei, metu initus, nul-
 lus est. 500. B
 Contractus qui solo consensu perficitur,
 solo consensu soluitur. 302. B. in marg. l.
 emptor. de pact. & 309. A. l. ab emptio-
 ne. de pact.
 Contractus cuiusque initiū & causa spe-
 ctanda. 1634. B. §. & Labeo. l. si procu-
 ratorem. manda.
 Contractus dubij recipiunt modū & for-
 mam à consuetudine. 1980. A. in mar.
 Contractus est facti, obligatio iuris. 58. A
 Cōtractus ex conuentione legem capiūt.
 1409. gl. deponitur. §. 2. l. si vt certo. cō-
 mo. 1605 §. si conuenit. l. i. depo.
 Contractus ex natura quod venit, præsu-
 mitur tacite agi. 1238. C. in margi. l. cum
 quid. si cer. pe.
 quæ dubitationis tollendæ causa Con-
 tractibus inferuntur, ius commune nō n
 ledunt. 1675. A. §. etenim. l. qui mutuam.
 manda.
 Contractus fidē impleri æquum est. 1859.
 D. l. sed adde. §. cum quidam. locati.
 Contractus fides authenticis ostenditur,
 non exemplis. 2083. C. l. 2. de fide in-
 stru.
 Contractus in dubio præsumitur licite fa-
 ctus. 259. C. in mar. gl. si. l. 6. de pac.
 Contractus obligationē, obligatio actio-
 nem præcedit. 255. E
 Contractus quandoque est nullus in præ-
 iudicium vnus partis, non alterius.
 1826. D
 Contractus pars potest tolli ex causa, alia
 remanente. 308. A. l. si conuenerit.
 Contractus productio quod vbi est bonæ
 fidei, ita est eius dissolutio seu distract.
 309. D. in marg.
 quando dolus dat causam Contractui, an
 possit purgari. 1615. B. C
 Contractus tempus inspicitur. 1401. B. gl.
 exierit. l. item. de consti. pec. & 1772. E.
 gl. 3. l. 2. de here. vel ac. veni. & 2189. D
 Contractus tempus non inspicitur in his
 quæ non retrorrahuntur, sed existentis
 conditionis. 2187. C. §. manumissionis.
 in sum.
 Contractus verba referuntur ad tempus
 contractus. 1752. B. l. Rutilia.
 verba debent accipi secundum naturam
 Contractus. 1854. C. D. in sum. §. Papi-
 nianus.
 Contractus verba debent ciuilitè intel-
 ligi. 972. B. l. si cui. Bart. de serui.
 Contractum impedit dissensus. 1252. C. D.
 l. si ego. si cer. pe.
 recedere non potest à Contractu, inuito
 altero qui dolum commisit. 265. E. glof.
 dolo. §. ait prætor. l. iure gen. de pac.
 ex inuiti Contractu trāsferitur dominiū.
 509. D. in marg.
 Contractus nominati, sunt omnes qui cō-
 sensu fiunt. 1322. B
 ho die in Cōtractibus nō est locus remis-
 sioni. 684. A. glo. ibi debet. in marg.

quæ solita sunt fieri, an apponi in contra-
 ctibus præsumantur. 1769. B. in addi. ad
 glo. exigat.
 Contradicere & nō consentire, sunt duo
 extrema. tacere vero est mediū. 102. C
 Contradicere videtur qui non consentit.
 978. C. l. inuitum. de serui. vrba. præ.
 non Contradicēs videtur cōsentire. 2104.
 C. D. l. in sponsalibus. de sponsa.
 Contrahendi & delinquendi diuersa cad-
 sa. 1450. D. §. magistrum.
 Contrahens cum vno, nō debet distringi
 in plures aduersarios. 1532. A. l. & ancil-
 larum. §. si quis. de pecu.
 Contrahentes decipi non debēt. 1450. C.
 §. omnia. l. 1. de exercitoria act. & 1473.
 B. §. neque.
 Contrahentes tenentur ad naturalia con-
 tractus, nisi aliud sit actum. 300. B. l. in
 emptionibus. de pac.
 Contrahentium mens inspici debet. 1017.
 E. gl. pe. l. in venditione. com. præd.
 nihil bonæ fid. magis Congruit quàm id
 præstari quod inter contrahentes actū
 est. 1810. E. §. cum enim. l. ex empto. de
 act. emp.
 Contrariæ actiones oriuntur ex eodem
 facto. 1417. A. l. si seruus. commo.
 Contrarij testes non puniuntur. 1290. B.
 in mar. gl. pe. l. duobus. de iureiur.
 postulare aliquid potest quis, cuius Con-
 trarium non postulare. 1875. E. 1876. A.
 & seq.
 per actū Contrariū videtur quis ius suum
 deferere. 1044. C. D. in mar. l. si stillicidij.
 quemad. ser. amit.
 Contrariorum eadem est disciplina. 214.
 A. gl. si. l. pe. qui satis. co.
 Cōtrariorū nō est eadē ratio. 391. D. glo. 1.
 §. item contra. l. qui proprio. de procur.
 & 848. C. gl. plus pretio. §. 1. l. in fundo.
 de rei vin. & 442. E. l. si quis negotia. in
 gl. si. de neg. gest.
 eligens vnum Contrariorum, videtur al-
 teri renuntiare. 730. D. glo. summouebi-
 tur. l. nihil. de inoffi. testa.
 ex duobus Contrariis eligitur quoddam
 temperamentum! 137. D
 ex duobus Contrariis optimum fit tēpe-
 ramentum. 223. E. gl. 3. l. 2. §. si quis tamē.
 si quis cau. & 360. E. glo. 1. l. sed hæc. de
 procur.
 Contributio, id est compensatio. 1867. E
 Controuersia est ante litis contestationē.
 748. E. gl. controuersia.
 Contumacia est delictū. 1200. A. in marg.
 gl. 2. l. si filius. de inter. act.
 Contumacia facit de possessore petitorē.
 1038. E. gl. si. l. is cuius. si ser. vind.
 Contumaciæ pœna non est principalis.
 1300. C. D. in marg.
 ob solam Contumaciam quis excōmuni-
 cari potest. 1364. A. glof. non etiam. l. in
 actionibus. de in litem iuran.
 Contumax cito veniens restituitur. 475.
 A. B. in summario. l. diuus. de restit. in
 integ.
 Contumax est, qui omnino non respon-
 det. 1197. C. §. qui tacuit. l. de atate. de
 inter. act.
 Contumax minor esse non potest. 545. E
 Cōtumax nō habetur pro confesso inter
 eos inter quos nullum est iudicium, vt
 inter patrē & filiū. 1202. B. C. l. si filius.
 Cōtumax verus nō appellat. 710. C. §.
 sciendum. l. & post. de iudi.
 Contumax fictus appellare potest. 475. E
 Contumacis domus potest à iudice dirui.
 1173. C. l. si is.
 Cōtumaci in vna causa, potest iudex ne-

Index materiaram

- gare audientiam in alia. 604. E. glo. fi. in mar. §. ait prætor. l. fed & ex qui cau. ma. io.
- Contra Contumacem dantur auxilia tria. 1701. E
- Conuenit inter omnes: id est nullus dissentit. 210. E
- bona fides exigit, vt quod Conuenit, fiat. 1860. B. l. cum venderem. loca.
- Conuenitur actione prima dolo suo abfolutus. 524. B. C. l. cum a re. de do. ma.
- Conuenitur vbique cerro loco dare promittens, si ibi non reperiatur. 1383. B. in princ. l. i. de eo quod cer. lo.
- Cōuenire, est vel ex diuersis locis in vñ, vel ex diuersis animi motibus in vnum cōsensum, id est sententiam venire. 255. B. §. conuentionis.
- Conueniri, & reconueniri, differunt. 366. E
- Conueniri eū iniquū est, qui soluere vult. 401. E. glo. oportet. l. si reus. de procu.
- Conueniri non posse dicitur, habens exceptionem declinatoriam iudicij. 607. B. in margine.
- Cōueniri potest quis partim nomine suo, partim procuratorio. 1126. C. D. in mar. feruus an possit. Conueniri. 228. D
- Conuentio facit cessare actionem legis Aquiliae, sicut actio ex contractu. 1074. D
- Conuentio iurispergentium nominata, parit actionem: innominata non, nisi implemēto iustæ causæ, vel cohærentia contractus vestiatur. 260. A. B. l. iurispergen.
- Conuentio legitima est, quæ lege aliqua confirmatur. 258. C. l. legitima.
- Conuentionis nomen est generale ad omnia pacta, cōtractus, & distractus. 255. A. l. huius.
- Conuentio nuda non parit actio. nisi vestiatur traditione vel stipulatione. 301. A. l. diuisionis.
- Conuentio publica est quæ fit per principem, quotiens inter se duces belli quædam paciscuntur. 258. A. B. C. l. conuentionum.
- Conuentione remittitur, quod nullo tempore acquiritur. 1043. A
- Conuentionum quædam expressæ, quædam tacitæ. 256. A. B. l. Labeo.
- Conuentionum quædam sunt nominatæ, quædam innominatæ. Ibidem. A. §. fed.
- Conuersatio. Ex conuersatione æquali cōtemptio dignitatis nascitur. 149. C. D. l. obseruandum. de offi. præsid.
- Conuersus aliquid retinens, conuersus nō est. 955. D
- Copiam instrumenti sufficit edere ad originale collationatum. 245. D
- Copula si cadit inter diuersas orationes facit coniunctionem verbalem. 930. D. in margine.
- Coram aliquo fieri quid dicitur, si est præsens, & intelligit. 644. C. D. §. coram. l. diem. de arbi.
- Corium cerdonum tingitur ex myrto. in verbo, myrtus.
- Cornu & voce Romani vocabatur ad incendium extinguendum. 132. C. nos vice eorum hodie campanas habemus.
- scuire in suum Corpus etiam seruo licet. 1517. D. §. si ipse.
- Corporis vitium quandoque ad animum penetrat. 1961. C. D. l. ob quæ. in princip. de ædil. edic.
- error in nomine non vitiat, si constet de Corpore. 825. B. §. cum in rem. l. idem Pompo. de rei vin. & 1729. B. C. §. nihil. l. in venditionibus. de contra. emp.
- Corpore luat nō habes in ære. 194. B. C. l. si sine. de in ius voca. & 168. l. si quis id.
- §. in seruos. & l. fin. in fine. de in ius vocan. & 563. E. glo. aut noxæ. §. si seruus. l. quod si. de mi.
- nihil in Corporibus, sed omnia in nominibus sunt. 1137. B. C. l. heredes. famil. er. cif.
- Corporales res. 115. B. in tex.
- Corporales, qui sint, Bart. 1208. C. in mar.
- Correctio esse debet, p modo culpæ. 127. D. l. i. §. cum patronus. de offi. præf. vrb.
- Correctioni modus adhibendus. 893. E. gl. plenissimam.
- Correctores, & presides, differunt. 146. D
- Corrigere errorem quando potest quis. 636. D. glo. i. l. quia. de arbi.
- Corrigi interlocutoria potest, non definitiua. 635. B. §. dicere. de arbi.
- Corrumperere iudicem videtur, qui ei dat vt pro se iudicet. 1323. A. §. fed si. l. 2. de condic. ob tur. cau.
- Corrumperere tabulas dicitur, qui eas interleuit. 1085. B
- interest nostra liberorum mostorum animos non Corrumpi. 1209. D. l. vt tantū. de ser. cor.
- Corrumperere seruū dicitur, qui persuadet ei dominum contemnere. 1210. E. l. corrumperitur. de ser. cor.
- Corrumperere iudicem, vel aduocatum aut procuratorem partis aduersæ, litē perdere debet. 467. A. §. fed &.
- Corrumperere segetes, tenetur. 1072. D. E. §. inquit lex.
- Corruptor liberi magis delinquit, quàm serui. 1207. C. D. l. doli. de ser. cor.
- Corruptum quid dicitur. 1073. B. §. cū eo.
- Creatura omnis ad benefaciendum mouetur. 784. D
- Credentia literæ. 1470. A. in mar.
- Creditor cui satisfactum est, potest petere instrumentum debiti, & facere compleri chartam à notario. 1190. A. B. C. l. solutione. ad exhib.
- Creditor debet esse curiosus quòd vertatur res quam seruo credit. 1558. B. §. fed si sic. l. quod si. de in rem verso.
- Creditor dicitur vim facere, cum non per iudicem debitum repetit. 487. B. l. extat. quod me. cau.
- Creditor inuitus vèdere cogi non debet. 1424. B. §. melius.
- Creditor iura tenetur cedere, & possessionem tradere. 1948. C. l. creditor. in sum.
- Creditor non debet esse acerbus exactor, nec cōtumeliosus, sed moderatus. 2059. B. C. l. si bene. de vsur.
- Creditor non renuntiat personali actioni, si accepit pignus non idoneum. 1258. C. l. creditor.
- Creditor onerosus esse nō debet. 1438. C. §. sicut. l. si seruos. in fi. de pigne. act.
- Creditor possessionem naturalem nō habet. 1181. E. gloss. ius autem. §. i. l. Celsus. ad exhiben.
- Creditor possessor non est rei pigneratæ. 212. B. C. §. possessor.
- Creditor possidere dicitur quo ad quædā, & quo ad quædam non. 212. C. in mar.
- Creditor possidet. 1442. B. C
- Creditor potest agere furti. 1433. E
- Creditor potest eligere vnum ex pignoribus, quod vendat. 1946. C. D. l. creditoris. de distract. pig.
- Creditor potest esse tutor. 400. A. in mar.
- Creditor potest habere pignus pro iusto pretio, debito non soluto. 1916. C. §. potest.
- Creditor priuatus prior præfertur fisco. 1933. C. l. si pignus.
- Creditor reddens debitori cautionem, id est instrumentum crediti, videtur tacite pactus esse de non petendo si probeat redditū: secus in eo qui reddit pignus. 256. B. C. l. Labeo. & l. seq.
- Creditor secundus vt in locum primi succedat, plura requiruntur. 1928. A. B
- Creditor tempore prior præfertur. 1930. A. B. l. qui generaliter. qui poti. in pigno. ha. quandoque contra: vt. 1932. B. l. interdum. eo. titu.
- Creditor tenetur partem debiti contestatā recipere, de dubia vero litigare. 1256. A. l. quidam. si cer. peta.
- Creditoris credulitas, & serui calliditas domino obesse nō debet. 1558. B. §. fed si. sine Creditoris voluntate nemo alienum debitum exigere potest. 459. C
- Creditori bene agēti fauet lex inter alios male agentes. 535. E. gl. excepta. §. fed vtrum. l. 3. de mino.
- Creditori vigilare licet ad suū cōsequendum. 1528. B. l. summa. de peculio.
- Creditores duo communi diuidūdo agere possunt. 1165. A
- Creditoribus datur conditio indebi. 1364. B
- Creditoribus minus subuenitur quàm legatariis. 318. A
- Crediti appellatio generalis. 1235. B. §. nā.
- Creditum & mutuū differunt. 1237. B. §. creditum.
- abire in Creditum alicui. 1484. B. & 1496. B. §. nam pecuniæ.
- Creditur cuique contra se loquenti. 1196. D. §. i. l. de ætare. de inter. acti.
- Creditur magis duobus affirmatib⁹, quàm decem negantibus. 644. D. gloss. fin. §. si plures. l. diem. de arbi.
- Creditur quandoque alicui de se loquēti. 594. C. glo. 2. l. item ei. ex qui. cau. ma.
- Credulitas falsa non confirmat quod agitur. 305. E. glo. fina. l. si cum. de pact.
- Credulitas nimia reprobatur. 218. E. gloss. quamuis. l. i. de eo per quem fac. erit.
- Credulitas nocet. 1558. B. §. fed si. l. quod si. de in rem ver.
- Credulitas reprobatur. 1416. B. gloss. in. l. si mei. commo.
- Credulus qui fuit, sibi imputare debet. 218. B. §. dolum. l. i. de eo per quem fac. erit.
- Crescunt multa alluione. 1913. E. gloss. obligatur.
- Crimen fateri cēsetur qui paciscitur. 344. B. l. quoniam. de his qui no. infa.
- Crimen patris quæstram filii dignitatem nō aufert. 2113. C. §. filiam. l. generali. de ritu nup.
- Criminis eiusdem socius socium accusare non potest. 2083. C. l. repetita. de fide instru.
- Crimine contingi. 1212. A. in tex.
- Crimina vndecumque & per quoscumq; commissa, iudex in sua prouincia inquirat. 142. B. C. l. 3. de offi. præfi.
- in Criminali causa iudex potest incipere à captura, & trahere delinquentem de domo. 193. E. in margine.
- Criminali in causa plures datur dilatiōes, quàm in ciuili. 240. B. in fi. l. si. de fer.
- Cucuma quid. 1037. B. C
- Cucumella. Ibidem. D. glo. cucumellas.
- Culleus quid. 1447. D
- Culpa. 1978. D. §. culpam.
- Culpa committitur tribus temporibus. 1059. C. D. l. idem.
- Culpa culpam abolet. 1061. A. glo. fina. l. item si. ad legem Aquiliam.
- Culpa cum culpa cōpensatur. 218. E. gloss. quamuis. l. i. de eo per quem fac. erit.
- Culpa est,

Culpa est, cū quod à diligente prouideri potuit, nō est prouisum. 1079. D. l. si putator. §. culpam. ad legem Aquiliam.
 Culpa est male facere. 442. C. in margine. l. siue. §. sed ita. de neg. gest.
 Culpa est vitium. ibid.
 Culpa lata est ius ignorare. 349. D
 Culpa lata dolo cōparatur. 1215. D. §. lata l. i. si mensur. fal. mō. 1304. A. glo. nō etiam. l. in actionibus. de in litem iur.
 Culpa dolo malo proxima, est culpa lata. 250. C. D. gloss. 2. l. vbi. de eden.
 Culpa nō est ab eo exigenda, qui diuinare nō potuit & c. 1079. D. E. §. nā culpa. l. si putator. ad legem Aquiliam.
 Culpa non est in percussio retrocedente, secus in percussore. 1090. C. in margine. l. si ex. ad. l. Aquil.
 Culpa non prætatur, nisi dolo malo proxima. 250. C. l. vbi. de eden.
 Culpa si præcedat casum. tenetur quis, etiā si de casu nō tenetur. 1410. B. C. glo. 1. §. sed interdum. l. si vt. commo.
 Culpa si non præcedit, gestor non tenetur de casu. 432. A. l. debitor. de nego. gest. Bar. in sum.
 quæ in eo Culpa sit, qui suæ mentis non est. 1057. A. B. l. sed & si. ad legem Aquiliam. l.
 sine culpa sua tenetur quis. 664. C. §. at hoc. l. 3. nau. cau. sta.
 qui nō præuidet quod præuidere debuit, est in Culpa. 1079. A. §. in hac. l. qui occidit. ad legem Aquil.
 Culpæ ad dolū non est compensatio. 218. E. gl. quamuis. l. 1. de eo per quem fac.
 Culpæ ratione qui tenetur, non liberatur cedendo actionem. 1689. D. l. de illo. in sum. pro socio.
 Culpæ præponderat dolus. 1992. D. in verbo, dolus.
 Culpæ reus possessor est, qui per insidiosa loca seruum misit. 847. B. l. qui petitorfo. §. i. de rei vin.
 pro modo Culpæ correctio esse debet. 127 D. l. 1. §. cū patronus. de offi. præ. vrb.
 Culpā cōmittit quis vt fraudem repellat. 440. A. glo. §. si cum. l. at qui. de nego. gest.
 iuratur in litem ob dolum, non Culpam. 1304. B. in textu.
 Culpā negare difficile. 1689. E. §. & puto.
 Culpam non committit inanimata res. 1410. D. gloss. machina. §. plane. l. si vt certo. comm.
 Culpam non potest imputare ex ea lucrū sentiens. 2157. D. glo. ex quo. l. cum in fundo. de iur. do.
 Culpam tollit diligentia. 1864. E. glo. 1. §. pe. l. si merces. loca.
 Culpa facere nō videtur, qui facit quod fieri solet. 1699. C. in margine. l. cū duobus. pro so.
 Cultura intempestiua deteriore fundū facit. 1863. C. §. conductor. l. si merces. loca.
 Cultura meliorat prædia. 1918. E. glo. 1. l. creditor. de pigno.
 Culturā omittere non debet fructuarius. 884. A. in margine.
 Cum, dictio est coniunctiua. 925. C. D. l. si quis, & in margine.
 Cum, & si, non differūt. 1356. D. l. qui promisit.
 Cum, id est quamuis. 793. E. glo. in hereditate. & glo. cum. & c. 806. E.
 Cum, quandoque capitur causatiuè, quādoque pro quamuis. 378. E.
 Cum, quandoque capitur pro &. 1411. E.
 Cumulari possunt plures actus eodem li-

bello. 1137. C. §. de pluribus.
 Cupitum nocet, quod secus prodest. 224 A. glo. 2. §. si. l. 2. si quis cautio.
 Curare qd debet quis, donare non debet. 302. E. glo. 2. §. si prætor. l. 8. de transact.
 Curator Cæsar, id est procurator. 152. B.
 Curator datur bonis absentis. 432. B. in margine.
 Curator datur hereditati iacenti. Ibidem.
 Curator datus ad lites minori, potest reuocari ante lites contesta. vt procurator. 368. A. B. in margine.
 Curator quomodo absentis dari debeat. 594. D.
 Curator de leui culpa tenetur. 414. E.
 Curator potest constitui loco absentis. 411. E. in margine.
 Curator Reipu. quis. 160. A.
 Curatorem habere potest pupillus. 568. E.
 Curiatæ leges. 63. B. in textu.
 Curia. 63. B. in textu.
 Curiosissimus esse quis non requiritur. 2101. C. §. quod enim. l. regula. de iur. & fac. ign.
 Custodia quæ. 593. B. §. custodiam.
 Custodia sumitur actiue & passiuè. 239. E.
 Custodia, id est exactissima diligētia. 1898 A. glo. custodiam.
 Custodia, id est custodita persona. 136. E. & c. 239. E.
 Custodia aduersus vim parum proficit. 1833. C. l. si ea. de actio. emp.
 Custodia nulla fieri potest, ne damnum iniuria ab alio dari queat. 1873. D. l. sed de damno. loca.
 Custodiæ gratia iusta causa est possidēdi. 1165. A. §. Est. l. communi. com. di.
 Custodia mercede promittens tenetur de periculo. 1873. C. l. qui mercedem. loca.
 Custodiam debet venditor ante traditionem rei. 1834. C. l. venditor.
 Custodiam non promittentes horreorū domini non tenentur de fractura. 1878 C. l. dominus.
 Custodiam qualem præstare debet venditor. in re vendita. 1791. C. §. custodiā. & l. seq.
 Custodit diligenter qui vincit. 1212. B. §. in publicum de fer. fugi.

D

Damnare qui nō potest, nec absoluerē potest. 152. C. D. gloss. fin. l. fin. de offi. pro. Cæsa.
 Damnatur quis quandoque in alio quàm actum est. 351. C. D.
 Damnatu crimine capitali, pendente appel. potest facere testamentum. 345. A. B.
 Damnum alij facere possum, ne res mea pereat. 1895. D. l. qui seruandarum.
 Damnum, & furtum, differunt. 1074. B. §. si oliuam.
 Damnū dari inuitabile. 1791. C. §. & puto. l. hoc ita. de peri. & com. rei ven.
 Damnum & lucrum in vna re contingere possunt. 431. D. E. glo. lucrum. l. si negotia. de nego. gest.
 Damnū cum lucro compensatur. 1937. E. in fine. l. si duorum. de actio. emp.
 Damnum dicitur lucro deducto. 1692. A. §. neque. l. Mucius. pro socio.
 Damnū magnū nō est in mora modici temporis. 686. B. l. si debitori. de iudi.
 Damnum modicum æquo animo ferre debet colonus, cui immodicum lucrū nō aufertur. 1864. B. §. vis maior. l. si merces. loca.
 Damnū eius participare quis debet, cuius partici paut & lucrum. 1704. B. in fi. l. si igitur. pro so.
 Damnū pati nemo debet pro alterius lu-

cro. 2127. E. & seq. l. iure. de iure do.
 Damnum pro cōmuni vtilitate acceptū, cōmuniter resarciri debet. 1460. E. gl. i. §. i. l. 2. de lege Rhodia.
 Damnū vitare nulla cura possum. 1420. C. l. ad eos. commo.
 nulla custodia fieri potest ne Damnū ab alio dari alicui possit. 1873. D. in principio. l. sed de damno. loca.
 Damni euentus restitutionē nō indulget, sed inconsulta facilitas. 550. C. §. nec enim. l. verum. de mino.
 Damno alieno locuples fieri quis non debet. 321. E. §. sane. l. cum hi. de transact.
 Damno alterius restitui nō potest quis ad lucrū: sine damno potest. 598. B. C. l. sciē dum. ex qui. cau. ma.
 Damna consueta coloni sunt: non cōsuetata; domini. 1854. B. §. sed & si vredo. l. ex conducto. loca.
 Damna fatalia focij non tenentur præstare. 1699. A. B. l. cū duobus. §. damna. pro socio.
 Damna quandoque attenduntur, non lucra. 1826. E. glo. l. si sterilis. de actio. emp.
 Dare verbum denotat translationem dominij. 1321. B. in margine. sed quādoque contra.
 Dare beatius est quàm accipere. 1406. A. in rubrica commodati vel con.
 Dare quādoque, id est commodare. 1411. B. glo. rem. & dares.
 Dare quandoque, id est datum cōfirmare. 138. D
 Dare & cōfirmare, non sunt paria. 167. A. glo. 3. l. & quia. de iur. om. iudi.
 Dare quandoque deferre est. 140. B
 Dare iudicem, id est delegare. 146. B
 Dare ius anulorum aureorum. 189. A. in margine.
 Dare nequeunt multi quod promittunt. 2160. B. l. penultima. de iure dotium.
 Dare pignori, id est obligare. 1929. E
 Dare prohibitus, prohibetur accipere. 467. D. in gl. dare. §. sed & l. i. de calum.
 Dare & recipere qui debet, semper debet prius offerre: sic fit in retractibus: nam retrahens debet offerre. 1975. A. glo. si. l. ædiles etiam. de ædilitio edicto.
 Dare, id est restituere. 1993. A
 Dare de suo, & reddere, differunt. 1610. A. §. aliud. l. i. depo.
 Dandum est æquè bonum, ac recipiendū. 642. E. glo. si. l. Labeo. de arbi.
 Dans ex persona alterius, si poterat vitare ne daret, dare videtur. aliàs secus. 2127. C. D. §. si quis. in sum.
 Dantis & accipiētis si est turpis causa, cessat repetitio. 1370. C. l. auunculo.
 Datio licet non teneat, sufficit tamen non reuocare. 135. E. 136. A. glo. fin. l. obseruare. de offi. procon.
 Datio non tam leuiter fit, quàm ablatio. 1514. E. gloss. contra.
 Datiuus quandoque pro ablatiuo ponitur. 1381. A. gloss. sed & ei.
 Datus, id est dandus quādoque, & est tēpus pro tempore. 197. A. & 491. E
 Datus procurator, id est constitutus. 361. E.
 Datum benigne quod est, fraude reuocari non debet. in textu. in verbo Benigne.
 Datum non videtur, quod accipientis nō fit. 2137. B. gloss. placuit. l. mater. de iure dotium.
 Datum pietatis causa, quandoque repetitur. 471. A. l. si quis. in gloss. repetere. de calum.
 Datum simoniacè repeti non potest. 462. D
 De, præpositio auget. 1603. A

Index materiarum

Debeo, id est possum. 135. E. gloss. debet. & 1193. gloss. debet.
Debeo quandoque, id est necesse habeo. 1178. A. gloss. ostendere.
ribaldos multos suspendere facit gloss. Debebit. 685. C. & in mar.
Debere. Nil refert an aliquid non fiat, an eo modo quo non debuit, fiat. 405. D. glo. inhabilis. §. proconsul. quod cuiusque vni. no.
vis est, quotiens quis quod ei Debetur, non per iudicem reposcit. 488. B. l. extrat.
iustus possessor de hereditate deducere potest quod sibi Debetur. 792. B. §. iustus. quantum petatur querendum est, non quantum Debeat. 175. A. B. §. quotiens. l. cum quaedam. de iur. om. iudi.
quod alicui Debetur. alius sine voluntate eius iure non exigit. 459. C. l. soluendo. de nego. gest.
Debitor an presumatur soluisse, licet instrumentum reperitur apud eum cancellatum. 1367. in margine.
Debitor debet habere instrumentum solutionis. Ibidem in margine.
Debitor nomine constituti habet decem dies ad soluendum. 1402. C. §. si sine. & in marg. l. promissor. de consti. pecu.
Debitor in dubio non presumitur fugitiuus. 1410. C. in margine. l. si vt certo. commo.
Debitor liberatur paupertate. 793. A. §. illud. l. si quid. de peti. he.
Debitor non excusatur mora semel commissa. 2052. C. post. l. euctis. de vsur.
Debitor non restituens pignus a se conductum, si condemnatur. fit infamis. 1434. C. D. §. si post.
neque onerosus creditor audiendus, neque delicatus Debitor. 1438. E. §. sicut. in fin. de pigne. act.
Debitor speciei, licet liberetur per interitum ante moram, tamen secus si loco illius perceptæ subrogetur alia facta debitoris, & illa pereat. 498. C. D. i. margine.
ad Debitorum speciei post moram spectat periculum interitus. 1240. B. l. quod re.
Debitor vagus ubique conueniri potest. 685. B. glo. debebit. §. proinde. l. heres. de iud. vide in verbo, vagus.
Debitoris electio est in re incerta. 1748. D. l. comprehensum. in sum. de contrahen. emptio.
Debitoris mora non inspicitur cum etiam creditor est in mora. 1842. C. l. si & de actio. emp.
Debitoris nomen delegare. 1893. D. l. ob. cam.
Debitori contententi dilatio est danda ad soluendum. 686. A. l. si debitori. de iudi. idem condemnato.
Debitori facta interpellatio, non constituit eum statim in mora: sed cum intervallo, vt possit prouidere solutioni. 575. C. gloss. 4. & in margine. l. Aemilius. de mino.
Debitori loci utilitas auferri non potest. 1384. C. in margi. l. 2. de eo quod cer. lo.
Debitorum retinere sine iudicis auctoritate quandoque quis potest. 488. A. glo. sine villo. l. extat. quod merus cau.
quilibet extraneus potest soluere, p. Debitorum inuito, potest & creditori inuito. 299. A. B. in mar. §. i. l. tale. de pact.
Debitorum sunt in triplici genere. 1240. D.
Debitorum nomina si sunt deteriora, periculum est administratorum negligenter exigentium. 1262. B. C. l. periculum.
Debitum alienum sine creditoris voluntate exigere etiam coniuncta persona non

potest. 459. C. D.
Debitum aliunde quam per iudicem repetens, vim facit. in verbo, creditor.
Debitum alteri in compensam non venit. 1600. B. glo. i. l. si cum militi. de compensa.
Debitum ex causa victuali non compensatur. 1601. B. l. ob negotium. de compensa.
Debitum naturale venit in compensatione. 807. C.
Debitum onerosum liberatur per solam patientiam. 2048. C. l. qui semisses. de vsur.
Debitum videtur, quod iure honoratio debetur. 1394. B. C. in prin. §. debitum.
Debitum ad debitum non fit compensatio. 1601. D. gloss. i. l. ob negotium. de compensa.
Debitum instrumentum petere creditor potest etiam postquam est ei satisfactum. 1190. A. B. l. solutione, ad exhibendum.
Debili episcopo datur curator. 340. D.
Decedere potest quis duobus testamentis relictis. 107. E.
Decem dies dantur ad soluendum debitori, etiam si non sit dictum. 1402. C. in margine. l. promissor. de consti. pecu.
Decemviri. 67. C. §. & cum.
Decennium dicitur legum tempus. 4044. D. glo. 2. l. cum de in rem. de vsur.
Deceptis, & non decipiendis, oportulandum. 1575. E. §. hoc enim. l. 2. ad Velleianum.
Deceptis sine culpa subueniendum est. 476. A. §. nec intra. l. diuus. de resti. in inte.
Decessio, id est danum. 1162. C. expensæ an debeant deduci in Decimis. 797. D.
Decipere licet sine dolo in empt. vendi. loca. & con. 1860. C. l. item si. loca. & 556. B. §. idem Pomp. l. in causæ. 2. de mino.
Decipi non debet contrahentes. 1450. C. §. omnia. l. 1. de exer. act. & 1473. B. §. neq. l. sed & si. de insti. ro.
Decipi semper se credunt nouitij. 51. C. gl. in eos. §. illud vero. in proæ.
Decipiens aliquem sub specie commendationis, de dolo tenetur. 529. B. l. quidam. de do. ma.
Decipiens mulier non iuuatur Velleia. 1593. D. l. si decipiendi. ad Velleianum.
Declinatoriam fori habens, non dicitur posse conueniri. 607. B. in mar.
Decretalis bono. poss. & edictalis. 818. C. glo. data.
Decretum ubi necessarium est, causa per libellum expediri non potest. 139. A. in textu.
Decreta, id est sententiæ. 712. C.
Decurionum loco hodie sunt consularij. 518. C.
Dedicabant olim reges. 118. C. D.
pactum de non dedicando locum suum. non valet. 311. A. l. nemo.
Deducere de hereditate quod sibi debetur, iustus possessor potest. 792. B. §. iustus.
Deducere in publicum quid. 1212. B. §. in publicum.
Deducere rem in iudicium. 691. B. l. si petitor.
Deductis impensis fructus intelliguntur. 727. B. §. fructus. l. si a domino. de peti. heredi.
Deest plerumque alteri, quod alteri superest. 1724. B. l. 1. de contrahen. emptio.
Defendere, est id facere quod dominus in litrem faceret. 372. C. §. defendere.
Defendere est iudicium suscipere. 373. E. & glo. i. §. si. l. sed & hæ. de procur.
agere quandoque, id est Defendere. 242. E.
Defendere videtur, qui iudicatum solui promittit. 613. D.
Defedere præcisè an quis teneatur. 373. C.

Defendere debens, tenetur defendere suis impensis. 402. D. E. in marg.
Defendere ibi cogitur quis. vbi agit: licet priuilegium fori habeat. 686. C. l. qui non. de iudi.
Defendere non videtur aliquem, qui eum duci patitur. 216. B. glo. defendit. l. 2. si ex noxa. cau.
Defendere se aduersus periculum, naturalis ratio permittit. 1056. B. l. itaque. ad legem Aquiliam.
Defendere se videtur, qui immediate percussit percussorem. 1089. B. C. §. tabernarius. l. si ex. ad legem Aquili.
non videtur boni viri arbitrio Defendere is, qui actorem frustrando facit ne ad exitum causa deducatur. 403. C. l. fina. de procur.
Defendere tenetur procurator in tribus casibus. 371. C. D.
Defendi absentem a quibuscumque, publice interest. 369. C. l. seruum. §. publice. de procura.
Defendi ibi quis debet, vbi deliquit. 1118. D. l. si. de noxa.
vbi absens quis damnari potest, ibi quemuis verba pro eo facientem, & innocentiam Defendentem, audiri æquum est. 369. C. D. in text. l. seruum. §. publicè. de procura.
Defendit quandoque actor, & reus agit. 388. E. glo. defendant. l. non cogendum. de procura.
fatis pænæ subit, qui non Defenditur. 193. B. l. satis. de in ius voc.
reipu. interest plurimos ad Defendendum admitti. 369. D. gloss. i. §. publice. l. seruum. de procur.
Defendens alium ex necessitate, videtur suo nomine esse in iudicio. 316. D. l. si cum.
Defendens alium non vitur priuilegio sui iudicis. 700. B. l. si fideicommissum. non Defendenti seruum causa noxali, denegatur persecutio vsusfructus. 216. C. in margine.
Quod fit ad Defensam, pænâ non meretur. 1086. C. §. qui cum. l. scientiam. ad legem Aquiliam.
Defensio, id est excusatio. 2053. D. gloss. defensionem.
Defensio est de iure naturali. 1056. B. l. itaque. ad legem Aquiliam.
Defensio plena. 600. C. §. plena.
Defensio sui vel rerum suarum, vel alterius, quo causa est permessa. 56. C. D.
Defensor dicitur sine mandato, procurator cum mandato. 1277. A. B.
nemo alienæ litis idoneus Defensor sine satisfactione intelligitur. 390. A. §. qui alium. l. qui proprio. de procur.
Defensor quandoque tenetur comparere, & quandoque non. 600. C. in margine.
Defensor rei dicitur, procurator actoris. 365. B. C.
Defensor sine satisfactione non admittitur. 390. A.
Defensori non competit quod alicui inutile est. 279. C. §. nos.
Deferre ad iudicem, id est significare vel nuntiare magistratui. 1212. D.
Deficit si lex, suppletur. 2105. E. gloss. i. l. oratio. de sponsa.
Deficere qui dicuntur. 586. B. §. qui deficiunt.
Deflorans virginem non tenetur de adulteriis per eam postea perpetratis. 1208. E. l. Neratius. in argu.
Deformitatis æstimatio nulla fit. 1098. A. in prin. l. si. de his qui deie. & 1054. C. l. ex hac. si qua. pau. fe. di.

Defunctus

Defunctus potuit quod non potest heres. 1498.E. & e contra. 2167.E
 Defuncti dolus an noceat successor. 1953.E. glo. potior. l. sicut.
 Defuncti vitiorum heres est successor. glo. 1. l. etiam. de peti here.
 Defuncti iure vititur heres. 2052.B. gl. 4. §. fin. l. cum quidam. de vsu.
 saepe credimus aliquid Defunctum voluisse non tamen rogasse. 2184.E. l. si sponsus. de do. inter virum & vxorem.
 Defunctorum actus an possint suspendi. 1024. B. C. l. receptum. in fi. co. pra.
 Defunctorum voluntates strictè interpretari non debent. 953. C. §. hoc amplius. l. plenum de vsu & habi.
 Degradat episcopus clericum. 340.E
 Deiectum dicitur. quod suspensum decedit vel effunditur. vel dum suspenditur 1093. C. in tex.
 Deiciens nocte è domo, non punitur: die sic. 1097. C. D. §. Labeo.
 Delegare creditorè. 2126.E. §. si filius fa.
 Delegare iurisdictionem, & mandare, differunt. 155. C. D.
 Delegare potest iudex qui iurisdictionem suo nomine non alieno habet. 166. A. l. more.
 Delegari non possunt causae meri & mixti imperij, nisi iudex absit, alia sic. 153. A. l. i. in sum.
 Delegari non possunt, quae plenam causae cognitionem, & decreti interpositionem requirunt. 138. E. in sum. tex.
 Delegari possunt, qui semiplenam causae cognitionem requirunt. 157. A. B. §. vt possessio.
 Delegatus soluit. 1580. A. §. interdum. l. quamuis. ad Velleianum.
 Delegantis morte extinguitur delegatio. 167. A. l. & quia. de iuris. om. iudi.
 Delegatio pro iusta praestatione est 1547. B. l. quod deberetur. de pecul.
 Delegatio vicem solutionis habet 1547. C. glo. si. l. quod debetur. de pecul.
 Delegatione non quaritur hereditas. 2148. C. gloss. debet. l. si mulier.
 Delegatus ab inferiori, quandoque subdelegat. 679. E. in margine.
 Delegatus. in & quando potest delegare. 157. D.
 Delegatus licet alias sit ordinarius, vice tamen fungitur delegantis in causa delegata. 156. A. l. & si.
 Delegatus vice mandatis fungitur, non sua. 173. A. B. in text. l. solet. de iur. om. iudi.
 Delegatam iurisdictionem qui dare possunt. 167. C.
 Delens testamentum, vel aliud instrumentum, qualiter tenetur. 1084. A. B. & sequè.
 ad Deliberandum datur tempus interrogato. 1194. A. in fi. l. qui interrogatur. de inter. act.
 Deliberate quae sunt, magna sortiuntur effectum. 351. C. glo. sint elocuta. §. quamrum. l. quid ergo. de his qui no. infra.
 Delicatus debitor non est audiendus. 1438. D. §. igitur. l. si seruos. in fine. de pignera. actio.
 per Delictum suum quis beneficium amittit. 574. D.
 Delictum familiae exercitoris esse fingitur, quia familia mala vititur. 664. D. l. 3. nau. cau. sta.
 Delictum frequens auget poenam. 96. C. gl. 2. l. 2. de his qui sunt sui vel alie. iur.
 Delictum humana fragilitas non excusat. 144. §. sicubi. cum gl. l. illicitas. de offi. pfi.
 Delictum maius est liberum corrumpere, quam seruum. 1207. C. l. doli. de ser. cor.
 Delictum nil habet commune cum venia. 559. B. §. quid enim.

Delictum non debet esse impunitum. 1203. A. §. at is. l. qui seruum. de inter. acti.
 Delictum parentum non est immediata causa corporalis poenae filiorum. 88. E.
 Delictum quandoque. i. stultitia. 1991. E. glo. delictum. l. cum mancipium. de ex. dil. edic.
 Delicti ad delictum fit compensatio. 220. E. glo. 1. §. penul. l. fina. de eo per quem fac. erit.
 Delicti auctor tenetur. 1208. C. glo. 1. l. in hoc. de ser. cor.
 Delicti causa durior est, quam contractus. 1417. D. gloss. fin. l. ita vt. commo.
 Delicti ratione extraneus dicitur suus quoad iurisdictionem. 142. E. glo. pe. l. 3. de offi. praesi.
 iustius est eum teneri qui princeps fuit Delicti, quam qui res recepti. 1208. E. l. in hoc. de ser. cor.
 propter Delictum priuat quis iure suo. 60. B. C. gl. 1. in fin. l. iustitia. de iusti. & iur. ob Delictum priuatur quis honore, sed non releuatur onere. 333. C. gloss. certis. §. ait praetor. l. i. de postu.
 Delictum impositae poenae sponte consentire videtur delinquens. 332. A. in margine. in verbo, delinquens.
 poenam quam quis ex delicto suo praestitit, recuperare non debet. 391. B. §. ite. l. qui proprio. de procura.
 ex Delicto suo damnum pati quis debet. 1106. C. l. si ex duobus. de noxa.
 in pari Delicto potior est qui possidet. 1370. C. l. auiculo. de condic. sine cau. non debet quis ex Delicto poenam & praemium mereri. 594. C. gl. 2. l. item ei. ex qui. cau. ma.
 in simili Delicto actoris & rei, deterior est conditio actoris. 198. D. l. nam cum. ne quis eum qui in ius voca. &c.
 Delicto ex vno, tota familia dominus carere non debet. 1080. B. l. illud.
 pro delicto quandoque venia datur. 560. D. E. glo. cum venia. l. Papi. de mi.
 Delicta non debent remanere impunita. 1088. E. in margine. l. ita vulneratus. ad legem Aquiliam.
 Delicta paria mutua compensatione tolluntur. 198. E. glo. 1. l. nam cum. ne quis eum qui in ius voca. est.
 Delicta plura diuersis temporibus si facta sint, de quolibet est poena imponenda: secus si in eodem tempore. 1080. B. C. §. si idem. l. illud. ad legem Aquiliam.
 Delicta sunt multiplicia. 75. E. gl. 3. l. neque. de legibus.
 Delictorum communio turpis. 1703. E. l. quod autem. in fine. in minoribus in Delictis non subuenitur. 546. B. §. nunc.
 in Delictis praetor non succurrit. 573. C. l. auxilium. de mi.
 licet in Delictis praesumatur dolus, tamen fallit in minore & foemina. 250. C. D. in margine. glo. 2. l. vbi. de eden.
 nemo Delictis exiit, quamuis capite sit minutus. 585. B. §. nemo. l. 2. de cap. mi.
 Delinquere. Puniri non debet quis in quo non delinquit. 1714. A. glo. quia. §. dignus. l. actione. pro socio.
 pactum contra ius, & inducens ad Delinquendum, non valet. 2162. C. l. si conuenit. in summa de pact. do.
 Delinquendi siue peccandi occasio tollenda. 1383. D. E. gl. si. l. i. de eo quod cer. loco. & 662. B. gl. daretur. l. 1. §. 1. nau. cau. stabu.
 Delinquendi & cotrahendi diuersa causa. 1449. D. §. magistrum.

Delinquens videtur consentire poenae pro eo delicto impositae. 332. A. glo. 2. §. de nique. in mar. l. i. de pact.
 Delinquentis persona exhibenda est, vt cognoscatur. 214. E. in mar. l. i. si ex noxa. cau.
 Delinquentium conditio melior fieri non debet. 2179. A. & seq. §. ergo. l. haec ratio. de do. inter vir. & vxo.
 aliud est auctorem esse Delinquentem, aliud delinquentem pati. 1099. C. D. l. in omnibus.
 Dementia quandoque fingitur ob crimina. 147. D.
 Dementia color parentibus adscribitur, dum querela inofficiosi proponitur. 715. C. l. sciendum. de inoffi. testa.
 Deminutum refertur ad actum ciuilem: vt in vsuca. 777. B. C. l. deperditum.
 Demonstratio falsa non praedicit veritati. 89. C. D. glo. in l. imperator. de statu homi.
 Demonstratio falsa non vitiat iudicium. 714. C. l. si in iudicis. de iudi.
 Demonstratio nominis vice fungitur. 826. C. 827. A. l. si in rem. versi. sed si. in gl. de rei vin. & 1244. A. in principio tex. l. certis. si cer. pe.
 Demonstratione fundi venditi facta, fines nominare opus non est. 1749. D. §. demonstratione.
 Demonstratione vtimur, cum nomen ignoramus. 826. C. 827. A. §. sed si. l. si in rem. de rei vindica.
 Deni dicuntur decem, vt ait Accursius. 50. C.
 Denuntiare quis tenetur. 1851. E.
 Denuntiare testimonium. 2090. A. 2093. B. l. inuiti.
 Denuntiare. Non valet iuramentum, cum iurat quis se non denuntiatum maleficium. 287. D. in addi. gl. 2. §. illud. l. si vnus. de pact.
 Denuntiatio. i. summatio. sic capitur in verb. denuntiatio non debet.
 Denuntiatio facit que esse in dolo. 251. D.
 Denuntiatio illius qui deputatus est ad nuntiandum maleficia, in dubio non presumitur calumnia. 343. C. D. in mar.
 Denuntiatio non debet fieri venditori qui simul cum emptore conuentus est. 2024. D. in marg.
 Denuntiationis forma. 1910. E. in addi. gl. solutorum.
 Deo praefertur filius in bonis paternis. 722. A. B. glo. sapissime. §. Papi. l. Papi. ian. de inoffi. testa.
 Depectus dicitur, qui turpiter pactus est. 468. B. §. si igitur.
 Dependere, id est expendere, consumere. 1776. D. §. & si.
 Deperditum refertur ad actum naturale: deminutum. ad ciuilem. 777. B. l. deperditum.
 Deplorata persona minus fidei habere praesumitur, quam diues. 247. B. C. §. cogentur.
 Deportato potest iudex reseruare aliquam partem bonorum suorum. 614. C. in margine.
 Depositarius quandoque de casu fortuito tenetur. 1620. B.
 Depositarius de solo dolo tenet. 1260. C.
 Depositae & commodatae res non veniunt in iudicium fami. eriscun. 1151. D. gloss. communes.
 Depositione, vt solutione, liberatur quis. 1675. D.
 Depositum accipiens, beneficium dat. 1622. B. C. §. sed contra. l. Lucius. depo.
 Depositum & commedatum, idem. 1621. C. l. Lucius.

Index materiaram

- Depositum est, cum nulla merces pro custodia datur. 1605. E. §. si vestimenta.
- Depositi actio & mandati quādo concurrunt. 1607. A
- Deprecatio. i. venia parcendi. 574. A
- precibus actionem famosam Deprecari, & pacto, differunt: quia hoc infamiam irrogat, illud non 345. B. §. pactus.
- Deprecatio, est libellus supplicatorius. i. requæsta. 1466. A. B. l. deprecatio.
- Depretiari, id est deprimere. 1066. C. in textu.
- Deprehēdi.) Quod alterius apud alterum sine causa deprehenditur, reuocari solet. 1366. B. C. l. hæc conditio. de condi. inde.
- Derelicta negotia gerens, solum de dolo tenetur. 414. C. §. interdum.
- Deridenda publicè loquens fatuus præsumitur. 1961. D. in margine. l. 4. de ædil. edi.
- Derogare iuri non oportet prætoris factum. 236. A. B. §. sed excip. l. i. de feriis. & 335. C. in. l. i. versi. sin. vero. de fer.
- Deferta promissio dicitur, quādo non seruatur promissum. 225. E
- Desertio appellationis non facit perdere possessionem. 213. E. in margine.
- Deserere promissum officium an liceat. 1654. C. §. qui mandatum. l. si quis. mandati.
- Designare, id est ostendere. 1178. E
- Designare tenetur quis quod petit, in qualibet actione reali & personali. 518. DE
- Designatores qui. 342. B. §. designatores.
- Desinit pertinere, quod nō cœpit. 960. B. l. omnes. in principi. ibi, desinere. vñ fruct. quemad. ca.
- Desistere quid. 678. B
- Destitisse dicitur, non qui distulit, sed qui liti renuntiauit. 560. B. & 678. B. C. l. destitisse.
- Destinare, id est proponere. 2222. E
- Destruere alienū potest quis, ne destruat suū. 1087. D. §. quod dicitur. l. si quis. ad legem Aquil.
- Desuetudine tollitur lex 82. B. in fin. tex.
- Desultor quis. 1899. C. D. l. apud. & in margine. & 1900. B. §. puto.
- Desultoria leuitas. 1799. E. in margine.
- Deterior si redditur res, non dicitur reddita. 1407. B. l. 3. §. i. commo.
- Deteriorem causam facit proprietarius, etiam in meliorem statū re mutata. 958. B. l. fin. de vsu & habi.
- Deterius mea opera quod factum est, reficere debeo. 917. E. l. cum. de vsu fruct.
- Deterius non dicitur fieri ius actoris, licet fecerit expensas: & de illis agi separatim potest. 229. C
- Detrimētum.) Equum est commune detrimentum communibus impensis refarciri. 1460. A. l. 2. de. l. Rhodia. §. æquissimum.
- Detrimenti non lucri fit præstatio, quando amissa re fit contributio. 1461. D. §. portio. l. 2. de. l. Rho.
- Detrimeto alterius non debet quis fieri locupletior. 1330. C. l. nam hoc. de condic. inde.
- Δεύτερον, id est secundum. 250. A. B. §. hæc vxor.
- Dixta. 2218. A. B. §. virgini.
- Dixerarij qui. 662. D
- Διανοία, æc. id est conceptus, seu agitatio mentis, seu sententia. 80. B. l. fraus.
- Diarij verbo quid continetur. 320. A
- Diaterus calix. i. tornatilis. 1074. DE. §. si calicem. & in margi.
- Dicam impingere. 532. C. in margine.
- Dicere secundum aliquem, est ei quod petit adiudicare, vt iudex dixit secundum me. 67. C. §. Et cum.
- Dicere non potest quis quod mente non agitarit. 636. D. glof. i. l. quia. de arbi.
- Dicis gratia. 1408. D. in textu.
- Dictare actionem, est eam intētare. 532. C. in margine.
- Dictare iudicium, est actionem intēdere. Ibidem.
- Dictatores. 66. E. §. populo.
- Dicta lege, id est pacto conuento. 1882. B. §. lege. l. cum in plures.
- Dictum in vno ca. legis, non censetur repetitum in alio quotiēs non est eadem ratio. 347. B. in margine. l. in actionib. de his qui no. infa.
- Dictum prius, intelligitur tacite repetitum. 692. C. D. glo. 2. in fine. l. si iudex. de iudi.
- Dictum & promissum differunt. 1969. A. l. sciendum.
- Dictum, pactum & stipulatio differunt. 1969. A. B. glo. pollicitationem.
- Dictum præcedēs, ad tempus retroactum quandoque trahitur. 1970. E. glo. quæ. l. si vero.
- Dictum quod est, minus quā quod actū spectandum. 1726. C. l. sed Celsus. §. i. de contrahenda emptione.
- Dicturum, id est dicēdum. 1895. A. B. gl. dicturum. l. si tibi.
- Dies diuersimodè incipit apud diuersas gentes. 239. A. B
- Dies & consul, id est data. 243. B. in textu.
- Dies & consul in quibusdam adhibetur, & quibusdam non. ibidem
- Dies expectatur (licet conditio euenerit) vbi dies est & conditio. 231. B. §. homo.
- Dies ille non debet numerari, quo quis promisit sistere iudicio: nec etiam ille quo sistere debet. 221. A. B. l. vicena.
- Dies naturalis, & artificia. differunt. 239. A
- Dies positus in prin. libri, vel instrumenti, refertur ad sequentia quæ non habent diem. 248. C. D. §. si initium.
- Diei vltimi aliqua hora quædā complentur. in verbo, vltimi diei.
- Die quædā fieri debēt, nō nocte. 239. C. D
- Differre, & tollere contraria sunt. 655. D
- Differri non debent lites, sed tolli. 655. D. l. quamuis. de arbi.
- Difficile quandoque, id est impossibile. 271. E. & 785. A. & 1689. B. glo. difficile. & 2057. D. glo. difficilis.
- Difficilis ratione discretionis fit, quod alias non fieret. 917. C. glof. pe. l. vsu fructuarium. de vsu fructu.
- Diffusum ne, an diffusum, legendum sit. 223. A. B. §. si quis. in margine.
- Digitus aquæ. 1012. E. l. Δευτιος. aliàs, Lucius.
- Digito mōstrari quem, perinde est ac proprio nomine vocari. 1241. B. C. l. certū. si cer. pera.
- Digito demonstratur res, an proprio nomine vocetur, non refert. Ibidem. §. nam & l. certum. si cer. per.
- Dignitas, id est officium. 953. A
- Dignitas quandoque sumitur pro statu. 892. A. B. in margine.
- Dignitas contemnitur ex conuersatione æquali. 149. D. l. obseruandum. de offi. presi.
- Dignitas filij magis prodest, quā obsit casus patris. 123. A. B. l. filiam. de sena.
- Dignitas liberati à patria potestate. 101. D
- Dignitas maior est in sexu virili. 129. A. l. de senato.
- Dignitas non tollit originem domicilij. 123. C. l. penul. in sum. de sena.
- Dignitas non minuitur adoptione. 111. C. & D. in glo. l. per adoptionem. de adop.
- Dignitas non mutat domicilium. 123. C. l. senatores. de senato.
- Dignitas non transit de inferiori ad superiorem. 119. C. in sum. Barto. in. l. i. de senato.
- Dignitas personæ non attenditur vbi agitur de vili officio. 333. C. in margine. glof. certis. §. ait prætor. l. i. de postu.
- Dignitas seruanda est quo ad mundum, sed quo ad Deum omnes sunt pares. 328. D
- Dignitas testis fidem auget. 2087. B. C. gl. dignitas. l. 3. de testi.
- Dignitatis suæ rationem habere debet iudex. 149. C. l. obseruandum. de offic. præ. sub nomine Dignitatis aliquid committi, aliud est quam sub proprio nomine. 167. E
- Dignitati mores præferendi. 2085. D. glo. 2. l. 2. de testi.
- Dignitati præualet numerus personarum cum agitur de commodo bursæ, & secus si de fide vel probatione veritatis. 271. A. B. in margine. l. & suum. in fine. de pact.
- Dignitatem mariti per priuilegium retinere potest vidua consularis nubēs plebeio. 123. D. l. nuptæ.
- furor superueniēs non mutat Dignitatem seu dominium 92. C. l. qui furere.
- Dignitate paterna an fruatur filius ante eius dignitatem conceptus. 121. A. B
- aliquanto largius cum vsuario agendum est, pro dignitate. 953. B
- Dignitate pendente quæ fiunt valēt. 1397. C. D. glof. 2. l. hæcenus. de consti. pecu.
- Dignitatum ordo quadruplex. 120. E
- Dignosci liberum à seruo haud facile est. 1726. A. l. quia. de contrahenda empr.
- Dilatio aliter in criminali, aliter in ci. causa datur. 240. B. l. finali. de fer.
- Dilatio an vna, vel plures, sit dāda. ibidem per to. glof.
- Dilatio data super principali, censetur cōcessa super accessorio. 1945. B. C. in mar. l. 4. de distrac. pi.
- Dilatio danda est ad soluendum. 686. A. l. si debitori. de iudi.
- Dilatio non datur ægro, si potuit mittere procuratorem. 693. E. glof. l. interdū. de iud.
- Dilatio post primam totiēs dāda est, quotiens opus erit, causa cognita. 238. B
- Dilatio secunda instrumentorū causa dari non debet sine causæ cognitione. 238. C. l. oratione. & in margine de fer.
- Dilatio secunda non debet concedi sine causæ cognitione. 221. D. l. i. si quis cau.
- Dilationē ex causa dare potest iudex. 693. B. l. interdum. de iudi.
- humanum est ob fortuitos casus Dilationem accipi. 693. C. §. humanum. l. interdum. de iudi.
- Dilatione pendente cessat officiū iudicis, nisi dilatio reuocetur, vel mutetur. 636. D. glof. diem. l. qualem. de arbi.
- Dilationes minuere potest iudex. 709. C. gl. vel temporis. l. nonnunquā. de iudi.
- Dilationes plures dātur reo, quā actori. 240. D. glof. i. l. finali. de fer.
- in Dilationibus actor & reus sunt pares in ciuilibus. 680. D
- exceptio Dilatoria ante litis cōte. proponi debet. 359. E
- Diligēs esse debet quilibet in officio suo. 148. A. l. diu. de offic. præsi. & 151. B. l. i. ibi, sed diligenter. de offi. procu. Cæsa. Diligentem

Diligentem errare non est verisimile. 2079. A. gloss. diligens. l. cum de. de proba.

Diligentem parum qui sibi querit sociu: de se queri debet. 1720. A. l. socius. pro soc.

Diligentem, requirit exercitoria: diligentiore, institoria: diligentissimum; de in rem verso. 1458. C. gloss. eadem.

Diligentior debet esse melioris conditionis, quam negligens. 1597. C. l. in compensatione. de compensa.

factum vitare ne Diligentissimus quidem potest. 551. A. B. l. verum. de min.

Diligentia multiplex. 1626. E. in casu.

Diligentia excusat a culpa. 1864. E. glo. 1. §. penultimo. l. si merces. loca.

Diligentia non ambtiosa, & curiosa insolentia, multum differunt. 2059. C. l. si bene.

Diligentia nulla damnum vitare possumus. 1420. C. l. ad eos. commo.

Diligentiam in alienis rebus quam in nostris exactiorem adhibere debem. 1791. B. l. custodiam. de periculo & commo. rei ven.

Diligenter custodit qui vincit. 1212. B. §. in publicum. de ser. fugi.

Directa datur, quando verba & sententia locum habent. 168. D

Directa & utilis hodie non differunt. 464. D

Directa est ordinarium auxilium: utilis, extraordinarium. 387. A

Directa est solennis: utilis, sine solennitate. 464. D E

Directa praeualt utili. 387. A. §. si procurator. in margine. l. mutus. de procura.

Directae quandoque praeualt utilis. 365. D. gloss. finali. l. in causae. de procura.

Directo quid fiat, an per obliquum, nihil interest. 1557. A. gloss. prius. §. 1. l. quod si. de in rem ver.

Directo quid negatur, quod oblique conceditur. 747. D. 748. A. glo. 2. l. 3. de peti. hereditatis.

Discedere a lite. 635. C. §. dicere.

Disceptator, id est causidicus. 633. E

Discipuli debent excusare magistrum. 636. A. §. Cassius. l. qualem. de arbi.

Discordes si sint coniuncta persona & extraneus ad aliquid simul deputati, praefertur opinio coniunctae. 311. A. B. in margine.

Discussum, id est finitum. 2067. A. gloss. discussio.

Discutere matrimonium, id est separare. 2178. C D

Dispendium, est damnum. 1833. D. §. actiones.

Dispensator. 1473. D E

Dispensator bonorum. 543. D E. in margine.

Disputandi stricta ratio improbat. 1089. A. §. multa. l. ita. ad legem Aquiliam.

Disputationis causa dictum, non probat opinionem loquentis. 776. B. in margine. §. ait senatus. l. item. de petitione herede.

Dissentire.) Naturalis est hominum ad dissentiendum facilitas. 634. A. §. principaliter. l. item si. de arbit.

Dissimulare docent leges vide in verbo, Malitia.

Dissimulare iniuriam bonum est. 504. A. gloss. deseruiant. §. 1. l. 1. de dol.

Dissimulare licet. 1558. B. gl. quo vertatur. §. penultimo. l. quod si. de in rem ver.

Dissimulatio insidiosa in dolo est. 1743.

C. in fine. l. ea quae. de contrahen. empt.

Dissimulatione tollitur iniuria. 285. A. §. sed si. l. si vnus. de pactis.

Dissimulatores magni sunt Bononienses. 150. B

Distinguius aliquando etiam ubi lex non distinguit. 158. C. gl. 3. l. 2. de offi. assesso. & 190. E. & 631. D. glo. 4. l. licet. de arbi. & 595. D. E. gloss. 2. §. sed quod. l. ab hostibus. ex qui. cau. ma.

Distinguere non debemus quando. l. non distinguit. 871. C. l. de pretio. de Publicia.

Distinguere an & quando debeamus, ubi lex non distinguit. 190. E

Distingui quando debeat, lex, & quando non. 142. E

Distrahi quasdam res expedit, quae magis onerant quam fructui sint. 774. B. §. ceterum. l. item veniunt. de petitione hereditatis.

Distributiva verificatur in quolibet particulari distributorum. 1425. C. §. si annua. in sum.

Diu dicitur decennium. 82. A. glo. inueterata. l. de quibus. de legibus.

Diuerfa res est, licet sit eadem materia, sed forma diuerfa. 1184. D. E. in margine. §. si quis. l. Iulianus. ad exhiben.

Diuerfae si sunt sententiae, valet quae pro reo lata est. in verbo, Reus.

Diuerfitas factorum, exigit diuerfitatem poenarum. 1087. B. l. si seruus. ad. l. Aquiliam.

Diuerforium. 1924. D

Diuertisse non dicitur mulier, quae breui reuersa est. 2113. A. l. plerique. de ritu nup.

Diuidere fundum regionibus. in verbo, Regionibus.

factum ne perpetuo Diuidatur, non valet. 1170. C. §. si conueniat. in sum. l. in hoc. comm. diui.

Diuidi res si nequeat, vni ea datur, & pretium alteri. 1158. E. l. si fami. familiae exerciscum.

Diuinare potest nemo. 1070. D. l. si putator. in fine. ad legem Aquiliam.

Diuinare si quis non potuit, ei ignoscendum est. 1656. C. §. si cum. l. si fideiussor. mand.

Diuini iuris quae sunt. 114. C. in tex.

Diuisa quae non sunt in vita, diuiduntur post mortem. 1145. A. l. quae pater. familiae exerciscunda.

Diuisio fieri debet propter contentiones. 989. C. l. in re. de serui. vrb. praed.

Diuisio instrumenti res contrahentium dolo non contentae, sub generali uocatione non comprehenduntur. 295. A. l. tres fratres. in sum.

Diuiti contumeliosus est sumptus modicus. 1225. B. l. Et si. §. iudicem. de religio.

Diuiti minus prouidetur quam pauperi. 322. A. glo. 1. §. si in annos. l. 8. de transa.

Diuitiis aequiparatur opera & industria. 1685. C. l. si societatem. pro socio.

Diortium quid, & vnde. 2218. A. in glo. & l. diortium.

Diortium & repudium differunt. ibidem.

Diortium & separatio ob adul. differunt. 454. E

Diortium culpa commissum, delictum est immodicum. 547. A. §. si mulier.

Diortium raro permittitur. 547. B. glo. 1. §. si mulier. l. si ex. de minori.

Diortium quando fieri potest iure canonico. 454. E

Diurna consuetudo, id est, decem vel viginti annorum. 83. A

Diuturnitas temporis, iuris ignorantia, & numerus, inducunt principem ad legitimationem liberorum. 2120. C. l. qui in. §. 1.

Docere quadoque, id est probare. 200. C. expense quae fiunt in Docendo, restituntur in duobus casibus. 843. D. E. gl. pe. §. sed si. l. si autem. de rei ven.

Doctor esse quis potest anno aetatis decimo septimo. 329. A. B. in margine. l. 1. de postu.

Doctor non debet petere consiliu a scholari. 249. B. in margi. §. praetor. l. si quis. de eden.

Doctores adulterinam doctrinam tradentes sunt puniendi. 50. D. in proce. §. haec autem tria.

Doctores debent aliquid scire ultra ea quae dicunt scholaribus. 45. C

Doctores nouitij non debent incotinenti procurare sedem ordinariam. 462. C. in margine.

Doctores quales esse debeant. 45. E. in marg.

Docti viri memoria perpetua esse debet. 49. A. §. ne autem. in proemio.

Doctrinae causa quaedam fiunt, quae alias non. 423. C. D. in marg. glo. §. quid ergo. l. si pupilli. de nego. gest.

Dolia signare quid. 1790. E. §. si dolium.

Doliare vinum. alias doliarium. 1739. A. §. sed & si.

Doliare vinum. 1791. A. & in margine.

Dolon est flagellum intra cuius virga latet pugio. 1089. C. in margine.

Dolus aduersarij si dedit causam contractui, quotiens poenitere potest. 1882. A. §. mandauit.

Dolus agentis dans causam transactioni, reddit eam nullam. 1365. B. C. in margine.

Dolus alterius alteri nocere non debet. 1112. E. §. si absente. l. electio. de noxa.

Dolus auctoris non debet ei nocere qui causam lucratiuam non habet. 371. C. glo. 1. l. si quis. de procurato.

Dolus bonus pro solertia est. 504. B. §. non fuit. l. 1. de do.

Dolus, bonus & malus est. 504. C

Dolus commissus in perdendo, nocet: secus in non acquirendo. 1718. B. §. illud.

Dolus cuique suus nocet, non alienus. 224. C. l. 2. §. fin. si quis cautio. & 2030. C. l. si cum. de eue.

Dolus culpam continet, sed non econtra. 767. D. gloss. praedone. §. veniunt. l. & non. de peti. hered.

Dolus cum dolo compensatur. 218. E. §. 2. glo. quauis. l. 1. de eo per quem fac. crit. & 220. E. & 528. B. l. si duo. de do. ma.

Dolus defuncti an noceat successori. 1953. E. gloss. potior. l. sicut.

Dolus & fraus differunt multipliciter. 267. B. C. per totam glossam.

Dolus est bonus contra hostes. 504. C. in textu. & D. in glo. §. non fuit. l. 1. de dol.

Dolus est machinatio alterius decipiendi causa: cum aliud agitur, & aliud simulatur. 503. C. §. dolum. l. 1. de dol.

Dolus ex conspicuis indiciis probari debet. 513. A. B. gl. si. l. & eleganter. de do. ma.

Dolus futurus ideo remitti non debet, quia inuitarentur mali ad delinquendum. 287. C. D. in additio. ad glo. 2. §. illud. l. si vnus. de pac.

Dolus futurus pacto remitti non potest, sed praeteritus sic. 287. B. §. illud. l. si vnus. de pac. & 1417. C. l. in commodato. commod.

Dolus generali remissione non continetur. 428. E

Dolus malus fit calliditate & fallacia. 267. A. §. dolo.

- Dolus malus multis modis committitur. ibidem §. dolo.
- Dolus potest defendi à quocunq; possessore. 1117. C. §. si quis.
- Dolus præponderat culpæ. 1992. D. glo. 2. l. cum sex. de ædili. edic.
- Dolus præsumitur. 2021. D. E. glo. pen. l. si fundo. de euic.
- Dolus non præsumitur in minore aut fœmina. 250. D. in margine. glof. 2. l. vbi. de eden.
- Dolus non purgatur casu. 1105. C. l. si heres. de noxa.
- Dolus quando dat causam contractui, nõ potest purgari per actionem ex cõtractu descendente. 1615. B C
- Dolus remitti potest tacitè. 269. B. glo. ne depositi. §. si paciscar. l. iurisg. de pac.
- Dolus siue initio cõtractus committatur, siue post, parit exceptione. 268. A. §. siue.
- Dolus si est in transactione, nõ tam paciscitur quàm decipitur. 323. B. §. qui per.
- Dolus si est, nullus metus est. 592. B. C. l. & qui. ex qui. cau. ma.
- Dolus volenti non fit. 841. E. glo. 1. l. nam si. de rei vin.
- Dolus venditoris non prodest emptori. 1834. E. l. sicut.
- Doli actio minori non competit, quia restitui potest. 556. E. §. Idem Pomponius l. in causæ. 2. de minorib.
- Doli actio non datur nisi pro magna & euidenti calliditate. 513. B. l. & eleganter. §. si. de do. ma.
- Doli actione non conuenitur vniuersitas. 517. D. l. sed &. de do. ma.
- Doli actio quando finitur. 525. B C
- Doli ad culpam non est compensatio bona. 218. E. glo. quamuis. l. 1. de eo per què fac. erit.
- Doli auctor de dolo tenetur. 1487. B. §. ipse. l. quod in. de triburo.
- Doli capacitas attribuitur in pupillo. 1480. D. §. sed &. l. 3. de tributoria.
- Doli & fraudis differentia. 1685. A
- Doli exceptio est in personã ex parte proponentis. 1498. E. glo. summouebitur. l. item.
- Doli exceptio & realis est, & personalis. 518. D E
- Doli exceptio nõ excludit actione. 504 D
- Doli exceptio quadruplex. 1315. D
- Doli sui præmiũ ferre nemo debet. 646. C. l. ita. de arbi.
- Dolum allegãs probare debet. 249. D. gl. antepe. in fi. l. si quis ex. de eden.
- Dolum committit qui vocatus nõ venit. 545. E
- Dolum non facile committit vniuersitas. 517. C. l. sed an. §. sed an.
- Dolum in deposito allegans, probare debet. 665. B C
- Dolum fingit lex quandoque. 1666. C. gl. fi. l. dolus. manda.
- Dolum licet contra hostes committere. 504. C. glo. 3. §. 2. de do. ma.
- Dolum malum facit, qui ex aliena iactura lucrum quærit. 1476. D. §. nam.
- Dolum malum abesse à se præstare debet venditor. 1743. D. l. ea quæ. de contrah. empt.
- Dolum non facit, qui suo iure vtitur. 1318. B. glof. dolo. l. si donaturus. de condic. cau. da.
- Dolum qui dicit, probare debet. 2071. E. glof. 1. l. patronus. de proba.
- Dolum suum quenquam releuare æquũ nõ est. 1710. C. §. tempus. l. verũ. pro soc. de Dolo suo absolutus, actione prima cõueniri potest. 524. B. C. l. cũ à te. de do. ma.
- de Dolo actio minori non cõpetit. 556. C
- Dolo administratoris tenetur quis in quantum est locupletior. 1528. B. §. si dolo.
- Dolo alterius quis lucrari nõ debet. 219. E. l. si actoris. &. 220. A. l. 3. §. 1. de eo per quem fac. erit.
- Dolo facit, qui quod restituitur est petit. 1994. B. glo. 1. l. cum in ea. de ædil. edi.
- Dolo facit qui reposcenti rem nõ reddit. 1608. D. E. §. est autem. l. 1. depo.
- Dolo facit quis ex eo tempore quo incipit habere iniustam causam litigandi. 1618. A. B. l. si quis.
- Dolo inest fraus. 267. D. in mar. glof. 1. §. sed si. l. iurisgen. de pac.
- Dolo malo iudicare quãdo dicitur iudex. 681. A. §. dolo.
- Dolo malo uerbum post duo uerba positum, refertur ad utrũque. 1207. B. l. doli. in sum.
- Dolo malo fit pactũ, cum alterius circumscribendi causa aliud agitur, aliud agi simulatur. 267. A. §. dolo. l. iurisgentium. de pact.
- Dolo malo initum pactum non seruatur. 266. B. C. §. pactorũ. l. iurisgen. de pac. si initus est contractus, qui dolum dedit, inuito altero non recedit à contractu. 265. E. gl. dolo. §. ait prætor. l. iurisgen. de pact.
- Dolo possidere desinens, & dolo possidere nolens, æquiparantur. 783. C. D. §. perinde. l. sed & si. de peti. here.
- statuta pœnalia semper censentur habere causam, si delicta Dolo sunt commissa. in verbo, dolo.
- ex Dolo suo consequitur quis præmium. 65. A. glo. 1. §. postea cum Appius. l. 2. de ori. iur.
- conuentio ne quis de Dolo teneatur, non valet. 1605. D. §. illud. l. 1. depo.
- dominus tenetur de Dolo procuratoris de eo quod ad eum peruenit. 518. A. §. item si.
- de Dolo solum tenetur deserta negotia gerens. 414. B. §. interdum.
- de Dolo in seruitute commissio an teneatur seruus liber factus. 508. A
- quatenus tenetur de dolo pupillus. 1607. D. §. an in.
- Dolo venditoris non tenetur emptor. 1528. C. §. emptor.
- Dolosa actio non datur humili cõtra cõstitutũ in dignitate. 716. C. l. non debet. de do. malo.
- parui refert, an initio quis Dolosè versatũ sit, an postea hoc facere cœperit. 782. C. §. de eo. l. sed & si. de peti. here.
- Dolosus est, qui se splendide vestit vt melior videatur. 513. E. in mar. gl. 3. l. si quis affir. de dolo malo
- Doloso nihil dolosus. 528. C. l. si duo. cum glo. de do. ma.
- Domesticus non potest esse testis. 225. E. in mar. gl. fi. §. illud. l. sed & si. si quis cau.
- Domestico funere impeditus nõ tenetur sistere in iudicio. 225. B. §. illud.
- Domicilium senatoris duplex. 123. C. l. senatores.
- Dominium, & iurisdicctio, æquiparantur 92. E. in mar.
- Dominium quandoq; i. effectus dominij. 854. E.
- Dominium alicui princeps auferre non potest sine causa. 1021. C. in margi. l. vèditor. commu. præd.
- Dominium an habeat, qui seruitutem habet. 1027. A. in mar.
- Dominium an sit seruitus. Ibidem.
- Dominium in solo pacto transferatur. 1761. A. glo. desinere.
- Dominium duorum insolidum esse non potest. 1412. E. 1413. A. §. & ait. l. si vt. commo.
- Dominium eodem tempore quæritur & amittitur. 2187. B. gl. imponi. l. quod autem. de dona. inter virum & vxor.
- Dominium habet, qui auctore iudice cõparauit. 1223. C. D. §. sed si. l. & si. de religio.
- Dominium per sententiam non mutatur. 854. E. gl. fin. l. inter officium. de rei vindica.
- Dominium probatur per famã. 439. E. gl. committat. in marg. §. si cum. l. at qui. de nego. gest.
- Dominium in legatis sine possessione quæritur. 1049. C
- Dominium quandoque sine possess. quæritur 2177. A. glof. periculi. l. si fundum. de fun. do.
- Dominium transfertur ex inutili contractu. 509. D. in marg.
- Dominium quandoque sine possessione transfertur. 1720. B C
- Dominium sine possess. transfertur multis modis. 853. D. glof. fina. l. si ager. de rei vindi.
- Dominium sine pretio non transit ex vèditione. 1732. A. l. quod vendidi. de contrah. emp.
- Dominium non transfertur, si quod meũ est, tibi trado tanquam tuum. 1309. C. §. subtilius.
- Dominium quandoque ex causa locationis quæritur. 849. E
- dominium quãdoq; sine traditione quæritur 868. D
- Dominium superueniens alienationem confirmat. 863. B
- Dominus dãs pecunias famulo pro emenda annona: nõ tenetur de in rem verso, licet ille famulus non soluat creditoribus. 1563. D. 1564. A. §. versum.
- Domini arbitrio res æstimatur. 1305. A. gl. 2. l. tutor. de in litem iu.
- Domini causam quandoque deteriorẽ facit seruus. 215. E. glof. 2. l. 2. si ex noxa. cau. aga.
- Dominus ex facto serui sciens tenetur insolidum, aliàs noxaliter. 219. B. l. si actoris. de eo per quem fac. erit.
- Dominus ex serui facto etiam de peculio non semper tenetur. 1674. C. glof. auferunt. l. cum seruus. manda.
- Dominus iniuriam pati non debet. 1484. E. l. illud. de tribu.
- Dominus non debet lucrari ex dolo serui. 219. E. l. 2. & l. 3. §. 1. de eo per què fac. erit.
- Dominus quis ex duab. causis esse nõ potest. 1671. D. glo. antep. l. seruum. mada.
- Dominus rogans præcipit. 1572. B. gl. 5. l. 1. quod iussu.
- Dominus verus furtum non committit. 1420. E. l. rem mihi. commo.
- nullus habet iustiore petitionem, quàm Dominus. 1626. C. l. bona. depo.
- conuentus rei vindicatione non tenetur dicere pro qua parte Dominus est. 863. C. D. l. in speciali.
- Dominus habet plenam coercionem in seruum. 893. C. §. & Aristo.
- Dominus in actione de peculio non cauet. 1710. B C
- Dominus potest auferre feudũ vassalo in eunti amicitia cũ inimico suo. 127. C D
- Dominus quãdo debet nominari. 829. A. in marg.

- Dominus tenetur de dolo procuratoris de eo quod ad eum peruenit. 518. A. B. §. itē si.
- Domini loco succedens; potest petere fidelitatem sibi fieri per sacramentum. 961. B.
- Domini privilegium gaudet familia. 1283. A. in margine.
- Domino inuito princeps eius servum quandoque manumittit: sed tenetur ei ad pretium. 131. E.
- Domino nocet iniuria, eius procuratori facta. 389. C. glo. si. l. nō cogendū. de proc.
- Domino obesse non debet servi calliditas, vel creditoris credulitas. 1558. B. §. sed si. l. quod si. de in rem ver.
- Domino quod non licet, nec familia. 952. C. l. si habitatio. §. fin. in margine.
- litigare cum Domino, vel eius subiecto, graue est. 149. B. glo. restituantur. l. senatusconsulto. de offi. præsi.
- Dominum impune locupletari ex furto servi, iniquum est. 1510. B. §. ex furtiva. l. 3. de pecul.
- Dominum se negans, dominio uti non potest. 1196. B. l. non alienum.
- Domus est habitatio, & domicilium. 1214. A. §. domum.
- Domus ex quibus constat. 853. A.
- Domus vicini destructa ne ignis ultra procedat, est communiter reparanda. 1460. B. in mar.
- nūtiari ad Domum solēniter sufficit. 709. E.
- Domum reuocandi ius quis habet. 607. B. §. si cum.
- nemo debet inuitus de Domo sua extrahi, nisi sit criminalis causa. 193. A. l. plerique. de in ius vo.
- Domo vendita quid veniat. 1824. C. D. gl. ædibus.
- Donare inuicem nequeunt qui sunt in eisdem potestate. 2179. A. §. qui in. l. hæc ratio. de do. inter virum & uxorem.
- Donare non debet iudex quæ ei sunt commissa. 320. D. §. si prætor.
- Donare possunt coniuges ad oblationem dei. 2184. B. §. sed &.
- Donare sibi quandoque permittitur coniugibus. 2204. B.
- Donare præsumitur nemo. 1576. E. i. marg. l. 4. ad Velle. & 1678. E. gl. 3. l. si mādatur. mandati.
- Donare non debet cuius quædā curare debet. 320. E. glo. 2. §. si prætor. l. 8. de transac.
- Donare non præsumit mulier. 453. D. glo. ex cōtrario. l. Nefenni. de neg. gest. & 786. A. gl. si. §. adeo. l. sed & si. de pe. he.
- Donare non videtur, qui necessariis oneribus succurrit. 2193. E. & seq. §. nō enim. l. si quis. de do. inter virum & uxorem.
- Donare quæ in dubio nō præsumitur. 2211. C. D. gl. in. l. vtrū. de do. inter vir. & vxor.
- Donat raro mulier. 2207. C. B. glo. solēne. in verbo, mulier viro.
- Donata remissio pensionis ob sterilitatē, annis sequentibus peti potest. 1855. A. §. Papinianus. l. ex conducto.
- Donatio in multis casibus præsumitur. 1043. B.
- Donatio causa mortis, inter coniuges valet. 2188. B.
- Donatio concessa sepulturæ causa, valet. 2183. D. §. concessa.
- Donatio causa mortis tribus modis reuocatur. 1254. B.
- Donatio facta Siluestro an valuit. 41. C. in margine.
- Donatio facta à Constantino non valuit. 150. A. in sum. l. legatus.
- Donatio facta à sponso sponsæ, valet. 2181. C. in sum. l. si sponsus.
- Donatio facta concubinæ, valet. 2178. D. §. videamus.
- Donatio facta uxori diuertēti, ut reuertatur, valet. 2117. B. l. vir mulieri.
- Donatio inter concubinam & amicum, valet. 2215. C. l. si prædia.
- Donatio inter coniuges quandoque permittitur. 2182. D.
- Donatio inter coniuges hæctenus reuocatur, quatenus locupletior est qui accipit. 2196. D.
- Donatio inter coniuges morte donatoris confirmatur. 2200. A. l. cum hic. in sum.
- Donatio inter coniuges prohibetur, ne tuo amore se spoliēt. 2178. A. B. l. morib. si non tenet matrimonium, tenet Donatio de rigore, secus de æquitate. 2178. C. D. §. videamus.
- Donatio valet inter coniuges, quotiens facultates nō minuit qui donauit: vel minuit, sed qui accepit non est factus ditior. 2185. A. B. §. cum igitur.
- Donatio inter virum & uxorem non valet. 2131. D. l. si res.
- Donatio causa mortis nō requirit aditionem hereditatis. 729. C. in marg.
- Donatio mixta venditioni, valet. 1736. D. l. si quis.
- Donatio non continetur sub libera administratione. 1927. B. in mar.
- Donatio gratis facta non inducit obligationem in futurum. 137. E. in marg. glo. si. l. solent. de offic. procon.
- Donatio non continetur in generali & libera concessione. 291. B. §. si filius. l. contra. de pac.
- Donatio valet cum nil de bonis erogatur, hoc inter virum & uxorem. 2185. A. l. si sponsus. in fi. de do. inter vi. & vxor.
- Donatio valet pro oleo ponendo in æde sacra. 2184. B. C. in textu.
- Donator de dolo se obligare debet. 1995. B. l. ad res. de ædil. edic.
- Donum, & munus, differunt. 149. E.
- Dona seu munera nec olim nec hodie iudici capere licet: xenia olim sic, hodie non nisi defectu salarij. 149. B. C.
- Dormire.) Qui dormit, humanam rem patitur. 1072. B. §. nec quisquam. l. si seruus. ad. l. Aquil.
- Dos caduca. 2114. B. §. veterem.
- Dos data in primo matrimonio inualido, videtur tacite repetita si postea valide tur. 2138. C. l. si serua.
- Dos dicitur in bonis viri quo ad dominium rerum dotalium, sed quo ad sustentationem uxoris, dicitur ipsius uxoris. 2156. B.
- Dos ibi esse debet, vbi sunt onera matrimonij. 2145. B. l. si is. de iur. do. §. ibi.
- Dos non est sine matrimonio. 2125. D. l. 3. de iur. do.
- Dos non est titulus lucratius. 1318. A.
- Dos nō potest solui fœminæ, nisi in ipsius vtilitatem vertatur. 2160. D. l. fundum. in sum.
- Dos quandoque applicatur fisco. 1370. D.
- Dos reconciliatur usufructu & consumptione. 2159. C. glo. 2. l. pater.
- libellus quo peritur Dos restitui, debet concludere ad totam dotem: licet maritus condemnatur in quantum facere potest. 1394. D. in margine.
- Dos si deficit mulieri, à viro ali debet. 1228. A. in mar. l. quod si. de relig.
- Dotis alienus, æs, funeris ipsa est. 1227. D. l. impensa. de religio.
- Dotis causadatum. 2129. C. §. dotis.
- Dotis collatio quando cessat. 1148. D. §. intestato.
- Dotis contractus est de iure gētium. 589. B. in margine.
- Dotis fauor. 2129. C. in fi. tex.
- Dotis fructus ad virum pertinent. 2197. B.
- Dotis fructus ut maritus lucretur, tria requiruntur. 2128. B. gl. i. l. dotis: de iur. do.
- Dotis promissio ultra vires patrimonij an valeat. 2149. B. glo. non valet.
- Dotem dare filia præsumitur mater, nisi contradicat. 1639. A. gl. dotem.
- Dotem habere debet matrimonij onera sustinens. 1133. A. l. si filia. & 1153. A. l. si maritus.
- Dotis suas mulieres habere saluas, reipublicæ interest. 2125. D. l. 2. de iur. do.
- Dotale prædium. 2175. B. l. dotale.
- Dotalis fundus certis casibus alienatur. 2160. E. & 2173. A.
- Dotalis rei an sit domina mulier. 536. E.
- Dotalis serui fructus viri est. 1526. D.
- Dotale fundum maritus non potest alienare, nec uxor ei cōsentire, nisi pro eius vtilitate. 2160. D. l. fundum. in sum.
- Dotare filiam Iudæam vel hæreticam nō tenetur pater. 1561. D. E. in glo.
- Dotare filias, patris est officium. 2111. A. de ri. nupt.
- Dotatam habere filiam, interest patris. 2034. B. C. l. pater. de euic.
- Dubitās pro ignorante habetur. 428. B. in ma. glo. 2. l. Pomponius. de neg. gest.
- Dubitare rationabiliter quis debet. 812. E. glo. 2. l. antiqui. si pars here. pet.
- Dubitationis ratione aliquid permittitur, quod aliās negaretur. 675. E. gl. pos. sit. §. sed & si. l. 2. de iudi.
- Dubitationis ratione fit, quod aliās non fieret. 231. A. l. si eum. si quis cautio.
- Dubitationis tollendæ causa quæ contra-ctibus inseruntur, ius cōmune nō lædūt. 1675. A. §. etenim. l. qui mutuā. mandati.
- Dubitatione in iudicio emergente, quis consulendus. 76. D.
- Dubitatiuis verbis quandoque opponitur exceptio. 1295. A. B. in mar.
- Dubius cūctus potest vendi. 1728. B. l. nec emptio. de contra. emp.
- Dubius litis cūctus. 1547. A. B. l. quod debetur. de pecu.
- Dubia pactio interpretatur contra proferentem. 984. C. §. hæc lex. l. si arborem. de ser. vrb. præd.
- Dubia responsio admittitur. 800. A. glo. 1. l. si debitor. de peti. here.
- Dubia res fit per negationem probabilē. 312. C.
- Dubium si est de mensura, recurritur ad arbitrum. 981. B. §. si inter.
- Dubij contractus recipiunt modum à consuetudine. 1980. A. B. in mar.
- Dubia in re nuptiis abstinentum. 2109. E. §. sed in re. l. adoptiuus. de ritu nupt.
- in Dubio furtum præsumitur fieri culpa eius cui res sublata est. 1699. A. B. l. cum duobus. §. damna. pro socio.
- in Dubio iudex in benigniorem partem procliuis esse debet. 2201. D. §. sed vbi. vide in verbo, iudex in dubio.
- solent iudices in Dubio secundum eum iudicare, qui iurauit. 1293. B. l. admonēdi. de iure iur.
- in Dubio pœnæ sunt molliendæ. 347. B. gl. §. l. fin. l. furti. de his qui no. infra.
- in Dubio statum verbis legis. 1454. B. C. gl. edicti. §. si is. l. i. de ac.
- Ducitur funus, corpus in fertur. 1223. D. §. si cui. & 1232. C. l. prætor.
- Duci in rationem. 1867. C. l. qui insulam.
- Duci aliquem qui patitur, eum defendere non videtur. 216. B. glo. defendit. l. 2. si ex noxa. cau.
- Ducens uxorem non debet citari, in verbo, uxorem.

Index materiaram

Duellum iure Ro. est permissum. 1059. C
Dulcis amor patriæ. 56. C. in marg. glo. 2.
l. veluti. de iusti. & iur.
Duo vbi requiruntur, vnum non sufficit.
222. A. glo. auctoritas.
Dux actiones contrarias oriri possunt ex
eodem facto. 1417. A. l. si seruus. in sum.
commo.
Dux ratioes vincunt vnâ. 921. C. D. in mar.
§. idem est. l. 1. de usufruct. accresc.
Duorum officio fugi quis potest. 670. B. gl.
debebit. §. item si. l. si. nau. cau. sta.
Duorum dominium vel possessio insoli-
dum esse non potest. 1412. D. §. si. l. si vt
certo. commo.
Duorum vicem an agere quis possit. 101.
D. E. glo. in. l. 3. de adop.
Duorum vicem obtinere quis potest præ-
sertim in voluntaria iurisdictione. 142. D
glo. in. l. 2. de offi. præsid.
Duorum vicem sustinere potest quis, cū
officia non sunt contraria. 101. B. l. si cō-
sul. de adop.
Duorum vicem vnum sustinere difficile est.
272. A. §. nec non. l. si plures. de pac.
Dupla nō promittitur nisi pro rebus præ-
tiosis. 2012. B. C. §. quod autem.
Dupondij. 46. C. in tex.
Durare) Factum quid non dicitur, nisi du-
ret. 408. E. gl. 1. §. quod si. l. item eorum.
quod cuiuscumque vni. no.
Duritia. Pænæ non irrogatæ indignatio
solam duritiam continet. 1801. A. l. seru.
de ser. expor.
Duumiuri sunt defensores municipiorū &
ciuitatum. 181. D

E

Ecclesia vel minor videri potest, si fa-
cit conditionem suam meliorem.
318. E
in ecclesia potest iudex laicus acta iudicij
expedire, quæ strepitum non requirunt
1296. A. in mar.
Edere, est copiā describendi facere, vel in
libello complecti & c. 242. A. B. §. edere.
Edere, est dare per scriptum, vel per de-
clarationem. 241. B. C
Edere actionē, id est demonstrare, olim
quoquo modo, nūc per libellū. 241. C
Edere non videtur, qui stipulationē totā
non edit. 245. A. §. edere. l. 1. de eden.
Edere nomen, est curare nomē inscriben-
dum in actis & c. 124. C. in mar.
Edere patrimonium. 127. B
Edere rationes, est dictare, vel tradere li-
bellum vel codicem. 249. A. §. si initiū.
versic. edere.
Edere tenetur quis instrumenta facientia
contra se pro fisco. 245. C. l. Senatus.
Edere non tenetur quis instrumenta qui-
bus vsurus non est. 244. B. §. edenda.
Edi debet ratio à capite. 253. B. §. edi. l. argē-
tarius. de eden.
Edi totus liber non debet, sed tota ratio
prout pertinet ad petentem. Ibid. §. edi.
Edenda est pars tantum necessaria instru-
menti. 253. A. B
Editio instrumentorum quando faciēda.
244. D. E. per totam glo.
Editiones sine die & cōsule fieri debent.
245. A. B. §. editiones.
Edicere, id est edictum & pænā ponere.
169. B. C
Edicere. 400. D
Edictalis bonorum possessio & decretalis.
818. C. D. glo. 2. l. ordinarium.
Edicta citatoria quot, & quæ. 708. E. gl.
primum.

Edicta quædam erant generalia, quædam
specialia. 168. B
late patent verba edicti. 1402. C. §. si sine.
Edictum, ex quibus causis maiores, tres ha-
bet partes. 590. D. glo. verba.
Edictum perpetuum dicitur generale, vt
Accursius somniauit. 44. C. & 54. A. &
87. A
Edictum, quod metus causa, tria habet
auxilia. 489. A
Edictum vnum pro omnibus quando da-
tur. 709. B. & sequen. l. nonnunquam.
Effectus. Verba cum effectu accipi debēt.
200. C. §. docere. penult. ne quis eū qui
in ius vo. est. infra in litera. V. Verba cū
effectu.
Effectus plus quàm verba attēditur. 1492.
C. glo. pe. l. si filius fami. quod cū eo & c.
Efferuescere. 1966. gl. efferuescere. l. qs sit.
Egestate laborare debēt mali, vt aliis sint
exēplo. 1625. D. 1626. A. §. nam male. l.
bona. dep.
Egestate societas soluitur. 1685. l. socie-
tatem. pro socio.
Egregiæ personæ quæ. 1283. A. l. ad per-
sonas.
Egregiæ personæ, & morbo impeditæ co-
ram iudice ad iurandum venire nō co-
guntur. Ibidem.
Ei, id est ab eo. 1381. A. l. sed &
Eiicere verbum est accommodum ad par-
tum immaturum. 1074. B. 1082. D. l.
Quintus.
Electio erronea nō præiudicat. 753. C. in
margine. l. legitimam. de pe. here.
Electio cuius est, homine in genere legato
1140. D
Electio facta per procuratorem, valet. 398
C. l. si is.
Electio mala in culpa est. 1216. B. glo. 2. l.
secūda. si mensor falsum modū dixerit.
& 1416. A. glo. 1. l. qui non. cōmodati.
& 1470. A. glo. relictus. l. 5. de instito.
& 1690. B. glo. fin. l. non ob. pro so.
Electio malè facta, nō nocet. 360. E. glo.
fin. l. cum indebitum. de condic. inde.
vocatus ad Electionem, si dicit se nolle
interesse electioni, & postea venit ante
electionem, debet admitti ad scrutiniū.
563. C. in margine.
superior potest inquirere de moribus
Electi confirmandi, licet nil obiiciatur
electo. 336. B. in marg.
Electi consules in futurum, possunt cum
præsidibus qui administrant facere re-
formationes. 771. C. in margine.
Eligere viam leuiorem potest, qui plures
habet. 1701. D. §. idem. in sum. l. cum
duobus. pro socio.
Eligēs sciēter malū, probat. 1765. B. glo.
4. l. si venditor. de in diem addic.
Eligēs vnum contrariorum, videtur renū-
tiare alteri. 730. D. gloss. summouebi-
tur. l. nihil. de in offi. testa.
Eligēs inter cōtraria, variare non potest.
1769. B. §. eleganter. in summa.
licet non dicat capitulum, Eligimus te:
sed, illum: tamen valet electio. 2134. E.
glo. quod autem.
Elogium. 1984. E. glo. elogium.
Eluloriæ minæ nō timēdæ. 753. B. in mar-
gine. l. legitimam. de peti. heredi.
Emancipare non cogitur pater. 100. A.
B. cogitur aliquando. 110. D
Emācipari filium, & patrem mori, æqui-
paratur. 2141. D. gl. manebunt. in verbo,
patrem mori.
Embamma. 1729. C
Emissa manus id est cautio propria ma-
nu facta. 2075. A

Emissarium. 985. C. in marg.
Emim^o plerāsq; res propter accessiones.
1735. B. §. plerāsq;.
Emerere nō potest quis rem in loco in quo
gerit officium. 1749. B. l. qui officij. &
1744. C. D. l. non licet.
Emerere & vendere cogitur quis. 1821. A.
glo. 1. §. idem. l. Iulianus. de actio. emp.
Emens à furioso. quandoque vsucapit.
755. E
Emens rem pluris quàm sit ei mādatum,
non potest repetere. 450. A. gl. 1. §. liber-
tos. l. libero. de nego. gest.
alea non emitur. 1777. D. 1778. A. l. cū he-
reditatem. de here. vel ac. vendi.
Emptio est ambulatoria. 554. A. gl. Idem.
Emptio & venditio. vt. consensu cōtra-
hatur, ita contrario consensu soluitur
1785. B. l. emptio.
Emptio & veditio promiscuè ponuntur.
1826. A. l. veteres.
Emptio quandoque, id est instrumentū
emptionis. 1406. C. D
Emptio nuda cōuentione soluitur, si res
secuta non sit. 1786. B. §. emptio.
Emptio non est rei flagitiosæ. 1737. B. §.
veneni. l. quod sæpe. de contra. empt.
Emptio spei est. 1728. C. l. nec emptio de
contra. emp.
in Emptionis & venditionis pretio licet
contrahentibus se circumuenire, modo
absit dolus 556. B. §. idem.
solutum pretium ex causa Emptionis in-
ualidæ, repetitur. 1349. B. l. seruum.
Emptioni quod accedit, venditionis pars
est. 1980. E
Emptioni vicina est permutatio. 1887. B. l.
Aristo. de re. per.
potest in parte vel in toto recedi ab Em-
ptione re nōdum secuta. 265. C. D. versi.
vnde illud. l. iurisgen. de pac.
Emptor dicitur, qui pretio emit. 1970. A.
§. emptorem. l. sciendum. de ædil. edic.
bonæ fidei contractus nō patitur vt Em-
ptor rem amittat, venditor pretium re-
tineat. 1815. D. §. neque. l. ex empto. de
actio. empti.
Emptor legem dicere videtur. 1939. E
Emptor non tenetur de dolo venditoris.
1528. B
Emptor quandoque de euictione agit.
1670. A. glo. pudori.
Emptor quandoque, id est veditor. 508. C
Emptor tenetur ad culpā. 1973. A. gl. vel
culpa. l. cum autem.
Emptoris cōditio non debet esse melior
quàm venditoris. 1595. A. §. sed si.
Emptoris non interest, ignoratā vedito-
ris calliditate fallatur. 1959. D. §. causa.
quanti minoris est actio ex empto. 2198.
C. D.
Emptori prodest ius venditori superue-
niens. 1840. C. l. si quis. in summa.
Emptoribus & vendi. decipere se licet.
356. B. §. idem.
Emphyteusis. 879. C. D. in margine.
Emphyteuta modicum præstat in signum
honoris. 831. B. in marg.
Emphyteuta potest donare rem emphy-
teuticam sine consensu domini. 1922
C. in margine.
Emphyteuticus. 879. C. in margi.
Emphyteuticus ager, id est vectigalis. 212.
B. in textu, & 879. C. D. in marg.
Emphata. 1452. B. in glo. 1.
Emungere.] Qui nimis emungit, elicit
sanguinem. 1970. A. gl. 1. §. illud. l. scien-
dum. de ædil. edic.
Encantum imperiale. 1883. E. 1884. A. glo.
tolleretur.

Enumerari sigillatim omnia nō est opus. 605. C. §. multi. l. sed & ex qui. cau. ma.
 Enuntiatiua an habeant vim confessionis &c. in verbo, verba enuntiatiua.
 Enuntiatiua verba. in verbo, verba enun-
 ratiua.
 Enuntiatiua verba an inducāt obligatio-
 nem. 1623. D. §. Titius.
 Enūtiatiua verba à testatore prolata, cre-
 ditoribus non præiudicant. 1592. C. l.
 Seia. in sum.
 Ephesus metropolis erat. 136. A
 Ἐπιβλήτοι naues. 1452. C. in text.
 Epidemia. i. accessus ad ciuitatem aliquam
 obseruari solitus, vt Gallorum reges fa-
 cere solent qui urbem Paris. primo in-
 grediuntur per portam beati Dionysij.
 135. C. D. in tex. & in marg.
 Episcopus potest ex causa augere vel mi-
 nuere pœnitentiam à papa iniunctam.
 1658. B. in mar.
 Episcopatum desideras, bonum opus de-
 siderat. 408. A. gl. 3. l. item eorum. quod
 cuiuscunque vni. no.
 Episcopus an possit constituere actorem.
 408. E
 Episcopus est maior prætor, & dicitur
 prætes ciuitatis. 336. E. in mar.
 Episcopus non potest renuntiare episco-
 patui, nisi in manu papæ. 150. C
 Episcopo debili datur curator. 340. D
 Episcopi cogunt heredes ad obsequiū su-
 premæ voluntatis. 804. B. §. quanuis.
 Episcopi & Cardinales æquiparantur præ-
 fectis prætorio. 126. A. 125. D
 Epistolæ vicem nuntius gerit. 1991. D. gl.
 1. l. cum mancipium. de ædil. edic.
 Epitomia. 1825. C. D. §. Castella.
 Equitare non debent rustici. 1639. E
 Equitare qui nescit, equum ascendere nō
 debet. 1060. B. in mar. l. idem iuris. ad. l.
 Aquiliam.
 Equitem facere, est ius aureorum anulorū
 dare. 189. A. in mar.
 Equitium. 821. E. §. per hanc.
 Equus pro equa ponitur, & sic mas pro
 fœmina. Ibidem.
 Equus si non ascendit pontem, fallacia est
 dicere eum non ascendere arborem.
 1743. E. gl. fallendi.
 Equus nō fit deterior castratus. 1984. D. E.
 §. sed enim. l. ædiles. de ædil. edic.
 Eremodicum dicitur iudiciū desertū.
 545. A
 Eremodiciū est quod Græce dicitur ere-
 me dica, i. vadimonium desertum, seu
 causa deserta, cū altera pars cedens tra-
 dit causam aduersario. 544. C. in mar.
 Eremodicum. 710. B
 Eripere & eximere differunt: nam eripere
 est de manibus auferre per raptum: exi-
 mere vero quoquo modo auferre. 199.
 B. l. sed eximendi.
 Errare in proprio facto non licet. 1577. D.
 gl. 2. l. quamquam. 1956. B. gl. si. l. Titius.
 qui. mo. pig. vel hyp. sol.
 Errans nemo rem suam amittit. 151. B. C.
 gl. 4. l. l. de offi. procur. Cæsa.
 Errans non consentit, 172. B. C. l. si per. de
 iurisd. omnium iudi. & ibi gl. penul-
 tima.
 Errantibus, non stultis, succurritur. 2102.
 C. §. quōd si.
 Erro & fugitiuus differunt. 1211. A. quan-
 doque idem sunt: vt. 1212. A. §. vnusquis-
 que.
 Erro. 1967. B. in fine.
 Erronea electio non præiudicat. 753. C. in
 margine.
 Erronea subscriptio non nocet. 1444. B.

gl. si. l. Gaius. de pign. act. &. 1787. B. glo.
 4. l. Titius. de rescin. ven.
 Erronea consuetudo quid prodest. 84. A.
 l. quod non.
 Error, ignorantia, nescientia & titubatio,
 differunt. 2095. D. in glo.
 Error calculi. 2185. A. l. si sponsus. de don.
 inter vi. & vxo.
 Error communis excusat. 1495. D. gl. 1. l. 3.
 ad sena. Mace.
 Error an & quando corrigitur post defi-
 senten. 1552. D. §. quæsitum. in summa.
 Error circa rem debitam, repetitionē in-
 ducit. 1333. C. §. si putem.
 Error excusat. 168. D. gl. per imperitiam. l.
 si quis. de iur. om. iudi.
 pactum factum per Errorem, actionē non
 perimit. 305. A. B. l. si cum. de pact.
 Error facti improbabilis æquiparatur er-
 rori iuris. 1326. B. C. in mar. gl. l. 1. de con-
 dic. inde.
 Errore factum non nocet. 227. A. §. item
 l. 4. si quis cautio.
 Error in alieno facto toleratur. 2097. C.
 gl. 1. l. 3. de iur. & fac. igno. &. 1757. D
 Error in facto proprio quando toleratur.
 1334. C. l. sed & si. in sum. de condi. inde.
 Error imperitiam detegit. 173. A. l. si per.
 de iur. om. iudi.
 Error quando facit ius. 130. C. in summa-
 rio. &. 131. A. &. 172. E. gl. 2. l. si per. de iu-
 risd. om. iudi.
 Error iuris & error facti differunt. 172. E
 Error iuris non inducit malam fidē. 782.
 C. §. scire. l. sed & si. de pe. here.
 Error iuris prodest in acquirendo. 783. B.
 gl. & non puto. §. scire. l. sed & si. de pe-
 ti. here.
 Error iuris prodest, cū quis nequiuit con-
 sulere peritos. 783. B. glo. & non puto. §.
 scire. l. sed & si. de peti. here.
 Error litigantium non habet consensum.
 673. B. §. error. l. consensisse. de iudi.
 Error nocet. 937. B. gl. si. l. is qui. quib. mo.
 vsusu. amit.
 Error nominis nil facit cum de corpore
 constat. 1729. B. §. nihil. l. in venditioni-
 bus. de contrah. emp.
 Error in nomine contractus non vitiat.
 1892. C. l. insulam. de præscripti.
 verb.
 Error in specie cōtractus impedit contra-
 ctum. 1252. B. C. l. si ego. in summa-
 rio.
 Error in nomine non vitiat, si conueniat
 de corpore. 825. B. §. cum in rem. l. idem
 Pomponius. de rei vind.
 quando à pietate caufatur Error, cessat re-
 peritio indebiti soluti. 1346. B. C. l. cum
 is. de condic. indeb.
 cōsensui nihil tam contrarium quàm Er-
 rot. 173. A. l. si per. de iur. om. iud.
 Erroris causa confessionem reuocare li-
 cet. 1198. A. §. ex causa. l. de ætate. de int.
 actio.
 Errore etiam facta quædam non valent.
 226. E. quædam verò valent. 227. A. gl.
 3. §. item. l. 4. si quis cau.
 Errore soluens, quando repetit. 1339. E. §.
 adeo.
 Errores sex venditionem & emptionem
 impediunt. 1729. B
 veritas rerum Erroribus gestarum (aliàs
 gestorum) non vitiat. 143. C. §. veritas.
 l. illicitas. de offi. præsi.
 Esculentæ olim capere licebat iudici, ho-
 die non, nisi in defectū salarij. 149. B. C
 Eruditus. Oportet prius animas dein lin-
 guas fieri eruditos. 51. C. §. illud vero. in
 præem.
 Esse. Sufficit semel fuisse, licet desinat.

498. B. glo. 2. l. videamus. quod me. cau.
 paria sunt non Esse, & nō apparere. 1756.
 B. C. l. in lege. de contra. emp.
 quod modo nō Est, potest obligari. 1912.
 C. l. & quæ. de pigno.
 quod non Est, perire non potest. 929. A. l.
 1. qui. mo. vsusu. amit.
 Et, quando que capitur pro id est. 312. D.
 &. 513. A. &. 1888. E. &. 2125. E. gloss. &
 cum.
 Et, id est vel. 723. D
 Euenire quod potest inspicitur. 171. B. glo.
 pen. l. si idem. &. 175. B. glo. fin. in. l. cum
 quædam. de iur. om. iud. &. 690. D. gloss.
 nasci. l. sed & si. in fi. de iud. &. 551. A. de
 mino. &. 1848. B. §. & ait. l. si quis. loca.
 Euenire quod potest, quandoque non in-
 spicitur. 175. B. &. 213. E. glo. 1. §. penult. l.
 sciendum. qui satis. co. &. 1655. A. gl. an-
 tepen. l. si quis. mandati. 1300. C. in sum-
 ma. l. 1. de in lit. iur.
 Euenire quod potest, si lex cōsiderat, non
 debemus inquirere quid actualiter e-
 uenerit. 1096. A. B. §. prætor. in sum. l. si
 verò. de his qui deie.
 Euentus damni restitutionem non indul-
 get, sed inconsulta facilitas. 550. D. §. nec
 enim. l. verum. de mino.
 Euentus litis dubius. 1547. A. l. quod de-
 betur. de pecu.
 Euentus nisi sequatur, nō sufficit vtiliter
 cœptū. 431. B. l. si negotia. de nego. gest.
 Euentus non inspicitur. 430. A. gl. non ha-
 buit. §. 1. l. sed an. &. §. ego eadem. l. de
 neg. gest.
 Euentus quandoque sequendus. 725. C. §.
 ego. l. Papi. de in offi. testa.
 Euentus si nihil operatur, frustra cōditio
 expectatur. 1583. D. E. §. si sub. l. aliquan-
 do. ad Velleia.
 venditor de Euietione tenetur. 277. D
 licet pactum sit positum ne teneatur de
 Eui. vendens: re tamen euieta tenetur
 ad pretium, quādo pactum est factum
 in genere: secus si in specie. 2032. C. D.
 in margi.
 Exactiones illicitæ sunt prohibendæ. 144.
 A. l. illicitas. §. illicitas. de offi. præsi.
 Exactū tempus. i. transactum. 2121. B. in gl.
 Exactorū illicita avaritia reprehenditur.
 145. A. §. præses. l. illicitas. de offi. præsi.
 Exarmare nauem. 1460. E. in marg.
 Exauthoratio & degradatio parificantur.
 340. B. §. ignominia. &. E. per totam gl.
 Exauthorare, est insignia militaria detra-
 here. 340. C. in tex. &. 341. A. in gloss.
 qui Excessit in datum, aliud facere vider-
 tur. 1630. C. l. diligenter. in prin. manda-
 ti. &. 1665. B. l. potest. mandati.
 Excedere fines non debent arbiter, iudex,
 procurator. 652. C. glo. cautum.
 Excedit. i. excedere potest. 2050. E. gloss.
 excedit.
 Exceptio dilatoria ante litis contest. pro-
 poni debet. 359. E
 cui datur actio, multo magis Exceptio.
 608. C
 Exceptio doli quadruplex. 1315. D
 Exceptio doli realis & personalis. 518.
 D E
 Exceptio excussionis est de apicibus iuris,
 quæ non oppo. quando agitur de bono
 & fauore publi. 2011. E. in marg.
 Exceptio fauorabilis, & odiosa. 1354. B. in
 margine.
 Exceptio potest opponi per verba dubi-
 tatiua: vt, puto me non teneri. 1295. B. in
 margine.
 Exceptio quandoq; plus operatur quàm
 actio. 413. D E
 Exceptio

Index materiaram

- Exceptio pacti quatenus porrigitur ad fidei iussores. 283. B. §. si cum.
- Exceptio non numeratæ pecuniæ fauorabilis est. 1394. E. in gl. x.
- Exceptio peremptoria opponitur post sententiam. 1503. A
- Exceptio procuratoria duplex. 395. D
- Exceptio non est de regula. 77. B. C. gl. 2. l. in his. de legi.
- Exceptio quæ requirit altiorē indaginem, sum mariæ non expeditur: aliàs sic. 1180. A. B. §. ibidem. l. 3. ad exhiben.
- cui competit Exceptio, non competit remedium extraordinariū. 555. D. in margine.
- Exceptio superueniens reo, prodest fidei iussori. 228. A. l. si is. si quis cau.
- Exceptio transactionis & rei iudicatæ impediunt litis ingressum. 1336. E. in marg. §. si quis. l. eleganter. de condic. inde.
- Exceptio de euictione eum repellit, quem actio de ea tenet. 2004. A
- Exceptio nis nouatio fieri potest. in verbo, Nouatio.
- Exceptio præiudicialis quæ sit. 820. E
- Exceptionem declinatoriam iudicij habens, non dicitur posse conueniri. 607. B. in mar.
- Exceptionem habens agere potest. 483. A. B. in marg.
- Exceptionem perpetua tutus, per errorem soluens repetit. 1339. D. §. adeo.
- Exceptionem qui cōtra obligationē tutus est, interesse nō habet. 218. B. C. §. si reus.
- Exceptiones debitoris principalis, licet cōpstant fidei iussori: fallit tamen hoc in fidei iussore spontaneo. 1584. D. in marg.
- Exceptiones duæ contrariæ possunt opponi in eodem iudicio. 2078. B. l. cū de. in sum. de proba.
- Exceptiones pacti bo. fid. iudicio insunt. 1785. B. l. emptio.
- Exceptiones Velleiani possunt opponi p iudicem etiam sine petitione ipsius partis. 1575. D. in mar. l. i. ad sena. Velleia.
- Exceptor quis. 1859. A. glo. cum quidam.
- Excessus, id est mors. 2201. A. gl. excessum.
- Excipere quandoque, id est accipere. 189. B. §. liberus.
- Excipere non potest quis de iure tertij, quod non est exclusiuum iuris agentis. 1028. B. §. competit.
- non agit qui non excipit. 1976. E
- Excipiendo multa potest empror, quæ nō potest agendo. 1753. C. gl. agente. l. pacta. de contrah. empt.
- Excipiuntur quædam in generali sermone. 120. B. glo. si. l. i. de sena.
- Excogitare possum⁹ noua vocabula causa doctrinæ. 423. D. in marg.
- Excolere ædificium, id est ædificare. 909. E. glo. excolendo.
- Excommunicari potest quis propter solā contumaciam. 1304. A. glof. non etiam. l. in actionibus.
- Excommunicatus zn possit esse arbiter. 627. A. glo. ignominiosus.
- Excommunicatus est seruus diaboli. 627. B. gl. 2. l. Pedius. de arbi.
- Excubiæ. i. nocturnæ vigiliæ. 132. D
- Excurrens summa. 1624. A. in marg.
- Excusat imperitia, error, rusticitas. 168. B. & D. E. in glo. 1. & 2. §. fin. l. si quis id. de iur. om. iud.
- Excusat iussus iudicis. 540. C
- Excusare se proprie dicuntur, qui inuiti non cogūtur ad aliquid, & volētes admittuntur: improprie verò, qui ne volentes quidem admittuntur. 329. D. in margine.
- non Excusatur delictum prætextu fragilitatis humanæ. 144. D. gl. 2. §. sicuti. l. illicitas. de offi. præf.
- Excusatur aliquando à casu metum infertrens. 495. D. E
- Excusatur coacta voluntas. 540. D
- Excusatio ætatis non est aduersus præcepta legum. 574. C. §. sed vt. l. auxiliū. de mino.
- Excussionis exceptio est de apicibus iuris quæ non temere opponitur. 2011. E. in margine.
- Executio, id est solutio. 1390. E
- Executio contra nihil habētem, tum fiet, cum aliquid habebit. 563. E. gl. si. §. si seruus. l. quod si. de mi.
- Executio quando fieri potest. 503. A. l. fin. quod me. cau.
- Executio non fit in administratorem finito eius officio. 235. A
- Executionis instar habet inopia. 403. D. in mar. l. Titius. de procur.
- sententia alibi data, alibi datur Executioni. 698. E
- Executor olim non perpetuabat actionē, sed sola contestatio. 220. C. hodie contra. 236. D
- Executor vltimæ volun. plus expendens quā debeat, repetere non potest. 449. B. in mar.
- Executores, id est apparitores negotiorū. 2095. D
- Executoris conuentione hodie fit interruptio, olim requirebatur contestatio, in verbo, Contestatio.
- Exemplar. 2083. B
- Exemplum. Ibidem.
- Exemplum quandoque. i. duplum seu copia. 1127. C. §. sed &.
- Exemplum instrumenti ad originale collationatū edi potest sine originali. 245. C. D. glof. in. l. si legatum. de eden. & in marg. Ibidem.
- Exempli iniqui quod est, in vitio est. 699. A. l. obseruandum. de iudi.
- Exemplo agunt pessimo qui scenerant. 1494. A. l. i. de sena. Mace.
- Exemplo opus est grāsātibus multis. 352. A. glo. onerasset. §. pœna. l. quid ergo. de his qui no. infra.
- Exempla mala iure humano reprobanda. 1494. E. gl. pessimo. l. i. de sena. Mace.
- Exemplis an & quando iudicetur. 83. E
- Exemplis an & quando iudicandum. 146. E
- Exemplis quandoque iudicatur. 84. A. gl. 2. l. nam imperator, de legi.
- Exemptus citatus debet cōparere allegaturus priuilegiū. 195. B. l. 2. si quis in ius vocatus non ierit.
- Exempta actio. 604. B. §. actio.
- Exercere & instituere differunt. 890. C
- Exercitatio publici iudicij. i. cognitio, executio. 154. D
- Exercitor nauis quis. 661. D. §. qui sunt.
- Exercitor. 1453. A. §. exercitorem.
- Exercitus quis dicitur. 340. A. §. exercitū.
- Exercitus transiens alendus rusticis an sit. 901. A. §. si quid.
- Exercitui præesse quis dicitur. 340. A. §. exercitum.
- Exheredationis iustam causam heredes probare debent. 502. A
- Exhedra quid. 1095. C. in mar.
- Exhibere quid. 1177. A. l. exhibere.
- Exhiberi, id est nutriri. 126. D. E. in tex.
- Exhibere. 1185. C. D. §. quantum.
- Exhibere sufficit eadē forma, licet mutata qualitate. 1190. B. C. l. si quis. ad exhi.
- Exhibenda est persona delinquētis vt cognosci possit. 214. E. in mar. l. i. si ex noxali causa agatur.
- actio ad exhibendum datur mihi quādoque in rebus aliis, si mea interfit eas exhiberi. 251. B. C
- agit ad Exhibendum etiam nō dominus. 1177. A. B
- Exhumari mortuorum cadauera non debent. 1230. A. l. diui. de religio.
- Exigere quid. 782. B
- Exigere, id est expellere. 66. A
- Exigere est ab inuito pecuniā extorquere. 459. D. E
- Exigere à se debet negotiorū gestor. 455. A. & 1658. E. & 1659. A
- Exigēda amarē nō sūt ea quæ quis de alio affirmavit: vt si cōstantē dixerit, nō exacta grauitas quasi à philosopho petatur. 1968. C. D. in tex. l. si quid. de ædil. edi.
- Exire dies magistratus dicitur, cum ipso magistratu functus est. 699. C. in textu. ibi, simul ac.
- Exiturus actionis dies. 237. C. l. soler.
- Exiturus est tuus annus. 1872. A. B. §. cum fundum.
- Exilium, id est deportatio. 225. A
- Eximere cretam. 999. A. l. ergo.
- Eximere & eripere differunt. 199. B
- Exolere. i. definere esse in vsu. 64. B
- Expeditum non est. i. non semper verum est. 291. C
- promissio de non Expellendo, habet locū si colonus non cesset à solutione per biennium. 1877. D. §. inter.
- plus expendens quā sit ei mādatum, repetere non potest. 449. B. in mar.
- Expensam in rationes referre. in verbo, Referre.
- Expensam ferre pecuniam. 1938. B. C. §. Papinianus.
- Expensæ à fructuario q̄ fieri possunt. 890. A
- Expensæ an debeant in decimis deduci. 797. C
- Expensæ pro parte socij reperūtur. 460. D.
- Expensæ quæ fiunt in docendo, restituuntur in duobus casibus. 843. D. gl. obseruandum.
- Expensæ restituendæ sunt misso in possessionem. 208. A
- Expensæ pietatis causa factæ non repetūtur. 445. A. §. Titium. l. ex duobus. de nego. gest.
- Expensæ volupt. non repetuntur. 445. A. l. ex duobus. de neg. gest.
- Expensæ vtilis & necessariæ. 798. B. l. vtilis.
- Expensum ferre hereditati. 785. C. D. §. quod autem.
- Experiri, id est defendere. 623. C. glof. cum miles.
- Experitur nemo sine actione. 424. C. glo. g. §. fin. l. si pupilli. de neg. gest.
- Experitandum aliquid dare. 1090. C. §. quidam.
- Expilatis horreis, nō cōpilatis, legendum. 1878. C. D. in. l. dominus. loca.
- Exponere dicitur tam in iure, quā in facto. 329. A
- Expresse quædā fieri non licet, quæ tacite fieri possunt. 359. E
- Expressio verborum in quibusdam non requiritur, sed sufficit consensus. 110. B. l. si pater. de adop.
- Expressum habetur quod tacite intelligitur. 1238. B. l. cū quid. in sum. si cer. pe.
- Expresso vitiatō non vitiatō tacitum, nisi sit eadem ratio. 1949. B. §. l. i. qui. mo. pig. vel hypo. sol.
- Expromissor potest obligari pro eo qui non est obligatus, secus in fidei iussore. 512. B. §. Arquin.

Ex quaestore, ex consule, & huiusmodi nomina, indeclinabilia. 46. B. in margine.
 Ex re, & propter rem differunt. 1546. D. in margine.
 Extat, id est certum est. 882. B.
 Extensio legis fit ad casum non expressum habentem similem rationem. 2091. B. C. l. quæ situm, de testi.
 Extinguere, id est facere ne nascatur quis. 2105. A. glo. extinguet.
 Extra consuetudinem aliquid fieri, & ex consuetudine, late differunt. 1854. B. §. si vero.
 Extraordinarium quandoque, id est, speciale. 136. E.
 Extraneus quis. 1314. E.
 coniuncta persona & Extraneus si deputantur ad aliquid faciendum, & discordent, præfertur opinio coniunctæ. 311. A. B. in margine.
 Extraneo quædo præfertur cõiuncta persona. Ibidem
 Extraneus dicitur suus quo ad iurisdictionem, ratione delicti. 142. E. gloss. pe. l. 3. de offi. præsi.
 sæpe quod quis ex sua persona non habet: per Extraneum consequitur. 1928. C. D. l. 3. quæ res pign. da. obli. non possunt.
 Extraneos punit iudex in sua prouincia delinquentes. 142. D. l. 3. de offi. præ.
 Extraria vis. 1868. A. B. glo. extrariam.
 Extremum in iurisdictione quid. 181. E. quando vnum habet duo Extrema, antiquiori in dubio attribuitur. 1123. B. in margine. l. in finalibus. si. regun.
 Extricata margarita. 1075. A. in margine.
 Extrinseca solennitas præsumi non solet, nisi probetur. 877. C. §. interdum. l. quæcunque. de Publicia.
 Exul improprie dicitur relegatus. 560. A. gloss. exuli.

F

Facio multo magis in mea persona, quàm in aliorum persona facio. 1353. B. gl. 3. §. porro. l. frater à fratre. de condi. inde.
 Facit quis quandoque non tanquàm ipse, sed tanquam alius. 104. D. glo. l. §. l. si paterfa. de adopt. & 156. D. glo. l. et si. de offi. eius cui man. est iur.
 Facit quisque in suo quod vult, modo alij non noceat. 1033. A. l. sicut. §. Aristo. si ser. vin.
 Facit quis per alium, & c. 91. D.
 Facimus nuptias, cùm eas celebramus: spõsalia vero cõstituimus, cum ea contrahimus. 350. B. C. §. cum autem.
 Facit quod faciendum est qui plus facit quàm facere debet. 1046. A. gloss. plusquam. l. si is cui. quemad. ser. amit.
 non imputatur alicui, si non Facit quod etiam si facere vellet, nõ posset. 2051. C. de vsur.
 quod tibi fieri non vis, alij ne Feceris. 176. A. gl. 2. l. 1. quod quisque iur.
 Facere negotium, id est alium per calumniam accusare. 466. C. D.
 Facere quandoque, id est pati. 1465. E.
 Facere debet quis in re aliena, quod in sua faceret. 1082. E. gl. 6. l. Quintus. ad legẽ Aquiliam.
 Facere quid promittens, ita facere debet vt valeat. 1581. A. B. in margine. l. quãuis ad Velleianum.
 Facere quod potest, qui non facit, nolle facere videtur. 1966. B. in mar. l. quis sit. de ædili. edicto.

Facere quod quis non potest, nec aliis cõcedere. 1503. E. glo. fin. l. filium. de senatuscon. Mace.
 conuentus ex liberalitate sua, condemnatur in id quod Facere potest. 2136. D. §. hoc enim. l. si extraneus. de iur. do.
 Facere nõ videtur, q nõ facit. 602. A. gl. 1. §. si. l. ait prætor. ex qui. cau. ma.
 Facere videtur quis, quod per alium facit. 218. D. l. 1. de eo per quem fac. erit. quomi. in iudi. & 1216. A. gloss. si. l. 1. si men. fal. mo. dix. & 1450. E. gl. 3. §. Magistrũ. l. 1. de exer. act.
 Facere videtur quis, si patitur quod prohibere potest. 350. D. gl. 3. l. quid ergo. de his qui no. infa.
 Facere videntur omnes quod facit maior pars. 271. A.
 non solum quod est consideratur, sed & quod Faciendum. 889. A. §. cum igitur.
 Facienda impediunt multa quæ iam facta non impediunt. 973. D. glo. corrumpit. l. pro parte. de seruitu.
 Faciens quod publicè facere licere putat, non est in vitio. 1967. A. ad fi. §. apud Labeonem. l. quis sit. de ædili. edi.
 Factum bene retractari non debet. in verbo, bene gestum.
 Factum comprehendit rei verbum. 1889. E. gl. 4. l. naturalis. de præscrip. ver.
 Factum non videtur quod legitimè factũ non est. 198. E. gl. 1. in fi. l. nam cum. ne quis eum qui in ius voc.
 Factum pro dato, & contra constitui non potest. 1349. A. gloss. l. §. pe. l. 1. de consti. pe.
 Factum pro infecto haberi nõ potest. 599. E. gl. si. l. denique. ex qui. cau. ma.
 Factum proprium ignorare licet. 1346. C. l. cum is. de condic. inde.
 Factum quod est, mutatur ex superueniente causa. 325. A. glo. l. non est. de transfactio.
 Factum quid non dicitur, nisi durer. 408. E. gloss. l. §. quid si. l. item eorum. quod cuiuscũque vni. no. & 1564. A. glo. 2. §. versum. l. Si pro patre. de in rem. verso.
 Factum recte non debet reuocari. 570. C. gl. finali. l. si mulier. de mino.
 Factum cum lex punit, non curatur de iuris effectu. 350. C. §. cum autem.
 Factum vbi promittitur, interesse venit in obligationem. 196. D.
 tenetur quandoque quis præcisè ad Factum. 373. B. gloss. accipere. §. penulti. in margine. l. sed & hæ. de procur.
 licet regulariter quis non teneatur præcisè ad Factum, sed soluendo interesse liberatur: tamen vbi per sententiam tenetur tradere, ad id potest præcisè cogi. 861. A. in margine.
 non potest quis venire contra Factũ proprium ad sui commodum. 109. C. l. post mortem. gl. 1. de adop.
 Facti proprij non potest ignoratio prætendi. 1578. A. l. quanquam. ad Velleianum.
 Facti quæ sunt, nulla iuris constitutione mutari possunt. 589. C. l. legatum. in margine. de ca. mi.
 Facti scientia prudentissimos fallit. 2097. A. l. in omni. de iur. & fac. igno.
 Facto alieno liberatur quis. 426. B. glo. alieno. l. si ex. de nego. gest.
 error in Facto alieno toleratur. 2097. D. gl. 1. l. 3. de iur. & fac. igno.
 Facto aliquid & verbis declarare, paria sunt. 340. C. in mar. gl. 4. §. ignominia. l. 2. de his qui no. infa.
 Facto aliquid fieri tantum valet, quãtum

si verbis exprimat. ibidem. gloss. 4. §. ignominia. l. 2. de his qui no. infa.
 ex eodem Facto cõsequitur pœnam quis & præmium. 341. D. gl. 1. §. fin. de his qui no. infa.
 Facto in proprio errare non licet. 1956. B. gloss. fin. l. Titius. qui. mo. pig. vel hypo. fol.
 error in Facto proprio quando toleratur. 1334. C. l. sed & si. in sum. de condic. inde.
 Facto suo contrauenire an & quãdo quis possit. 109. C.
 ex Facto suo damnatus an sit infamis. 352. B. l. seruus.
 Facta alterius omnia præstare debet, qui eum præposuit. 1450. C. §. omnia.
 Facta incontinenti an valeant. 1266. A.
 Facta materia. in verbo, Materia.
 Facta plura vnius familiae quandoque puniuntur vt plura, quandoque vt vnum. 169. B. l. si familia.
 Facta per errorem quãdoque valent. 227. A. §. item. l. 4. si quis cau.
 Facta posteriora prioribus derogant. 1753. D. glo. noua emptio.
 Facta quædã vitiant, quæ non impediunt facienda. 649. D. l. diem. de arbi.
 Factorum diuersitas, diuersitatem exigit pœnarum. 1070. C. D. l. si seruus ad legẽ Aquiliam.
 Facilis esse quis non debet ad temerariam indicationẽ. 1817. C. §. inter. l. Iulianus. de acti. emp.
 non Facile, id est nullo modo. 364. C.
 Facilitas inconsulta restitutionem indulget, non damni euentus. 550. C. D. §. nec enim. l. verum. de mino.
 Facultas dictio, facilitatẽ denotat. 304. B.
 Facultas alicui concessa non est angustanda. 957. D. §. licet. l. pen. de vsu & habi.
 Facultas & propositum hominis inspiciuntur. 319. D. E. gloss. l. §. in persona. l. 8. de transfact.
 plus facit grauitas & benigni mores, quã Facultates. 106. B. C. glo. sobrietas. l. nec ei. in fin. de adop.
 pro modo Facultatum præstanda sunt alimentata. 743. B. §. de inoffioso. l. si instituta. de inoffi. testa.
 Facultatibus labi, id est, incidere in paupertatem. 513. B. l. quod si.
 Fallacia & calliditas differunt. 267. A.
 Fallere iudicem non licet. 353. C. in verbo, iudicem.
 Fallere sciens debet nemo. 1286. C. l. qui iurasse. de iureiur.
 interest nostra ne Fallamur in modi renũtiatione. 1215. B. l. 1. si men. fal. mo. dix.
 Fallendi animo obscure loquens in dolo est. 1743. D. l. ea quæ. de contrahen. emp.
 Falsarius censetur calumniosam scripturam producens. 2083. E. glo. fin. l. 2. de fi. de instrumen.
 Falsum instrumentum faciens notarius, qualiter tenetur. 681. C. in margine.
 rati habitio confirmat iudicium per Falsum procuratorem. 704. C. l. licet. de iudiciis.
 qui perdit in actione Falsi, non prohibetur dicere nullum. 802. A. l. Lucius.
 Falsa credulitas non confirmat quod agitur. 305. E. glo. fin. l. si cum. de pact.
 Falsa demonstratio nõ mutat veritatem. 89. D. glo. l. imperator. de statu ho.
 Falsa demonstratio non vitiat, si constet de corpore. 825. B. §. cum in rem. l. idem Pompo. de rei vin.
 Falsa verba testatoris, veritati non præiudicant. 1592. D. l. Scia. ad Velleianum.
 Falsitas

Index materiaram

- Falsitas non probatur, nisi de necessitate probetur. & necessario concludat. 268. D gl. fina. §. quod fere. l. iurifgen. & in marg. de pact.
- Fama. Liber debitoris malæ famæ nõ facit fidẽ. idem in tabellione. l. i. de eden. Famę restitutionẽ difficile est impetrare his qui sunt condẽnati de publico. 333. C. §. cæterum. l. i. de postu.
- in factis de antiquo probatur per Famam, & maxime dominium rerum nostrarũ. 439. E. gl. committat. §. si cum. l. at qui. in mar. de neg. gest.
- Famis tempore homines plus edũt, quàm alio. 1600. E. gl. i. l. ideo. de compen.
- Familia gaudet priuilegio domini. 1283. A. in marg. gloss. l. i. ad personas. de iur. iur.
- Familia mala vrentis delictũ esse fingitur. 664. D. gl. 2. l. 3. nau. caup. sta.
- Familia, id est agnatio cognatio. 109. A
- Familia, id est ius agnationis inter agnatos. 589. E. glo. Familiam.
- Familiæ appell. omnes veniunt qui in seruitio sunt, etiam liberi bo. si. seruiantes, & qui in potestate sunt. 1974. §. familia.
- Familiæ appell. quid continetur. 1979. B. §. idem Pedius.
- Familia est collectio seruorum alicuius. 169. C
- Familiæ eriscundæ iudicio venit, quod à neutro possidetur. 1130. B
- Familiæ eriscundæ actio non datur contra titu. possidentem. 1138. D E
- Familiæ vnus plura facta puniuntur vt plura, vbi agitur de pub. vindicta. aliàs vt vnum. 269. B. in. l. si familia.
- Familiæ non licet, quod domino non licet. 952. C. l. si habitatio. §. si. in mar.
- familia tota carere non debet dominus ex vno delicto. 1080. B. l. illud.
- Familiare. 184. B E.
- Familiaritas nimia contẽptum parit. 149. C. D. l. obseruandum. de offi. præs. si.
- Famosam actionem precibus deprecari, & pacto, differunt. 345. B. §. pactusve. de famosa causa potest compromitti si ciuilitè agatur. 350. E. glof. non facit. l. quid ergo. de his qui not. infa.
- Famulus tempore infirmitatis salariũ habere debet. 886. E. gl. 4. §. de illo. l. arboribus. de vsu fru.
- Fanatici qui. 1960. C D. in mar.
- Fatale damnum excusat. 665. A. §. at hoc. l. 3. nau. cau. sta.
- Fatalia damna, id est casus for. 1699. B. in textu.
- Fateri crimẽ censetur qui paciscitur. 344. B. l. quoniam. de his qui no. infa.
- Fatum, id est casus. 550. C. in marg.
- Fati damnum inuitabile. 1791. C. §. & puto. l. hoc ita. de peri. & com. rei ven.
- Fato quod contingit, cuius patrifia, quãuis diligentissimo cõtingere posset. 551. A B. l. verum. de mino.
- Fatuus præsuntur qui derisoria palã profert. 1961. D. in marg. l. 4. de ædil. edic.
- Fauetur auctori magis quàm reo quãdoq; in verbo, auctori fauetur.
- Fauore alicuius dicitur quid induci, cum sit contra ius commune. 79. E. glof. i. in si. l. nulla. de legi.
- Fauore alicuius quod est introductũ, non est in eius odiũ retorquendum. 79. A B. l. nulla. de legi.
- Fauores ampliandi. 534. C. & 1502. C. glo. habebit. & E. glo. liberantur.
- Fauorabilis exceptio, & odiosa. 1354. B. in margine.
- Fauorabilior est reus quàm auctor. 240. D. l. fin. de fer.
- Fauorabilior est soluens quàm credens, in verbo, Soluens.
- Fabricanti non datur dilatio, si potuit mittere procuratorem. 693. E. glo. Et in similibus.
- Felonia remissa vassalus habet feudum ex veteri concessione. 1511. D E
- Fenestella. 129. B. de offi. quæst. l. i.
- Feriarum olim variæ fuerunt. 235. C. in mar.
- Feriarum dei, & hominum, differunt. 238. D
- Feriarum multis casibus non obstant quo minus in iudicium eatur. 236. A. §. sed excipiuntur.
- Feriarum natalis domini, & Paschæ, sunt septem præcedentes & septem sequentes. 238. B C
- Ferriis potest renuntari expressè & tacitè. 235. C. in mar. l. i. de fer.
- Feriatio die citatus an debeat comparere allegaturus priuilegium. 236. A
- Feriatio die, etiã ad honorẽ dei, actus pius fieri potest: vt dare tutorem, & huiusmodi. 236. C. l. 2. de fer.
- Feriatio die potest militari. in verbo, militari. 240. A. l. diuus.
- Feriatio die scholaris scribere legẽ, & studere potest. 239. E. gl. pe. l. Diuus. de fer.
- Feriatio die venire ad iudicem quis non cõpellitur. 196. C. glo. si. l. 2. si quis in ius vo. non ie.
- Ferre expẽsum hereditati. 785. D. §. quod autem.
- Ferre expensum. 1938. C. §. Papinianus.
- Ferruminatio & plumbatura differunt. 838. E
- Festa obseruantes male sciunt codicẽ, & digesta. 240. A. in marg. glo. penul. l. pe. de fer.
- Feudatarij si non concordant in regimen feudi, rex debet facere vt alternis regãt. 904. A B. in marg.
- Feudum amissum ob patris delictum, redit ad filium. 187. B
- Feudum an possit dari pignori. 1922. D. gl. vl. l. lex. de pign. & hyp.
- Feudum aufertur vasallo ineunti inimicitia cum inimico domini sui. 127. C
- Feudum diuidi nõ debet. 1164. B. gl. confundetur. l. communi diuidundo. mãcus & scæua non succedunt in Feudo, quia seruire nõ possunt. 81. D E. in mar.
- Fictus contumax appellare potest. 475. E
- Fideicommissum speciale & generale differunt. 2041. E glo. non lucrum.
- Fideiubere non potest qui in iudicio esse nequit. 201. B. §. si quis. ad Fideiubendum admittuntur coniunctæ personæ, licet non sint idoneæ facultatibus. 201. C D. §. prætor.
- Fideiubens sine mãdato potest agere antequam soluat, vt principalis debitor eximam eum ab obligatione. 415. E. in margine.
- Fideiussio est intercessio, iussus non. 1591. C. l. si domina.
- Fideiussio fit interdum animo donandi. 280. A. & 294. A. l. quod dictum.
- Fideiussor quis. 1497. C. §. sed Iul. in sum.
- Fideiussor debet esse idoneus facultatibus & facilitate conueniendi, nisi sit persona coniuncta. 201. B. l. 2. in princip. & §. prætor. qui satisf. cog.
- Fideiussor idoneus non est habes præscriptionem fori, nisi in subsidium. 204. B C. l. si fideiussor. in principio. qui satisf. cog.
- Fideiussor idoneus dicitur ab arbitro probatus, vel à parte exceptus, nisi inopia
- superueniat. 209. A. l. si ab arbitro
- Fideiussor improprie dicitur, qui animo nouandi obligationem in se suscipit. 292. D
- Fideiussor in rem suam dicitur is, qui fideiubet pro suo procuratore. 281. A B. l. sed si. in tex. & glof.
- Fideiussor iudicio sisti liberatur, si reus cedat ante morã. 203. A. l. si decesserit.
- Fideiussor iudicio sisti tenetur ad verum interesse, nisi de certa quãtitate sit actũ. 202. B. §. in fideiussorem.
- Fideiussor non obligatur, si rei obligatio nulla est. 129. A B. l. si seruus. in principi. si quis cautio.
- Fideiussor licet non obligetur nisi principalis debitor sit obligatus: tamẽ expromissor potest obligari pro eo qui nõ est obligatus. 512. A. ad. §. seruus.
- Fideiussor minoris non restituitur. 552. B C. l. in causæ.
- pro locuplete accipitur fideiussor in necessariis personis. 197. B C. l. quoniam.
- Fideiussor pro vxore potest esse maritus in omni casu. 202. A. in mar.
- Fideiussor quandoque ante solutionem agere potest. 1664. D E
- Fideiussor quandoque non repetit quod pro alio soluit. 2126. E. in marg.
- Fideiussor quantitatis non liberatur mortuo reo. 203. B. in princip. tex.
- Fideiussor quare non debet esse scholaris, vel clericus. 201. E
- Fideiussor rei est eius procurator, & potest eum defendere. 385. A. in marg.
- Fideiussor si nõ detur, & reus sit suspectus, res mobilis de qua agitur, sequestrari debet. 205. B. §. si satisf. datum.
- Fideiussor spontaneus durius tractatur quàm rogatus. 1584. D E. in mar. l. si mulier. ad Velleia.
- Fideiussor sumptus quos fecit in lite repetit. 1668. A. in margi.
- Fideiussor vti non potest beneficio personali, quo reus: vt quia minor. 293. E
- Fideiussoris conuentio quando prodest reo. 280. D
- Fideiussoris datio si euanescit, de nouo cauendum est. 207. B. §. si fideiussor.
- Fideiussoris pactum de non petendo, reo non prodest, nec confideiussori. 280. C. l. fideiussoris. & 282. B C. sed quamuis. principalis impetratio nocet fideiussori. 197. B. §. si is. l. 3. quod quisque iuris in al. statu.
- Fideiussori pacisci potest principalis. 283. B. §. si cum.
- Fideiussori prodesse debet, quod reo prodest. 228. C D. gl. 2. l. si is qui. si quis cau.
- Fideiussori prodest acceptio superueniens reo. 228. A. l. si is. si quis cautio.
- Fideiussori quandoque similitur pater. 535. D
- Fideiussori quæsitæ defensionis nõ præiudicat pactũ principalis. 311. B. l. si reus.
- Fideiussori condemnato prodest transactio cum principali. 315. C. §. si fideiussor.
- Fideiussorem certum qui tenetur dare, si nõ potest, liberatur dando alium. 485. D. in margi.
- Fideiussorem vel pignora dare non tenetur promittens facere aliquem securum. 1680. A B. in mar.
- Fideiussorem dare qui non potest, remittitur iuratoriæ cautioni. 201. E. gl. fin. i. qui satisf. cog.
- Fideiussorem idoneum recusans, iniuriarũ tenetur. 204. A. §. qui pro rei. l. si vero. qui satisf. cog.

Fidei iussores idonei esse non possunt mulier, miles, minor, clericus & seruus, nisi in rem suam. 206. B. l. de die. §. 1. qui satisfidare cog.

Fidei iussores idonei sunt omnes coniunctæ personæ. 197. A. B. l. edicto.

Fidei iussores se splendide vestientes; vt magis idonei appareant, sunt dolosi. 513. E. in marg.

Fidelitas est species seruitutis. 889. A. in margine.

Fidelitatis sacramentum singulis heredibus præstandum est. 889. A.

Fidelitatis sacramentum potest exigi à successore domini. 961. B.

Fides. 2058. C.

Fides adhibetur registris nummulariorum. 252. B. C. §. pen. l. quædam. de eden.

Fides alienorum exploranda est. 670. B. §. seruatorum. l. si. nau. cau. sta.

Fidem contractus impleri æquum est. 1859. D. l. sed addes. in si. loca.

Fides contractus authenticis ostenditur, non exemplis. 2083. C. l. quicumque. de fide instr.

Fides cuique contra se habetur. 1196. D. §. 1. l. de ætate. de inter. actio.

Fides habita de pretio quando dicatur. 1484. B. C. in marg.

Fides magna adhibetur vltimis volu. 315. D. glo. fina. l. de his. de transact.

Fides maior requiritur in bo. fid. contractu. 858. C.

Fides minor adhibetur pauperi, quã diuiti. 247. B. §. cogetur. l. si quis ex. de eden.

Fides non prius literis adhibetur, quã sint approbatæ. in verbo, approbandæ.

Fides recta amplectenda. in verbo, princeps.

Fides seruanda. 1393. B. in marg. l. 1. de consti. pecu.

Fidei explendæ causa promissum debetur. 1364. A. l. fideicom. de condic. inde.

Fidei humanæ nihil æquè congruit, ac ea quæ inter ipsos homines placuerit seruare. 254. D. 255. A. & seq. l. 1. de pact.

Fidem dat scriporibus consueto. 252. C. in mar. §. pen. l. quædam. de eden.

Fidem fallere graue. 1393. A. in princ. l. 1. de consti. pe.

Fidem frangenti & c. 1393. B. in mar. l. 1. de consti. pecu.

Fidem frangere, inutile est. 1605. C. §. merito. l. 1. de positi.

plus facit grauitas & benigni mores ad fidem, quàm facultates. 106. B. glo. sobrietas. l. nec ei. in si. de adop.

præsumit malam fidem ius. 783. D. gl. cæpit. §. si ante. l. sed & si. de peri. here.

Fit aliud quandoque, & aliud inspicitur. 146. E. glo. in. l. sed licet. de offi. præsi.

quod ex re nostra fit, nostrum esse verius est. 1188. B. §. sepius. l. de eo. ad exhiben.

non refert an aliquid non fiat, vel male fiat. 104. B. l. quotiens. qui satis. cog.

nihil refert an aliquid non fiat: an eo modo quo non debuit, fiat. 405. E. glo. Aut inhabilis. §. quod si. l. 1. quod cuiuscûq; vni. no.

non refert an aliquid fiat. an id quo ad id peruenitur. 479. C. l. nec timorem. cum glo. si. quod me. cau.

per se quædam non fiunt, quæ cum alio sic. 1732. E. glo. 3. l. in modicis. de contrah. emp.

fiunt quædam ad maiorem cautelã, quæ aliàs non fierent. 181. B. glo. 1. l. fin. quod quisque iur.

Fieri quandoque, id est manere. 118. A. non tam spectandum est quid Romæ fiat,

quàm quid Romæ fieri debeat. 146. C. l. sed licet.

Fieri dicitur quid extra iudicium: agi verò in iudicio. 405. D.

Fieri aliquid congruo tempore, & in illud tempus conferri, idem est. 280. A. in margine. §. penulti. l. & heredi. de pactis.

Fieri dicitur eodem tempore, quod successiue fit. 813. A. glo. eodem. l. antiqui. si pars here. pe.

Fieri non dicitur quid, nisi factum duret. 1564. A. gl. duret. l. si pro. de in rem ver.

Fieri non dicitur quod illegitimè fit. 93. E. gl. si. l. vulgo. de sta. ho.

Fieri non videtur, quod cõmodè non fit. 1111. A. gl. seruum. l. si seruus. de noxa.

Fieri non videtur quod vitiosè fit. 648. E. gl. 4. l. non distinguemus. de arbi.

Fieri quod non debet, fit tamè si timeretur fieri non posse cursu siue tractu temporis. 360. D. gl. si. l. sed etiam ex. de procuratorib.

Fieri quædam tacitè possunt, quæ expressè non licet. 359. E. gl. 2. §. veterani. l. filius. fa. de procur.

multa remanent facta, quæ fieri prohibentur. 331. B. glo. exemplis. §. quamuis autem. l. 1. de postu.

bene fieri videtur bona fide factum. 1291. E. §. in popu. l. eum qui. de iure iur.

Figulina est fornax figuli. 999. A.

Figlinum opus. 986. A. §. iuxta.

Filius dicitur qui ex viro & vxore ad matrimonium contrahendum & generandum habilibus simul habitantibus cõstante matrimonio natus est. 97. E. l. filium.

Filius actionem iniuriarum sibi cõpetentem inuito patre remittere non potest in præiudicium eius. 292. C. pater tamè eam actionè inuito filio remittere potest. l. ibidem. B. C. in marg.

Filius & seruus non semper tenentur parere patri & domino. 1082. A. gl. 1. l. liber homo. ad leg. Aquil.

Filius & seruus quandoque non habent peculium. 2142. E. glo. repetituram.

Filius & seruus sunt heredes necessarij. 541. D.

Filius ex mendacio punitur, non taciturnitate. 1199. B. l. si filius.

Filius corrigit patrem. 1309. A. glo. 2. §. si quis. l. 3. de condic. cau. ca.

Filius debet obedire patri. 59. D. glo. 2. l. veluti. de iusti. & iure.

Filius dum est in potestate, in solidum tenetur. 1489. E.

Filius dari potest procurator etiã inuito patre. 358. C. §. ipse quoque. & in mar.

Filius debet habere feudum patris delicto amissum. 187. B. C.

Filius à patre illegitimè præteritus, æquè suus heres est, ac si nullum factum esset testamentum. 462. B. in marg.

Filius habet obedire, licet nõ præcisè cogatur. 349. D. E. gl. si. l. liberorum. de his qui no. infra.

Filius in bonis paternis deo præfertur. 722. B. gl. sæpissimè. §. Papin. l. Papinianus. de inoffic. testa.

Filius nõ portat iniquitatem patris. 2113. D. glo. fina. l. generali. de ritu nupt. & 123. B.

Filius paciscendo patri præiudicat. 291. A. §. si filius. l. contra. de pact.

Filius pauper, qui queritur paternum testamentum, post sententiã debet ali, ante non. 743. A. B. de inoffic. so.

Filius per dignitatem fit sui iuris. 130. C.

Filius per ingressum religionis exigit patriã potestatem. 547. D. glo. in. §. Papinianus. in mar. l. si ex. de mino.

Filio permittitur agere ob patris absentiam; vbi aliàs non posset sine patris cõsensu. 682. B. si filius fami.

Filius potest agere pro sua iniuria patris absente. 191. A. l. si libertus.

Filius potest esse arbiter in causa patris. 626. C. quinetiam. & in margine.

Filius senatoris quis dicitur. 821. B. l. senatoris filius. & l. seq.

Filius sequitur originem matris; ratione nobilitatis. 685. D. E. in margine.

sæpe solet similis Filius esse patri. 1980. D. gl. 2. §. qui mancipia. de ædili. edic.

Filij appell. continentur nepotes. 1503. B. l. filium. in sum.

Filij iniquitatem pater non portabit. 123. B. gl. fin. l. aliam. de senato.

Filij funus, æs alienum est patris. 1569. C. §. atquin. l. filius. fa. de in rem ver.

Filij dignitati nec prodest nec obest casus patris. 123. A. l. filiam.

Filij offensam pater remittere potest. 292. D. in margi. l. in persona. de pactis.

Filij scientia est patris gloria. 1500. E. glo. fina. §. proinde. l. item si. ad senatusconsult. Mace.

Filio innocenti patris delictum pœnæ esse non debet. 187. B. l. adoptiuum. in fine. cõ gl. fin. de in ius voc.

Filio nocere non debet casus patris. 122. B.

Filio per patrem quãdoque; quæritur. 2164. D. glo. stipulationem.

Filiu liberari obligatione, natura æquum est. 1519. D. §. est autem. l. si noxali. de pec.

Filiu emancipari, & patrem mori, æquiparantur. 2141. C. gl. manebunt. l. si pater.

Filiu male versantem à patre oblatum terrere debet iudex, eique comminari. 139. C. §. de plano. l. nec quicquam. de offi. procon.

Filiu nuptiæ probant. 98. A. gl. si. l. filiu. de his qui sunt sui vel alie. iur.

Filiu scire impossibile est. 98. A. glo. 2. l. filium. de his qui sunt sui vel alie. iur. & 186. A.

Filiu temporalem habere non cõuenit. 111. C.

Filij sunt duplices. 114. C. in fine.

Filiorum causa in successione contra testamentum, est potior causa parentum. 731. C. l. pater. de inoffi. testa.

Filiis quæ sita dignitas, patris crimine non aufertur. 2113. C. §. filiam. l. generali. de ritu nup.

Filios non habere quem non interest & c. 732. C. D. gl. fina. l. pater. de inoffi. testa.

Filios quædam sequuntur etiam antequã fiant heredes. 1153. B. l. si maritus.

Filia potest cogere patrem officio iudi. vt eam maritet. 2111. A. de ritu nup.

Filiæ & patris actio licet sit communis, pater tamen solus agit. 279. E.

Filiam esse dotatam, patris interest. 2034. C. §. interest. l. pater. de euctio. nib.

Filiam hæreticam dotare pater non tenetur. 1561. D. E. in margi.

Filiam præsentem patre dare procuratorè superuacuum est. 358. C. §. sed &.

Filia quæ ratio est, eadem & in nuro. 951. C. gl. 2. l. imò. de vsu & ha.

Filias dotare, paternum est officium. 2111. A. gl. 1. qui liberos. de ritu nup.

Filius fami. citari non potest. 193. C. in sum.

Filius fami. in peculio gerit vicem patris infami. 186. C. D.

Filius-

Index materiaram

- Filiusfami. in pub. causis loco patrisfami. est. 99. B. C. l. filiusfa.
- Filiusfa. non iuuatur Macedo. si pecunia versa est in rem patris. 1500. A. §. proinde.
- Filiusfami. potest agere iniuriarum absente patre. 358. A. l. filiusfa.
- Filiusfami. potest constituere procuratorem ad omnia que sine patre gerere potest. 358. A. C. l. filiusfa.
- Filiusfa. potest pasci de eo quod sperat sibi adq̄ri cū erit sui iuris. 279. C. §. filia.
- Filiusfami. procuratorē dare potest. 358. A. §. sed &.
- Filiusfami. quādo cōuenitur sine cōsensu patris. 683. C. ibi. Itē nūquā. quod nota pro scholarib. filiisfami.
- Filiusfamil. quādoque agit velut iniuriarum. 292. A. l. in persona.
- Filiusfamil. quinque modis pecuniam habere potest. 1350. C.
- Filiusfa. scholaris non iuuatur Macedo. in eo quod studiorū causa accepit. 1500. B. §. proinde.
- Filiusfami. si pecunias accepit mutuo vt se aleret & vestiret, pater tenetur. 1557. C. in margi.
- Filij & filiaefamilias. 67. B. nam ciuium.
- Finalis causa est, quæ regulat dispositionem. 1357. C. D. in margine.
- Finalis causa restringit legatū. 952. A. §. sed si. l. si habitatio. de vsu & habita.
- Fingitur non factum quod fit de iure. 637. C. gl. 3. l. quid tamen. de arbi.
- Fictio non fit circa facta, circa ius sic. 599. E. gl. fin. l. denique. ex quib. cau. ma.
- Finium regun. actio est stricti iuris. 1119. B. gl. 1. l. 1. finium regun.
- Finiti verbum. propriè & impropriè capitur. 484. D.
- Finiti ibi iudicium debet, vbi cœptum est. 175. A. gl. penultima. l. cum quædam. de iur. om. iud.
- Finiendum est iudicium coram eo iudice, coram quo cœptum est. 174. B. l. cū quædam. de iurisd. om. iud.
- Finis corrigit totam legem. 1255. D. gloss. finali. l. si tibi. si cer. per.
- Fines antiqui non præsumuntur mutari, nisi probetur. 1123. B. l. fina. si. regun.
- Finita adop. finiuntur omnia ex ea prouenientia. 103. B. l. in omni. de adop.
- Finito officio administratoris, executio non fit in eum. 235. A.
- Fiscus & respublica differunt. 1936. E. l. si pignus.
- Fiscus ex suis contractibus vsuras nō dat. 2051. D. §. fiscus.
- Fiscus, republi. & patria æquiparatur. 337. A. B. in margine.
- Fisci aduocatus potest cōtra fiscum aduocare in multis causis. 337. A. l. hi qui. & Ibid. C.
- Fisci ius tolli non potest pacto priuatorum. 300. A. B. l. inter debitorē. de pactis.
- Fisci prædia cōducere nō potest tutor ante rationē redditā. 1875. C. l. ὁ ἐπίτροπος.
- Fisco applicatur, indigno quod aufertur. 726. C. §. meminisse. l. Pap. de inof. testa. iura quæ obtinent in Fisco, & in priuato, & econtra. 773. A.
- Fisco obligatur quis maleficio, quo casu non præfertur aliis. 272. E. glo. 6. l. rescriptum. de pact.
- teneretur quis edere instrumenta facientia contra se pro Fisco. 245. C. l. Senatus.
- Fisco præfertur quandoque priuatus. 1865. D. glo. l. in operis. Locati.
- Fistula est instrumentum per quod aqua ducitur. 985. D.
- Fistula fistilis. 1003. B. l. Quintus.
- Fistulæ sunt quibus aqua ducitur. 1036. B. l. si fistulas.
- Flagellare aliquem iniuria est maxima. 190. B. C. in mar. l. sed & si. §. prætor ait. de in ius vo.
- Flagellis cædere nō licet modice castigatibus. 896. A. B. l. itemque.
- Flagitiosæ rei emptio nulla est. 1737. B. C. l. quod sæpe de contrahen. emp.
- Flauianum ius. 65. B.
- Flavius Priscus. 70. E.
- Florentini ducem habebant tempore Odofredi. 1064. C. in margi.
- Flumen est lignum cauum ad recipiendā aquam. 991. B.
- Fluminis aqua est communis. 116. C.
- Fluminis vi impeditus excusatur. 222. B. §. 2. l. 2. si quis cautio.
- Fœdera. 258. E.
- Fœmina adoptare non potest sine iussu principis. 744. D. §. quoniam.
- Fœmina argentariam agere non potest. 254. B. l. fœminæ.
- Fœmina non concipit post quinquagesimum annum. 105. A.
- Fœmina nubēs non debet citari. 184. B. l. in ius. de in ius vo.
- Fœmina non præsumitur donare. 786. A. glo. si. §. adeo. l. sed & si. de petitione he.
- Fœmina an hospitem apud se recipere, & quem possit. 951. C. D. l. non aliter. de vsu & ha.
- Fœmina prægnās nō est dānāda extremo supplicio. 92. B. l. imperator.
- Fœmina prægnans in dubio præsumitur habere tres in vtero. 690. A. B. §. si paterfami. l. sed & si.
- Fœmina non potest esse procuratrix ad iudicia, sed ad negotia sic. 330. B. D.
- Fœmina tutrix esse non potest. 253. E.
- Fœminam superfœtare posse tradit iurecon. 813. A. §. sed &.
- Fœmina habet septem receptacula. 690. D. gl. nasci. l. sed & si. in fin. de iudi.
- Fœmina septenos vno partu edere potest. 812. C. l. antiqui. §. vbi. si pars here. pe.
- Fœminæ cōditio deterior est quàm maris in multis casibus. 89. B. in tex. & glo. & 119. C. D.
- Fœminā virilibus officiis fungi non conuenit. 330. A. B. §. sexum. l. 1. de postu. in Fœmina nō præsumitur dolus. 250. D. in margine. gl. 2. l. vbi. de eden.
- Fœminæ clarissimæ quæ. 122. C. l. fœminæ.
- Fœminæ consulares quæ. 119. C. D.
- Fœminæ & maris quandoque est par conditio. 89. E. in margine.
- Fœminæ corruscāt radiis maritorū. 122. D.
- Fœminæ iuris errorem habent excusabilem. 349. C.
- Fœminæ remouentur ab omnibus his in quibus earū conditio deterior est quàm virorum. 330. C.
- Fœminarum maximum munus est concipere, & conceptū tueri. 1964. B. l. quæritur. de ædil. edi. §. Si mulier.
- Fœminis pro parantibus agere permittitur. 382. B. l. fœminis. de procura. propter bonas Fœminas non debet fieri lex, quia sunt raræ. 74. D. gl. in. l. ex his. circa medium. de legi.
- Fœminæ kalendæ. i. Martiæ. 2199. A.
- Fœnerari est peccatum. 449. B.
- Fœnerari nō oportet. 2038. D. in margine. Plutarch.
- Fœnerates pessimo exēplo agūt. 1494. A. l. 1. de senatusconsulto Macedonia.
- Fœtus cedit ei, cui mater est. 825. A. §. idē.
- l. idem Pompo. de rei vind.
- Fœtus pecorū dicitur partus ancillarum. 1550. C. §. at si. & 1554. A. in textu.
- Folia alia ad vermes, alia ad alios vsus seruantur. 953. A.
- Fōs.) Ex turbido fonte liquidū corruatur stagnum. 46. A. B. §. & primo. in præ.
- Forma est, quæ dat esse rei. 1184. D. §. si quis l. Iulia. ad exhiben.
- Forma mutata prope interim substantiā rei Mar. ait. 1185. A. B. §. si quis. l. Iul. ad exhiben.
- Forma rei mutatæ nocere potest. 91. A.
- Forma substantiali mutata res nō dicitur eadem, sed diuersa. 1184. D. §. si quis. l. Iul. ad exhibendum.
- Fornacarius seruus id est pistor. 1071. E. in in margine.
- Fornicarius quis. 2051. E. in margine.
- Fortasse quid designet. 654. A. in margine.
- Fortitudinis experiendæ causā ludere licet. 1214. C. l. solent. de aleatoribus.
- Fortuitum casum suscipiens, tenetur de casibus communiter contingentibus. 1757. D. §. frumenta.
- Fortuitus casus intelligitur inopinatus, nō ex consuetudine eueniens. ibidem. §. frumenta.
- Fortuitus casus non semper excusat. 418. A. gl. 4. l. si pupilli. de nego. gest.
- Fortuito casu si quid perit de gestis, est periculo gerentis. 418. A.
- Fortuito casu occurrentia dāna procuratori, non emendat dominus. 1653. B. §. non omnia.
- Fortunā hominis aduersam expectare inciuile, contrāque naturā est. 1735. E. gl. finali. §. omniū. l. si in emptione. de contrahenda emptione.
- Forum boarium. 127. D.
- Forum suarium. Ibid.
- Fori mutatio non tollit iurisdictionem prius cœptā per citationē. 678. A. B. glo. penult. l. si quis postea. de iudi.
- Fori mutatio post litiscō. prioris iudicis iurisdictionem non impedit. 174. A. B. l. cum quædam. de iur. om. iudi.
- Fori priuilegiū supueniens. nō eximit quē à iurisdictione. in verbo, priuilegiū fori.
- Fori priuilegium. in verbo, ius reuocandi domum.
- Foro cedere. 1615. C. D. §. quotiēs. & i mar.
- Foro parendum est. 169. C. D. gl. vindicatur. l. si familia. de iur. om. iudi.
- occupati circa rē rusticā, in Forum venire compellendi non sunt. 235. B. l. 1. de fer.
- Forū sortitur quis multis modis. 685. C.
- Frangenti fidem & c. 1393. A. B. in margi. l. 1. de consti. pe.
- Fragile minorū cōsilium. 530. B. C. l. 1. §. nā cum de mino.
- Fragilites humana non excusat delictum. 144. C. D. l. illicitas. §. pen. de offi. præsid. in textu, & in glof. Prætextu.
- Fragilitatis humanæ casus medico non imputatur, sed imperitiæ. 144. C. §. sicuti. l. illicitas. de offi. præsi.
- Fratris appellatione cōtinetur soror. 295. B. gl. 1. l. tres fratres. de pact.
- Fraternitatis ius quodāmodo in se habet societas. 1709. A. l. verum. pro socio.
- Fraus. id est damnum. 610. E.
- Fraus. id est pœna. 604. A.
- Fraus pro pœna quandoq; ponitur. 1972. A. §. capitale.
- Fraus. i. pœna, vel damnum. 682. E.
- Fraus est duplex. 267. C. D.
- Fraus & dolus differunt multipliciter. 267. B. C. D. per tot. glo.

Digesti veteris.

- Fraus** inest dolo. i. species doli. 267. D. §. sed si.
Fraus legi quā fit. 80. B. l. cōtra. & l. sequē.
Fraudis cōscius agere nō potest. 447. A. l. ex facto. in fin. nego. gest. & 1472. E. gl. fi. §. 1. l. sed & si pupil. de instito.
Fraudis nihil cogitandum. 243. A. §. editiones. de eden.
Fraudi hominum obuiandum. 243. B. in margine. §. editiones. l. 1. de eden.
Fraudem capitalem admittere. 1971. E. 1972. A. §. Capitalem.
Fraudem vt quis repellat, culpā committere potest. 440. A. gloss. committat. ad fin. §. cum me. l. at qui. de nego. gest.
Fraudibus non abstinere caupones. 661. C. §. & nisi.
Fraudulento consilio tenetur quis. 521. B. in margi. l. arbitrio. §. dolo. de do. ma.
Frequens delictum pœnam auget. 96. C. gl. 2. l. 2. de his qui sunt sui vel ali. iur. propter frequentiam aliquid fit. 1246. D. gl. fin. §. si nummos. l. certi. si cer. pe.
Fructuarius, & bon. fid. possess. differunt. 2053. D
Fructuarius non potest omittere culturā. 884. A. B. in margi.
Fructuarius possidet naturaliter & ciuilit. 601. E. & seq. in margine.
Fructus intelliguntur deductis impensis. 797. B. §. fructus. l. si à domino. de per. heredi.
Fructus appel. venit palea. 935. B. in margine.
Fructus appella. quæ cōtinētur. 1742. B. §. cum fundum.
Fructus censeretur tacite obligatus pro pēfione. 1925. B. l. in prædiis.
Fructus dotis ad virū pertinent. 2197. A.
Fructus serui dotalis, viri est. 1526. D
Fructus sine vsu esse non potest, vsus sine fructu potest. 955. B. §. vsusfru.
Fructui inest vsus. vsusfructus deest. Ibid. in pecudum Fructu etiam fœtus est. 2056 B. C. l. in pecudum. de vsu.
homo in Fructu non est. 2056. C. l. in pecudum. de vsu.
Fructus sunt varij. 2041. C
Fructus alij honesti, alij inhonesti. 845. A. gloss. potuerunt.
Fructus debentur iure soli. non feminis. 2054. D. E. l. qui scir.
Fructus fiunt fructuarij, cum positi sunt in horreo: bo. si. possess. cū sunt à solo separati. 935. C. l. si vsu fructuarius.
Fructus multifariam dicuntur. 845. D
Fructus naturales an perceptione bonæ fid. possessoris fiant. 2095. A. glo. bonæ fidei. l. fructus.
Fructus omnes rerū natura hominis causa parauit. 2056. C. l. in pecudum. de vsu.
Fructus pendentes pars fundi esse videntur. 651. B. l. fructus. de rei vin.
Fructus quando dicuntur percepti. 865. B. l. si eius.
Fructus quis præstare debet. 2062. C. §. ex causa.
Fructuum exiguitas nō dat remissionem. 1855. B. C. §. cum quidā. l. Ex conducto. locati.
Fructuū vsuræ non debentur. 2050. A. l. neque.
Fructibus collectis, si decedat fructuarius ante diem quo pensio debetur heredi eius solui debet, non proprietario. 914. B. l. defuncta.
Frui præstare. 1848. A. §. hic subiungi.
Frustra expectatur conditio, cuius euentus nil operatur. 1583. C. §. si sub. l. aliquamdo. ad Velleianum.
Frustrari. 602. D. l. quod quidem.
Frustratio. 604. B. C. §. actio.
Frustratio sua nemini prodesse debet. 1664. A. §. etenim. l. hominem. manda.
Frustrator est, qui per frustrationem abest. 8 44
Frustratores defēsores puniēdi. 403. C. D. l. & ideo.
Fugiunt iuuenes facilius, quā senes. 1410. C. gl. 3. §. custodiam. l. si vt certo. commo.
Fugere licet ad statuam Cæsar. 1967. A. §. ne eum.
Fugere, species est libertatis. 1966. E. §. idē ait. in verbo, libertatis.
Fugæ nomen non solum consilij, sed & facti est. 1986. D. l. bouem. de ædilitio edicto.
durius tenetur quis propter Fugā, quā propter mortē. 495. A. gl. omnimodo. §. quid si homo. l. si cum. quod metus causa.
Fugā per suades tenetur de dolo. 526. A. B. l. cum quis.
Fuga seruus fit vtilior. 1313. C. §. plane. l. 3. de condic. cau. da.
Fugitiuarius quis. 1899. A. l. si apud.
Fugitiuus. 873. A. glo. fugitiuo.
Fugitiuus quis. 1965. B. C. l. quis fit.
Fugitiuus in dubio nō præsumitur debitor. 1410. C. in margine. l. si vt certo. commo.
Fugitiuus non est, qui ad amicum deprecaturus fugit. 1986. D. l. bouem. de ædil. edicto.
Fugitiuus seruus & erro differunt. 1211. A
Fugitiuum facit animus. 1966. D. §. Idem Cælius.
Fuisse semel sufficit, & c. 525. E. l. itaque in gl. 4. de do. ma.
Fullonica quæ, & vnde. 891. C
Fumum immittere in alienum quis non potest. 1033. B. in textu. §. Aristo.
Fundus. 1824. C. l. fundi.
Fundi pars sunt fructus pendentes. 851. B. l. fructus. de rei vin.
Fundum diuidere regionibus. in verbo, regionibus.
Fundus scyphi, id est quod mensæ pes. 837. A. in tex.
Funerare) Sine pietatis intentione alienum cadauer funerat nemo. 1224. D. §. quis enim. l. etsi quis. de religio.
Funus ducens nō debet citari. l. in ius. de in ius vo. 184. B
Funus filij. æs alienum est patris. 1569. C. §. atquin. l. filiusfami. de in rem ver.
Funeris immodicus sumptus reprobat. 1224. B. §. sciendum est. & §. æquum. l. at qui. de relig.
Funeris impensa est dotis alienū æs. 1227. A. l. impensa. de religio.
Funeris impensa omne creditu præcedit. Ibidem.
Funeris sumptus pro facultatibus & dignitate defuncti fieri debet. 1222. E. l. si quis. §. penultimo. de relig.
Funeris causa factus sumptus quis. 1223. D. E. §. funeris.
Funere domestico impeditus nō tenetur sistere in iudicio. 225. B. C. §. illud.
Fur manifestus quis. 1374. A. in margi.
Fur. i. seruus: vt audent si talia fures, id est serui. 1817. D. gl. quanto.
Furem nocturnum occidere licet, & diurnum si telo se defendat. 1056. B. C. l. itaque. ad legem Aquil.
Furem occidere non licet, nisi telo se defendat. 479. A. B. l. nec timorē. §. timuit: quod metus cau.
condicere rem suam nisi à Fure nemō potest. 966. A. §. videndum.
Fures modicē, non capitaliter sunt puniēdi. 132. E. glo. 3. l. 3. de offi. præfect. vigi.
Fures noctu furantur. 147. B. C
Furatus panē tempore caritiæ, an sit culpandus de furto. 1461. C. D. in margine.
Furiosus dicitur inuitus. 978. C. l. inuitus. de ser. vrba. prædi.
Furiosus in culpa non est. 1057. B. ad legem Aquiliam.
Furiosus beneficium retinere potest non obtinere. 98. E
Furiosus habens dilucida interualla, non potest esse arbiter, sed bene iudex. 696. C
Furiosus matrimonium retinere, non cōtrahere potest. 98. D. E. l. patre.
Furiosus monasterium ingredi nō potest, sed ingressus non repellitur. ibi. in mar.
Furiosus dicitur habere quasi volūtatem. 99. B
Furiosi consensus in adeunda hereditate non requiritur. 2107. E
Furiosi delictum an & quando sit puniendum. 147. B. C. §. furiosis.
Furioso acquiritur. 1248. E. 1249. A. §. nā. ex.
Furiosum tenetur infelicitas fati. 851. A. in gl. l. quod infans. de rei vin.
Furiosi qualiter coercendi sunt. 147. B. §. furiosis.
Furiosos custodire qui debent. 147. C. D. E. l. diuis.
Furor impedimentum est iustum. 223. B. §. si non. l. 2. si quis cau.
Furor quandoque fingitur ob crimina. 147. D. glo. fin. l. congruit. de offi. præsi.
Furor superueniens non mutat dignitatē. 92. D. E. l. qui furere.
Furor superueniens non tollit filiationē. 98. C. l. patre.
Furtiuum nō est quod domino sciente fit. 2217. A. l. de eo. de don. inter virum & vxorem.
Furtum committitur quandoque volente domino. 77. C. glo. 2. in fi. l. in his. de legi.
Furtum facile committitur in re mobili. 1733. E. gl. 1. l. rem alienam. de cont. emp.
Furtum sine cōtrestitutione non committitur. 1674. C. l. procurator.
Furtum & damnū differūt. 1074. B. C. §. si oliuam.
Furtum facere & rapere differunt. 1289. B. C. §. si quis.
Furtum facit scienter accipiens indebitū. 1378. B. C. l. quoniam. de condic. fur.
Furtum in dubio præsumitur factū culpa eius cui res sublata est. 1699. B. l. cū duobus. §. damna. pro socio.
Furtum non committit verus dominus. 1420. E. in mar. l. rem mihi. commo.
Furtum rei suæ fit. 1423. C. glo. 3. l. 3. de pigne. act.
Furtū sæpe culpa fit, quāque contra. 1699. E. gl. 5. §. damna. l. cū duobus. pro socio.
Furtū non est casus fortuitus, sed latrocinium. 667. B. gl. fi. l. nauta. nau. cau. sta. & 665. A. gl. 1. §. ad hoc. l. 3. nau. cau. sta.
Furtum & latrocinium differunt. 1699. E. gl. surreptum.
Furti actio datur pro ouo. 516. C. gl. 1. l. id est. de dol.
Furti actio & conditio furtiua differunt. 1372. B. C. §. furti.
Furti actio tenet rei suæ nomine an possit quis. 1289. D. E.

Index materiarum

Furti agere potest creditor. 1433.E
 Furti condic. an re alienata domino com-
 petat. 1374.C
 Furti tenetur, qui re aliter vtitur quam cō-
 modata est. 1411.A
 Furto serui dominum locuplerari iniquū
 est. 1510. B. §. ex furtiua. l. 3. de pecul.
 Furta frequentius fiunt in vilibus, quam
 dolus. 516. C. gl. 1. l. id est. de do.
 Futurum considerandum, nō solum præ-
 teritum. 889. A. §. Cum igitur.
 Futurū indicatiui modi quid notat. 1207.
 D. E. §. hæc actio. in sum.
 Futurum. Cum lex quid in præteritū in-
 dulget, in futurum vetat. 78. B. l. cū lex.
 de leg.
 cauendum est de eo quod est faciendum
 in Futurum. 1388. E. glo. 2. §. 2. l. quod si.
 de eo quod cer. lo.
 Futurorū cautela ad iudicē spectat. 1694.
 B. l. pro socio. in sum. pro fo.
 Futurorum non potest esse iudiciū. 693. B
 G
GAius Cassius Longinus. 72. A
 Gaius Iuuentius. 70. C
 Gaius. Ibidem. D
 Gaius Ateius Pacuuius. Ibidem.
 Galli peculium quid vocant. 2129. C. §.
 dotis.
 Gallus Aquilius. 70. C
 Ganeus non potest ducere scholaris fo-
 cius. in verbo scholaris.
 Gaudet nemo inuitus. 459. E. gl. 2. l. soluē-
 do. de neg. gest.
 Geminatio verborū an semp sensum au-
 geat. 2164. E. gl. 3. l. cū pater. de pac. do.
 Gemmæ sunt lucidæ materiæ, lapilli verò
 obscurioris. 116. C
 Gemelli sunt iumenta biuga. i. gemina, &
 bina coniungi solita. 1066. C. in tex.
 Generi appell. sponsus continetur. 2090.
 B. l. in legib.
 Gener & focrus pari passu ambulat. 2180.
 B. glo. non est. l. hæc ratio. de dona. inter
 virum & vxō.
 Generalis clausula nō porrigitur ad ea de
 quibus specialiter cōprehenditur. 604.
 C. glo. si. §. hæc clausula. l. sed &. ex qui-
 bus causis.
 Generali clausula nō egemus, vbi specia-
 lis est. 1967. E. glo. cauetur. §. idē Cælius.
 l. quis sit. de ædil. edi.
 Generalis commendatio, & promissio, an
 obliget. 1743. B. l. ea quæ.
 Generalis concessio non continet dona-
 tionē. 291. A. §. si filius. l. contra. de pact.
 Generalem concessionem habens donare
 potest ex iusta causa. 291. C. D. glof. non
 habere. l. contra. in fi. de pact.
 Generali concessione facta, transeūt quæ
 specialiter concedi possunt. 155. A. glof.
 1. §. non aliter. l. 1. de offic. eius cui man.
 est iur.
 Generalis liberatio restringitur ad ea de
 quibus est actum. 303. A. §. Lucius. l. em-
 ptor. de pact.
 Generalis opinio facit censerī aliquid li-
 citum. 342. B. l. athletas. de his qui not.
 infā.
 Generalis renuntiatio nō valet. 195. C. gl.
 2. l. 1. si quis in ius voc.
 Generalis sermo loquentis personā con-
 tiner. 1922. A. gl. si. l. Paulus. de pigno.
 in Generali sermone quædam excipiuntur.
 120. B. glo. si. l. 1. de sena.
 Generalis quictatio, vide in verbo qui-
 ctatio.
 Generalis si est præfatio legis licet lex sit
 specialis, generaliter intelligitur. 2101.
 D. §. si quis. in sum. l. regula. de iur. & fa-

ignorantia.
 in Generali obligatione non veniunt ea
 quæ quis non esset in specie verifimili-
 ter concessurus. 1907. C. D. l. obligatio-
 ne. de pigno.
 Generali remissione non continetur do-
 lus. 428. D. in gl. absit. l. Pomponius. de
 neg. gest.
 Generale verbum poni post specialia, nō
 est nouū. 2038. A. gl. 2. in rubr. de vsur.
 à Generali verbo aliquid excipit. 1001. E
 non est nouum, vt lex specialiter quibus-
 dam numeratis, Generale subiiciat ver-
 bum, quo specialiter cōplectatur. 1073.
 B. §. cum eo. l. si feruus. ad. l. Aquil.
 Generalia quædam erant edicta, & quædā
 specialia. 168. B
 Generalitas, & vniuersitas, differunt. 155. B
 Generare liberos vtilius est quàm ado-
 ptare. 105. A. glof. 2. §. fina. l. si paterfa. de
 adop.
 Generare non potest vir maior. lx. annis.
 105. A. gl. 1. §. si. l. si paterfa. de adop.
 Generare potest habēs vnū testem. 1962.
 D. l. Pomponius. de ædil. edic.
 Genitiuus regitur ex vi proprietatis, & sic
 semper notat dominiū. 1218. C. in marg.
 Genius principis. 1282. C. §. si quis.
 Gentem faciunt homines quatuor. 2069.
 C. in mar. l. 1. de proba.
 Genus, & species. quomodo differunt.
 1236. D
 Genus pro specie ponitur quandoq;. 692.
 E. gl. 1. l. non videtur. de iudi.
 Generis appellatio circa speciem restrin-
 gitur. 1496. E. gl. 2. l. quia quod. de sena.
 Macc.
 Generis cognitio debet præcedere cogni-
 tionem speciei. 1233. D. l. e re est. in sum.
 Generis obligatio, & alternatiua æquipa-
 rantur. 1347. A. §. qui hominem. in sum.
 Generis obligatio nihil videtur contine-
 re. 1347. E. in mar. gl. fin. l. cum is. de cō-
 dic. inde.
 Gerere negotia. i. librum rationum face-
 re. 251. B
 Gestæ, & acta, differunt. 151. A
 Gestor à se exigere debet. 455. A
 Gestor de gerendis an teneatur. 424. A
 Gestor negotiorū de quibus tenetur. 414.
 E. &. 458. B C
 Gestor negotiorum expensas voluptarias
 non repetit. 445. A
 Gestum bene non debet ex alio euētū re-
 suscitari. 131. A
 Gestum cōtinet omnem contractum, vel
 quasi. 539. B. l. ait prætor.
 Glossas inducere in defectū legum. 146. E
 Gneus Flavius scriba librum legis actio-
 nū pontificibus surreptū populo tra-
 didit. 65. A B. in tex.
 Gradatim debent superiores iudices con-
 suli, non per saltum. 137. B C. §. legatos.
 l. solent. de offi. proc.
 Gradatim exercenda iurisdictio est. 137.
 C. glof. principem. l. solent. de offi. pro-
 conf.
 Grammatica mala vtitur iurecom. 747. D.
 sed dic quòd male loquitur ibi Accur-
 sius. vide in verbo pronomina.
 Grassantibus multis opus est exemplo: &
 tunc iudex potest pœnam augere. 352.
 A. gl. onerasset. §. pœna. l. quod ergo. de
 his qui no. infā.
 Grassator. 1899. E
 Gratificationi quædoque locus est. 1870.
 A. l. in naue. loca.
 Gratiōsitas nocet. 2051. A B. §. diuus. l. cū
 quidam. de vsur.
 Gratis data obligationem in futurum nō

inducunt, etiā si pluries fiant. 137. E. glo.
 fin. l. solent. de offi. procon.
 Gratis facere aliquid qui debet, si quid vt
 id faciat accipit, turpiter accipit. 262. A.
 §. si ob. l. iurisgen. de pact.
 Gratis quædam licent, quæ aliàs nō licēt.
 346. A. l. furti. de infā. &. 331. E. §. deniq;. l. 1. de postu. & glo. virtutis. §. bestias. l. eadem.
 pecuniā capiens vt faciat quod Gratis fa-
 cere tenetur: turpiter accipit. 1325. B. l. si
 vestimenta. de condic. ob tur. cau.
 Gratuita mandata esse debent. 1895. A. §.
 Iulianus. l. si tibi. de præscr. ver.
 Grauari aliquem factō, & per misericor-
 diam, paria sunt. 340. C. in mar.
 Grauatus in vno, releuatur in alio. 494.
 D.
 Grauida mulier censetur impedita, si se
 non arctauit ad hoc. 223. B. §. si nō. cum
 glo. l. 2. si quis cautio.
 Grauitas & benigni mores plus faciunt
 quàm facultates. 106. B. glo. sobrietas. l.
 nec ei. in fi. de adop.
 Grauius puniuntur quæ ignorantur, si fa-
 cile sciri poterant. 1857. D. gl. 3. l. sed ad-
 des. loca.
 Grex olim conducebatur stercorādi cau-
 sa. 1848. E. glo. quem quis.
 Grex, ouium dicitur: armentum, bouum: e-
 quitium, equorum. 821. E. §. per hanc.
 Gutturofus. 1963. E. §. si quis.

H

HAbere quandoque, id est habere
 posse. 330. A
 Habere quandoque. i. retinere. 1018. D
 Habere quisq; potest, quod è re sua quæ-
 situm est. 1174. C. l. cōmunis. com. diuid.
 Habet quis per alium, quod per se habere
 non potest. 92. C. glo. 2. l. imperator. de
 sta. ho.
 Habens pretiū. rem habere videtur. 620.
 D. glo. vlti. l. item si. de alie. iudi. mutan.
 cau.
 Habitare quid. 1094. B. §. habitare.
 Habitando fructus percipio. 1909. A
 Habitatio. 950. C. &. 969. A
 Habitatio, & vsus, idem pene sunt. 951. A.
 l. si habitatio.
 Habitatio quandoque, id est domus gra-
 tia habitandi. 1406. E
 sine Habitatione viuere quis non potest.
 589. E. gl. 2. l. legatum. de ca. de.
 Habitatō suam suorumque culpam præ-
 stare debet. 1097. D. §. Labeo.
 Hadrianus princeps oprimus. 72. A
 Heres causam exheredationis probare
 debet. 502. A
 Heres debet ponere in inuentario nō so-
 lum res testatoris, sed etiam res per eum
 detentas ex quacunque causa. 766. B. in
 marg.
 Heres est successor vitiorum defuncti.
 870. B
 Heres fit lege, attestatiōe, vel sententia,
 non epistolis. 306. D
 transactio facta cum Herede putatiuo, nō
 porrigitur ad verum heredem. 313. C. §.
 debitor.
 Heres non potest aliqua quæ defunctus
 potuit. 1498. E
 soluens pro Herede, repetit. 1152. B. §. vsu-
 fructu.
 pactum eius, qm putabatur Heres, porri-
 gitur ad verum heredem. 310. D. E. l. im-
 perator.
 Heres quandoque plus potest, quàm de-
 functus. 2167. D. glof. fina. l. pater. de
 pac. do.

Heres

Heres repellitur qui non adhibuit medicum defuncto, vel malū adhibuit. 1979 A.glo. adhibuerit.
 Heres Seij esse possum ab intestato, licet fecerit testamentum. 747.D.
 Heres Sei esse possum ex testamēto, licet nullum fecerit testamentum. ibidem.
 Heres semel, an sit semper heres. 544.D E
 Heres solet habere exemplū testamenti. 245.B.l. si legatum.
 Heres sequitur forum defuncti. 683. A.l. heres. de iudi.
 Heres vitiorum defuncti successor est. 757 E.glo. in verb. hereditate. l. nec illam. de per. here.
 Heres vitur iure defuncti. 683. E.glo. 4.l. heres. de iudiciis. & 2052. B.glo. dare. l. cum quidam.
 Heredis bona non obligantur. per generalē obligationē defuncti. 1921. C.l. Pau.
 Heredis bona quando obligatur per obligationem generalem defuncti. 1921. C. in margine.
 Heredis nomē & ius tribuit sententia super petitione hereditatis 306. D. in mar.
 Heredi suo vt sibi puidere quisque præsumitur. 2072. B.l. si pactum. de proba. toties in Heredē datur actio de eo quod ad eum peruenit, quotiens ex defuncti dolo conuenitur, non suo. 1487. B.C. §. totiens. l. quod in. de tributo.
 possessio. an cōtinuetur à testatore in Heredem. 609. B.glo. quasi coniunctim.
 Heredem se dicens, in dubio intelligitur in solidum. 1195. B. in sumario.
 Heredes coguntur pontificum auctoritate ad obsequium supremæ voluntatis. 804. A.B. §. quamuis.
 Heredes necessarii. 541. D
 Heredes pro fructibus præteritis agere possunt. 914. D
 Heredum vni potest quis prouidere per pactum liberatorium, cæteris omiſſis. 294. A.B. l. auus.
 Hereditas iusta. 1684. C. §. de illo.
 Hereditas non dicitur viuentis. 1771. A. glo. qui uiuit.
 Hereditas non est eius qui est nullus. de iure ciuili. 1771. C
 Hereditas per delegationem non quæritur. 2148. C.glo. deber.
 Hereditas vice domini est. 1201. A.B. l. si ante. de inter actio.
 aditio Hereditatis ad quem pertinet. 211. A. in margine.
 in Hereditate inspicitur tēpus aditionis. in legato, tempus quo cedit. 1365. E
 Hereditatis petitio mixta est. 788. E
 Hereditati acquiritur ex re hereditaria, sicut nobis ex re nostra. 1269. C. & 1270 A.l. eius qui. §. quod si. si cer. pe.
 Hereditati se immiscere. est suorū heredū, adire verò extraneorum est. 543. A
 Hereditati iacenti datur curator. 432. B. in margine.
 Hereditatē inuadens pendente coditione, ea adueniente non perdit ius suum, licet propria auctoritate occupauerit. 210. C. in margine.
 Hereditate iacente nō potest melior conditio afferri. 1766. A.glo. non existat.
 Herentia religiosi, religiosa sunt. 850. C. l. quæ religiosi. de rei vin.
 Hæreticus testis esse potest. 2091. B
 Hau riendi ius non hominis, sed prædij est. 1005. C. §. si fundo.
 Heliocaminus. 984. D l. si arborem.
 Hermaphroditus. 89. C. l. quæritur.
 Hermaphroditus an possit esse testis. 2092. C. §. Hermaphroditus.

Hermaphroditus cuius sit sexus. 89. C. in textu.
 Hermodor^o fuit auctor legum duodecim tabularum. 64. B. in tex.
 Hircosus. 1964. A. §. Is cui.
 si statuto caueatur quod Homicida sit priuatus omni officio. an habeat locū in occidente exequendo iustitiā. 1056. B in margine.
 vbi Homicidium commissum est ab vno de tribus. si dubitetur à quo ratione dubij omnes absoluuntur. si tamē omnes percusserint, omnes tenentur. 1061. D. 1062. A in textu.
 vulnerans aliquem lætaliter, non debet puniri ante quā ille sit mortuus. 1064 C. in margine.
 Homicidium licet sit punitum in vno, alium tamen verum homicidium non releuat. 1202. D. in margine.
 Homo est dignissima creaturarum. 1988. D.g.l. 3. l. iustissimē. de ædi. ed.
 Homo homini officium debet. 1417. D glo. non officium. §. 3. l. in commo. commo.
 Homo in fructu non est. 2056. C. l. in pecudum. de vsur. & 918. C. l. vetus. de vsufructu.
 Homo sumptib^o fit pretiosior. 1342. B. §. libertus. l. si non fortem. de cōdi. inde.
 Hominis longæui. vita, centum. annorum. est 913. B.C. l. an vsufr. de vsufu.
 Hominis robur, & ætas, naturalē causam operarum plerūque mutat. 1341. C. §. nam plerumque. l. si non fortem. de cōdic. inde.
 Hominis venditi pretium nō ex re percipitur, & c. 1782. A. §. pretium.
 Homine in genere legato, cui^o est electio 1140. D
 Hominem beneficio affici, hominis interest. 1801. A. l. seruus. de ser. expor.
 Homines naturaliter dissentiunt. 634. A. §. principaliter. l. item si. de arbi.
 Hominum causa paratur fructus omnes. 2056. C. l. in pecudum. de vsur.
 Honestæ interpretatio nō honesto quæstu lucrū possessori facere non debet. 805. B. l. si possessor. de peti. here.
 Honestas est circa matrimoniū. 60. C. g. l. 3. l. iustitia. de iusti. & iur.
 Honestæ qui non potest, posse non dicitur. 93. D
 Honestum consideratur in matrimoniis, non id quod licet. 2114. E. l. semper. de ri. nup.
 Honesti fructus alij, alij inhonesti. 845. A
 Honestoris loci homo, id est diues. 322. A. §. si in.
 Honor amplior defertur seniori. 2084. C l. si de. de fide instru.
 Honor est magistri, bonos habere scholares. 52. B. in proœmio.
 Honor est in salutando & assurgendo. 186. C.glo. honorem. §. liberos. l. sed si. de in ius vo.
 Honor nō seruatur illi qui se in sceleratā vitam deducit. 2118. C. l. senatoris. in sum. de ri. nup.
 Honorem ambiunt omnes aduocati. 330. C.glo. 1. §. ait prætor. l. 1. de postu.
 Honorem excludit reatus. 339. D. l. 2. §. hoc amplius. in mar. de his qui no. infra.
 Honore priuatur quis ob delictū, sed nō releuatur onere. 333. C. glo. certis. §. ait prætor. l. 1. de postu.
 Honoraria, 1873. C. l. qui operas.
 Honorarius successor, & heres differunt. 870. A. §. hæc actio.

Hora aliqua vltimi diei quædam complentur. 239. C
 Horrearius, id est horrei dominus. 1181. C glo. cum horreario.
 Horrearius. 1883. B.glo. horrearius.
 Horreorum domini non tenentur de fractura nisi custodiam promiserint. 1878. C. in summa.
 Hortari mandare nō est. 354. A. l. ob hæc. de his qui no. infra.
 Hortensia lex. 65. C. D. in tex.
 Hospes est peregrin^o: habitator, q̄ domicilium habet. 1904. B. §. muktum.
 Hospitale franchisiā habet vt ecclesia. 1966. E. in margine.
 Hospitale habere. 1095. A. B. §. sed &.
 Hospitiis præbendis onerati prouincia nō debet. 134. D. 135. A. l. obseruare. i. pri.
 Hostium potitus quid. 594. C
 sua plerisque nocet Humanitas. 2051. A. B. §. diuus. ibi, vt gratior. l. cum quidam. de vsur.
 Humani ingenij magna est exiguitas. 754 E.g.l. 3. in prin. l. neque leges. de legib.
 Humanior interpretatio præfertur. 1403. D. §. quæro. l. Titius. de constit. pe.
 Humanior sententia quando est eligēda. 271. B. l. maiorem. de pac.
 Humanior sententia sequenda est. 897. A §. Iulianus. l. sed & si.
 Humanus quod sit. præualet. 729. B. l. si pars. de inoffi. test.
 Humanum contingere, id est mori. 1623. C. l. Publia.
 Humani iuris quæ sunt. 114. C. & 115. A. in tex.
 Humilis. 144. A
 Hydropticus non est sanus. 1963. A. in gl.
 Hyperbolica locutio. 255. A
 Hyperocha quid. 1942. C. in margine. l. quærebatur.
 Hypocaustum. 1646. E. in margine.
 Hypotheca dat facultatem ingrediendi bona auctoritate propria. 1931. C. in margine.
 Hypothecaria cessat, an cedatur personalis. 1143. D

I

Iaolenus Priscus. 27. C
 Iactare suū nemo præsumitur. 2079. A §. qui enim soluit. l. cum de. de proba.
 Iactata in dubio non habentur pro derelicto. 1465. C. l. qui leuandæ. in sum. de l. Rhod.
 Iactæ res non fiūt accipientis in naufragio. 1462. B. in fine. l. 2. de leg. Rhod.
 Iactura aliena lucrum quæri non debet. 1476. D. §. nam. l. si quis. de instito.
 Iactura alterius non quærendum lucrū. 1948. B. in verbo lucrum.
 Iacturæ summa qualiter faciendæ est. 1461. B. §. Iacturæ.
 Idem dictio. significat eandem censuram in pluribus casibus. 320. C. D
 Idem factum producit duas actiones contrarias. 1417. A. l. si seruus. commo. non Ideo, id est non continuo. 1271. B. in margine.
 præsumitur quis non Idoneus, nisi probetur idoneus. 2073. A.
 Idoneus fideiusor dicitur ab arbitrio probatus vel à parte acceptus, nisi inopia superueniat. 209. A. l. si ab arbitro.
 Idoneum fideiusorem recusans, iniuriarum tenetur. 204. A. §. si qui pro rei. l. si vero. qui satif. co.
 Idoneum esse affirmans eum cui pecunia mutuo datur, cum tamen non sit, non tenetur de dolo, nisi lucri causa hoc fecerit.

Index materiaram

- cerit. 513. B. §. idem. & l. sequen.
Igitur, quandoque ponitur illatiue, quandoque inceptiue. 58. E.
Ignem & aquam accipere. 2218. B. §. virgini.
Igné negligenter seruantes in suis domibus puniuntur. 132. B. C. l. nā salutem. §. 1.
Ignobilis punitur acrius quā nobilis in delictis. 217. B. in text. & marg. l. pe. si ex noxa. cau. aga.
Ignorare ius quibus permissum. 2101. A. l. regula.
Ignorare ius, est lata culpa. 349. D. in verbo ius ignorare.
Ignorare licet factum proprium. 1346. C. in marg.
Ignorare se dicens quæ tractauit, non auditur. 69. D. gl. turpe. §. Seruius. l. 2. de ori. iur.
Ignorare semper præsumitur quis, nisi præbetur scire. 2078. A. gl. penult. l. verius. de proba.
turpe est patricio & nobili viro, Ius in quo versatur ignorare. 70. D. §. Seruius. l. 2. de ori. iur.
non debet quis facile quæ Ignorat asseuerare. 1817. C. l. Iulianus. de acti. emp.
Ignoratur quid acturæ sint fœminæ. 1582. E. l. si mulier.
Ignoratur si ea quæ facile sciri possunt, grauius coërentur. 1857. C. gl. 3. l. sed addes. loca.
Ignoratur supinè quod omnes sciunt. 2101. B. §. quid enim. l. regula. de iur. & fac. igno.
Ignorans dicitur stultus. 2102. C. glo. fina. §. si quis. l. regula. de iur. & fac. igno.
Ignorans & dubitans æquiparantur. 428. B. C. in margine glo. 2. l. Pompo. de nego. gest.
Ignorans, & sciens, quādoque paria sunt. 142. E. glo. 2. l. si forte. de offi. præsi.
Ignorans militem, non contemnit disciplinam. 1875. E. l. si ignorans. loca.
Ignorans nemo punitur. 866. B. glof. fi. l. fina. de rei vindi. ver. sed nonne.
Ignorans non dicitur posse emere rē suā. 1731. C. glo. 1. l. suæ rei. de contra. emp.
Ignorans potest quandoque quod sciens non potest. 149. E. glof. 2. l. si forte. de offi. præsi.
Ignorans pro herede vel pro possessore possidere non potest. 755. E.
Ignorans qualitatem personæ, non punitur si cum eo contrahat. 1875. E. l. si ignorans, in sum. loca.
Ignorans quandoque præsumitur scire. 874. E. glo. casibus. l. si ego. de Public. in rem actione.
Ignorans rei vitium, non tenetur. 1817. D. glo. 4. l. Iul. de acti. emp.
Ignorantis loco habetur furiosus. 2219. D. l. Iulianus. de diuor.
Ignoranti quandoque non sciēti parcitur. 1577. D. glo. pe. l. si fideiuss. ad Velleia.
Ignoranti rēpus cedit, pro & contra. 347. C. l. genero. §. sed cū. de his qui no. infa.
Ignoranter soluens indebitum repetit: scienter non. 1326. B. l. nunc.
Ignorantia, & scientia, in multis attenditur. 1441. A.
Ignorantia multiplex. 2100. B. glo. 1. l. regula. de iur. & facti igno.
Ignorantia. 2097. B. §. sed Casius.
Ignorantia, nescientia, error, & titubatio differunt. 2095. D.
Ignorantiam eius quod publicè propositum est, allegare non licet. 1471. D. l. sed & si pupillus. de insti.
Ignorantia emptori prodest, quæ non in supinum hominem cadit. 1731. A. l. & si. de contra. emp.
Ignorantia & calliditas, quandoque æquipollēt. 1959. D. §. causa. l. 1. de ædil. edic.
Ignorantia excusatur non iuris, sed facti. 349. B. l. liberorum. de his qui no. infa.
Ignorantia excusat. 1636. E. §. igitur. l. si procuratorem. mandati. & 878. C. §. potest. l. Papinianus. de Publicia.
Ignorantia non excusat. 1857. E. §. si quis. l. sed addes. loca.
Ignorantia iuris est lata culpa. 349. D. glo. nō iure. §. nō solet. l. liberorum. de infa.
Ignorantia iuris, nō facti, nocet. 2100. A. & seq. l. regula. in pri. de iur. & fac. ign.
Ignorantia non punitur: pro & contra. 347. C. in prin. tex. l. genero. de his qui not. infa.
Ignorantia præsumitur in pupillo, & minore. 1495. C. l. si quis. in sum. de sena. Mac.
Ignorantia prodest. 327. C. glo. fin. l. si. de transact. 1499. D. glo. 1. §. item. l. item si. de senatus. Maced.
Ignorantia quandoque dicitur scientia. 874. E. gl. causis. §. partus. l. si ego. de Publ.
Ignorantia supina. 2098. B. l. nec supina. de iur. & fac. igno.
Ignorantia vnus alteri nō prodest. 2098. A. l. iniquissimum. de iur. & fac. igno.
Ignorantiam allegare ad commodum allegantis, licitum est. 347. B. l. genero. de his qui no. infa.
Ignorantiam allegare licet. in verbo allegare.
Ignorantiam nostram inspicere magis debemus, quā diuinā sapiētiam. 689. D. l. sed & si. & 690. C. §. sed Sabinus. in fi. de iudi.
Ignorantiam probat quis. 2079. A. glo. 1. §. & ideo. l. cum de. de proba.
Ignorantia facti proprii nō potest prætendi. 1578. A. l. quanquam. ad Velleia.
Ignoscendum est ei qui diuinare non potuit. 1656. C. §. si cum.
Illachrimari non debet iudex precibus calamitosorum. 150. A. l. obseruandum. de offi. præsi.
Illata pensio, id est soluta. 1877. B.
Illegitime quod fit, fieri non dicitur. 93. D. glo. fi. l. vulgo. de sta. ho.
Illegitimus matrem sequitur. 93. C. l. lex naturæ.
Illicite adiectum, habetur pro non adiecto. 2056. D. l. placuit. de vsur.
Illicite vtens permissis punitur. 459. D.
Illicitum committi non debet prætextu liciti. 144. A. B. l. illicitas. de offi. præsi.
Illicitum non omne punitur. 355. D. glo. fina. l. penul. de infa. & 1226. A.
Illicitum non venit in generali mandato. 1328. B. C. in margine. l. si procur. de condic. inde.
Illiteratus potest habere peritiam aduocandi & iudicandi. 329. A. gl. exponere. §. 2. l. 1. de postu.
Imbecilles à potentioribus opprimi non debent. 139. C. §. obseruare. l. nec quicquam. de offi. pro.
Imbecillitas mulieris ferenda. 1575. D. §. verba. l. 2. ad sena. Velle.
Immatura oliua plus affert fructus quā matura. 911. B. glof. fin. l. si absente. de vsufr.
Immiscere, est suorum: adire, extraneorum. 543. A.
Immissum. 986. C. D. in margine.
Immobilia possidens satisfacere nō debet. 226. E. gl. satisfacere. §. quæsitum. l. sed & si. si quis cau.
Impar numerus perfectior est pari. 634. A. §. principaliter. l. item. de arbi.
Impar sumptui dicitur qui sumptui superesse non potest. 430. A. §. quid enim. l. sed an. de neg. gest.
Impediunt multa faciendā, quæ iam facta non impediunt. 973. D. glof. corrumpit. l. pro parte. de serui.
Impedire potest prior secundum ne vendat, licet ipse vendere non possit. 1939. B. §. si priori.
Impedientes ne ad exitum lis deducatur, puniri debent. 403. C. E. l. & ideo.
Impedimētū naturale maius, quā accidentale. 2138. D. E. l. si serua. §. 1. de iur. do.
Impedimento sublato, ob quod aliquid non fiebat, id fieri potest. 2222. B.
Impeditus funere domestico non tenetur sistere in iudicio. 225. B. §. illud. l. 4. si quis cautio.
Impeditus publico vel aliā iusto impedimento, excusatur. 222. B. l. 2. §. 1. si quis cautio.
Impedito facere quod facere veller, nihil imputatur. 2051. C. in verbo, non imputatur.
Impeditis subuenitur, non negligentibus. 597. A. B. l. non enim. ex qui. cau. ma.
Impendia parua paruipendenda. 1859. A. in verbo, parua impendia.
Impensæ à patre factæ pro filio in studio, an debent computari tempore diuisionis. 1156. B. l. quæ pater.
Impensæ an debeant restitui. 849. B.
Impensæ an deduci debeant in decimis. 797. D.
Impensæ sunt in multiplici differentia. 849. A.
Impensæ vtiles & necessariæ. 798. B. l. vtiles.
Impensas repetit pro rata qui obtinuit in causa communi. 1148. A. B. l. ex parte.
Impensas superuacuas in alienam rem facere quis non debet. 798. C. l. vtiles. de peti. here.
Impensis deductis æstimatio fit. 949. C. l. cum de serui. in fi. de ope. ser.
Imperare, & vetare, differunt. 74. D.
Imperare sibi nemo aut prohibere potest. 660. D. l. si de re. de arbi.
Imperator est dominus mundi. 1466. B. in margine & tex. l. de precatio. de lege Rhod.
Imperator est lex animata. 78. B. l. cū lex. in glo. E. de legi.
Imperator non dicitur ante triplicē coronationem. 41. A.
Imperatores olim erāt sacerdotes. 118. D.
Impetitia, id est ignorantia. 168. D.
Imperitia quandoque id est error. Ibidem.
Imperitia assessoris excusat magistratum, non ipsum assessorem. 177. C. l. hoc edicto. quod quisque iuris. & c.
Imperitia culpæ annumeratur. 1849. A. §. Celsus. l. si quis domum. loca.
Imperitia non debet ascribi iudici. 177. D. glo. 1. l. hoc edicto. quod quisque iuris.
Imperitia, etiam iuris, quandoque pdest. 207. A. gl. fin. §. si seruus. l. de dic. qui facti. cogan.
Imperitia excusat. 168. B. §. doli. l. si quis. de iurif. om. iudi. & glof. per imperitiā. Ibidem. C.
Imperitia medici, & infirmi negligentia, non imputantur percussori. 1089. A. B. l. si ex. ad. l. Aquil.
Imperitia

Imperitia nocet, casus non. 144. B C
 Imperitia nocet 177. D. glo. 1. hoc edicto.
 quod quisque iur.
 Imperitiæ paritur. 168. B. §. doli. l. si quis.
 de iurisd. om. iudi. & 245. A. §. eis. & in
 mar. l. 1. de eden.
 Imperitiam derexit error. 173. A. l. si per. de
 iurisd. om. iudi.
 Imperiti literarū, sed negotiorum gnari;
 plerumq; eliguntur iudices. 177. D. gl. 1.
 l. hoc edicto. quod quisque iaris, &c.
 Imperium quid. 160. C
 Imperium vnde dicitur. Ibidem.
 Imperium duplex. 163. A. l. imperium.
 Imperium, id est auctoritas. 100. E
 Imperium, id est coercitio. 155. E
 Imperium. i. iurisdicatio. 150. D. & 156. D
 Imperium merum. 160. C. & 163. A. l. Im-
 perium.
 Imperium merum magnum. 161. B
 Imperium merum maius quid. 161. B
 Imperium merum maximum quid. 161. A
 Imperium merum paruum. 161. B
 Imperium merum minus. Ibidem.
 Imperium merum minimum. 161. B C
 Imperium mixtum quid, & vnde. 161. C
 Imperium mixtum magnum. 161. D
 Imperium mixtum minus. Ibidem. C D
 Imperium mixtum maximum. 161. C
 Imperium mixtum. 163. A. l. imperium.
 Imperium mixtum paruum. 162. A
 Imperium mixtum minus. ibid.
 Imperium mixtum minimum. ibid.
 In perpetuum. 880. A
 Impetiginosus. 1962. C. in textu.
 Impetrare precibus à principe, & motu
 proprio obtinere, differunt. 178. A. B. l. 3.
 in prin. quod quisque iur. in ali. stat.
 Impetratio principalis nocet fideiussori.
 179. B. l. 3. §. si is. quod quisque iur. in 2-
 li. sta.
 Impingere dicam. 532. C. in mar.
 Implere quod quis intendat. 2088. A B
 Impossibile, id est difficile. 1094. C. &
 2882. C
 Impossibilis conditio, quam testator pu-
 tabat possibilem, vitiat legatum. 1360.
 C. D. l. seruo.
 Imprudens, id est ignorans. 1259. E. glo. 2.
 §. seruum.
 Improbare.) Non improbens probare vi-
 detur. 1504. A. gloss. 1. l. si filiusfa. de se-
 na. Maced.
 Improbitas nemini debet opitulari. 1179.
 D. gl. fin. §. si mecum. l. 3. ad exhib.
 Improbitalis repræsentat curam gerere
 debet iudex. 664. C. §. miratur. l. 3. nau.
 cau. sta.
 Improbitali aduocatorū quandoque ce-
 datur. 139. D. §. obseruare. l. nec quicquā.
 de offi. præsi.
 Impropriantur quandoque verba. 1278.
 C. §. item. l. sed & si. de iureiur.
 Imprudens. 1699. C
 Imprudentia quadoque, id est imperitia.
 178. A. l. hoc edicto.
 Impubes & furiosus capitalem fraudem
 non admittunt. 1972. B. l. cum autem. §.
 capitalem. de ædili. edi.
 Impubes proximus pubertati, est capax
 iniuriæ. 1057. B. C. l. sed & si. §. quod si.
 Impubes qui est in potestate patris, non
 potest vocari in ius. 193. C. D. l. neque.
 Impunitū est quod infans perdit, vel cor-
 rumpit: idem in furioso. 856. D. l. quod
 infans. de rei vin.
 Impunitū nō debet esse delictū. 1203. A. §.
 at is. l. qui seruum. de inter. act.
 Impunita non debet esse maleficia. 1088.
 E. in mar. l. ita vulneratus. ad. l. Aquil.

Impunita non debent esse maleficia. 682.
 B. §. si filiusfa. l. si longius. de iudi.
 Imputare est computare: quasi dicat ce-
 dere. 316. B. in fin. tex. & 321. C. §. si eidē.
 & §. sequen.
 Imputare. i. deducere. 797. D. l. plane.
 Imputare quandoque. i. computare, an-
 numerare, deducere summam alicui, vel
 alteri summæ. 424. A. §. certe. ibi, hoc ei
 imputabitur. i. deducetur ei super ge-
 stione. & 425. A. l. si autem. & 449. A. §.
 cæterum. & 455. A. §. hæc ita. & 457. A.
 in prin. tex.
 Imputare sibi debet, qui minori commisit
 sua negotia. 562. B. l. cum mandatu. §. er-
 go. de mi.
 Imputat sibi quisque multis modis. 1719.
 E. glo. fin. l. socius. pro so.
 Imputer sibi qui, &c. 1430. B. §. cuius. &
 1451. E. §. vnde. & 1452. E. §. si plures.
 Imputandum ei qui imperito se commit-
 tit. 1471. A. B. glo. fina. l. sed & si quis. de
 insti.
 Imputanda cuique sua est credulitas. in
 verbo, credulus.
 Inanimata res culpā nō committit. 1410.
 D. glo. machinata. §. plane. l. si vt certo.
 commo.
 Incapax dicitur non capiens. 802. A. l. præ-
 donis.
 Incendium est vis. 1868. A
 Incendium est casus. 1699. B. §. damna.
 Incendium repentinum remissionem co-
 lono dat. 1854. C. §. cum quidam. l. ex cō-
 ducto. loca. & con.
 Incendij tempore impune possum alienas
 domos euertere, ne meæ pereant. 1087.
 E. in textu.
 Incendiū sine culpa fieri nō potest. 1796.
 A. l. si vendita. de peri. & com. rei ven.
 Incendiis arcendis olim præerant trium-
 uiri. ædiles, familia publica, & quædam
 priuata. 131. C. in prin. text.
 Incerta res vindicari potest, nō possideri.
 864. B. gl. 2. l. quæ de tota. de rei vind.
 Incerta sententia non valet in verbo, sen-
 tentia incerta.
 Incerti actio. i. præscriptis verbis. 1892. E.
 & 1897. A
 Incerti conditio. i. sine causa. 1369. E
 Incertū non videtur, quod ab alio potest
 certificari. 1727. C. l. hæc venditio. §. hu-
 iusmodi. de contra. empt.
 Incertitudinis causa veritas inquiri debet.
 231. E. gl. 3. l. si eum. si quis cautio.
 Incertitudinis ratione condemnatio eui-
 tatur. 825. E. gl. nullam.
 Incestæ nuptiæ. 2119. C. l. incestæ.
 Incestus. 2114. l. fororis.
 Inchoatū ædificiū vsusfruc. perficere non
 potest. 916. C. §. ædificium.
 sententia lata super principali, nō præiu-
 dicat incidētū de quo summarie est co-
 gnitum. 99. C. D. l. si iudex. Bar. & 1597.
 B. §. si rationem. in sum. l. quod in diem.
 de compensa.
 super incidētū nō est pronūtiādū: si tamen
 pronūtiatur, valet. 577. C. D. in marg.
 Incipere non sat est, ni perseueres. 1564. A.
 gl. duret. l. si pro. de in rem ver.
 Incepisse vtiliter non sufficit, nisi sequatur
 euentus. 431. C. glo. 3. l. si negotia. de ne-
 go. gest.
 vitiatur quid cum res ad eum casum per-
 uenit, à quo incipere non potest, &c.
 649. C. glo. fin. §. sacerdotio. de arb. &
 1065. A. l. quia. ad. l. Aquil.
 non vitiatur quid licet in eū statum vene-
 rit, à quo nō potuit incipere. 1401. A. B.
 gl. exierit. l. item illa. de consti. pecu.

Incogitarum.) Iuramentum non extēditur
 ad incogitata. 315. A. B. in marg. l. cum A-
 quiliana. de transac.
 Incognitū nihil esse debet. 44. A. §. itaq;
 versi. & vox. in proemio.
 Incoloratē restitui petit quis post senten-
 tiam. 557. D. in tex. l. minor autem. §. de-
 nique. de mi.
 Incongrue loquitur Scæuola. 1478. B. l.
 Lucius. dicit enim, Habes denarios mil-
 le, quos vobis numerare debebo.
 Inconstans dicitur is, cuius animi motum
 vultus detegit. 147. D. 150. A. l. obseruā-
 dum. de offi. præsi.
 Inconstantia damnatur. 364. D. E. l. in cau-
 sæ. in glo. 1. de procu.
 Inconstantia quandoq; permittitur. 1827.
 D. gl. 1. §. si. l. si sterilis. de act. emp.
 Inconsulta facilitas restitutionem indul-
 get, non euentus damni. 550. C. l. verum;
 de mino.
 Incontinenti venire dicitur, qui iudice se-
 dente venit. 475. D. E. vide in verbo, ci-
 tatus venire.
 Incontinenti, id est antequam ad alia di-
 uertatur negotia. 263. E
 Incontinenti quæ fiunt, insunt. 1266. A. l.
 lecta. §. quæ situm. si cer. peta. glo. stipu-
 lationi.
 Incorporales res. 115. B. C. in tex.
 Incorporales res an præscribantur. 1233.
 A. 1234. A. l. longa.
 Incorporalia an vsucapiantur. 974. A
 Incorporalia non possidentur. 1029. B. gl.
 2. §. 1. l. & si forte. si ser. vindi.
 Incorporalia traditionem non recipiunt.
 1805. E. gl. 4. l. 3. de act. emp.
 Incurrere pœnam, olim committere dice-
 batur. 191. C. D
 Indebite solutum in multis casib. non re-
 petitur. 1337. B
 Indebite solutum. 1339. A. §. indebitum.
 Indebitum quid. Ibid. §. indebitum.
 Indebitum triplex est. 1326. A
 Indebitū est non solū quod omnino non
 debetur, sed & quod alij debetur, si alij
 soluatur. 1366. B. §. indebitum.
 Indebitū scienter accipiens, furtum facit.
 1378. B. C. l. quoniam. de condic. fur.
 Indebitum scienter promissum, nō repeti-
 tur. 1363. D. 1364. A. l. fideicommissum.
 Indebitum scienter soluens non repetit.
 738. B. §. item.
 Indebitum scienter soluens non repetit,
 ignoranter sic. 1326. A. B. l. nunc.
 Indebitum qui soluit, debet probare in-
 debitum, & errore solutum. 2078. C. l.
 cum de. in sum.
 Indebitum tanquam debitū promissum,
 non semper repetitur. 1349. C. in marg.
 Indefensi manere non debent absentes.
 411. B. in tex. l. 1. de neg. gest.
 Indefinita æquipollet vniuersali. 1425. C.
 §. si annua. in sum.
 Indefinita permissio restringitur ad loca
 minus damnoſa. 1005. D. in marg.
 Index. 2083. B. gl. indicē.
 Indicare, & indicium. 1896. C. l. solent.
 Indignus minori ordine, indignior maio-
 ri. 120. C. D. l. qui indignus de sena.
 Indigno quod aufertur, fisco applicatur.
 726. C. §. meminisse. de inoffi. testa.
 Indiscrete. 2080. A
 Indistinctè loquens reprehenditur. 1467.
 C. glo. si. l. si. de. l. Rhod.
 Inducere quid. 751. B. in margine. & 752.
 B. in glo.
 Inducia dantur in breue tempus. 258. D. E
 Inducia quinquennales, in verbo, quin-
 quennales.

Index materiaram

Indulget si quid in præteritum lex, in futurum vetat. 78. B. l. cum lex. de legi.
Indulgendum nõ est malitiis hominum. 848. C. D. l. in fundo. §. fin. ibi, neque. de rei vin.
Industria plerunq; plus confert, quàm pecunia. 1691. C. l. si non. pro socio.
Inesse, est incontinenti appositum esse: vt pacta insunt contractui. 263. A. §. quimo. &. 254. A. §. idem.
Inesse videntur quæ incontinenti fiunt. 1266. A. l. lecta. si cer. pe.
Inevitabile fati dånũ. 1791. C. §. & puto. l. hoc ita. & de peri. & com. rei vendi.
crimen stellionatus an Infamer. 352. C. D. in glo.
Infamat executio pœnæ corporalis ex causa famosa, licet sententia nõ præcesserit. 354. D. l. i. ctus.
Infamare non potest arbitri sententia, nec cõfessio facta ab aliquo coram arbitro. 350. E. in marg.
Infamatur quis quandoq; per sententiã, quandoque ipso iure. 355. C
Infamia alia iuris, alia facti. 338. A. B
Infamia facti non aboletur etiam per sententiam absolutoriam. 2116. A. B. l. palã. §. quæ in. de ri. nup.
Infamia contracta in seruitute, aboletur per libertatem. 355. B. l. imperator.
Infamia eximitur si quis famoso iudicio condemnatus, per in integrũ resti. fuerit absolutus. 334. A. §. pro qua.
Infamia notatur quis multipliciter. 337. C. 338. B. l. prætoris.
Infamia irrogatur ratione calumniæ, non erroris. 353. C. l. ea quæ. de his qui no. inf.
Infamiam non irrogat sententia lata secundum iuramentum. 351. E
Infamiam non irrogat arbitri sententia. 350. E. in marg.
Infamix metus quãdo non curãdus. 478. C. l. nec.
Infamia maiores æque ac minores sugillar. 339. C. D. l. mar. l. 2. de his qui no. inf.
Infamia non durat post pœnam. 336. B. gl. 2. l. imperator. de postu.
Infamiam incursum ob cõdemnationẽ, si soluat ante condemnationem, cuitat infamiam. 401. B. C. l. si reus. de procur.
Infamiam non irrogat fustium i. ctus. 354. D. l. i. ctus. de his qui no. inf.
Infamis fit sponsalia vel nuptias contrahens cum ea quam ducere non potest. 350. C. §. cum autem.
Infamis non fit nomine suo damnatus, & ex facto suo ex instantia cũ alio cœpta. 352. B. l. seruus.
Infamis iudex esse non potest. 120. A. B. l. Cassius. cum seq. de sena.
Infamis potest esse arbiter. 350. D. &. 624. A. &. 626. C. 627. A. l. Pedius. secus in iudice, & in aduocato: vt ibi.
Infamis non potest postulare. 157. E. gl. 4. l. 1. de offi. adfess.
Infamis potest esse procurator, nõ aduocatus. 333. B
Infamis potest esse tutor. 332. B. in mar.
Infamis potest quis esse ipso facto. 332. A
Infans & furiosus dicuntur inuiti. 978. C. l. inuitum. de ser. vrb. præd.
Infantis opera nulla est. 886. E. glo. 5. de illo. l. arboribus. de vsufu.
Infantem tuetur innocencia consilij, furiosum infelicitas fati. 857. A. glof. in. l. quod infans. de rei vin.
Infante nato in naui, pensio nõ debetur. 1859. B. §. si quis.
Infecta, signata, & facta, differunt. in verbo, materia quædam.

Inferre iudicium maligne in sanguinem suum. 716. C. l. non est.
Inferre propriã litẽ. 698. A. §. cũ postea.
Infertur corpus, funus ducitur. 1223. D. §. si cui. &. 1232. B. l. prætor.
Inficiator punitur. 2078. D
Infinitas amplectenda. 1302. E. gl. in. §. iurare. l. videamus. de in litem iur.
Infinitas vitanda est. 652. E. glo. non sit. l. non distinguemus. de arbi. & 1756. D
Infirmatur quid, licet perueniat eo vnde incipere potest. 2191. B. gl. pe. l. sed interim. de do. inter vi. & vxo.
Infirmatur sententia quandoque. i. infirma esse ostenditur. 236. C
Infirmitas culpæ annumeratur. 1060. A. §. mulionem. l. idem iuris. ad. l. Aquil.
Infirmitas procuratoris non impedit quominus fiat missio in possess. 405. C. in margine.
Infirmitatis tempore salarium habere debet famulus. 886. E. gl. 4. §. de illo. l. arboribus. de vsufu.
Infra, quid. 1055. E
Ingenij humani magna est exiguitas. 75. B. gl. 3. in princi. l. neque leges. de legi.
Ingenuus dicitur, de quo lata est sententia, licet sit libertinus. 93. C. l. ingenuum.
Ingenui qui. 88. B. in. §. ingenui.
suspectus est, qui se Ingerit. 363. E. glof. suspectus. §. nec ferendus. l. qui omnia. de procur.
Inhabili si detuli iuramentum, non possum opponere de eius inhabilitate. 1286. B. C. in marg. l. qui iurasse. de iureiur.
Inhonestarum rerum nulla est societas. 1704. C. l. nec prætermittendũ. pro so.
Inhonestum dicitur impossibile. 639. D. gl. non honestum. §. plenum. l. quid tamen. de arbi.
citatio facta ad locum Inhonestum, non arctat citatum. 640. B. §. sed si.
Inhumanũ à nemine accipere xenia, passim vilissimum, per omnia auarissimũ. 137. C. in tex.
Inimicitix capitales procuratorẽ eximũt à iudicio accipiendõ. 359. C. §. procuratorem.
vassallus faciens amicitiam cum Inimico domini. amittit feudum. 127. C
Inire æstimationem. i. inuenire aliquẽ modum æstimandæ rei. 1084. B. in margi.
quod ab Initio non valuit, tractu temporis non conualescit. 277. C. D
Iniquitas quãdoq; sustinetur. 301. A. B. gl. fi. l. cũ in eo. de pac. &. 1336. E. glof. l. §. si quis. l. eleganter. de condic. inde.
Initium quandoq; nõ inspicitur. 1509. E. gl. originem. §. idem. l. 3. de pecu.
Initium an sit spectandum. 532. A. B. §. si quis. l. 3. de mino.
Initium legis spectandum. 2107. C. gl. pe. l. regula. de iur. & fac. igno.
Initium spectandũ est. 350. D. glo. 1. l. quid ergo. de his qui not. inf. &. 1905. C. §. si filiusfa. &. 1503. D. gl. fi. l. si tamen. de sena. Maced.
Initium quandoque inspicitur, quandoq; tempus. 1921. A. gl. 1. l. si legati. de pigno.
Initiũ quandoq; non spectatur. 1928. D. l. Titi. in sum. quæ res pig. da. obl. nõ pos.
Initium contractus spectandum. 1609. C. §. si seruus. l. 1. depo.
Initium cuiusque contractus spectandum. 1634. B. §. & Labeo. l. si procuratorem. manda.
Initio cuiusque temporis conditio spectanda. 434. B. l. Pomponius. in prin. de neg. gest.
quãdo contractus ab Initio non tenet ra-

tionẽ inhabilitatis personæ, nunquam confirmatur. 1406. D. in marg.
non refert, ab Initio, vel post aliquid fiat. 1369. A. gl. siue. l. 1. de condic. sine cau.
Initio aliqd esse tale, & post fieri tale, paria sũt. 1370. A. B. l. nihil. de cõd. sine cau.
tractu temporis valet, quod ab Initio nõ. 2112. B. l. si quis. de ri. nup.
Iniuria quandoq; id est damnum. 179. E. quandoque calumnia, quandoque id quod non iure factum est, quandoque damnum culpa datum, quandoq; ipsa culpa. 1056. D. E. §. iniuriam. l. 3. &. §. igitur. 1052. A. &. 1071. C
Iniuria. 411. C. & seq. E
Iniuria est aliquem indebite trahi ad ius. 204. D. gl. fin. l. si verò. qui satisf. co.
Iniuria non fit volenti. 191. A. B. l. quãuis. de in ius vo.
Iniuria procuratori facta, nocet domino. 389. C. gl. pe. l. non cogẽdum. de procu.
Iniuria socio facta, socium tangit. 1703. C. l. cum duob. pro soc.
Iniuria tollitur dissimulatione. in verbo dissimulatione.
Iniuria affici nemo debet. 411. B. l. 1. de nego. gest.
Iniuria maxima est flagellari. 190. B. §. prætor. l. sed & si. de in ius vocando.
Iniuria nobili facta magis punitur, quàm ignobili. 2123. C. D. l. non est. in summa. ex Iniuria quam quis facit sibi, nemo agit. 1091. A. B. l. legis. ad. l. Aquil.
Iniuriam dissimulare bonum est. 504. A. gl. seruant. §. 1. l. 1. de dolo.
Iniuriam filij, pater remittere potest. 292. A. l. in personam. de pac.
Iniuriã nõ facit animal sensu carens. 1051. B. §. ait prætor. l. 1. si qua. pau. fe. di.
Iniuriam inducere in liberos dicitur pater, cum eos exheredat, vel præterit. 716. C. l. non est.
Iniuriam pati non debet dominus. 1484. E. l. illud. de tributo. ac.
Iniuriam quandoque facit quis etiam bene faciendo. 1074. C. D. §. & si. in sum. l. si seruus. ad. l. Aquil.
Iniuriam vitare nulla diligẽtia possumus. 1420. C. l. ad eos. commo.
Iniuriarum actio an sit in bonis. 1777. D
Iniuriarũ actio anno vtli tollitur. 491. A
Iniuriarum actio datur filiofamil. 292. C
Iniuriarum agere potest filiusfa. absente patre. 358. A. l. filiusfa.
Iniuriarum actio ex pacto non nascitur, sed ex contumelia. 286. A. §. sed si. l. si vnus. de pact.
Iniuriarum actio pacto & dissimulatione tollitur. Ibidem. C
Iniuriarum tenetur fideiussorẽ idoneum recusans. 203. C. §. qui pro. l. si vero. qui satisf. dare cogantur.
Iniuriis affici nõ debent innocentes. 143. C. §. 2. l. illicitas. de offi. præsid.
Iniuriæ capax est impubes proximus pubertati. 1057. B. C. l. sed & si. ad. l. Aquil.
Iniustæ causæ implementum non vestit contractum innominatũ. 261. C. &. 268. A. §. si ob. l. iurisgen. de pac.
Innocentis viri officio fungi debet iudex. 1127. B. l. 4. fa. erci.
Innocenti filio delictum patris pœnæ esse non debet. in verbo, patris delictum.
Innocentibus pœna non est irroganda. 144. A. §. 3. l. illicitas. de offi. præsi.
Innocẽtia cõsiliij infantem tuetur. 857. A. glo. in. l. quod infans. de rei vindi.
Innocentiam suam quandoque probat. quis iuramento. 346. A. §. qui iussu. l. furti. de his qui no. inf.
Inofficiosi

Inofficiosi querela est odiosa. 746. E
 Inofficiosi querela multis modis corrigi-
 tur. 717. A
 Inofficiosi querela quid sit. 719. B
 Inofficiosi querela non est actio. 721. D
 Inofficiosum testamentum dicere quid.
 716. C. D. l. inofficiosum.
 Inopia, & paupertas, differunt. 209. B. C.
 in marg.
 Inopia excusat. 1636. E. §. igitur. l. si procu-
 ratorem. mandati.
 Inopia executionis vice est. 403. C. in mar.
 l. Titius. de procur.
 Inquilinus. 950. C. l. ceterum. & E. in glo.
 qui cum.
 Inquilinus potest repetere quod expen-
 dit meliorando domum. 1879. A. §. in
 conducto.
 Inquirere potest superior de morib. electi
 confirmandi, licet nihil in eum obiicia-
 tur. 336. A. B. in margi.
 Inquirēda veritas est ratione incertitudi-
 nis. 231. E. gl. 3. l. si eum. si quis cautio.
 In rem suā fideiussor quis dicitur. in ver-
 bo, fideiussor in rem suam.
 Inscitiam nostrā, non rerum naturam in-
 spiciendam. 690. B. l. sed & si. in fine.
 Insepulta corpora iacere nō debēt. 1222.
 D. §. prator ait. l. si quis. de relig. & sum.
 fun.
 Infidiosa per loca mittens seruum, culpæ
 reus possessor est. 847. B. l. qui perito-
 rio. §. 1. de rei vin.
 Insignis, id est magnus. 209. C. D.
 si de insolito teneor, non teneor de solito
 casu. 431. C. gl. 3. l. si negotia. de neg. gest.
 Inspicere. i. custodire. 1882. E. §. messem.
 Inspicitur aliud quādoq; & aliud fit. 146.
 E. glo. in. l. sed licet. de offi. præsi.
 Inspicitur quod debet cōsuetudine. 1500. D
 Inspicitur quod euenire potest: pro, & cō-
 tra. 171. A. & 175. B. glo. pe. l. si idem. gl.
 fi. l. cum quādam. de iur. om. iud.
 non Inspicitur quandoque quod euenire
 potest. 213. E. gl. possit. §. pen. l. sciēdum.
 qui satisd. co.
 Instantia iudicij lite nondum contestata
 non transit ad heredes. 705. A
 Instantia iudicij trāsit in successorē singu-
 larem necessarium. 1153. B. l. in iudicio.
 Instantiæ cessionem non impedit vitium
 litigiosi. 365. D. in margi.
 Institor qs. 1468. C. D. l. institor. & 2. ll. seq.
 Instituire. i. incipere de nouo. 890. B. exer-
 cere vero, est quod institutū est ad exer-
 citium perducere: vt ibidē. §. proinde.
 Instituire vineas. 1883. D. l. colon. per to.
 Instrui nō debet, q̄ alios instruere debet.
 249. B. in mar. §. prator. l. si quis. de edē.
 Instrumētum edere vbi tenetur quis, non
 cogitur edere originale, sed copiam col-
 lationatam: sic sæpe fit in parlamēto &
 castelleto Parisien. 245. D. in mar. in glo.
 l. 2. de eden.
 contra non exhibētē instrumentū iuratur
 in litē. 1305. D. & 1306. A. l. in instrumētis.
 Instrumentum male conceptum nō præ-
 iudicat veritati. 89. B. l. imperator. de sta.
 homi.
 Instrumentū male cōceptū, nō nocet na-
 talibus. Ibidem. l. imperator. de sta. ho.
 Instrumētū productū probat contra pro-
 ductentē, etiam si protestetur quod non
 producit nisi inquantū facit pro se. 244.
 C. in mar. l. i. in fi. de eden.
 si rei gestæ veritas sine literis apparet, nō
 ideo minus valet quod Instrumentum
 de ea factum nō est. 2084. C. l. si res. de
 fide instrū.
 Instrumentum solutionis debet esse apud

debitorem. 1367. C. in mar.
 Instrumenti pars tantum necessaria dan-
 da est. 253. B
 Instrumento non creditur, si testes dicant
 contrarium. 143. E
 Instrumenta duo habēs, si petit vnū exe-
 qui: ex alio, ex quo non se fundauit, nō
 potest in eadē instātia obtinere. 2171. C
 Instrumēta faciētia cōtra se, tenetur quis
 edere p̄ fisco, 245. B. l. Senatus. de eden.
 Instrumenta litis. 693. B. in tex.
 Instrumenta noua. in verbo, noua instru-
 menta.
 Instrumenta quando sunt producenda.
 244. D. E. per to. glo.
 Instrumenta sunt ostendenda, nō traden-
 da. 1841. D. gl. Et fines. l. Titius. & 1843.
 B. l. creditor.
 Instrumenta quibus nolo vti, edere non
 teneor. 244. B. §. edenda. l. i. de eden.
 Instrumentorum appel. quid cōtineatur.
 2083. B. l. instrumentorum.
 Instrumentorum causa dilatio secunda
 non datur sine causę cognitione. in ver-
 bo, dilatio.
 an dies & cōsul debet poni in Instrumen-
 tis. 243. A. B
 Instrumentis nouis & testibus, quibus vti
 prius quis non potuit, probare intēti-
 onem suam de nouo potest. 254. A. B. §.
 cum autem. in fi.
 Insula quid. 133. A. B. in gl. & marg.
 Insularius dicitur, qui custodit domū ab-
 sente domino: licet Accur. dicat eū esse
 dominum domus. 133. C. D
 Insularius, insulæ custos. 456. D. l. si ita. in
 marg.
 Insularius, id est prepositus insulæ reficiē-
 dæ: vt vult Accur. 1469. A. in fi.
 Integrum, id est sanum. 1808. D
 Intellectu magis quādam percipi possunt,
 quāam dici. 575. C. glof. 4. l. Aemilius. de
 mino.
 coram aliquo quid fieri non dicitur si non
 intelligit. 644. C. §. coram.
 Intelligere quandoque, id est præsumere,
 in dubio. 1299. C
 Intelligere quis dicitur duodecimo vel
 decimoquarto anno. 2105. D. glof. vni-
 ca. l. in sponsalibus.
 Intempestiua cultura deteriore fundū
 facit. 1863. C. §. conductor. l. si mercēs.
 loca.
 Intercalare. 534. A. in tex.
 Intercedendi modi quinque sunt. 292. D
 Intercedens mulier. 849. B. in tex.
 Intercedit qui fideiubet, non qui iubet.
 1591. C. l. si domina.
 Interdictio olim, nūc deportatio dicitur.
 586. D
 Interdictis maiorib. minora videntur in-
 esse. 1799. B. gl. maioribus. l. cui.
 Interesse, id est differre. 2011. E. gl. non in-
 terest.
 Interesse dicitur quælibet vtilitas. 1120. B.
 in mar. l. 4. fini. regun.
 Interesse affectionis. 572. B. l. si in. Bar.
 Interesse affectionis, & interesse cōmune,
 differunt. 1080. C. l. si seruum. in sum.
 Interesse agentis habetur in cōfessoria &
 negatoria. 1027. A. §. in confessoria.
 Interesse contra dolo sum æstimatur secū-
 dum iuramentū in litem. 707. A. l. non.
 Interesse est multiplex. 1804. A
 Interesse intrinsecū. 1210. A. §. his. in sum.
 Interesse mea cum morte definit, tunc fi-
 deiussor non tenetur. 233. D
 Interesse non causatum ex causa rationa-
 bili, nō dicitur interesse. 1179. B. §. si me-
 cum. in sum.

Interesse non videtur eius, qui contra ob-
 ligationē tutus est exceptione. 218. B. C.
 §. si reus.
 Interesse potest excedere duplum. 1838. C.
 in marg.
 Interesse non potest peti ab altero duorū
 reorum, & ab altero pœna. 227. B. C. §.
 item. l. si quis cautio.
 Interesse probatur in sumariis causis per
 iuramentum. 1189. B. C. l. thesaurus.
 Interesse quandoque, id est differentiam
 esse. 226. E
 Interesse quantitatatis, est interesse singula-
 re, & continet quantitatem quam æsti-
 maret iudex: sed interesse verum & cō-
 mune continet veritatem. 202. B. C
 quanti ea res est, & id quod Interest, dif-
 ferunt. 183. A. in tex. & 200. A
 quādo tenet vēditor ad Interesse. 1803. E
 Interesse semel sufficit. 1401. B. C. gl. exie-
 rit. l. item. de consti. pecu.
 Interesse singulare, & commune. 182. C.
 in marg.
 Interesse singulare, & q̄titatis, idē. 202. C.
 Interesse soluendo quandoq; non libera-
 tur quis. 861. A. in mar.
 Interesse sufficit ab initio, licet postea de-
 finat. 233. B. §. illd. l. q̄ autē. si quis cautio.
 Interesse venit quoties factū stipulamur.
 697. E. gl. fin. l. cum qui. de iudi.
 Interesse venit in obligationē vbi factum
 promittitur. 196. C. D
 Interesse verum, & commune, idē. 202. D
 Is cuius interest, adesse causæ potest, ne
 colludatur. 744. A. l. si suspecta. de inof-
 fic. testa.
 Interit quis ciuilitate. 1712. A. gl. intereunt.
 Aestimatio rei nō crescit post Interitum.
 1381. B. C. in mar. l. in hac. de condi. triti.
 Interitu speciei an & quādo liberetur de-
 bitor. 498. C. D. in marg.
 Interlocutoria absente parte ferri potest.
 660. A
 Interlocutoria an & quando ius consti-
 tuat. 481. D
 Interlocutoria dari potest per alium, non
 definitiua. 643. E
 Interlocutoria mutari potest, & error in
 ea corrigi: definitiua non potest. 635. B.
 §. dicere. l. qualem.
 pendēte appellatione ab Interlocutoria,
 iudicis officium conquiescit super prin-
 cipali. 576. B. C. l. intra.
 Interlocutoria principis an & quādo ob-
 seruatur pro lege. 85. B
 Intermittere, est i choata dimittere. 441. D
 Interpellari quādoq; cēsetur quis per solā
 protestationem. 2066. B. l. Labeo.
 Interpellatio facta debitori, nō constituit
 eum statim in mora, sed cum aliquo in-
 tēuallo, vt possit prouidere solutioni.
 375. C. in marg.
 Interponere. 1127. B. in tex.
 Interpretantur quandoque strictius. 987.
 A. §. si sublatum.
 Interpretantur legem consuetudo, magi-
 ster, princeps. 83. E
 Interpretari. i. apertius exponere. 64. E
 Interpretari dubium legis verbū quis po-
 test. 76. A. B. glo. Et ideo.
 Interpretari ei permittitur, qui dicit in
 iudicio. 708. A. l. si quis. de iudi.
 Interpretādū est plenissimē principis be-
 neficium. 86. A. l. pen. de consti. princi.
 Interpretatio quid. 62. D
 Interpretatio, id est scientia. 2097. C. glo.
 interpretatio.
 Interpretatio benignior tenēda. 2164. A.
 l. si ita. de pact. do.
 Interpretatio an debeat fieri secūdū pro-
 d iij

Index materiaram

ferentem, vel contra. 297. D
Interpretatio fieri debet secundum conditionem eius ad que cofertur dispositio. 93. D. §. equitij. l. plenū. de vsu & habi.
Interpretatio libelli obscuri non trāsit ad heredem. 825. E. in margine.
Interpretatio plena fit in cōtractibus, plenior in testamentis, in rescriptis autem plenissima. 86. A B
Interpretationem certam quæ semper habuerūt, mutari non debent. 78. C. l. minime. de legi.
Interpretatiōe cōgrua vti debemus. 772. C. §. apranda.
Interrogare partes totiens potest iudex quotiens monet æquitas. 1204. A. l. vbi-cumque. de inter. acti.
Interrogari potest quis non solum à iudice, sed etiam à parte. 1194. D. l. si sine. de inter. actio.
Interrogatio fit officio iudicis. 1191. C. D. de inter. acti.
Interrogatio fit secundū quod necessitas actionis exigit. 1192. A. l. i. de inter. act.
Interrogatio fieri debet ante litem contestata. in vndecim casibus. 1192. B C
Interrogatione non præcedente valet responsio. 1194. C. l. si sine. de inter. act.
Interrogatoria. 1203. E
Interrogatus an & quando possit pœnitere. 1199. A
Interrogatus de albo, si respondeat de nigro, non respondere dicitur. in verbo, 387.
Interrogato datur tempus ad deliberandum. 1193. D
Intertrimētum quid. 1447. D. in margine.
Intertritura quid. 1448. B. in tex. & 1447. D. in margine.
Interuallum parū non inducit diuersitatem actiū. 2112. E. l. plerique. de ri. nup.
Interusurium. 1518. A
Intestabilis. 2093. C. l. ob carmen.
Intestatus pro parte quis esse potest. 732. B C. l. nam & §. filius. & 741. A. l. circa. de inoffic. test.
Inuadi, & rapi, differūt. 1380. E. gl. mobili.
Inualidum ab initio, confirmatur. 1433. A. glo. 2. l. aliena. de pign. act.
Inuecta, & illata, differunt. 1925. E. glo. inuecta.
Inuecta & illata tacite obligātur pro pēfione. 1924. C. l. 2. in quibus cau. pig. vel hypo. ta. contra.
Inuecta quandoque non obligātur. 1925. A B. l. Pompo.
tempus ad faciendum Inuentarium currit minoribus. 573. E. in margine.
hæres quæ debet ponere in Inuentario. 766. B. in margine.
Inueteratum dicitur, cuius non extat memoria. 81. E. glo. inueterata. l. de quibus. de legi.
Inuidia inter pares. 496. D. glo. 1. §. eū qui. l. si cum. quod metus causa.
Inuidiosus dicitur cui inuidetur. 951. A. gl. inuidendum.
Inuitus dicitur non tantum qui contradicit, sed & qui non consentit. 359. A. §. inuitū. l. filius. de procur. & 978. C. de ser. vrb. prædi. l. inuitum. sic. infans & furiosus dicuntur inuiti.
Inuitus, id est ignorās. 2117. D E. §. deinde.
Inuitus quis in communione quandoque detinetur. 1124. E
nemo Inuitus cogitur manere in cōmunionē. 1339. C. §. si centum. l. si non sortem. de condi. inde. & 2145. D
Inuitus creditor vendere cogi non debet. 1424. B C. §. melius.

Inuitus nemo gaudet. 459. E. glo. 2. l. soluendo. de nego. gest.
Inuitus procurator dari non solet. 358. C. 359. A. §. inuitus. l. filius. fami. de procur.
Inuitus quis de domo sua extrahi nō debet. 193. A. l. plerique. de in ius voc.
Inuitus quis testimoniū reddere cogitur. 222. E. glo. fin. §. 1. l. 2. si quis cautio.
Inuiti alterius cōditionem facere possum meliorem, non deteriorē. 459. C. & seq. l. soluendo. de nego. gest.
Inuitum liberare possum. 459. B C. l. soluendo. de nego. gest.
Iudiciū datur in inuitum. 1287. C. in mar.
Inuito te non vtor beneficio mihi competente ex persona tua. 578. C. l. si iudex. de min.
Inuocare leges non debet, qui in leges cōmittit. 574. B. §. sed vt. l. auxilium. de mi.
Inuocationem Christi non fecit Iustinianus in Rubr. pro cōmij Digestorum. in verbo, Christus.
Inutilis adiectio vitatur. nō vitiat. 944. E. gl. hoc adiectum. l. si vsus fructus pe.
Inutile, id est inefficax. 291. A
Inutile in iure nihil est. 47. B. glo. 1. §. alterutri. in pro. c.
Inutile quod est alicui, nec defensori eius competit. 279. B C. §. nos. aliquādo contra, vt ibi in glo.
Inutile quod est, vitatur: non vitale. 2056. C. l. placuit. de vsur.
Iracundia excusat à culpa. 2219. C. glo. 1. l. diuortium. de diuor.
quicquid calore Iracundiæ vel fit, vel dicitur, non prius ratum est quàm apparuerit iudicium animi fuisse. 2219. C. l. diuortium. de diuor.
totum habetur pro Irrito, cum aliquid de faciēdis omittitur. 321. A. gl. irritam. §. si prætor. l. cum hi. de transact.
Irrita non sunt omnia quæ gerunt minores. 580. B. l. non omnia. de mino.
Italia est prouincia. 610. C
Irer quid. 996. C. §. iter.
Itineris seruitus pro parte deberi non potest. 2138. C
publice vitale est, sine periculo & metu per Itinera ire. 1093. B C. §. summa. l. 1. de iis qui deie. vel effu.
Iterum duo significat. 250. A. §. hæc vox.
Iubere, & fideiubere, differunt. 1572. B. §. sed &.
Iubet dum rogat princeps. Ibidem. glo. 5. l. 1. quod iusu.
Iudex à parte vna peritus dandus non est sine causa. 699. A. l. obseruandum.
Iudex æquus esse debet. 1636. E. §. si hi. l. si procuratorem. mandati.
Iudex æquitatem ante oculos habere debet. 1388. C. in fi. l. qd si. de eo qd cer. lo.
Iudex appel. sentētiā ex noua causa potest confirmare. 1493. B C. l. Titianus.
Iudex arbitrari non debet in determinatis à lege. 375. A B. in margine.
Iudex ad arma & rixam procedere pati nō debet, quos iurisdictione sua componere potest. 889. C
Iudex auctoritatem dignitatis augere debet ingenio suo. 150. A. l. obseruandum. de offic. præ.
Iudex boni & innocentis viri officio fungi debet. 1127. B. l. 4. familiæ erci.
Iudex bonum & æquum considerare debet. 224. B
Iudex curare debet vt ædificia reficiantur. 145. A B. l. Præses. 5. de offic. præsi.
Iudex cognoscit an quis sit de sua iurisdictione. 195. D. in fin. l. 2. ibi, vt hoc ipsum sciatur. cum glo. si quis in ius vo.

Iudex cognoscit de omnibus criminib. in sua prouincia per quascunque personas commissis. 142. C. D. l. 3. de offi. præ.
Iudex confirmat motum animi sui ex argu. & testimoniis. 2094. B. §. si testes. l. ob carmen. de testi.
Iudex corrigere debet redemptores causarum. 139. B. in prin. tex.
Iudex curare debet ne imbecilles à potentioribus opprimantur. 139. C. §. obseruare. l. nec quicquam. de offi. procon.
Iudex debet agere clemēter cum reo. 491. A. l. si cum ex. §. 1. quod metus cau.
Iudex debet consultare in re dubia. 147. E. 148. A. l. diuus. de offi. præ. & ibi glo. cōsules.
Iudex debet esse facilis in aduendo, ita tamen ne se contēni patiatur. 149. C. l. obseruandum. de offi. præ.
Iudex debet examinare negotium in loco consueto, vbi requiritur plena causæ cognitio: vbi vero semiplena, etiam itinere potest. 1193. D E. gl. fin. l. voluit. de inter. acti.
Iudex debet facere quod non sit partibus onerosum. 222. A. gl. si. l. 1. si quis cautio.
Iudex debet gerere curā improbitatis reprimēdæ. 664. C. §. miratur. l. 3. nau. cau.
Iudex debet iudicare secūdm allegata & probata, non secūdm consciētiam. 143. B C. §. veritas. l. illicitas. de offi. præsi.
Iudex debet iudicare cum consilio sapiētum. 137. D. glo. respondere. §. legatos. l. solent. de offic. procon.
Iudex debet patienter audire aduocatos. 139. A. l. nec quicquam. §. circa. de offic. procon.
Iudex debet personaliter accedere ad locum quando expedit, & oculis videre. 1122. E. §. ad officium. l. si irruptione.
Iudex debet purgare prouinciā malis hominibus. 142. D. l. præses. 2. de offi. præsi.
Iudex debet ratum habere quod vtiliter gestum est. 429. A. §. sed eo. l. Pompo. de nego. gest.
Iudex debet sequi pœnam consuetam in pœnalibus. 375. B. in margi. l. omnium. de procur.
Iudex debet ter causam audire ad minus, antequam iudicet. 140. A. l. nec quicquā de offi. procon.
Iudex debet tueri sentētiā suam. 1151. B. §. si familiæ erciscund. l. inter. famil. erciscun.
Iudex dilationes minuere potest. 709. C
Iudex ea mente dicere sentētiā debet, vt secūdm id à tora lite discēdatur: id est vt partes extra processum ponātur. 635. B. §. dicere. l. qualem.
Iudex esse potest furiosus habēs dilucida interualla. 696. C. glo. 1. l. cum furiosus. de iudi. secus in arbitro.
Iudex esse qua ætate quis potest. 657. B. l. cum lege.
Iudex esse monachus non potest. 680. B
Iudex est vir bonus. 403. E. glo. fin. l. pe. de procur.
Iudex etiam cum inique decernit, ius reddere dicitur: relatione facta non ad id quod facit, sed quod eum facere conuenit. 61. B. l. pe. de iusti. & iur.
Iudex ex bono & æquo arbitrari omnia debet. 1643. E. in fin. §. sed & si. l. si vero non re. mandati.
Iudex excandescere non debet aduersus eos quos malos putat. 149. D. l. obseruandum. de offic. præsi.
Iudex ex causa potest prorogare dilationem. 693. B. l. interdum. de iudi.
Iudex existēs extra prouinciā, habet iurisdictionem

rifidictionem voluntariam, nō contentio-
tiam. 142. D. glof. i. in prin. l. 3. de offi.
præfidis
Iudex extra prouinciam priuatur exerci-
tio iurisdictionis. 142. B. C
Iudex grassantibus multis ad exemplum
pœnam augere potest. 351. E. glo. one-
rasset. §. pœna. l. quid ergo. de his qui nō.
infa.
Iudex habet dignitatem. 92. E. l. 2. l. qui
furere. de sta. ho.
Iudex hortari potest vt partes transigāt,
non iubere. 346. C. glo. i. §. qui iussu. l. fur-
ti. de his qui no. infa.
Iudex humaniorem sententiam eligit in
personarū & dignitatis æqualitate. 271.
B. l. maiorem. de pact.
Iudex ingenio vti debet erga aduocatos,
ne contemptibilis esse videatur. 139. A B
& seq. §. circa. l. nec quicquam. de offi.
procon.
Iudex in dubio debet esse procliuus in be-
nigniore parte. 2201. D. §. sed vbi. l.
cum hic. de do. inter virum & vxō.
Iudex in determinatis à lege arbitrari non
debet. 375. B. in mar.
Iudex in sententia debet habere animum
definiendi: nec debet fatue loqui. 635.
E. gl. mente. l. qualem. de arbit.
Iudex in sua, vel fuorum causa esse quis
non potest. 170. A. l. qui iurisd. de iurif.
om. iudi.
Iudex is cōstans non est, cuius animi mo-
tus vultus detegit. 150. A. l. obseruādū.
de offi. præsi.
Iudex is est, de quo litigatores consense-
rūt. 714. C. D. §. Serui. l. si in iudi. de iudi.
Iudex ita proximum & magnum iudicare
debet, vt extraneū. 119. C. D. glof. 2. in. l.
si quis. de re. diui.
Iudex iudicem dare se non potest. 131. E.
glo. 2. l. fin. de offi. præto.
Iudex magis potest scire quanta fides sit
habenda testibus. 2086. B
Iudex maior potest se submittere minori.
172. B. l. est receptum. de iurif. om. iudi.
Iudex maleficiorum potest cognoscere
ciuilit. 1121. B. in mar.
Iudex maleficiorum an possit cognoscere
de causa ciuili. 706. B. in mar.
Iudex miseratione ætatis quādoque pœ-
nam minuit. 573. C. §. in delictis. l. auxili-
um. de mino. vide supra in verbo Aeta-
tis.
Iudex non aliter iudicare debet pro sapi-
entia ac luce dignitatis suæ, quā prin-
ceps esset iudicaturus. 126. A. l. i. in fi. de
offi. præfect. præto.
Iudex non debet admittere impertinētes
articulos. 1281. B. §. idem. l. duo. de iure-
iur.
Iudex non debet esse familiaris subditis.
149. C. l. obseruandum. de offi. præ.
Iudex nō debet succurrere in delictis. 573.
B. l. auxilium. de mino.
Iudex non intromittit se de his quæ ex na-
tura actionis non veniunt. 1171. C. l. vt
fundus. con. diui.
Iudex nō omne quod potest facere cogi-
tur. 696. B. l. non quicquid. de iudi.
Iudex non statuit pœnā in ciuili causa, sed
in criminali sic. 227. B. gl. plusquā. §. itē. l.
4. si quis cauti.
Iudex ordi. nō potest esse arbiter in causa
suæ iurisdictionis. 627. D. §. si quis. sec^o
de iure ca.
Iudex ordi. sol^o absoluit reum ab obserua-
tione iudicij. 401. C. in mar.
Iudex ordinē seruare debet circa aduo-
catos audiendos. 139. D. §. obseruare.

Iudex potest augere pœnam, & minuere.
351. E. gl. onerasset. §. pœna. l. quid ergo.
de his qui no. infa.
Iudex potest ex officio suo repellere infa-
mem ab officio aduocati. 157. E. in mar:
glossa. 4. l. i. de offi. assel.
Iudex potest remittere & moderari mul-
ctam, ob paupertatem. 144. D. §. præses.
l. illicitas. de offi. præsi.
Iudex proprio motu testem vacillantem
punire potest. 2092. C. l. qui falso. in gl.
de testi.
Iudex quando dicitur iudicare dolo ma-
lo. 681. A. §. dolo.
Iudex quandoque interpretatur legem.
83. E
Iudex quandoque cōminatur. 127. D. §.
cum patronus. l. i. de offi. præ. vrb.
Iudex quandoque durate magistratu con-
ueniendus est: quandoque non, nisi eo
finito. 56. E. glossa. i. l. vt vim. de iusti. &
iur.
Iudex quandoque iudicat secundum cō-
scientiam. 570. E. glossa. 2. l. minor. 25. de
mino.
Iudex quilibet facit legem. 176. B. gl. 5. l. i.
quod quisque iur.
Iudex qui non facit quod debet. punitur.
696. B. 3. iudex. l. non quicquid. de iudi.
Iudex quolibet loco suæ iurisdictionis,
salua maiestate imperij sui, moreq; ma-
iorum ius dicere potest. 61. C. de iusti.
& iur. l. penul. in fin.
Iudex recipiens pecuniam vt barater, pu-
niture. 468. B. in mar. l. & generaliter. §. si
igitur. de calum.
Iudex salarij defectu xenia capere potest.
149. B
Iudex, si res requirit semiplenā cognitio-
nem, potest dicere ius quolibet loco:
si plenam, consueto tantum. 61. D. E.
& seq. in mar. glof. fina. l. penul. de iusti.
& iur.
Iudex sibi esse nemo potest. 669. E. l. pe-
nul. in glof. de arbi.
Iudex si solennia iuris omittit, vitiatur qd
agitur. 320. D. §. si prætor. l. 8. de transact.
Iudex sordibus & gratia carere debet.
604. A. B. §. item. l. sed & si. ex quib^o cau-
ma.
Iudex subtilitatem non admittit. 1955. A. §.
si debitori.
supplet Iudex in eo quod legi deest. 1894.
B. l. quia. de præscrip. verb.
Iudex toties interrogare partes potest,
quotiens moner æquitas. 124. A. l. vbi-
cumque. de interro. acti.
Iudex vidēs aliquem arma portare, potest
eum punire sine alia dilatione. 1122. E. in
mar.
Iudicis arbitrium desiderant omnia quæ
post litis contest. cōtingūt. 1979. B. §. vt
enim.
Iudicis arbitrio datur modicum tempus.
597. B. glossa. 2. l. non enim. ex quibus
cau. ma.
Iudicis aspectu probatur ætas. 570. B. l.
minor. 25. de mino.
Iudicis auctoritas non contēnenda. 677.
B. §. prætoris. l. si quis. de iudi.
Iudicis boni est potius restituere litem,
quā actionem famosam constituere
476. A. §. & boni. l. diu^o. de in inte. rest.
Iudicis contēpta maiestas vindicanda est.
169. B. C. l. si familia. de iur. om. iudi.
Iudicis dicto statur: ex quo motus est ad
sententiam. 712. D. in mar.
Iudicis dignitas tuēda est. 328. B. de post.
l. i. in prin.
Iudicis est assignare partibus diē, si non

consentiant, ad procedendum. 221. E.
Iudicis est æstimare an sit sua iurisdictione:
677. B. §. prætoris. l. si quis. ex. de iudi.
Iudicis factum iuri derogare nō oportet:
235. C. l. i. de feri.
Iudicis insignia reuereri decet. 330. B. §. ca-
sum. l. i. de postu.
Iudicis merum imperium habentis, offi-
cium latissimum est. 163. B.
Iudicis non omnis vox iudicati continet
auctoritatē. 425. D. l. si autem. de nego.
gest.
Iudicis negligentia & dolus damnatur.
603. D. sed & si. §. ait prætor. ex quibus
cau. ma.
Iudicis iussus excusat. 168. E. glossa. pe. l. si
quis. de iurisdic. om. iudi. & 540. C
Iudicis iussus facit licitum, quod aliās ef-
set illicitum. 346. C. glo. i. §. qui iussu. l.
furti. de his qui no. infa.
Iudicis officium cessat pēdente dilatione.
in verbo dilatione pendente.
Iudicis officium cessat, vbi datur actio
ordinaria. 251. A. B. l. quædam.
Iudicis officium est lites minuere. 1256. B.
l. quidam. si cet. pe.
Iudicis officium euanesceat, si iudicio pen-
dente partes concordant. 1159. A. l. fin.
fami. erci.
Iudicis officium quiescit super principali,
pendente appel. ab interlocutoria. 576.
C. l. intra. de minoribus.
Iudicis potestati quicquid permittitur, nō
subiicitur iuris necessitati. 145. E
vltra id quod in iudicium deductū est, iu-
dicis potestas excedere non debet. 1171.
C. D. l. vt fundus. commu. diui.
Iudicis prioris iurisdictione non impeditur
mutatione foti. 174. A. B. l. cum quædā.
de iurif. om. iudi.
Iudicis sententia præsumptionem qualē
qualem inducit. 751. E. 752. A. & seq. glo.
2. l. si quis. de peri. here.
Iudicis subtilitas probatur. 437. A. gl. 3. in
prin. l. eum actum. de nego. gest.
ad Iudicis religionem pertinet & c. 945. C.
D. l. si ab. si vsu. fru. pe.
Iudicis verba vituperosa prolata causa
non cognita, non infamant. 354. A. l. ob
hæc. de his qui no. infa.
Iudici bono cōgruit vt pacata sit prouin-
cia. 147. A. l. congruit. de offi. præ.
Iudici dans aliquid vt secundum se iudi-
cet, crimen cōtrahit. 1323. A. §. sed si. l. 2.
de condic. ob tur. cau.
Iudici imperitia non debet ascribi. 177.
D. glo. i. l. hoc edicto, quod quisque iur.
& c.
Iudici fit iniuria dum ab eo recedunt par-
tes, postque reuertuntur. 628. B. l. litiga-
tores. in prin. de arbi.
Iudici non aduersario faciēda fides. 2073.
C. glo. 4. l. quingenta. de proba.
Iudici ob gratiosam sententiam dari nihil
debet. 469. B
Iudici quæ commissa sunt, negligere non
debet, nec damnare. 320. D. §. si præ-
tor.
Iudici datum pignus vt male iudicet, an
possim repetere. 1323
Iudici potest cōsulere, qui parti cōsuluit.
652. B. hoc fit in Flandria, secus in par-
lamento Par. 1323. C
Iudici statim atque iudex fact^o est, omniū
rerum officium incumbit. quæ in iudi-
cio versantur. 1974. E. l. ediles.
Iudicem contemnere videtur qui respon-
dere non vult. 1197. C. §. qui tacuit. l. de
çtate. de inter. acti.
Iudicem corumpens, litem perdere de-
bet.

Index materiaram

bet. 467. A. §. sed & l. i. de calumnia.
Iudicem corrumpere videtur qui ei dat vt
secundum se iudicet. 1323. A. §. sed si. l. 2.
de condict. ob tur. cau.
Iudicē fallere non licet. 353. C. l. debuit. de
his qui no. infra.
Iudicem oportet reuereri. 330. B. §. casum.
l. i. de postu.
ad Iudicē spectat futurorū cautela. 1694.
B. l. pro socio. in sum. pro so.
iniquum est aliquem suæ rei Iudicem fie-
ri. 681. C. l. Iulia. ait. de iudi.
Iudicem excusat assessoris imperitia. 177.
B. C. l. hoc edicto. quod quisque iuris.
Iudicem fallere impune nō licet. 353. B. C.
l. debuit. de his qui no. infra.
venire ad Iudicem iuraturi quidam non
coguntur. 1282. D. E. 1283. A. l. ad perso-
nas.
quotiens res vrget, cogendi sumus ad Iu-
dicem venire. 236. A. B. §. sed. l. i. de feri.
Iudice auctore qui emit, dominium ha-
bet. 1223. C. §. sed si. l. & si. de religio.
Iudice sub suspecto graue est litigare. 195.
E. gloss. 2. in fin. l. 2. si quis in ius vo. non
ierit.
vim iniuste illatam à Iudice pati debem⁹.
56. D. gloss. i. ibi, sed quid. l. 3. de iusti. &
iur.
sine Iudice potest quis debitorem vi reti-
nere in certis casibus. 488. A. gloss. sine
vlllo. l. extat. de eo quod metus causa.
pacto de litigando coram non suo Iudi-
ce, stare quis non cogitur. 174. A. l. si cō-
uenerit. de iurisd. omn. iudi.
coram vno Iudice postulare prohibitus,
potest coram alio postulare. 336. C. &
sequ. l. ex ea causa prohibitus. de postu-
lando.
potest pars læsa de Iudice queri. 253. C. §.
cum autem. l. argentarius. de eden.
Iudices esse qui nō possunt. 679. C. & seq.
§. quidam.
Iudices eliguntur plerumque imperiti li-
terarum, sed alioqui negotiorum gna-
ri: sic practica sine literis iuuat. 177. D.
gloss. i. l. hoc edicto, quod quisque iu-
ris.
Iudices & aduocati recte legibus vtentes,
rectius viuunt, quàm religiofi. 54. E. in
margine. l. i. §. secundo. gloss. de iustitia
& iu.
solent sæpe Iudices in dubiis exacto iura-
mento secundum eum iudicare, qui iu-
rauit. 1293. B. l. Admonendi.
Iudices sunt gubernatores iudiciorū. 50.
A. §. discipuli. in fin. in proæmio.
parū est in ciuitate Ius esse, nisi sint qui iu-
ra reddere possint. 66. §. post originem.
versu. parum. de origi. iuris. l. 2.
per eos qui Iuri dicendo præsumunt, effectus
rei accipitur. 66. C. §. post origi. l. 2. de o-
ri. iuris.
non differendarum litium, sed tollenda-
rum causa ad iudices itur. 655. C. l. quā-
uis. de arbi.
Iudicium religione non omittatur, quod
legibus omisum est. 2091. C. per iura ibi
citata.
Iudicat quandoque iudex secundum con-
scientiam. 570. E. in verbo, iudex quan-
doque.
secundum aliquem iudicatur, cum lucra-
tur processum. 726. C. §. sed ei. & 728.
B. §. si ex causa. sic secundum testamen-
tum, vel contra testamentum iudicatur
729. B. l. si pars.
cum quid iudicatur secundum minus po-
tens & magis potens, attenditur magis
potens. 89. B. l. quæritur. Barto.

Iudicare publicum munus est. 714. A. l.
quippe. de iudi.
Iudicandi peritiam potest habere illitera-
tus. in verbo illiteratus.
Iudicata res inter alios, aliis prodesse aut
obesse nō solet. 1941. C. §. igitur. l. Clau-
dius. qui po. in pigno. habe.
Iudicata res pro veritate habetur. 93. C. D.
lingenuum.
Iudicatus, id est, condemnatus. 233. A. &
234. E
Iudicatus, & conuictus, differūt. 2089. D.
glo. iudicatus. & gloss. conuictus.
Iudicatum facere debitorem, id est, con-
demnatum. 1911. C. §. etiam.
Iudicatū solui stipulatio, habet tres clau-
sulas. 211. C. & 361. A
Iudicati agere tribus casibus potest pro-
curator. 366. B. C
de Iudicato cognoscere dicitur iudex, qui
sententiā ab alio latam executioni mā-
dat. 712. A. l. si prætor.
Iudicium, id est actio. 711. D. gloss. iudiciū.
& 1888. E. gl. iudiciis. & 1959. B. gl. iudi-
cium. & 2197. B. C. §. illud rectè.
Iudicium, id est discretio. 680. A. gloss. iu-
dicio.
Iudicium quandoque, id est non mera li-
beralitas. 108. D
Iudicium, id est sententia. 449. C
Iudicium datur in inuitum. 1287. C. D. gl.
fin. l. qui iurasse. de iureiuran.
Iudicium ibi finiendum est, vbi cœptum.
175. A. gloss. penultima. l. cum quædam.
de iurisd. omn. iudi.
Iudicium incipit à citatione. 184. A. B. in
mar. Rubri. de in ius voc.
Iudicium non est de futuris. 693. B. l. non
quemadmodum. cum glo. & 1084. B
Iudicium est partim condemnatorium, &
partim absolutorium. 1187. C. in mar-
gine.
Iudicium familiæ eriscundæ, id est actio
fa. eriscundæ. 1137. C
Iudicium pœnale, id est multa. 181. D
Iudicium potest esse inter patrem & filiū
de iure canonico, de ci. non. 677. A. B. l.
lis. in tex. & glo. de iudi.
Iudicium quandoque, id est contractus.
264. E
Iudicium soluitur multis modis. 705. B. l.
iudicium.
Iudicij locus debet esse idoneus vtrique
parti, aliās non valet citatio, nec citatus
est contumax. 640. B. in text.
Iudicio non sistendi causa, est condemna-
tio, vel relegatio. 224. D. l. sed & si.
Iudicio sistere non tenetur domestico fu-
nere impeditus. 225. B. §. illud.
In iudicio quasi contrahitur. 1509. E. §.
idem.
Iudicium accipere. in verbo, accipere iu-
diciū.
Iudicium accipere. 359. C. §. procuratorem
& 360. B. l. sed. & l. sequen. & 361. A. l. si
defunctus. & l. sequen.
Iudicium accipere, id est litem contestari.
207. A. & 1383. A. l. si merx.
Iudicium accipere quandoque, id est sta-
tim se defendere. 215. D. 216. B. in tex-
tu.
Iudicium accipi, id est sententiam. 214. B
Iudicium dictare, est actionem intende-
re. 532. C. in mar.
confessio extra Iudicium quid operetur.
297. B. l. tale.
cōfessio facta in Iudicio, præsumitur spō-
te facta, non per. vim. in verbo confes-
sio.
Iudicium suscipere paratus. moram non

facit, si aduersarius cessat. 2065. B. l. para-
tum. de vsur.
venire in iudicium. 686. C. l. non potest.
venit in Iudicium quandoque, etiā quod
post litis contest. accidit. 748. D
quotiēs res vrget, cogēdi sumus ad Iudi-
cium venire. 236. B. §. sed. l. i. de fer.
Iudicij acta quæ non requirunt strepitum
iudiciorū, possunt fieri per iudicem se-
cularē in ecclesia. 1296. A. in mar.
Iudicio maioris partis non semper statur.
1001. D
Iudiciorum euentus incertus est. 503. E. gl.
dicentur. l. i. de do. ma.
Iudiciorum secreta nō sunt publicanda.
1085. A. §. sed & si. l. si quis testamētum.
ad legem Aquiliam.
quædam permittuntur extra iudicia, quæ
in iudiciis non. 385. E. gloss. 2. l. mutus. de
procura.
quandoque seruatur inequalitas in Iudi-
ciis. in verbo, inæqualitas. secus in cō-
tractibus.
interpretatio in Iudiciis debet fieri secun-
dum proferentem. 297. C
Iumentum, & pecus, quid differant. 1984.
B. §. iumentorum. & glossa, appellatio-
ne.
Iumenta, & pecudes, differunt. 1055. E. gl.
iumentorum.
Iuramentum calumniæ tacitè omittitur.
376. D. & 1295. D
Iuramentum calumniæ remitti non po-
test. 236. A. in mar.
Iuramentū remitti potest testibus de par-
tium consensu. 236. A. in mar. glo. sen-
tentia. l. i. de fer.
Iuramentum æquipolet litis contestatio-
ni. 689. C. §. ex quibus. l. sed & si. de iud.
Iuramentum conuentionale non potest
referri. 1283. B. l. Iusiurandum.
Iuramentum habet vim probationis, &
sententiæ inter easdem partes, non
aliās. 1279. A. B. §. si cum. l. sed si. de iure-
iur.
Iuramentum vim habet litis cōtest. 1276.
A. §. si is. l. nam postea. de iureiur.
Iuramentum vim pacti obligatorij habet.
1281. E. glo. fina. §. si quis. l. si duo. de iu-
reiuran.
Iuramentū non habet vim transactionis
quo ad infamiam. 345. C. §. qui iussu.
Iuramentum maiorem habet auctorita-
tem, quàm res iudicata. 1272. B. in. l. 2. de
iureiur.
Iuramentū necessarium in causa crimina-
li non defertur. 1273. B. in mar.
Iuramentum non continetur in generali
mandato. 1110. B. §. si tutor. in summa. de
noxa.
Iuramentum nō debet esse vinculum ini-
quitatis. 287. D. in addi. glo. 2. §. illud. l.
si vnus. de pact.
Iuramentum non extēditur ad non cogi-
tata. 315. A. B. in margine. l. cum Aquilia-
na. de transact.
Iuramentū nō valet, cum quis iurat se nō
denuntiaturum maleficiū: quia apperi-
retur via iniquitati. 287. D
Iuramentum pro veritate capitur. 1291.
E.
Iuramentū si detuli inhabili, non possum
opponere de inhabilitate. 1286. B. C. in
margine.
Iuramentum deferens debet iurare de ca-
lum. 1295. C. §. qui iusiurandum.
Iuramentum deferās suscipere debet re-
latum. 1296. A. B. §. æquissimè
Iuramentum defertur in lite, vbi quis non
paret iudici. 1120. C. D. 1121. A. §. sed & si.
Iuramentum

Digesti veteris.

- Iuramentum in multis defertur actori. 1294. A
Iuramentum non defertur habenti præsumptionem iuris contra se. 501. D. E. in margine.
Iuramenti delatio intelligitur, vt incontinenti iuret, vel remittatur. 1274. C. §. si neque.
Iuramentum de veritate præstitum non sufficit, si iurās dicit se credere: nam debet cōtinere sic esse, vel non esse. 1295. A. in margine.
Iuramentum ex parte iurantis est personale, ex parte vero eius cui iuratur, reale. 308. B. C. in margine.
Iuramentū in litem non retractatur. 1306. A. B. l. de periurio.
Iuramentum præstitū super principali extenditur ad accessoria. 1298. C. in marg.
Iuramentum procuratoris, vel defensoris, prodest domino. 1277. B. §. iusurādum.
Iuramentum referēs modestius facit, quàm si ipse iuret. 1404. B. l. illud. §. 1. de consitu. pecu.
Iuramentum veritatis non remittitur parenti, vel patrōno. 1282. C. l. quotiens.
sententia lata secundum Iuramentum nō infamat. 351. E
sententia lata per falsum Iuramentū quādo retractatur per instrumenta de nouo reperta. 1293. A. l. admonendi.
Iuramentum vnus alteri prodest. 1282. C. gl. pen. §. Marcellus. l. si duo. de iureiur.
per Iuramentū non potest deberi res quæ non est. 1291. B. §. si iurauero. l. cum qui. de iureiur.
Iuramenti verba si non possunt stare propriè, intelliguntur impropriè. 1278. C. §. item.
Iuramento in litem non id continetur, quod in veritate est, sed quanti ea res est ab actore æstimata. 200. A. in textu.
Iuramento innocentiam suam quādoque probat quis. 346. A. §. qui iussu. l. furti. de his qui no. infra.
Iuramentū intelligitur excepta auctoritas legis, vel superioris. 214. A. l. qui iurato. in margine.
Iuramento probatur interesse in summaris causis. 1189. B. l. thesaurus.
Iuramento quasi contrahitur, sicut sententia. 1512. C. D. in mar. l. 5. de pecul.
Iuramento suo cogitur quis se purgare. 1109. C. §. prætor. l. quotiens. de noxa.
Iuramento suo, & pro se quandoque statuitur. 246. E
Iuramento tollitur naturalis obligatio. 1299. A. glo. tollitur. l. creditore.
solent iudices in dubiis pro eo iudicare, qui Iurauit. 1293. B. l. admonendi. de iureiur.
Iurare non cogitur habēs declinatoriā fori. 689. B. C. l. fed & si. §. ex quib⁹. de iudi.
Iurare debet in litem dominus litis. 1305. B. l. vulgo.
Iurare debet minor de veritate dicenda. 1302. E
Iurare quis non cogitur, vbi non potest conueniri. 1297. A. §. qui non.
Iurare de facto alterius, & aliena consciētia, nemo debet. 1302. A. in mar. l. videamus. de in litem iur.
si Iuratur sup facto, tollitur omnis actio: si super actione, tollitur tantum illa super qua iuratur. 1281. B. C. ad glo. C
Iuratur in litem quādoque in actione stricti iuris. 200. B. & 1304. C
Iuratur in litem contra non exhibētes instrumentum. 1305. D. 1306. A. l. in instrumentis.
Iuratur in litem ob dolum, non culpam. 1304. l. in actionibus.
Iuratur in litē vbi nō paretur iudici. 1303. C. D. & 1121. A. §. fed & si.
non Iurans nec referens is cui defertur iuramentum, tenetur soluere. 1295. D. §. ait prætor.
Iuranti in dubio succurritur. 1611. D. §. si quis argentum. l. 1. depo.
Iuranti pro se quādoque creditur. 246. E. Ovidius contra, cum ait: de se si creditur vlli. q. d. non creditur. gloss. iurare. l. prætor. de eden.
Iurisconsulti dicuntur sacerdotes. 53. A. in textu.
Iurecon. non respondet ad quæst. facti. 92. B. l. idem.
Iurisdicctio in genere quid. 159. C
Iurisdicctio vnde dicitur. Ibidem
Iurisdicctio. 165. A. l. imperium.
Iurisdicctio, & notio, differunt. in verbo, Notio.
Iurisdicctio & dominiū æquiparantur. 92. E. in margine.
Iurisdicctio ex causa denegatur. 1296. B. gl. non dabit.
Iurisdicctio sine aliqua coercitione nulla est. 157. B. l. mandatam.
Iurisdicctio sine coercitione esse non potest. 171. D. glo. finali. l. magistratibus. de iurisd. omn. iud.
Iurisdicctio sine cōsensu non prorogatur. 172. B. C. l. si per. de iurisd. omn. iudi.
Iurisdicctio contentiosa, & voluntaria, differunt. 134. B. in tex. & glo.
Iurisdicctio magna, maior, maxima: parua, minor, minima. 162. B. C
Iurisdicctio nō impeditur ex coaceruatione plurium summarum. 170. B. l. si idem.
Iurisdicctio plenissima est, cui adhæret merum imperiū: plena, cui mixtū: semiplena vero, cui modica coercitio. 138. E
Iurisdicctio simplex. 162. B
Iurisdicctio voluntaria, & contentiosa quæ sunt, & quo modo differunt. 134. A. B
Iurisdicctio voluntaria exercetur extra territorium. 175. C. gl. 2. l. si. de iurisd. om. iud.
Iurisdicctio voluntaria potest vbiq; exerceri: contentiosa non. 112. A. gl. finali. l. emancipari. de adop.
Iurisdicctio voluntariā, non contentiosam, habet iudex extra prouinciā suam. 142. D. gl. 1. in prin. l. 3. de offi. præsi.
In voluntaria iurisdicctio obtinere quis potest duorum vicem. 142. D
Iurisdicctiois extremū. in verbo, Extremū.
Iurisdicctiois prorogatio potest fieri in iudicem ignorantem, & c. 673. C. in mar.
Iurisdicctioem dat consuetudo. 252. C. in mar. §. finali. l. quædam. de eden.
Iurisdicctioem mandatā habens, propriū nihil habet, sed vice fungitur delegantis: habet tamen modicam coercitionē. 155. A. B. §. qui mandatam.
Iurisdicctioem à se mādātā adimere an possit proconsul. 137. A. B
Iurisdicctioem delegatum qui dare possunt. 167. B
Iurisdicctioem omnes videntur retinere, si vnus ea vtatur. 1041. B. l. seruitus.
Iurisdicctioem perpetuat citatio. 678. A
Iurisdicctioem alicui data, ea videntur concessa sine quibus iurisdicctio esse non potest. 163. A. in textu.
non eximitur quis à Iurisdicctioem per fori priuilegiū superueniēs. 677. B. l. si quis.
Ius, iustitia, & iurisprudētia differunt. 60. E
Ius est ars boni & æqui. 53. A. in tex.
Ius pluribus modis dicitur. 61. A. in tex.
Ius quid. 1193. C. D. §. quod ait.
Ius triplex. 570. B
Ius quandoque, id est licētia. 674. C. §. legatis. ibi, reuocandi do. ius datur. & §. nam Celsus huic licentiam.
Ius id est locus vbi ius dicitur. 328. E
Ius auctoris non dicitur fieri deterius, licet fecerit expensas. 229. B
annulorum aureorum Ius. 189. A. in mar.
Ius ciuile est pars scientiæ moralis, & sic supponitur Ethicæ, quia tractat de moribus. 53. B
Ius ciuile. 64. C. in textu.
Ius ci. calumniari non oportet neq; verba captari. 1190. C. l. pe. ad exhibēdum. in causa Ius est positum. 1086. E. in text.
Ius constare non potest, nisi iuriscōsultus ipsum in melius producat. 66. C. §. post originem. versu. post hæc.
Ius dici debet in loco cōsueto, vbi requiritur plena causæ cognitio: vbi vero semiplena, etiā in itinere dici potest. 1193. D. E. glo. fin. l. voluit. de inter. acti.
Ius dicere, id est sententiam. 172. D
Ius dicens & iudex, differunt. 163. B
Ius dicentis officium latissimum est. 163. A. in textu.
Ius enucleatum, id est Pandectatum. 53. A
Ius gladij est merum imperium. 144. E
Ius esse in ciuitate parū est, nisi sint qui iura reddere possint. 66. C. §. post originē: versu. parū. l. 2. de orig. iur.
Ius ex facto oritur. 1089. E. §. in cliuo. l. si ex. ad legem Aquiliam.
Ius moribus constitutum, id est consuetudo. 824. A. §. & hoc.
Ius naturale sumitur quatuor modis. 55. E
Ius nescire quibus permissum. 2101. A. l. regula.
Ius ignorare, est lata culpa. 348. D. gl. non iuris. l. liberorum. de his qui no. infra.
Ius Papirianum. 63. B. in tex.
Ius idem est in parte quo ad partem, & in toto quo ad totum: & ecōtra. 237. A. in verbo, Totum.
Ius mutari potest ex varietate personarum. 1296. E. glo. antepenult. l. iusurandum. de iureiur.
pati quisq; debet idem Ius sibi dici, quod ipse aliis dixit. 176. B. l. 1. quod quisque iur. in princip.
Ius præsumit malā fidē. 783. D. gl. cæpit. §. si ante. l. sed & si. de petitione here.
Ius pascendi, pecoris appulsus, calcis coquendæ, arenæ fodendæ, cretæ fodendæ. 968. C
Ius publicum in quibus consistat. 55. B. C
Ius quandoque dicitur iniquum. 61. D
Ius quoddam est publicū auctoritate, & vtilitate priuatum. 296. E
Ius recipit cōparationē, quia dicitur bonum ius, melius, & optimum. 1919. D. E
Ius reuocandi domū, id est licentia declinādi fori, & reuocandi scilicet iudicium, domū, id est ad locum vbi quis habet domiciliū. 674. B. & §. legatis. ibi, reuocandi. & c. Et ibi, nā Celsus huic licentiā do. reuo. dandā ait. hoc ius dicitur priuilegium fori: vt. 677. C. l. si quis. Bar.
Ius singulare quid. 77. B. l. ius sing.
Ius idem statui debet, vbi est eadem ratio. 1079. D. l. illud. & in margine. ad legem Aquiliam.
Ius superueniens actori in re de qua litigat, fundat actionem ab initio male institutam. 1427. B. in marg.
Ius suum amittit quis per actum contrarium. 1044. C. D. in margine. l. Si stillicidij. quemadmo. ser.
Ius vnum trahitur ad aliud. de similibus ad similia, diuersis modis. 81. D. glo. 1. l. de quibus.

Index materiaram

de quibus. de legi.
 In ius vocari qui non debent. in verbo, citati.
 In ius vocare in verbo, vocare.
 Ius totum consistit in acquirendo, conferuando, vel minuendo. 84. B. l. totum.
 in Ius vocare parentes naturales nemo potest. 186. A. l. parētes. de ius vocado.
 Iuris effectus accipitur per eos qui iuri dicendo præsunt. 66. C. §. post origi. l. 2. de ori. iur.
 Iuris effectus non curatur, cum lex punit factum. 350. B. §. cum autē. l. quid ergo. de his qui no. infra.
 Iuris error quandoque prodest. 783. B. gl. & non puto. §. scire. l. sed & si. de peti. hered.
 Iuris & rei succ. ff. res non sunt pares. 251 D. glo. 3. §. nil i l. quādam. de eden.
 Iuris executio nō habet iniuriam. 478. A. glo. 3. l. 3. de in inte. resti.
 Iuris prætoria multiplex effectus. 59. C. D
 Iuris scientia est thesaurus inæstimabilis 45. E. & 46. A. gl. thesauros. §. nos vero. in proœ.
 Iuris scientia optimos facit. 43. B. C. §. sed cum vos. in proœmio.
 Iuris nomen vnde. 53. A. in textu.
 bonæ fidei nō congruit de apicibus Iuris disputare. 1657. B. l. si fideiussor. manda.
 Iuris ciui. professores. 69. §. iuris.
 Iuris ci. scientia habet caput & finem. Instit. & 44. C. D.
 Iuris ci. scripti sex partes. 59. A
 Iuris humani & diuini quædam sunt. 114. C. in text.
 Iurisconsulti quotidie ius in melius producunt. 66. C. D. §. post originem. versicu. post hæc. l. 2. de ori. iur.
 theologiā legere nō tenent Iurisprudens: quia in iure satis tractatur de diuinis. 60 E. gl. pen. l. iustitia. de iustitia & iure.
 Iuris studiosi sunt satellites iustitiæ. in verbo, satellites.
 Iuri derogare non oportet prætoria factū. 235. C. l. 1. de fer.
 Iuri suo renuntiare multis casibus per pactum quis non potest. 301. E. gl. fin. l. pactum. de pact.
 Iure agere, & lege agere, differunt. 131. A. de Iure, id est in cōcessoria actione. 1026. B. §. Pomponius.
 partium consensus non potest quid de Iure relaxare. 359. C
 in Iure, id est in iudicio corā iudice. 328. E. & 61. B. l. penult. de iustit. & iur. & 333. A in tex.
 non Iure factum testamentum dicitur ruptum, irritum, & non solenne. 747. B
 in Iure, id est coram iudice. 1193. C. §. quod ait.
 Iure meo saluo confetio. 1950. E. gl. salua. ipso Iure, multæ dictiones important. 1610. C. in margine.
 Iure natu. ad peccatū mouemur. 16. B. gl. coniuctio. §. i^o naturale. l. 1. de iu. & iure. relaxatur aliquid de Iure, partiū consensu. 235. E. glo. sententia. l. 1. de fer.
 Iura nullas pres discretas habēt. 1952. B
 Iura quæ obrinent in fisco, & in priuato. 773. A. glo. in publica.
 Iura varia ex tempore & loco statuuntur. 1450. A. glo. 3. l. 1. de exer. 2ct.
 Iusurandum speciem transactionis obtinet. 1272. B. l. Iusurandum.
 Iusurandum alterius alteri prodest. 1282. C. glo. nam &.
 Iusurandū soli nocet qui detulit. 869. C l. sed & si. §. si petenti. De Publicia.
 Iusurandi cōditio non debet ei displicere

qui detulit. 1296. A. B. ad prin. l. iusurandum. §. datur autem. de iureiur.
 Iusta mortuo facere 185. A. l. inius. in fi. Iustitiani, non Iustinianistæ, aut Iustini-ani dicendi sunt iuris candidati. 46. C. in tex.
 Iustinianus Iustini filius fuit non naturalis, sed adoptiuus. 53. B
 Iustitia & iuris prudentia, differunt. 90. D
 Iustitia positua. In his quæ sunt iuris positui, non redditur. ratio, sed est pro ratione volūtas. 309. E. ad glo. ratus. l. 1. de postu.
 Iustitiæ satellites dicuntur iuris studiosi. 50. A. §. discipuli in proœ.
 Iustus. id est verus. 88. E
 Iustus, id est non iniustus. 772. B
 Iustus filius. 99. A. l. Paulus. & l. sequen. & 100. D. in textu.
 Iustus metus qui. 591. C. l. metus.
 Iusta hereditas. 1685. A. §. de illo. & in margine.
 Iustæ nuptiæ. 92. C. l. imperator. & 97. A. litem & 106. B. §. præterea.
 Iussum quid. 1571. C. §. iussum.
 Iussum pro nomine accipimus, id est id operatur iussum quod nominis expressio. 899. B. §. si duos.
 Iussum iudicis excusat. 540. C. D
 Iussum maioris excusat. 2123. C. D. gl. destinata. in verbo, maioris iussum.
 Iussum prætoris excusat. 345. C. §. qui iussum. l. furti. de his qui no. infra.
 actio quod Iussum, an cum alia concurrat. 1571. E
 quæ nō profunt singula, multa Iuuat. 272 B. glo. penult. l. si plures. de pact.
 Iuuari beneficio nos oportet, non decipi. 1418. C. §. idem que. l. in cōmodo. com.
 Iuuenes facilius fugiunt q̄ senes. 1410. C. glo. 3. §. custodiam. l. si vt certo. com.
 Iuuenili leuitate deceptus, restituitur. in verbo, Minor restituitur.
 Iuuenili leuitate ductus, si decipiatur, restituitur: aliàs non. 563. B. C. l. quod si. §. Scæuola. de mi.

k

K ακήθεια i. vitiositas. 1962. C. in text. κἀτάπλοος est portus ad quem proconsules plerumque applicare solent. 135. C. D. §. ingressum.
 kalendæ martiæ. 2199. A
 kalendarium quid. 2081. C
 κηρύκη, id est caducea. 118. B. in textu & in margine.

L

Labi facultatibus. 513. B. l. quod si.
 Labra. 1037. C. §. cum in. & in glo. & 1824. B. l. funes.
 Lacus quid. 991. E
 Lacus est genus vasis. 1075. E
 Lacus ius non habet, sed flumen. 1752. A. l. Rutilia.
 Lanipedia, aliàs lanæ impendia. 2197. D. E. l. sed si.
 Lanionis taberna. 67. E. §. & cum.
 Lapidicina dicitur, vbi lapis cæditur, non vbi cædi potest. 1756. C. l. in lege.
 Lapilli, & gemmæ, differunt. 116. C
 Lapilli iactu possessio retinetur. 1029. C
 Lapis quadratus. 1030. C. in margine.
 Lapsus & circūscriptus differunt: quia lapsus dicitur facilitate sui, circūscriptus aduersarij dolo. 472. E. & seq.
 Lasciui milites. 1854. B. C. §. si vero.
 Lata culpa est dolo malo proxima. 250. C. glo. 2. l. vbi. de eden.
 Latinæ feriæ. 69. A. §. capta ster corandis Latrinis præpositus. 892. A
 Latrocinium, & furtum, differunt. 1699. E.

glo. surreptum.
 Latrones de die furantur. 147. B
 Latrunculator quis. 706. D
 Latrunculator de re pecuniaria non cognoscit, nisi absente iudice ciuili. 706. B. §. latrunculator.
 Latumia, quid. 3224. A
 Latumiæ sunt lapidicinæ & c. 593. B. in margine.
 Lauaturam super vestes tuas proiciēs, renetur. 1092. C. l. prætor.
 Laudando malitiam augeri non oportet. 1206. C. §. non enim. l. 1. de ser. cor.
 Laudandus falso quis non est. 513. B. C. l. quod si. de dol.
 Laudator mali auctor est. 1206. B. C. §. sed vtrum. l. 1. de se. cor.
 Laudes suas non grauatē audire qs debet. 138. A. B. l. si in aliquā. in prin. de offi. pro.
 Laurius re sua vti quis non debet contemplatione delatæ hereditatis. 784. D. §. si quis. l. sed & si. de peti. here.
 Lazarus suscitatus, an potuerit testamentum rumpere. 74. C. D
 Lectus. (Vitosam vesicā habere dicit, qui mingit in lecto. 1964. C. §. item de eo. negligentia omnia Ledit. 148. A. B. gl. fina. l. diuus. de offi. præsi.
 Legatarius repudiās onus adiectum legato, censetur repudiare legatum. 1242. C. D. l. proinde. in fi. l.
 Legatario tres actiones dantur. 695. C.
 Legatariis non nocet transactio inter scriptū hæredem, & venientem ab intestato. 313. B. l. imperatores.
 Legatariis quando prouidetur non adita hereditate. 111. A. in marg.
 Legatariis quàm creditoribus plus subuenitur. 311. A.
 Letatum annuum an sit vsusfructus. 895. A
 Legatum vbi solui debeat. 695. D.
 in Legato inspicitur tēp^o quo cedit. i here ditate tēp^o aditionis. 1365. D. gl. secuta.
 Legato homine in genere, cuius est electio. 1140. D
 Legatorum ius ab herede pēdet. 728. B. C
 Legatis rationibus, an videantur in eis cōtenta legari. 1129. A
 Legatus Cæsaris, & præses, idem. 150. B. l. legatus.
 Legatus Cæsaris, id est præses prouinciæ. 158. E
 Legatus municipij quis. 593. A
 Legatus proconsulis de omni crimi. cognoscit, & suspectū tutorem remouet. 137. A. B
 Legatos oportet proconsulē consulere, non principem. 157. B. §. legatos.
 Legio, & cohors, differunt. 340. A
 Legitima. 753. C
 Legitimatur filij ex concubina nati, si pater eam vocet vxorem. 78. A. in mar.
 ad Liberorū legitimationē quæ principē indicunt. 2120. B
 Leguli qui. 890. E
 Lena. 2115. C. §. lenas.
 Lenocinium facere, est quæstuaria mancipia habere. 342. §. ait prætor.
 Lenocinium facere, non est minus. peccatum quàm corpore quæstum facere. 2115. C. §. lenocinium. l. palam. de ri. nup.
 Lenocinium peius est, quàm adulterium. 343. A. glo. eum. l. athletas. de his qui no. infra.
 Leonina societas. 1691. C. D. in tex.
 Leuiorem viam eligere potest, qui plures habet. 1701. D. in princip. §. idem. l. cum duobus. pro so.
 Leuitate iuuenili ductus si decipiatur, restituitur.

Digesti veteris.

- tuitur. 563. B. C. l. quod si. §. Scæuola. de mi.
- Lex, id est consuetudo. 166. E. & 406. E. glo. lex.
- Lex quandoque, id est imperator, qui est lex animata. 78. E.
- Lex animata est princeps. 166. D. glo. fin. l. more. de iurif. om. iudi.
- Lex, id est pactum quandoque. 93. D. & 297. C. D. & 1008. D. l. is q. & 1043. B. §. nec video. & 1572. A. & 1893. AB. gl. lege. & 2063. E. glo. lege.
- Lex, id est rogatio populi. 65. D.
- Lex corrigitur duobus modis. 82. D.
- Lex deficit deficiente ratione. 491. D. l. si cum. §. post annum. in glo. pe. quod me. cau.
- Lex si deficit, suppletur. 2105. E. glo. i. l. o. ratio. de sponsa.
- Lex ubi deficit, alij supplet. 1894. D. glo. pe. l. quia. de præscrip. ver.
- Lex de frequenter accidentibus fit. 74. C. l. nam ad ea. de legi.
- Lex est inuentum deorum. 73. B. l. 2. de legi. quod Lex negat, natura non audet. 940. C. §. nec enim. l. 2. de usufru. ea. re. quæ usu confu.
- Lex extenditur ad casum non expressum, habentem similem rationem. 2091. C. l. quaesitum. in sum. de testi.
- Lex non habet effectum nisi ex persona condentis. 166. D. in margi. glo. si. l. more. de iurif. om. iudi.
- Lex posterior derogat priori. 1055. A. l. 1. ad. l. Aquil.
- Lex præcedens determinatur per sequentem. 79. B. l. non est. de legi.
- Lex quod in præteritum indulget, in futurum vetat. 78. B. l. cum lex. de legi.
- Lex si considerat quod potest euenire, non debemus requirere quod actualiter euenit. 1096. A. B. §. prætor. in sum. l. si vero. de his qui deie.
- Lex si non distinguit, nec nos distinguemus. 871. C. l. de pretio. de Pub.
- Lex scripta quâuis dura, est seruanda. 344. A. B. de his qui no. infra.
- contra id quod Lex iubet, aut prohibet, pacisci non licet: sed contra legis beneficium licet. 293. C. vt quod non agatur de animali, licet sit morbosum.
- Lex tota generalis est, si in initium sit generale. 2102. D. gl. pe. l. regula. de iu. & fac. ig.
- Lex quandoque fingit impossibile. 97. B.
- Lex quandoque consulit. 1954. A.
- Lex si continet priuatam utilitatem, contra eam pacisci potest. 293. B. l. pacisci.
- Lex tollitur desuetudine. 82. B. in textu.
- Legis actio. 101. C. l. magistratum.
- Legis actio, id est legitimus actus. 152. C.
- Legis actiones. 64. C. §. deinde.
- Legis actiones erant, quæ formam agendi continebant. 66. A. in textu.
- Legis Aquiliæ tria capita. 1055. C.
- Legis auxilium frustra implorat, qui in legem committit. 2118. D. §. si ign. l. filio. de ri. nup.
- in fraudem Legis facit, qui saluis eius verbis sententiam circumuenit. 80. B. l. contra. de legi.
- Legis Liciniæ effectus. 623. D.
- Legis mens potius, quàm verba seruanda est. 1226. A. glo. l. §. & generaliter. l. at si. de religio.
- Legis potestas ambulatoria. 2174. E. l. erit de fundo do.
- Legis ratione cessante, cessat lex. 293. C. D. l. quod dictum. de pac. & 491. D.
- Legis verba offendere licet. 191. D. gl. si. l. quamuis. de in ius vo.
- Legis virtus multiplex. 74. D.
- Legi omnes obedire debent. 73. B. l. 2. de legi.
- Legi quod deest, supplet prætor. 1894. B. l. quia. de præscrip. ver.
- Legem facit quilibet magistratus. 176. A. B. l. 1. quod quisque iur.
- Legem interpretatur consuetudo, iudex, magister, princeps. 83. E. gloss. l. l. si de. de legi.
- Legem quam quisque tulit, pati debet. 175. C. l. 1. quod quisque iur. cum glo. contra Legem facere est facere, quod lex prohibet. 80. B. l. contra. de legi.
- Legem suæ rei dicere quisque potest. 2166. E. l. ob res. de pac. do.
- Lege agere. i. iudicio ordinario. 131. A.
- Lege dicta, id est pacto conuenio. 1882. C. glo. lege.
- Lege prohibente quod fit, non valet. 2122. D. l. præfectus. de rit. nup.
- Leges benignius sunt interpretandæ. 77. C. l. benignius. de legi.
- Leges docent malitiam, & dissimulare. in verbo Malitia.
- Leges duodecim tabularum. 64. B. in textu.
- Leges inuocare non debet, qui in leges committit. 574. B. §. sed vt. l. auxilium. de mi.
- Leges ius diuinum imitantur. 223. C. gloss. l. §. si non. l. 2. si quis cautio.
- Leges non debent esse ludibrio. 112. A. gl. si. l. adoptare. de adop.
- Leges non docet qui in illis committit. 50. D. in proæ. §. hæc autem tria. in fi.
- Leges scire, non est verba earum tenere, & c. 77. B. l. scire. de legi.
- Leges vicissimæ partis quæ. 71. A.
- Legibus ommissum quod est, non omittatur religione iudicantium. 191. A. gloss. iurisdictionem. per iura ibi citata.
- non possunt omnes articuli Legibus comprehendendi. 76. A. l. non possunt. de legi.
- Libellus, id est requestra, sic sumitur. 1859. C. §. cum quidam.
- Libellus quid. 1947. D. in margine.
- Libellus admittitur in quo quis agit partim suo, partim procuratorio nomine. 1126. C. D. in margine.
- Libellus est frustratorius, quando actio est ineptè concepta, & sententia absolutoria debet inde sequi. 451. B. in margine.
- Libellus qualiter formatur super obsequiis & reuerentia exhibenda. 1280. C. in mar.
- Libellus male conceptus debet à iudice reiici & lacerari. 1215. D. in marg. gloss. 4. l. 1. si men. fal. mo. dixit.
- Libellus non debet esse confusus. 714. B.
- Libelli obscuri interpretatio non transit ad heredem. 825. E. in margine.
- Libellus quo petitur dos restitui, debet concludere ad totam dotem, licet maritus condemnetur in quantum facere potest. 1394. D. in margine.
- Libellus vim citationis non habet. 192. A. l. libertus. 2. de in ius vo.
- per Libellum causa expediri non potest, vbi decretum est necessarium. 139. A. l. nec quicquam. §. 1. de offi. procon.
- quæstio iurisdictionis expeditur secundum Libelli formam, non secundum id quod debetur. 175. A. §. quotiens. l. cum quædam. de iurif. om. iudi.
- Libello debet esse conformis sententia. 1171. C. l. vt fundus. com. diui.
- Libellum do, vt soluas vni tertio, quando mea interest. 1132. B. §. Celsus.
- res quomodo debet designari in Libello. 241. B. C. per totam glo.
- olim non proponebatur actio in Libello. 242. D. E.
- Libello vno plures actiones cumulari possunt. 1137. C. l. heredes. §. 1. fa. ercisc.
- Libello in vno actiones duæ poni possunt. 1810. B. in margine.
- petens speciem argenteam, debet in Libello inferere speciem, & pondus. 1611. C. §. si quis ar.
- Libellos agere. 1947. C. D. l. rescriptum.
- Liberalis ex necessitate fit nemo. 2151. C. glo. 2. l. si vsusfructus. de iur. do.
- Liberalis fit nemo in necessitatibus. 2118. E. l. proxime. de ri. nup.
- Liberalitas captiosa damnatur. 315. A. l. cum Aquiliana. de transac.
- Liberalitatis suæ poenâ pati nemo debet. 1995. A. l. ad res. de ædilitio edicto.
- Liberalitate sua conuentus, in id quod facere potest cõdemnatur. 2136. D. §. hoc enim. l. si extraneus. de iur. do.
- Liberat me alius, pro me soluendo. 1455. C. l. 1. in fi. de exer. ac.
- Liberare alium in poenis non dicitur vnus soluens. 169. A. l. adeo. de iurif. om. iudi.
- Liberare possulum inuitum, & ignorantem. 459. B. C. l. soluendo. de nego. gest.
- Liberare prouiores sumus, quàm cõdemnare. 285. A. gl. 3. §. pactus. l. si vnus. de pac.
- Liberare quem ab obligatione, est species acquirendi. 308. A. gloss. 3. l. si debitor. de pac.
- Liberatur dando alium fideiussorem, qui tenetur certum dare, si non potest. 485. D. in margine.
- Liberatur quis inuitus. 459. C. D. l. soluendo. cum glo. 2. de nego. gest.
- Liberatur quis plus faciẽdo quàm debet, etiam me inuito. 217. E. gloss. si. l. pe. si ex noxa. cau.
- ex pacto de Liberando, impleta conditione non cõpetit actio, sed exceptio. 299. C. l. intra.
- pactum de Liberando in futurum, producit exceptionem de præsentis. Ibidem. in mar. l. intra. de pac.
- Liberatio contingit depositione vt solutione. 1675. D.
- Liberatio semel competens perpetua est. 311. E. glo. si. l. si. de pac.
- Liberatio generalis restringitur ad ea de quibus est actum. 302. C. §. Lucius. l. emptor. de pac.
- Liberato principali, liberatur fideiussor. Ibidem.
- Liber factus, an teneatur de dolo facto in seruitute. 508. A.
- Liber homo actionem nobis quærere potest. 1468. A. glo. non potest.
- Liber seruus vt fiat, quatuor requiruntur. 88. B.
- Liberi qui. 189. C. & sequi. §. liberos.
- Liberi apud parentes spem obsequio parare debent. 106. B. C. §. præterea. l. nec ei. de adoptionibus.
- Liberorum appellatione continentur omnes descendentes per lineam masculinam. 123. B. in textu.
- Liberorum loco non sunt partus monstrofi. 90. C. l. non sunt.
- Liberorum numerus, cum aliis, inducit principem ad eos legitimados. 2120. B. l. qui in prouincia.
- Liberorum procreatio cessat anno. 60. 105. A.
- Liberorum nostrorum animus non corrumpi, nostra interest. 1209. D. l. vt tantum. de ser. cor.
- speciale est, vt per Liberam personam acquiratur actio. 365. D.
- Liberam administrationem habens, donare non potest. 1927. A. B.
- Libert

Index materiaram

- Liber homo non æstimatur. 1093. D. §. sed cum. l. 1. de his qui deie. &. 1989. E. gloss. pe. l. si hominē. de ædil. edic. &. 1064. C
- Liberū corpus æstimationem nō recipit. 1054. C. l. ex hac. si qua. pau. fe. di. &. 1064. C. &. 1098. E. l. si. in fin. de his qui de. &. 1461. B. §. iacturæ. l. 2. de. l. Rho.
- Liberum hominem corrupēs, magis delinquit quàm seruum. 1207. C. D. l. doli. de ser. cor.
- Liberū à seruo dignosci haud facile. 1726. A. l. quia. de contrahen. emp.
- Libertas quid. 87. B. l. libertas.
- Libertas dicitur seruitus. 285. B. gloss. 3. §. pactus. l. si vnus. de pac.
- Libertas libero homini relinqui potest. 1735. E. glo. si. §. omnium. l. si in emptio- ne. de contrahen. emp.
- Libertas sine apto titulo prescribitur. 1993. A
- Libertatis fauor magnus. 649. D. §. Iulia- nus. l. non disting. de arbi.
- Libertatis species, est fugere. 1966. E. §. idē ait. l. quis lit. de ædilitio edicto.
- Libertati & testamento fauetur magis, quàm reo. vide in verbo, Reus.
- Libertati prætor semper fauet. 617. §. sed &. l. quia. de alie. iudi. mu. cau. fac.
- contra Libertatem non datur restitutio. 508. A
- sententia semel pro Libertate data, retra- ctari non debet. 524. B. in princip. tex.
- Libertus alieno nomine potest in ius vo- care patronum sine venia. 192. B. l. quæ- situm.
- Libertus natura patrono operas debet. 1341. A. B. §. natura. l. si non sortem. de condic. inde.
- Liberti in bonis non sunt. 1142. C
- Libertini qui. 88. D. l. libertini.
- Libertina. 1469. D
- Libri magici sunt improbatæ lectionis. 1127. B. in. l. 4. fa. ercis.
- semestres Libri. 71. A
- Libra auri constat. 72. aureis. 194. D
- Librarij libros corruptos & male impres- sos vendentes tenentur redhibitoria. 1958. D. E. in margine.
- commendare se Licet. 135. B. & seq. §. ante- quam. l. obseruare. de offi. procon.
- non quid Licet in matrimoniis conside- randum, sed quid sit honestum. 2114. E. l. semper. de ri. nup.
- Licet omnia, nisi contra agatur. 1423. D. glo. 2. l. 4. de pigne. ac.
- Licet quædā gratis, quæ aliās non. 346. A
- Licentati in iure ciuili olim λέγται dice- bantur. 49. E. in mar. & textu.
- Licinæ legis effectus. 623. E
- Licium facit iudicis iussus, quod aliās ef- fet illicitum. 346. C. glo. 1. §. qui iussu. l. furti. de his qui no. in fa.
- Liciti prætextu non debet illicitum com- mitti. 144. A. B. glo. 2. §. illicita. l. illicitas. de offi. præsi.
- Ligare qui potest, & soluere. 2103. D. l. si puellæ. de sponfa.
- Lignum. 885. E. gl. materia.
- Ligni vsus habēs potest in oppidum de- ferre. 953. B
- Limen. 144. A. in mar.
- Limenarchæ. 1212. E
- Limitata dispositio limitatū producit ef- fectum. 1798. C. l. 2. de ser. expor.
- Lyntrarij. 662. E
- Liquere de causa. 631. A. §. si.
- Liquidum stagnum corruatur ex turbi- do fonte. 46. B. in proæm.
- Lis. i. instantia totius causæ. 710. D. glo. lis.
- Lis, & causa, differunt. 2085. A
- Lis improba. i. mala causa. 726. E. & seq. §. sed ei.
- Lis perire alicui dicitur, cū amittit proces- sum. 467. B. §. sed &.
- Lis perire dicitur, cū instantia perit: quod fit, quādo nō finitur trienio in criminali vel biennio in causa ciuili: quia causæ non debent extendi vltra trienniū Co- di. de iudi. l. properandum. sic capitur 467. A. B. §. sed &. &. 521. B. §. dolo.
- Litis æstimatio vera, quando præstatur à iudice. 681. A. §. dolo.
- Litis æstimatio, id est rei per litem petitæ. 1409. A. §. si quis.
- Litis æstimatio similis est emptioni. Ibid.
- Litis cōtestationis tempus inspicitur. 499. C. l. quantum.
- Litis euentus dubius. 1547. A. l. quod de- betur. de pecu.
- Litis impendia bona fide facta ab actore, vel rei proc. ei restitui æquitas suadet. 391. B. §. litis. l. qui proprio. de procur.
- Litis instrumenta. 693. B. C. in tex.
- Litem de quota Litis non valet. 307. A. l. sumptus. de pac.
- Liti se offerre. vide in verbo, Offerre.
- Litem amittit qui triginta annis tacens li- tem non intentat. 1078. B. C. in text.
- Litem in iudicium deducere, est litem cō- testari. 448. B. C
- Litē propriā inferre. 698. A. §. cum postea.
- Litem restituere. in verbo, Restituere litē.
- Litem suam facere iudex quando dicatur. 681. A. §. iudex.
- Litem contestatur procurator. 360. D
- Lite contestata an liceat pœnitere. 326. E
- Lite contestata an sit quis in mora. 2054. B. C. glo. prouocauit. l. si quis. de vsur.
- Lite contestata aliquid quandoque venit in iudicium. 748. D. glo. cœpit.
- Lite cōtestata nec procurator nec curator ad lites reuocari potest. 368. A. B. in mar.
- Lite contestata quæ cōtingunt, iudicis ar- bitriū desiderant. 1979. A. B. §. vt enim.
- Lite non contestata potest quis cedere li- ti, aliās non. 1102. B. l. si seruus.
- Lite non contestata iudicium non dicitur cœptum. 167. C. D. prin. l. & quia. de iu- rif. om. iudi.
- Lite non contestata mendacium reuocari potest. 1112. C. §. neque in sum. l. electio. de noxa.
- Lite non contesta. pœnitere licet. 841. E. glo. fin. l. is qui. de rei vin.
- Lites execrantis verecunda cogitatio, non est vituperanda. 620. A. §. non tamen. l. item si. de alie. iudi. mutan. cau. fa.
- Lites minuendæ sunt. 1256. A. l. quidam. si cer. pe.
- Lites sine suspitione procedere debent. 174. A. gl. 3. l. prætor. de iurif. om. iudi.
- Litium non differendarum causa, sed tol- lendarum, ad iudices itur. 655. C. l. quæ. uis. de arbi.
- Litiū finiedarum remediū triplex. 1272. A
- Literæ approbandæ sunt prius quam eis fides adhibeatur. 398. C. D. glo. penul. l. si procuratorem. de pro. vide in verbo, Approbandæ.
- Literis statur. 398. C
- Literas scire non tenetur aduocatus. in verbo. Aduocatus.
- Literati nobilibus æquiparantur. 1685. E. glo. 2. l. societas. pro socio.
- Litigare cum domino, vel eius 'subiectis, graue est. 149. B. glo. restituantur. l. se- natufcon. de offi. præsi.
- Litigare per se quādoque pars potest sine aduocato. 241. E. gl. 3. in fin. l. i. de eden. hunc non improbat prætor, qui maluit
- re carere, quàm propter eam sæpius Li- tigare. 620. A. l. item si. §. nō tamen. de alie. iudi. mutan. cau.
- Litigadi iniustā causam habere incipiens, ex eo tēpore est i dolo. 1618. B. l. si quis.
- pacto de Litigando corā non suo iudice, stare quis non cogitur. 174. A. l. si cōue- nerit. de iurif. om. iudi.
- Litiganti sumptus prærogare honestum est. 307. B. l. sumptus. de pac.
- Litigantium error consensum non habet. 673. B. §. error. l. consensisse. de iudi.
- Ligula. 1964. A. glo. si vna.
- Locare, id est conducere. 1857. D. E. glo. ex locato. &. 1867. C. l. qui insulam.
- Locare operas suas in perpetuum nemo potest. 881. D. gl. pen. l. 3. de vsufr.
- Locare opus faciendum dicitur ille, qui curat opus ab alio faciendum. 1876. B. C. §. locauit.
- Locare potest habēs simplicem possessio- nem. 950. B. in mar.
- quædā nō Locatur, sed in his opera bene- ficij loco præberetur. 1215. B. C. §. ideo.
- Locatio non est, nisi merces in pecuniæ quantitate consistat. 1890. D. gl. si res. l. naturalis. de præscri. verb.
- Locatio quandoque naturam suā mutat. 1892. B. glo. præstes.
- Locatio sine mercede esse non potest. 1606. A. B. gl. non dabatur.
- Locationis genus triplex. 1855. D
- Locator. i. cōductor. 1879. E. gl. locatoris.
- Locator bona in domum locatā inuecta tacitè sibi pignorata habet. 237. A. l. itē.
- Locator dicitur, qui facit fieri ædificium: conductor vero est redemptor, id est structor ædificij. 1881. D. E. §. lege dicta.
- Locator fundi dominus est, cōductor ve- ro colonus. 1853. D. & seq. §. si vis.
- Locatori nocet obscura pactio. 297. A. l. veteribus. de pact.
- Locuples habetur fideiussor in cōiunctis personis. 197. B. C. l. quoniam.
- Locuples fieri nemo debet alterius dam- no. 321. D. E. §. si eidem. versi. sane. l. cum hi. de transac. &. 1330. C. D. l. nam hoc. de condic. inde.
- Locupletior non dicitur qui tantundem de suo erogauit, quantū accepit. 2185. E. l. quod autē. §. si maritus. in sum. de do. inter vi. & vxo. &. 1555. C. l. qui nummis. in sum. de in rem ver.
- Locupletior fit, quæ ere alieno liberat. 2212. B. §. facta. l. si cū. de do. inter vir. & vxo.
- Locupletior non fit, qui libertate data nummos accipit. 1555. C. in tex. l. qui nū- mis. de in rem ver.
- Locupletari nemo debet cum aliena ia- ctura. 1476. E. l. si quis. de insti. &. 1330. C. D. in margi.
- Locus, id est officium. 342. E. in fi.
- Locus opportunus quis. 2057. D
- Locus purus quis. 1218. D. §. purus autem.
- Loci utilitas debitori nō tollenda. 1384. B. C. in mar. l. 2. de eo quod cer. lo.
- certo Loco dare promittens, nec ibi re- pertus, vbique conveniri potest. 1383. B. l. i. de eo quod cer. lo.
- Loco eodem. i. effectū. 2097. B. gl. eodem.
- Loca diuersa, preta diuersa constituunt. 1388. B. gl. i. l. ideo. de eo quod cer. lo.
- Longæuum tempus, id est centum anno- rum. 82. A
- Longinus. 72. B
- Longū tēpus dicitur arbitrio iudicis. 232. E. gl. pen. l. si eum. si quis cautio.
- Longum tempus dicitur decennium. 82. A. gl. inueterata. l. de quibus. de legib. & 2044. D

Digesti veteris.

Loquens in distincte, reprehenditur. 1467. C. gl. fin. l. si. de lege Rhodia.
Loquentis personam continet sermo generalis. 1922. A. gl. fina. l. Paulus. de pign.
Loquentis persona in generali sermone continetur. 1844. B. glo. i. fin. l. creditor. de actio. empt.
Lorum. 1075. C. gl. loro.
Lubrico etatis lapsus solum restituitur. 551 A. l. verum. de mino.
Lucius Crassus. 70. B. C.
Lucrari ex damno alieno quis non debet. 525. B. C. l. itaque. §. i. de do. ma.
Lucrari non debet praedo. 797. A. §. si praedo. l. si a domino. de pet. here.
Lucrari non debet quis ex dolo suo, vel quasi. 219. E. gl. i. l. 2. de eo p. que fa. erit.
Lucrari non debet quis ex dolo suo. 517. A. l. ne ex. de dol.
Lucrari non debet quis alieno dolo. 219. B. l. si actoris. ibi, ne ex dolo. & l. se. §. i. in fi. de eo per quem fac. erit, & c.
Lucrari quis ex damno alterius non debet. 2133. B. C. §. quae sententia. l. quotiens. de iur. do. & 1948. A. B. l. rescriptum de distrac. pigno. & 1476. D. §. nam. l. si quis. de instit. & 798. A. l. plane. de pe. her. melius quem non Lucrari, quam alium damno affici. 1223. D. §. quod si. l. at si. de religio.
Lucrum, & quaestus, differunt. 1686. A. B. glo. lucrum. l. sed & pro socio.
Lucrum ex culpa sentiens, eam non potest imputare. 2157. C. glo. ex quo. l. cum in fundo. de iur. do.
Lucrum amplectitur quis quandoque, non damnus. 1689. D. E. gloss. fin. l. de illo. pro socio.
Lucrum cum damno compensatur. 1837. D. E. l. si duorum. de acti. emp.
Lucrum de alieno non sentire bonae fidei conuenit. 1638. A. B. §. si procurator. l. idemque. manda.
Lucrum aestimatur damno deducto. 1556. D. E. gl. 2. l. quod si. de in re ver. & 1692. B. §. Seruius. l. Mucius. pro socio.
Lucrum & damnum in vna re contingere possunt. 431. D. glo. lucrum. l. si negotia. de nego. gest.
Lucrum facere quis non debet ex honesta interpretatione non honesti quaestus. 805. A. B. l. si possessor. de peti. here.
Lucrum eius esse debet, cuius est periculum. 1821. C. glo. 2. §. si quid. l. Julia. de acti. empti.
Lucrum ibi est, ubi onus. 1416. E.
Lucrum industria veniens non compensatur cum damno veniente ex culpa. 1689. C. l. de illo. in sum. pro socio.
Lucrum qui sentit, & damnum. 1774. E. §. sicuti. l. 2. de here. vel ac. vendi.
Lucrum si alter, & damnus alter tantum sentiat: societas leonina est: quae non valet. 1691. D. l. si non §. i. pro socio.
Lucrum sine onere esse non debet. 1620. C. l. si sine. depo. & 1833. C. D. §. actiones. l. si ea. de acti. empti.
Lucrum socij vt commune est, ita & damnum. 1699. B. l. cum duobus. §. damna pro socio.
Lucri ratio an in act. arbitrariis habenda. 1388. A.
aequum est, vt cuius quis participauit Lucrum, participet & damnum. 1704. B. l. si igitur. pro so.
ad Lucrum non debet quis restitui cum alterius damno: sine damno potest. 598. C. l. sciendum. ex quibus cau. ma.
Lucri causa affirmas idoneum qui non est, de dolo tenetur. 513. B. l. quod si. de do. ma.

Lucri non fit praestatio, sed damni, cum re amissa fit contributio. 1461. D. §. portio. l. 2. ad. l. Rhod.
Lucro studere in societate necesse est. 431. E. glo. lucrum. l. si negotia. de nego. gest.
Lucro suo studens animo praedandi cum aliena negotia gerit, non releuatur impensis. 419. B. §. qui enim. l. si pupilli. de nego. gest.
non ex lucro pendet honestus amor. 2178 E. l. haec ratio. gloss. animis. in verbo, amor honestus.
certas de Lucro, non auditur. 1584. B. in tex. l. si mulieri. ad Velle. & in gl. de lucro.
Lucra quandoque non attenduntur, sed dana. 1826. E. gl. i. §. 3. l. si sterilis. de act. empti.
Lucra turpia ab haeredibus debent extorqueri. 469. B. C. l. in haerem. de calum.
Lucrosa nemini debet esse sua malitia. 603 B. l. i. de dol. ma.
intra tempus Lucrus potest desponsari mulier, non duci. 2121. D. glo. plerumque.
Ludere in pecuniam. 1214. C. l. solent.
Ludus noxius in culpa est. 1061. A. l. nam lusus. ad. l. Aquil.
Ludo abstinere debent scholares, saltem noxio. 51. B. C. §. illud vero. in proce.
perdens in ludo, potest repetere vsque ad quinquaginta annos, vel vi auferre, ex sententia. Ioan. And. 1215. A. in glo.
Ludos assidue spectantes, vitiosi sunt. 1995. D. l. animi. de aedili. edic.
Ludos quis appellet eos, ex quibus crimina oriuntur? 51. C. §. illud vero. in proce.
Luar in corpore, non habes in ere. 168. A. B. l. si quis. §. in seruos. de iurisd. om. iu. & 194. B. C. l. si sine. de in ius voc.
Luere pignus, est sortem principalem soluere. 1438. D. glo. vix.
Lugeri non debent hostes perduellionis damnati, suspensiofi, qui sibi manus intulerint. 349. A. B. §. non solent.
Lugeri non debent, qui ad patriam, parentes, & liberos occidendos venerunt. 1229. B. l. minime. de religio.
Lugubria eodem die sumere & deponere potest vxor, puta vlti. die luctus, si ignorauit maritum mortuum. 348. A. §. sed cum.
Lugubria sumere, id est accipere vestes lugubres. 348. A. §. sed cum.
Lumen, & prospectus, differunt. 983. A. B. l. inter. & l. lumen.
Lumine ne, an limine sit legendum. 144. A. l. illicitas §. ne tenuis. de offi. praes.
Luminibus obstruere. 902. A. l. si is. & i. mar. Lupanar. in honestorum virorum praediis lupanaria exercentur. 789. C. §. sed & l. ancillarum. de peti. here.
Luscitio. 196. A. glo. luscitionem.
Luxuria, cuiusq. rei abusus dicitur. 1961. A. glo. per luxuriam. l. i. de aedil. edict.
Luxuriosus non agit de dolo contra probatam vitam hominem. 516. C. l. non debet. de dol. fideiubens pro adolescente Luxurioso, quasi perdituro pecuniam credit. 1644. B. §. si adulescens.
Αὐταί, id est solutores, quia legum aenigmata per se soluere possunt. 49. D. E. sic dicebatur qui quatuor annis iuri cui. operam dederant: vt ibidem in text. baccalauros forte eos hodie dicere potes.

M

Macedoniani senatusconsulti auctor fuit Vespasianus imperator. 1493. C. D. in margine.
Maceria quid. 1022. E.
Machinatio. in verbo, Calliditas.
Magici libri lectionis sunt improbatæ 1127. B. l. 4. fa. ercisc.
Magis, gidis, quid. 1348. E.

Magis quandoque comparatiue, quandoque electiue ponitur. 169. A.
Magister nauis. 662. D. glo. vel. & 1450. C. §. magistrum.
Magister quandoque interpretatur leges. §. 3. E.
Magistri honor est, bonos habere schol. 52. B. gl. maximus. §. illud vero. in proce.
Magistro donare potest habens liberam administrationem. 291. C. glo. non habere. l. contra. in fi. de pac.
Magistrum excusare debet discipulus. 636. A. §. Cassius. l. qualem. de arbi.
Magistri equitum. 66. E.
Magister equitum qualiter differt a tribuno celerum, praefecto praetorio, & conestabili. in verbo, tribunus celerum. 66. E.
Magistri dicuntur doctores. 45. B.
Magistri societatum pactum prodest, & nocet. 274. C. l. item.
Magistris debet esse aliquid amplius discipulorum peritia. 45. E. §. his igitur. i. proce.
Magistris pro dignitate natalium merces praestanda. 2148. E. gl. i. l. quero. de iure do.
Magistra voce non per se descendit. 44. B. §. & antea. in proce.
Magistratus, & potestas, differunt. 177. D.
Magistratus iure quod cooperit. 153. D. & seq.
Magistratus minores modicam castigationem habent. 171. C. l. magistratibus.
Magistratus primi Romanorum. 66. C. §. quod ad.
Magistratus vesperi in publicum non ibat. 68. C. D. in tex. §. deinde. l. 2. de ori. iur.
Magistratu se abdicare quis non potest. 67. B. glo. 2. §. & cum. l. 2. de ori. iur.
Magistratum ordines quatuor sunt. 153. D.
Maior dignitas minori praefertur. 2084. C. l. si de. de fide instru.
Maior iudex cogit minorem, non maiorem, vel parem. 626. A. §. tractemus.
Maior iudex minoribus de iure consulentibus respondet. 714. B. §. iudicibus.
Maior iudex potest se submittere minori, vel aequali. 172. B. l. est receptum. de iur. om. iudi.
Maior pars quae dicat esse. 271. A. l. maiorem.
Maior pars quae facit, omnes facere dicuntur.
Maior pars personarum, quando praevalet dignitati vide in verbo, Numerus personarum.
Maior pars praevincit minori favore liberationis, in his quae sunt communia pluribus vt singulis. 270. A. §. Marcellus. l. iuris gent.
Maior quaestio minorem causam ad se trahit. 704. B. l. per minorem de iudi.
Maior trahit ad se minorem. 822. C. glo. 3. l. 2. de rei vin.
Maioris iussus excusat. 2123. C. glo. 2. l. non est. de ri. nup.
Maioris partis iudicio non semper statuitur. 1001. D. glo. si. versic. ite aliud. l. per fundum. de ser. rust. praed.
Maiori parti quam stat. 643. C. D. & 644. A. §. si plures.
Maiori summæ minor inest. 1659. E. gl. fi. l. rogatus. manda.
Maiore quae nituntur auctoritate, validiora sunt. 248. A.
Maiores seu superiores dicuntur a tritavo in infinitum. 185. B.
Maioribus interdictis, & minora videtur interdicta, sed non e contra. 1799. B. C. in fi. l. cui pacto. de ser. expor.
μαλλον, id est magis, aduerbium, plerumque subauditur: vt cum dicimus, Bonum est confis. in do. quam confis. in prin. 1237. A. B. in margine.
Mali laudando augentur. 1206. C. §. non enim.

Index materiaram

- enim. l. i. de ser. cor.
- Mali quàm boni conditio melior esse nõ debet. 1104. B. l. non solum. de noxa. ac. Malorum opera vtentes quidã nõ tenentur. 135. B. gl. 4. l. 4. de offi. procon. Malos homines pducit natio mala. 1980. B. §. qui mancipia. l. quod si. de ædil. edi. Malis hominib. peccandi materia non est danda. 1493. D. in prin. l. i. de sena. Mace. Malis hominib. prouicia purgãda. 1324. D. Malis hominib. vndecumq; sint, prouinciam purgare debet iudex. 147. A. l. cõgruit. & l. 3. de offi. præsi.
- Malus seruus. 1972. B. §. malus. Malum medicum dans testatori, heres repellitur. 1979. A. gl. adhibuerit. Mala fid. superueniens non nocet vsuca. 834. A. glo. pe. l. iul. de rei vin. Malam fidem nõ inducit error iuris. 782. C. §. scire. de peti. hered. Malum facit, qui abstinere à bono. 2111. A. de ri. nup. Malum scienter eligēs, cõprobat. 1765. B. gl. 4. l. si venditor. de in diem addic. nõ sufficit abstinere à Malo, nisi fiat quod bonum est. 60. D. gl. cuique. l. iusticia. de iusti. & iure. Mali auctor est laudator. 1206. B. C. §. sed vtrum. l. i. de ser. cor. Mala bonis mixta nocendi naturã depõnunt. 1737. C. l. quod sæpe. §. 2. de cõtra. empr. Mala cuiquam dolo haud sunt nuntiãda. in verbo, Triste. Male facere vitium est. 442. B. C. l. siue. §. sed ita. in mar. de neg. gest. Malefactor non potest extrahi de hospitali sicut nec de ecclesia. 1966. E. & seq. glo. in asylum. Bal. Maleficium perpetrare videtur qui non impedit, si ad eum prohibere spectet. 1098. C. in mar. l. 2. de noxa. Maleficium se non denũtiaturum si iurat quis, non valet iuramentum. 287. D. in addi. gl. 2. §. illud. l. si vnus. de pac. Maleficio quis obligatur fisco, quo casu fiscus non præfertur aliis. 272. C. & seq. gl. 6. l. rescriptum. de pact. Maleficia nõ debēt esse impunita. 682. B. §. si filius fa. l. si longius. de iudi. & 1088. E. l. ita vulneratus. §. quod si quis. ad legem Aquil. Maleficia noxam sequuntur. 1775. A. Maleficiorum iudex potest ciuilitate cognoscere. 1121. A. Maleficia puniri publicè interest. 383. D. glo. 2. §. i. l. licet. de procur. & 1088. E. in margine. non præsumitur calumnia illius, qui deputatus est ad maleficia denuncianda. 343. D. glo. ex vtraq; §. item præuari. l. 4. de his qui no. infra. in marg. actiones descendentes ex Maleficiis pacto tolluntur. 276. A. B. §. quædam. l. si tibi. de pact. Male meritis publice etiam egestate laborare debet, vt exemplo aliis sit ad deterrenda maleficia. 1625. D. §. nam male. l. bona fides. depo. Maligne quis faciens punitur, 658. C. l. de rebus. de arbi. Malitia laudando augeri non debet. 1206. C. §. non enim. l. i. de ser. cor. Malitiã sua nemini debet esse lucrosa. 503. B. l. i. de do. ma. Malitiã docent leges: quia docēt dissimulare: puta, vt aliud gerat quis in corde clausum, & aliud in ore promptum. 150. B. gl. antepe. l. obseruandũ. de offi. præsi. Malitiis hominum nõ est indulgendum. 848. C. D. l. in fundo. §. si. ibi, neque malitiis. de rei vin. Malitiis hominum an indulgeatur. 2158. B. glo. ciuile. l. cum in fundo. de iur. do. Malitiis via non est aperienda. 321. B. gl. 1. §. si cum. l. 8. de transac. Manceps. 1876. E. l. qui fideius. & in marg. Mancipia quæ, & vnde. 87. C. §. serui. Mancipia rudia, simpliciora, & ad ministerium habiliora. 1983. C. §. præsumptũ. l. præcipiunt. de ædil. edic. Mancus & scæua, non succedit in feudo, quia non potest seruire domino. 81. D. Mancus. 1963. E. §. item sciendum. Mando, & præcipio, verba hæc à principe prolata, & ad iudicem directa, differunt: quia hoc necessitatem importat, illud non. 145. E. & seq. Mandare, est iubere. 1572. A. §. sed ego. Mandare iurisdictionem, vel non mandare, sicut est in arbitrio proconsulis ita adimere mandatam ei non licet incõsulato principe. 137. A. in tex. Mandare iurisdictionem, & delegare, differunt. 155. C. Mandare non videtur, qui monet. 153. E. & 354. A. glo. pen. & si. l. ob hæc. de his qui not. infra. Mandans tenetur ex delicto, licet mandatiarius non. 168. E. l. si quis. in gl. fina. de iur. om. iud. Mandantis morte extinguitur mādatum. 117. A. l. & quia. de iur. om. iud. Mandatarius de omnibus præterquam de casu tenetur. 1629. B. glo. 2. l. 2. manda. Mandatoris opera non fungitur, qui exhortatur. 354. A. in tex. l. ob hæc. de his qui no. infra. & C. in glo. Mandatum quid. 1628. C. Mandatum, id est delegatio. 136. E. Mandatum habens vt se obliget, videtur habere mandatam vt soluat: quia obligatio ordinatur ad solutionem. 1356. C. in mar. l. indebitam. de condi. inde. Mandatũ morte mandantis expirat. 1677. A. l. si præcedente. mandati. Mandatum soluitur morte. 1652. C. l. inter. mandati. Mandatũ nisi gratuitum, nullũ est. 1628. C. §. mandatam. l. i. mandati. Mandatum non semper finitur morte. 1645. E. l. idem est. manda. rei turpis nullum est Mandatum. 1631. D. §. si passus. l. si remu. mand. & 1650. A. B. §. qui ædem. l. si mandauero. mandati. Mandatum speciale quandoque requiritur. 565. C. Mandatum suscipere vt liberum est, ita susceptum consummari oportet. 1651. D. §. si. l. si mandauero. mandati. Mandatum suscipiens. explere si potest, deserere promissum officium nõ debet. 1654. C. §. qui suscepit. Mandati actio & depositi, quandoq; concurrunt. 1607. A. Mandati fines custodiendi. 1630. C. l. diligenter. manda. Mandato aliquo, & ea quæ sequuntur ex illo videntur mandata. 1356. D. glo. 4. l. indebitam. de condic. inde. fideiubens sine Mandato, potest agere an tequam soluat, & c. 415. E. in mar. sine Mandato admittuntur cõiunctę personæ. 382. A. §. in his. l. Pomponius. de procur. Mandata gratuita esse debent. 1895. A. l. si tibi. de præscr. ver. §. Iulianus. Manifesta non egēt cõmendatione. 1449. B. in marg. Manifesta probatione non egent. 204. B. gl. 2. l. si vero. qui fatif. cõ. Manilius. 70. B. Manumissio, est de manu missio. 57. A. in textu. Manumissio propriè seruos tantum respicit. 110. C. Manumittere quandoque. i. auctoritatem manumittenti præstare. 149. D. E. Manus quandoque. i. arbitrium. 63. E. Manus emissa. in verbo, Emissa. Manu breui. 2140. C. D. §. quotiens. in Manum conuenire. 2110. D. l. vxorem. aliàs in matrimonium conuenire. Marcus Cato. 70. A. Maritimæ vsuræ. 2068. A. glo. maritimis. l. fenerator. Maritus an possit alienare fundum dotalem. 2160. E. l. fundum. Maritus dotem habere debet, quia onera matrimonij sustinet. 1153. A. B. l. si marit. Maritus per quadriennium debet expectari. 2220. C. glo. migrare. l. vxores. Maritus potest cogere vxorem operari. 896. B. in marg. Maritus priuatur lucro æquè si malũ medicum adhibuit vxori, ac si non adhibuisset. 1979. A. B. in marg. Maritus quandoque lucratur fructus, nec sustinet onera matrimonij. 2128. B. gl. 1. l. dotis. Maritus non debet lucrari ex damno mulieris. 2133. C. §. quæ sententia. l. quotiēs. de iur. do. Maritus vt dotis fructus lucretur, tria requiruntur. 2128. B. gl. 1. l. dotis fructum. de iure do. Martiæ kalen. fœminis solennes. 2199. A. Maritus per vxorem poss. retinet, & contra. 937. C. l. si mulieri. qui. mo. vsusfru. amit. pactum quoddam Maritus non teneatur de culpa, sed de casu, non valet. 2162. D. E. l. Pomponius. Maritus tenetur alere vxorẽ, non contra. 2207. D. in mar. & in gl. pen. l. si stipulata. de do. inter vi. & vxo. Marito non licet omnem adulterum occidere. 479. B. l. nec timorem. quod me. cau. Maritorum radiis coruscant fœminę. 122. D. l. fœminæ. de sena. Martiis kalendis olim pensiones debebatur. 914. B. l. defuncta. Mas fœminæ præfertur. 2084. C. l. si de de fide instrui. Maris conditio melior est quàm fœminę, in multis casibus. 89. B. in tex. & glo. & 116. D. Masculus præfertur in multis casibus fœminæ. Ibidem Masculus præsumitur prius nasci quàm fœmina. 91. E. gl. 2. l. idem erit. de sta. ho. Masculinum cõcipit fœmininum. 1393. B. l. 1. §. 1. de consti. pe. Massurius Sabinus. 71. E. Mater an sit legitima respõsalis pro filio. 382. C. in marg. Mater semper certa est, etiã si vulgo conceperit. 186. A. l. quia. de in ius voc. Matris calamitas non debet ei nocere qui in vtero est. 88. C. l. & seruorum. §. ingenui. de sta. ho. Matris factum filio nõ nocet. 1274. A. gl. non nocebit. l. 3. de iureiur. Mater profitēs apud acta filiũ esse spurium, ei an præiudicet. 2082. D. §. mulier. statutũ in Matre, habet locũ in auia: quia ambæ pcedunt ex eadẽ ratione, vbi ponderatur naturalis affectio. 454. B. i mar. Materfam. 97. B. l. nam ciuium. Materfamilias

Digesti veteris.

Materfamilias dicitur multis modis. 97. B
Materia quid. 885. E. glo. materia.
Materia quaedam est infecta: vt pondere,
quædã signata, vt pecunia, quæ numero,
quædam facta, quæ specie consistit, vt
scyphi, lances. 826. A. B. §. Octavianus.
Materia peccãdi malis hominibus nõ est
danda. 1493. D. l. i. de senatufc. Ma.
Materia si est eadẽ, sed forma diuersa, res
dicitur esse diuersa. 1184. D. E. in mar. §.
si quis. l. Iulianus. ad exhib.
verba debent intelligi secundũ subiectam
Materiã. 1854. C. D. §. Papinia. i. sum. loc.
Matrimonium, nuptiã, coniugium, con-
fortium. 2106. B. C. in rubri.
Matrimonium ab initio illicitum, an vali-
detur. 90. A. B. l. Paulus.
Matrimonium declaratur nullum, ratio-
ne consanguinitatis. 454. E.
Matrimoniu i vita quãdoq; finitur. 2203.
E. gl. an neutrã. de do. inter vi. & vxor.
Matrimonium non facit coitus, sed mari-
talis affectus. 2203. B. §. si mulier. l. cum
hic. de do. inter virum & vxor.
Matrimonium potest cõtrahi per procu-
ratorem. 2103. E. & seq. gl. constat. in ad-
ditione.
Matrimonium sine consensu patris con-
tractum, an valeat. 90. A. B.
Matrimoniu impedit generis disparitas.
2109. B. l. si patrona.
Matrimoniu ob sacerdotiu retineti com-
modẽ non potest. 2216. B. C. §. diuortij.
Matrimonium si non est, nec dos. 2125. E.
de iur. do.
Matrimoniu nõ soluitur, licet ad eum ca-
sum perueniat à quo incipere non po-
test. 2108. C. l. si qua. de ritu nup.
Matrimonium quandoq; bona gratia dis-
soluitur. 2216. C. l. & ideo.
Matrimonij onera sustinens, debet habe-
re dotem. 1133. A. l. si filia. & C. §. si filius
familias. & 1153. B. l. si maritus.
tabulã quandoq; post Matrimoniu fiũt.
2218. A. gl. artinuiffe. l. Seia.
circa Matrimoniu est honestas. 60. C. glo.
3. l. iustitia. de iusti. & iure.
Matrimonio abstinẽdum in dubio. 2109.
E. §. sed in re. l. adoptiuus. de ritu nupt.
iureiurando adigi quis non debet de non
cõtrahẽdo Matrimoniu. 187. A. B. in tex.
Matrimonia venalia esse nõ debent. 2178.
B. l. 2. de do. inter vi. & vxor.
Matrimoniis in cõtrahendis, naturale ius
& pudor inspicitur. 2109. D. §. vnde. l. a-
doptiuus. de ritu nup.
in Matrimoniis contrahendis nõ rigor in-
spicitur, sed æquitas. 2114. D. l. semper.
de ritu nup.
Maxime, dictio, quid significet. 464. E.
Mecum. i. contra me. 667. E. gl. mecum.
Mediastini. 662. E.
Medicamenta dicuntur venena. 1127. B.
Medicus curam promittens, an perpetuo
teneatur. 1881. A.
Media via eligitur. 813. B. glo. i. §. quid est.
l. antiqui. si pars here. petra.
Medium quandoque duo extrema trahit.
1000. D. glo. si. ad si. l. qui sella. de ser. ru-
sti. præd.
Medium tenendum. 137. D. gl. auarissimũ.
§. si. l. solent. de offi. pro. & 2098. E. gl. si.
l. nec supina. de iur. & fac. igno.
Medium tenuere beati. 785. E. in mar.
Mediocris sciẽtia sufficit. 1969. C. in mar.
l. sciendum. de ædil. edic.
Medicus, & aduocatus, differunt: quia hic
mortale vulnus sanare non potest, ille
deploratam causã potest facere videri
meliorẽ. 1979. A. glo. adhibuerit. §. pro-

pter. l. quod si. de ædili. edicto.
Medicus semel approbatus reprobari po-
test. 428. E. gl. semel. l. Pomponius scri-
bit. de neg. gest.
Medici imperitia non imputatur percuf-
sori. 1089. A. B. l. si ex plagis. ad legem A-
quiliam.
Medico imputati non debet casus huma-
næ fragilitatis, sed imperitia. 144. C. §.
sicuti. l. illicitas. de offi. præsi.
non est in Medico semper releuetur vt æ-
ger. 144. C. D. §. sicuti. l. illicitas. de offi.
præsi.
Medicum non dans, vel malũ dans defun-
cto heres repellitur. 1978. D. & seq.
Medicum non dans vxori maritus, priua-
tur lucro. 1979. A. B. in mar.
Meliorat prædia cultura. 1918. B. gloss. 1. l.
creditor. de pigno.
Melior quisq; vt doctior literarum studio
fit. 1190. C. l. pen. ad exhibendum.
Meliorẽ alterius cõditionem facere pos-
sum, non deteriore. 459. C. & seq. l.
soluendo. de neg. gest.
Meliozem rem faciendo quis quandoque
deteriorat. 958. B. l. si. de vsu & hab.
Melius dare non tenetur, qui in genere
vel incerto tenetur. 1968. B. gloss. 3. l. si
quid. de ædil. edic.
Membrorum suorum dominus nemo est.
1063. C. l. liber. ad. l. Aquil. & 1540. B. gl.
debet.
Memoria viri docti perpetua esse debet.
49. A. §. ne autem tertij. in proœ.
Memoriam extare probat quis per audi-
tum. 2081. D. l. si arbiter. in sum. de pro-
ba. & qualiter quis prober eam non ex-
tare. 2082. A.
veritas rei gestæ literis non eger, nisi ad
Memoriã. 2084. C. l. pen. de fide instru.
Mendacij definitio. 1197. A.
Mendacium ante litem cõtestatam reuo-
catum non nocet. 1112. B. C. §. neque. in
sum. l. electio. de noxali.
Mendacium arguitur. 1446. B. C. §. sed si. l.
rem alienam. de pig. act.
Mendacium nocet. 1492. B. l. eum qui. in
sum. quod cum eo, & c.
Mendacium non semper punitur. 2019. C.
glo. fina. l. fundum. de euct.
Mendacium punitur. 866. A. gl. fin. l. si. de
rei vindi. & 1068. D. glo. i. §. hæc actio.
l. inde Neratius. ad leg. Aquil. & 1201.
C. D. l. si seruus. de inter. actio. & 1491.
C. §. interdum. & in glo. l. sed si ex. quod
cum eo.
Mendacim simplex non præsumitur do-
lose dictum. 513. A. l. & eleganter. §. fina.
de dol.
Mendacij non potest argui lex. 715. E. in
marg. glo. i. l. i. de inoffi. testa.
Mẽdacij ratione perditur beneficiũ. 1053.
A. §. & cum. l. i. si qua. pau. fe. dicatur.
Mendacio punitur quis, non taciturnita-
te. 1199. B. l. si filius. de inter. act.
Mendax punitur. 1197. A. §. si cum. l. de æ-
tate. de inter. act.
Mens legis potius, quàm verba seruanda
est. 1226. A. glo. i. §. & generaliter. l. & si.
de relig.
Mente retentũ propositum, parti non ex-
pressum, nil releuat. 1882. C. §. locator.
Mentiri non licet. 1197. B. §. si cum. l. de æ-
tate. de inter. act.
Mentiens lucrĩ causã de dolo tenetur. 513.
A. l. & eleganter. §. fina. de dol.
Mentiens vt vilis emat, non tenetur de
dolo. 514. A. l. si quis affir. de do. ma.
Mense bis purgata mulier, non est sana.
1965. A. l. quæ bis.

Mense septimo natus, est legitimus. 90. A.
B. l. septimo.
Menstrua non patiens mulier, non est sa-
na. 1965. A. l. quæ bis.
Mensura falsa vtrens, quando punitur. 520.
B. in tex. & in glo.
Mercator an dicatur habẽs vnicam mer-
cem, vel qui semel est mercatus. 1479.
E. in marg.
Merces, & priũ, differũt. in verbo, Pretiũ.
Merces, id est pensio. 1932. E.
contrarium officio Merces. 1628. C. §. mã-
datum. l. i. mandati.
Mercedẽ pro custodia accipiẽs tenetur de
periculo. 1873. C. l. qui mercedem. loca.
Meretrix habitãs in loco honesto potest à
vicinis expelli, ne alias inficiat. 60. D. gl.
3. in additione. l. iustitia. de iusti. & iure.
Meretrix turpiter facit quod sit meretrix;
non turpiter accipit, cum sit meretrix.
1323. C. §. sed quod. l. idem. de condic. ob-
tur. cau.
Meretricio more incedens matrona, iniu-
ria affici impune potest. 1875. D. gl. 2. l. si
ignorans. loca.
Merx, & pretium, differunt. 1724. B. l. i. de
contrahen. emp. & 1886. A. l. i. de rerum
permu.
Merces appellatio. 1479. C. §. licet merx.
Merces alienas mergere possum, vt meas
saluem. 1895. D. l. qui seruandarum. de
præcri. ver.
Merces conductæ, pretiũ rei empræ dici-
tur. 1221. D. l. liberũ. de reli. & sum. fune.
Meritoria, sunt diuerforia, vel fullonica.
871. C. §. quod autem.
Merere verbum est militare; id est stipen-
dia facere & accipere. 2178. E. in addi-
tione. glo. meret. de dona. in.
Mesonauta dicitur qui in media naui ad
omnium imperium ac nutus præsto est.
662. A. in textu.
Mẽsõv, verbum. i. medium: vt venenũ, va-
letudo, persuadeo. 1206. A. in marg.
Meticulosus est qui frustra aliquid timet.
478. C. D. §. proinde.
Metus causa abest, qui timore mortis, vel
cruciatus corporis abest. 591. C. l. metus.
ex qui. cau. ma.
edictum quod Metus causa, tria habet au-
xilia. 488. E.
Metus causa actio quãdoque datur con-
tra bonæ fidei possessorem. 486. D.
Metus debet esse atrox, & talis qui cadat
in constantem virum. 481. A. B. in marg.
Metus est non quilibet timor, sed maioris
mali. 478. A. B. l. metum.
Metus infamiæ quando non curandus.
978. C. l. nec.
Metus iustus quis est. 592. A. E. l. metus.
fugiens à fundo ante vim illatã, non dici-
tur ui pulsus. 981. A. B. l. Metum.
Metus est nullus, si dolus est. 592. B. l. & qui.
ex qui. cau. ma.
Metus præsentis periculi attenditur, non
suspicati. 481. A. l. metũ. quod met. cau.
Metus stupri viro bono maior est, quã mor-
tis. 480. B. §. q. si. l. isti. quod met. cau.
Metui volũtas inest. 477. E. gl. 4. l. i. quod
me. cau.
Metum inferens aliquando à casu excusa-
tur. 495. B.
Metũ iustum faciũt minæ sufficiẽtes. 592.
B. glo. si. l. metus. ex qui. cau. ma.
Metum sibi quandoque quis infert. 499.
C. & seq. l. si mulier. quod me. cau.
Metu initus bo. fidei cõtractus nullus est.
500. B. gl. vllã. l. si mulier. quod me. cau.
Meum dicere agrum possum, quem tan-
quam colonus colo. 63. E.

Index materiaram

- cum iudicatur rem esse Meam, simul iudicatur non esse alterius. 381. B. l. Pomponius. §. i. in fine. de procur.
- commune quod est, Meum est. 217. A. gl. fin. l. si cum vno. si ex noxa. cau. &. 2118. A. glo. vlti. l. illud. de ri. nup.
- Meum si traditur tibi tanquam tuum, nō trāsfertur dominiū. 1309. C. §. subtilius.
- Meum est quod ex re mea superest. 853. B. l. solum. de rei vind.
- Meum est quod pro parte meum est. 681. E. glo. in. l. Iulianus. de iudic.
- Meū id dicere possum in quo mea vtilitas consistit. 246. A. gl. 3. l. prator. de eden.
- Migrare. 1851. E. gl. migravit. l. item quæritur. &. 1867. C. D. l. qui insulam.
- Miles est, qui actu militat. 359. D. glof. 1. §. veterani. l. filiusfamilias. de procu.
- Miles cælestis procurator esse nō potest. 359. E. &. 394. D
- Miles non potest esse procurator, nisi in duobus casibus. 359. A. §. veterani.
- Miles vt quis sit, sex requiruntur. 615. D
- Militem ignorans, non contemnit disciplinam. 1875. E. l. si ignorans. loca.
- Milites hospitio suscipere non tenentur pauperes. 144. E. in mar. &. §. ne tenuis. l. illicitas. de offi. præsi.
- illiciti ministri multos concutiētes homines sub prætextu adiunādi Milites, prohibendi. 143. D. §. illicita.
- Milites insolentes. 1851. D. E. §. exercitu.
- Milites lasciu. 1854. C. §. si verò.
- sub prætextu Militū non debet quis propria cōmoda quærere. 144. B. §. ne quid.
- Militum aduentus prætextu, pauperes vexari nō debent. 144. A. B. §. ne tenuis. l. illicitas. de offi. præ.
- Militibus quandoq; agri assignantur, modico honoris gratia possessori relicto. 831. B. §. Item si.
- Milites trāseuntes rustici an alere debeāt. 901. A. §. si quid.
- Militari potest quolibet tempore, etiam die feriato. 240. A. l. diuus.
- Minæ elusoria non sunt timendæ. 653. B. glof. modicum. §. plane. l. si quis. de peti. hered.
- Minæ sufficientes faciunt iustum merum. 592. A. B. gl. fina. l. metus. ex quibus cau. ma.
- vesicam vitiosam habet qui Mingit in lecto. in verbo, Vesica.
- Minister dicitur quis. in verbo, Nudus minister.
- Ministerium. i. seruitium. 1976. E. glof. in ministerio.
- Ministeria. i. ministri. 138. E. l. si in. 144. A. &. 593. C
- Ministeria. i. ministri qñque aliter capitur. 342. B. in tex. & ibi, quia ministerium.
- Ministeria militaria. i. ministri militares. 138. E
- Minor ætas inspicitur de momēto ad momentum. 533. C. §. minorem.
- Minor potest alienare, si conditionē suam facit meliorem. 318. E
- Minor annis si adulterium fateatur, nulla deprecatio pœnæ est. 574. B. §. sed vt. l. auxilium. de mi.
- Minor an possit esse contumax. 545. E
- Minor habens curatorem, potest sine eo se obligare fideiubendo pro suo procuratore. 206. B. C. in margi.
- Minor ad honores nō admittitur. 579. D. l. de ætate. de mino.
- Minor viginti quinque annis an possit esse procurator. 393. C
- Minor viginti annis nō potest esse iudex. 657. C. D. gl. cogatur. &. l. cum lege.
- Minor censetur maior in beneficialibus. 539. E. gl. 2. l. ait prator. de mino.
- Minor conuentus habebit curatorem ad lites. 683. C
- Minor delinquēs an restituatur semper. 546. E
- Minor mutuū consumens in bonos vsus, vt vinum bibendo & huiusmodi, non restituatur. 572. A. gl. 2. l. si minor 25. de mino.
- Minor de veritate dicenda iurare debet. 1302. E
- Minor an restituatur contra minorē. 548. C. D. in casu Viuiani.
- Minor in delictis non restituatur, nisi quatenus interdū miseratio ætatis ad mediocrem pœnam iudicē perducit. 373. C. §. in delictis. l. auxilium. de mi.
- Minor non semper restituatur. 557. C. D. §. Sin autem.
- Minor non restituatur contra casum fortuitum. 550. B. C. l. verum. de mino.
- Minor qui se & sua monasterio dedit, restituatur. 536. B. in margine.
- Minor renūtiāns beneficio ecclesiastico, an restituatur. 539. E
- Minor restituatur aduersus patriam, non parentes. 476. D. in marg.
- Minor restituatur iuuenili leuitate deceptus, aliās non. in verbo, Restituatur minor.
- Minores restituuntur, maiores appellant. 579. B. C. l. præses. de mino.
- Minor summa inest maiori. 288. B. §. si cū. l. si vnus. de pact.
- Minoris collegæ negligētia nocet maiori in eodem officio existēti: & maioris factū nocet minori. 446. B. C. l. ex facto.
- Minori nō datur doli actio. 556. E. gl. pe. §. Idem Pompo. l. in causæ. 2. de mino.
- in Minore non præsumitur dolus. 250. D. gl. 2. l. vbi. de eden.
- licet dolus præsumatur in delictis, hoc tamen fallit ī minore: & sic oportet probare dolum in illo. 250. D. in margine. gl. 2. l. vbi. de eden.
- nō omnia quæ Minores gerūt, irrita sunt. 580. B. l. non omnia. de mino.
- Minorum bona mole æris alieni grauatorum, tutores auctoritate iudicis vendere possunt. 156. B
- inter omnes constat, fragile esse & infirmū Minorū cōsiliū, & multis capitombus suppositū. 530. B. C. l. 1. §. i. de min.
- Minoribus etiam bene gerentibus rem suam administratio rerum non datur. 530. C. D. §. apparet.
- Minoribus carens, maioribus frui nō debet. 1799. C. in fine. l. cui pacto. de ser. expor.
- Minoribus currit tempus ad faciendum inuentarium. 573. E. in margine.
- Minoribus in delictis non subuenitur. 546. A. B. §. nunc. l. si ex. de mino.
- Minoribus licet quod non maioribus, & contra. 2118. E. l. obseruandum. de ritu nup.
- Minima quādoque curantur, quandoque non. 473. E. gl. 2. in addi. l. scio. de restitutione in integrum.
- non Minus, id est magis. 266. D
- Minus tribuit qui nihil tribuit. 1485. B. l. illud. §. i. de tribu.
- Minus validum ius non plus durat, quā magis validum. 945. D. l. qui vsu fruct. si vsu fructus petatur.
- Miseratio & in sene locum habet. 574. A. gl. fin. §. sed vt. l. auxilium. de mino.
- Miseratio ætatis quandoque pœnā minuit. 573. C. §. in delictis. l. auxilium. de mino. vide in verbo, ætas.
- Misericordia intēpestiua reprobatur. 1615. A. B. l. si hominem. depo.
- Misericordiæ & pietatis motus differunt. 461. E
- Missilia. 1728. D. gl. missilium.
- Missio causaria est quæ datur ob valetudinem. 340. B. C. §. ignominie.
- Missio honesta, quæ datur emeritis stipendiis. 340. B. C. §. ignominie.
- Missio ignominiosa, est quæ nominatim datur ob ignominiam. 340. C. §. ignominie.
- Missio militum triplex: honesta, causaria, ignominiosa. 340. B. C. §. ignominie.
- Mitius agitur cum tutore, quā cum procuratore. 562. A
- Mitius agitur cum lege, quā cum ministro legis. 641. A. glossa. 1. l. Celsus. de arbi.
- Mixtio, & confusio differunt. 825. B
- Mobilis rei furtum facile fit. 1933. E. glo. 1. l. rem alienam. de contra. emp.
- Mobilia capiuntur, immobilia inuaduntur. 1380. E
- Mobilium rerum possessio vilis est. 834. E. gl. 1. in fine. l. si post. de rei vin.
- Moderamen inculpatæ tutelæ quādo quis dicatur obseruare in se defendendo. 56. D. in margine.
- Moderata ætas dicitur decem & septem annorum. 329. A. B. §. initium.
- Modica incommoditas nō curatur. 1865. B. l. habitatores. loca.
- Modica summa est vsque ad duos aureos. 516. B. l. id est. de do. ma.
- Modica summa non curatur. 516. B. §. merito. l. si quis. de dol.
- Modicum damnū æquo animo ferre debet colonus, cui immodicum lucrum non aufertur. 1864. B. §. vis maior. l. si merces. loca.
- Modicum id quod præstant emphyteuticæ intelligitur in signum honoris & dignitatis. 831. B. C. in margine.
- Modicum tempus. 686. B. &. 880. C
- Modicum tempus arbitrio iudicis datur. 597. A. B. glossa. 2. l. non enim. ex quibus cau. ma.
- Modicum tempus dicitur decem dierum. 1402. C. §. si sine. l. promissor. de consti. pecu.
- Modicum temporis interuallum non inducit diuersitatem actuum. 2112. E. l. plerique. de ri. nup.
- Modici temporis mora non magnum fert damnum. 686. B. l. si debitori. de iudi.
- Modico præsentī cōtentos videmus multos. 317. A. l. cum hi. de transact.
- Modica dicuntur auri pondera duo. 703. A. gl. modica.
- Modica quædam præstantur ratione rei. 883. E. gl. ab eo.
- Modica impēdia, id est, impensæ non curanda. 1419. D. E. §. possunt. & in gloss. l. in rebus. commo.
- Modus. i. mensura. 1122. B. C. l. de modo.
- Modus aliquādo spatium significat. 1215. B. in margine.
- Modus sæpe non qualitas consideratur. 885. A. l. item si fundi. in fin. de vsu fruct.
- Modus vbique seruādus. 892. B. §. & generaliter. nota de Molendino cuius aquā facit restagnare dominus superior, ne currat. 242. D. & seq.
- Mœnium quid. 986. B
- tempus in quibusdam quæritur de Momento ad momentum. 239. D
- de Momento

de Momento ad momentum inspicitur minor ætas. 533. §. minorem.
 Monachus citari non potest, sed eius prælati. 184. E
 Monachus est alendus de bonis monasterij in causa quam habet cõtra abbatem, accusando eum. 743. B. glo. pe. l. si instituta. de inoffi. test.
 Monachus scholaris habens licentiã abbatibus ut studeat, potest in studio cõueniri sine eius permisso. 683. C. glo. si. in si. l. si longius. de iudi.
 Monachus an possit habere administrationem. 369. B. in margine.
 Monachus & seruus æquiparantur. 369. ibidem.
 Monachus, iudex esse non potest. 680. B
 Monachi & canonici regulares non possunt esse aduocati in foro seculari, nec ecclesiastico, nisi in causa sui monasterij: sed clerici bene possunt in foro suo. 330. D. in glo. q.
 Monasterium.) Minor qui se & sua dedit monasterio, restituitur læsus. 536. B. in marg. §. si quis minor. l. 3. de mino.
 pater filium de Monasterio trahere non potest. 547. D. E. in marg.
 Moneta si variata est, an sufficiat tantumdem restitui. 2139. E. l. res. in sum.
 Monerales triumuiui. 68. D. §. deinde. *Μονομερης*, id est vni⁹ partis, vni membris. 1281. C. §. idem.
 Monumenta extrui & exornari religionis interest. 1232. B. §. interdictũ. l. 1. de mor. infe.
 Monitio dicitur sententia. 2040. E. glo. sententiam. l. 3. de vsur.
 Monumentum, id est terminus 1123. C
 Monumentum, id est documentum. 45. C
 Monumentum quid. 1218. E. §. monumetum. & 1230. C. l. monumentum.
 Monumentum & monimentũ differunt. 1230. C
 Monumentum & sepulchrum differunt. 1015. A
 Monumetũ facere defuncto heredes stricte iure nõ tenentur. 804. B. §. quamuis.
 Mõstretur digito res, an proprio nomine vocetur, nihil interest. 1241. B. C. l. certũ. si cer. per.
 Monstruosi partus non sunt legitimi. 90. C. l. non sunt.
 Mora quid. 2057. E
 Mora fit ipsa re. i. sine interpellatiõe. 2052. B. glo. 3. §. si. l. cum quidam. de vsur.
 Mora debitoris nõ inspicitur, cum etiam creditor est in mora. 1842. C. l. si & per. de act. emp.
 Mora an cõmittat post litem cõ. 2054. B
 Mora semel commissã non excusatur debitor ob impedimẽtum superueniens creditoris. 2052. C. §. post traditam. l. cuius. de vsur.
 Mora in rem & in personã differunt. 1061. D. gl. in re.
 Mora magis perpetua actionem, q̃ culpa. 1112. B. §. si is. in sum. l. electio. de nox.
 Mora modici temporis magnũ nõ affert damnum. 686. B. C. l. si debitori. de iudi.
 Mora nocet. 905. B. D. l. si vsusfru. de vsuf.
 Mora nulla est, vbi nulla est petitio. 494. E. gl. quia tripli. §. quid si homo. l. si cũ. de eo quod merus cau.
 Mora parua non æstimãda. 1862. B. C. §. colonus. l. si in lege. loca.
 Mora posterior nocet. 641. E. gl. quod nõ das. l. Celsus. §. Idem ait. de recept. arbi. tris.
 Mora purgatur variẽ. 2058. E. gl. difficilis
 Mora purgatur post modicum tẽpus, &c.

vide in verbo, purgatio moræ.
 Mora purgari potest. 640. D. gl. l. vtiq; de arbi.
 Mora rei nocet fideiussori. 2054. C. gl. 2. l. si quis. de vsur.
 Mora quinque principales effect⁹ habet. 2057. E
 Mora regulariter nõ contrahitur re ipsa, sed per interpellationẽ. 2057. B. l. mora,
 Mora vltima nocet. 1797. B. l. illud. de peri. & cõ. rei ven. & 1482. C. l. si & per. de acti. emp.
 nõ est in Mora, qui potest exceptione legitima se tueri. 307. B. l. si pact⁹. de pact.
 Morã purgandi potestas non facit vt in debitũ videatur esse solutum. 1348. C. l. qui ob.
 qui promisit quid certo loco, post Morã vbique conueniri potest. 697. B. l. eum qui. de iud.
 Moram non facit paratus suscipere iudicium si aduersarius cessauit. 2065. B. l. paratum de vsur.
 Morã non facit qui in vinculis est. 2054. A. l. sed & de vsur.
 ob Morã præstantur vsuræ, non ob lucrũ. 2051. B. §. si pupillo.
 tria accessoria sunt ob rei Moram. 1389. D
 Morandi causa frustratoriam applla. mul. ti interponunt. 2063. B. C. l. tutor.
 Morosus. i. is qui est in mora, sæper de periculo tenetur. 2058. C
 Morositas vitãda. 137. B. §. non vero. l. solent. de offi. procon.
 Morbus est temporalis, valetudo perpetua. 105. B
 Morbus qd. 1959. E. & se. §. sed sciendum.
 Morbus est corporis, vitiũ animi. 293. B. C. gl. l. pacisci. de pact.
 Morbus & vitiũ, ad corpus tantum pertinent. 1961. E. §. idem Pompo. l. 4. de ædil. edict.
 Morbi & vitij differentia. 1960. B. gloss. dixisse.
 Morbo venia non semper dãda. 147. D. E. §. si vero. l. diuus. de offic. præsid.
 Mors ciuilis, est amissio ciuitatis. 203. E
 Mors minus timenda est viro bono, quã stuprum. 480. B. §. quod si. l. isti. de eo quod metus cau.
 Mors naturalis, & ciuilis, æquiparantur. 203. B. in margi. l. 4. qui fati. cog.
 Mortis causa donatio, tribus modis reuocatur. 1254. B
 Morti similis est seruitus. 479. D. l. isti. glo. 4. de eo quod me. cau.
 ambulatoria est voluntas vsque ad Mortem. 2201. C. §. pœnitẽtiani. l. cum hic. de dona. inter virum & vxorem.
 Morte delegãtis re integra extinguitur delegatio. 167. A. l. & quia. de iur. om. iu.
 Morte finitur quicq; psonę coheret. 931. B. §. morte. l. 3. quib. mo. vsusfruc. amit.
 Mortalitatẽ præstare, an debeat possessor. 799. A. B. §. nec enim.
 Mos & consuetudo idem. 81. B. in tex. ibi, moribus & consuetudine vbi &, pro. i.
 Mos, id est consuetudo. 679. E
 Mos seruandus. 2036. A. l. 1. de vsur.
 Mos antiquus seruandus. 166. C. gl. more.
 More, id est sollenniter. 475. C
 Morem gerere. 2074. A. in gl. f.
 Mores. 2178. C. glo. moribus.
 Mores boni.) Præstatio quæ contra bonos mores fit, bonæ fi. iudicio non probatur. 2044. B. l. generaliter. de vsur.
 Mores dignitati præferendi. 2085. D. gl. 2. l. o. de testi.
 Moribus constitutum ius, est cõsuetudo. 82. A. & seq. §. & si qua.

Moralis scientiæ pars est ius ciuile. 53. B. gl. finali rubricæ de iusti. & iur.
 Motus ad coitum primus est impunitus: sequens autem oblectamentum est veniale: & factum quod inde procedit, mortale. 56. B. glo. coniunctio. §. ius naturale. l. 1. de iusti. & iur.
 Motum animi cum vultus detegit, signũ est inconstantiz. 150. A. §. sed &.
 Motu proprio aliqd obtinere, & ad suas preces ipetrare differit. 178. A. B. i. text.
 Mox, id est intra biduum, vel triduum. 315. E.
 Mox dicitur decem dierũ. 708. E
 Mucoris vini periculũ cuius est. 1792. A. in textu. & C. §. ex hoc.
 Multa quandoque id est pœna. 1211. D
 Multa est pœnale iudicium. in verbo, iudicium pœnale.
 Multa & pœna differunt. 181. D. E
 Multa prius irrogata, ob paupertatem remitti à iudice potest. 145. A. de offi. præsi. l. illicitas. §. præses. & sic paupertas prodest.
 Multa semel remissa ob paupertatẽ, amplius exigi à reo non debet, etiam si postea soluẽdo fiat. 144. D. l. illicitas. §. finali. de offic. præsi.
 Mulier an sit domina rei dotalis. 536. E
 Mulier bis in mense purgata, nõ est lana. 1965. A. l. quæ bis.
 Mulier cũ qua seruus pecuniam domini cõsumpsit, tenetur. 1211. A. B. l. dominus.
 Mulier decipiens nõ iuuatur Velleiano. 1594. A. l. decipiendi.
 Mulier dicitur corrupta quandoque etiã virgo. 1964. B. gl. mulierem. & 1730. C. in margine.
 Mulier donans, cõtra sexus naturã facit. 2207. B. §. si vxor. i. verbo, sexus naturã.
 Mulier & virgo differunt. 1730. A. & 1811. E. §. si quis.
 Mulier grauida ipeditur ne veniat ad iudiciũ. 223. B. §. si non. l. 2. si quis cautio.
 Mulier maritum qui in expeditione est, expectare quadriennium debet. 2220. C. in margine.
 Mulier meretricio more incedẽs, iniuria impune affici potest. 1875. D. E. gl. cõtẽnit. l. si ignorans. loca.
 Mulier nimis arcta, nõ est sana. 1964. C. §. mulierem. l. quæritur de ædil. edict.
 Mulier non præsumitur donare. in verbo, donare.
 Mulier nõ præsumitur donare. 453. D. gl. ecõtrario. l. Nefennius. de neg. gest. & 1576. E. l. sed si. in fin. ad Velle.
 Mulier per omnia non habenda est loco minoris circumscripti. 1594. C. l. si mulier. ij. ad Velleia.
 Mulier potest esse executrix testamenti. 1471. A. in margi.
 Mulier potest renuntiare Velleia. 1595. D. §. si mulier.
 Mulier quandoque potest esse testis. 2093. B. l. ex eo.
 Mulier si nihil habet in dote, à viro aliã debet. 1228. A. B. in margi.
 Mulier Velleia. in multis casibus non iuuatur. 1574. D. gl. ne pro.
 Mulier viro rarissime donat. 2207. C. gl. solenne. l. si stipulata. de do. inter virũ & vxorem.
 Mulieris imbecillitati parcendũ. 1575. D. §. verba. l. 2. ad Velleia.
 Mulieris naturale vitiũ ferẽdum. 223. B. C. glo. grauida. §. 2. l. 2. Si quis cautio.
 Mulieris oportet accelerare nuptias, ne quid turpe committat. 2110. A. glo. pe. l. oratione. de ritu nup.